

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Bibliothèque nationale de France

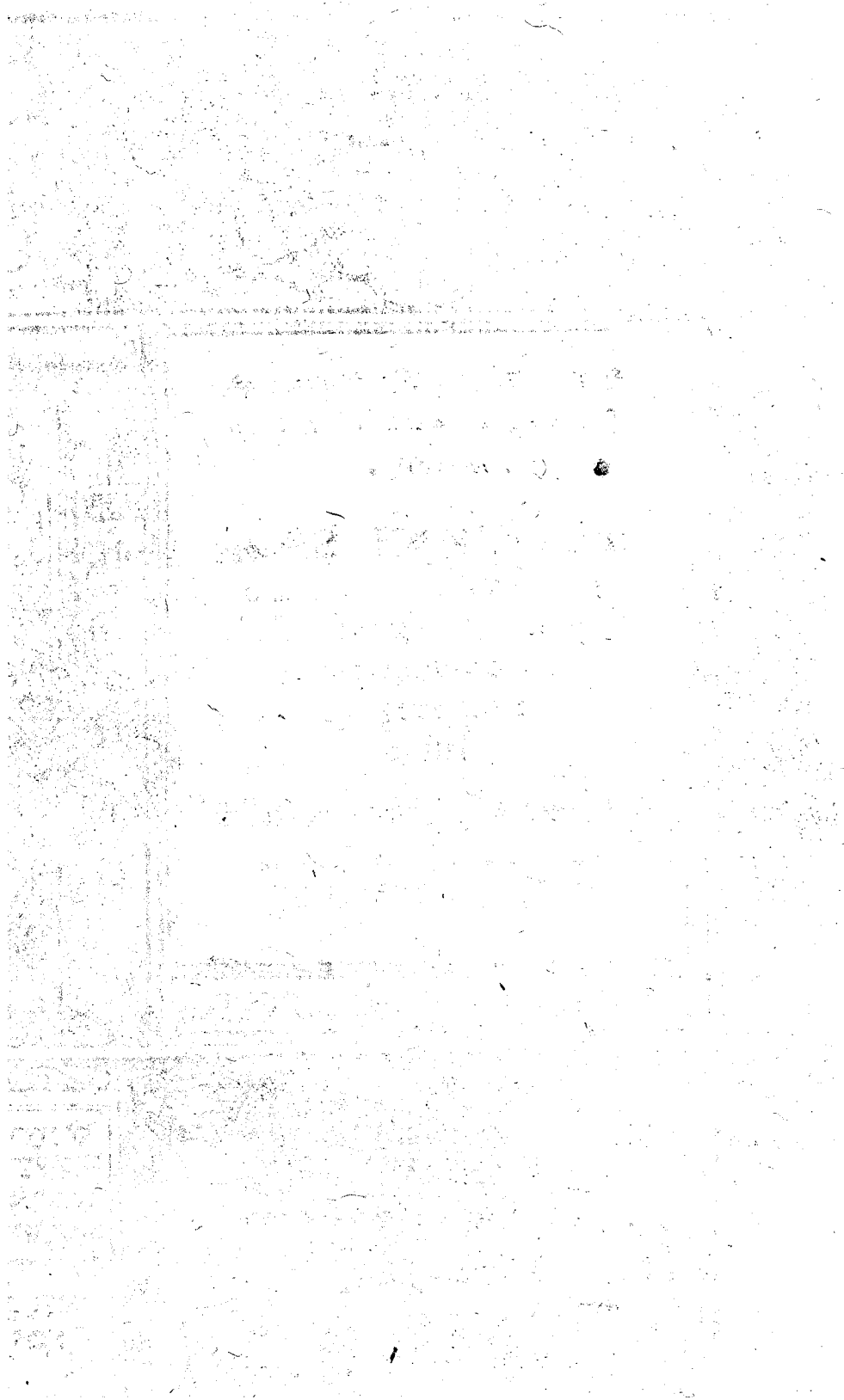

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟ
 ΤΑΤΕΩΣ ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ,
 ΛΟΥΚΙΑΝΙ ΣΑΜΟ
 ΜΟΣΑΤΕΝΣΙΣ ΔΙΑΛΟ
 γι numero septuaginta.
 vna cum interpreta-
 tione e regione
 latina.
 ¶ Contenta Librorum partialiū.
 1 Deorum Supernorum, habet Dialogos 26
 2 Deorum Mariniotum, habet Dialogos 14
 3 Deorum Infernorum, habet Dialogos 30
 EGIDIVS GORMONTIVS

Νεώτερος ἰσχυρό
 μιν, καὶ γὰρ ἐ-
 γράσα, καὶ οὐκ
 αἶδον δικαιοσύνη
 κατὰ ἄλλοι μί-
 νοι οὐδὲ τῶν ἑ-
 μαυτοζητοῦν
 ἄφην

נחמיה
 נחמיה
 נחמיה
 נחמיה
 נחמיה
 נחמיה
 נחמיה

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΕΡΑΔΑΜΟΣ ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΤΛΞ
τῷ βαυλίνῳ σεγουερίῳ εὐπράτῃμ.

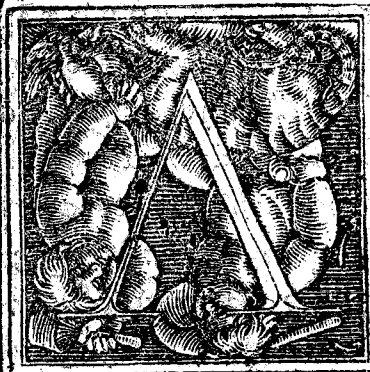
ΙΣΤ' ΩΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΤΑΤΗ
οτι περ' καλὸν ἐστὶ καὶ γεράον τὸ αἰεὶ
βλέπειν μανθάνειν καὶ διώκειν τὰ ἄσπε-
ρα αἰῶνι ἐπιτηδεύματα καὶ σοφίας με-
τέχον μένος ἀληθῶς φιλοσοφούντων
οἶον πάντες, σὲ γινώσκουσιν, πρὸς τῷ
πλησιάζοντες σόφους ὁμιλητικῶς τρῶ-
σιν ἀλλὰ μὴ σεμνῶ γίγνεσθαι, καὶ μάλι-

στα πρὸς ἐλλογιμωτάτους ὧν περὶ τῶν ὑποκαθηκόντων τοῖς χεῖλεσιν
καὶ κηλὶ καὶ τὸ κέντρον καταλείπει τ' ἀρετῆς σοί καὶ βῆμα βαλομένην
μνημονεύειν, δὲ ὧν μοι δοκεῖς ἐν τῷ πρῶτῳ πλῆθος ἐνδοκίμων,
πολλοὶ καὶ τῶν τῶν μαλλίων ἂν ἐνδοκίμοι, καὶ τῶν ἀνδρῶν ὡς
δαίους μετρίως ἀπολύσας ὑπὸ πᾶσι χόντων ἀγαθῶν ἐν τῷ πρῶτῳ
βαλάνθους κτήσας, μετρίως πάλιν πάλιν κακίας, καὶ οὐδὲν τέρας πε-
φασμένον ἀνδρῶν, ἀλλ' οἷον χαλεπὸν χρέματα ἡλλοκίς πορνεύ-
ουσι καὶ ἐν τῷ πρῶτῳ καταίροντα συναγερομένους ἐν χαλεπώτερον
φυλακῇ ταυτοῖς πρὸς τῶν οἰκιστῶν, ὅλην γὰρ τῶν οἰκιστῶν οὐδὲν ὑπὸ πᾶσι
φιλοῖς ἀσφαλείς διὰ τυχόντων, καὶ οὐδὲν τολμῶν τῶν πρὸς
τῶν ἀρετῶν οὐκ ἀνεργεῖν, ἀλλὰ μανθάνειν, ἀλλὰ μανθάνειν, ἀλλὰ
κάσι καὶ φθίμακόν ἄλλο τοιοῦτον εἰκόσιν, ἀνδρώποιν, ἐπιβλέπονται
οὐδὲν ἀντατόν, ὅτι τῶν μικρὰ οὐτως καὶ ἐν τῷ πρῶτῳ ἀξία τὰς ἀντικρὺ φρον-
τίδας καὶ ἀμείνων, ὑπὲρ μεγάλων τινῶν ἀσφαλείς, πάλιν ἂν
τῶν οὐδὲν ἀξίων οὐδὲν μαλλίων, καὶ μὴ ζώντος τῶν διανοίαν ἐκείνα
ἀποτεθῆσαν ἀνάγκη τῶν ἐν τῷ πρῶτῳ ἀσφαλείς καὶ χρεσίμων τῶν οἰ-
σοῖ ἐν τῷ πρῶτῳ ἀσφαλείς, καὶ οὐδὲν πρὸς τῶν οἰκιστῶν, ὅλην γὰρ τῶν

Α Προμηθέως,

καὶ Διός.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΥΣΟΝ με ὦ Ζεῦ, Δαναὶ γὰρ ἦδ' ἡ
πέπονθα. Ζ. Λύσω σε φησὶ ὅμ
ἐχρῶ βαρυτέρας πένθας ἔχοντα,
καὶ τὸν καὶ νῦν ὅλον ὑπὲρ κε-
φαλῆς ἐπικείμενον ὑπὸ ἑκακίδε
καγυῶν μὴ μόνον κείρεσθαι τὸ
ἦπαρ, ἀλλὰ ὅτι τὸ φθαλμὸν ἐ-
ξορύττεσθαι, ἂν δ' ὦν τοιαῦτα ἡμῖν

ζῶα τὸ ἀνθρώπου ἐπλάσας, ὅτι πῦρ ἐκλεψας, ὅτι τὰς γυ-
ναῖκας ἐδ' ἡμιούργησας ἃ μὲν δέ με ἐξήπαπσας ἐν τῇ Δια-
νομῇ τῶν κρεῶν, ὅσα τιμελῇ κεκαλυμμένα μοι πρᾶξεις καὶ
πλὴν ἃ μείνω ἥ μοι γῶν σε αὐτῷ φυλάττω, τί χρεὶ λέγεις;
Π. ὅκου μὴ κανὼν ἦδ' ἡ πλὴν Δίκη ἐκτέττικα τοσοῦτον χρόνον
ὄφ' ἡ καυκάσῳ προσκλωμένος δὲν κἀκίστα ὀρνέων ἀπολούμε-
νορ αὐτὸν τρέφωρ ὄφ' ἦπατι. Ζ. οὐδὲ πολλὸς ἡ μόριον τοιο-
ῶν σε δεῖ παθεῖν. Π. ὅτι μὴν οὐκ ἄμισθ' ἰ με λύσας ὦ Ζεῦ,
ἀλλὰ σοὶ μὲν ὑσώπῳ πάνυ ἀναγκαῖον. Ζ. κατασοφίζη με ὦ Προ-
μηθεῦ. Π. καὶ τί πλέον ἐξωίου γὰρ ἀγνοήσας αὐθιγὲς ἐνθα ὁ
καυκάσος ἐστὶν οὐδ' ἀπερρίσας Δεσμῶν ἦν τι τεχνάζωρ ἀλ-
σκαῶμαι. Ζ. ἐπεὶ πρότερον οὐκ ἴσθαι μισθὸν ἀπρτίσας ἀναγκάσθαι
ἡμῖν ὄντα. Π. ἡμῖν εἴπω ἐφ' ὅτι βαδίζεις νῦν ἀξιόπιστος ἐσομαι
σοι. ὅτι πρὶ τῇ ὑπ' αὐτοῦ μαντενόμενος. Ζ. πῶς δ' οὐ; Π. πρὶ
τῇ θεῶν συνεσόμενι. ὅτι αὐτῇ. Ζεῦ. ταῦτά μιν εἶπες τί δ' αὖ
δ' ἐπὶ τούτῳ δ' ὁκλῇς ἅτι ἀληθὲς εἶπες. Π. μηδὲ μὲν Ζεῦ κοινῶν ἡ
σῆς τῇ κρηίδι, ἡμῖν δ' αὖτῃ κυοφορῶσῃ ἐκ σῶν, δ' τεχθεῖν ἴσα ἐρ-

LVCIANI SAMOSATENSIS

DEORVM DIALOGI.

promethei, & Iouis.

PROMETHEVS.

OLVE ME IUPITER, GRA
uia enim iā passus sum. I. Soluā
te ais: quē oportebat grauiorē pe
dicas habētē / & Caucasum totū
super caput incūbentē / à sexdecī
vulturibus nō solū corrodī epar:
sed & oculis carere effossis, eo q̃
hec nobis animalia homines ef-

finxeris, & ignem furtim surripuisti: & mulieres fabricat⁹
es, quibus equidē me decepisti in distributōe carnū: ossi
bus pinguedine obductis, mihi apposis / meliorē partē tī
bi ipsi seruās. Quid opus est dictis. P. Igit̃ sufficiētē iā pe
nā exolui, tm̃ tēpus Caucaso affixus / pessimā auitū perdē
dā aquilā, nutriens inepate. I. Neq; momētū particule
hoc eorū quē te oportet pati. P. Atqui nō sine mercede
me solues Iupiter: sed tibi significabo valde necessariū. I.
Blādiēdo decipis me prometeu. P. Et quid plus habebō?
Nō em̃ ignorabis rursus vbi caucasus es? neq; idigebis vi
culis, si quō versutias agēs deprehēdar. I. Dic pri⁹ quā
mercedē exolues; necessariā nobis existētē. P. Si dixerō
ad quē locū vadis nunc, fide dignus ero tibi, & de reliquis
vaticinās. I. Quō em̃ nō? P. Ad Thetī, coitur⁹ cū ipsa.
I. Hoc quidē nosti. Quid igitur ob hoc? videris enim
quid veritatis dicturus. P. Nihil iup. cōmunicaueris
nereidi. si em̃ ipsa grauida reddat̃ ex te: fet⁹ similia faciet

γάσεται σε, δια καὶ σὺ ἐδράσας τὸν χρόνον. Ζ. τοῦτο φῆς,
ἐκπείσῃς θάί με τῆς ἀρχῆς. Π. μὴ γένοιτο ὦ Ζεῦ πλὴν τοι
οὐτότι ἡ μίξις αὐτῆς ἀπελθεῖ. Ζ. χαίρῃς τοι γὰρ οὐκ ἔστι
τις, σὲ δὲ ὁ ἡφαιστος ἐπὶ τούτοις λυσάτω.

Β. Διός, καὶ ἑρμῶν. Ζ. ΗΤΣ.

τὴν τ' ἰνάχῃ παῖδα πλὴν καλὴν διστά ὦ ἑρμῆ. Β.
ναί, πλὴν ἰὼ λέγεις. Ζ. οὐκ ἔτι παῖς ἐκείνη ἐστὶν, ἀλλὰ Δάμα-
λις. Β. τεράσιον τ' τοῦ θεοῦ τρόπον δ' ἐνυλλάγη; Ζ. ζήλοτυπῆσα
σα ἡ ἡρα μετέβαλεν αὐτῇ, ἀλλὰ ὁ καινὸν ἀλλότι Δεινὸν
ἐπιμεμνησάνηται, τῇ κακῇ δ' αἰμονὶ βουκόλον τινὰ πολυόμμη-
τον Ἀργεῖον τούνομα ἐπέσχευ, ὃς νέμει τὴν Δάμαλιν ἄυπνος
ὢν. Β. τί οὖν ἡμᾶς χρὴ ποιεῖν; Ζ. καταπτάμενος ἐς τὴν Νέ-
μεαν, ἐκείνῃ δὲ πρὸς ἑργὸς βουκόλῃ, ἐκείνο μὲν ἀπόκτενον, τὴν
δὲ ἰὼ Διὰ τὴν πελάγου ἐς τὴν Αἰγυπτὸν ἀπαγαγὼν, ἵσιν
ποίησιν, καὶ τολοιπόμ' ἔσω θείας τοῖς ἐκεί, τὴν νείλομ' ἀναγέ-
τω. Β. τὴν ἀνέμω ἐπιπεμπέτω, καὶ σωζέτω τὴν πλέοντα.

Γ. Διός, καὶ γανυμήδους. Ζ. ΒΙΣ.

Α. γὰρ ὦ γανυμήδεις, ἤκομεν γὰρ ἔνθα ἐχρήν, φίλῃ σὸν με-
νῆν ὁπῶς ἐπὶ ἡς οὐκ ἔτι ῥάμφορ ἀγκύλορ με ἔχοντα, οὐδ' ὅ-
νυχας ὀξείας, οὐ πτερά δ' οἷος ἐφαινόμην σοι πτηνὸς εἶναι Δο-
κῶν. Γ. ἀνδρῶ πε, οὐκ ἄετος ἄρτι ἦσθα, καὶ καταπτά-
μενος ἤρπασας με ἀπὸ μέσσης ποιμνίς, πῶς οὖν τὰ μὲν
πτερά ἐκείνα σοι ἐξερένῃη; σὺ δ' ἄλλος ἦδ' ἄναπέφηναι;
Ζ. ἀλλ' οὔτε ἀνδρῶ πε ὅμ' ὀξείας ὦ μφράκιον, οὔτε ἄετος ὅ-
δ' ἐ πάντων βασιλεύς ἦν θεῶν θυτός εἰμι, πρὸς τὸν καιρόν
ἀλλάξας ἐμαυτόν. Γ. τί φησὶς σὺ γάρ οὐ πᾶν ἐκένθ' ἔτα
πῶς σύριγγα οὐκ ἔχεις, οὐδὲ κέρας, οὐδὲ λάσιος εἰ τὰ σκέλη;
Ζ. μόνον τὴν ἐκείνομ' ἡ γῆ θείοι; Γ. ναί. Β. θύο μὲν γε αὐτῷ ἑνορχίμ

tibi, qualia & tu fecisti saturno. I. Hoc ais expulsurū me à regno. P. Ne fiat iupiter, verū tamen tale quid coitus ipsius minatur. I. Valeat igitur rhetis, te vero Vulcanus ob hæc soluat.

ij. IOVIS, & MERCVRII.

Iupiter.

Illam Inachī puellam pulchrā nosti mercuri. M. Etiā Iō dicis. I. Non amplius puella est, sed iuuenca. M. Monstruosum hoc. Quomodo mutata est? I. zelotypia mota Iuno, transformauit ipsam. Sed & nouum aliud quoddā molestum fabricauit: miserę bubulcū quēdā multocularē, Argū noīe prefecit qui pasceret iuencā, in somnis. M. Quid igit nos oportet facere? I. Deuolās ī nemeā syluā, illic alicubi Arg⁹ pascit: illū quidē interficito, ipsam verō Iō per pelagus in egyptū abductā, Isim facito: & in posterū sit deus incolis: & nilū reducat, & ventos relaxet & seruet nauigantes.

iii. IVPITER, & GANYMEDES.

Iupiter.

Age ò ganímedes, peruenimus enim quo oportebat, osculare me iam, vt videas non amplius rostrū aduncū me habentē: neque vngues acutos, neq; alas, qualis videbar tibi volatilis esse. G. Homo nū aquila nuper eras, & deuolās rapuisti me à medio ouili. Quo pacto igitur alæ illæ tibi ablatae sunt? Tu alius iam apparuisti. IVPIT. Sed neque homo quem vides adulescentule, neque aquila sed omnium rex deorum ego ipse sum, ad occasionem mutans me ipsum. G'ANYM. Quid ais tu? Pan ille es? deinde, quomodo fistulā nō habes: neq; cornua: neq; hirsutus es crura? I. Solū enim illū existimas deū. G. Certe & solū illū cognosco, sacrificauimus quidē ipsi coleatum

τράγοι ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἄγοντες, ἐνθα ἔσκηκε σύ δὲ ἄνδρα =
 ποδίστης τις εἶναι μοι Δοκῆς. Ζ. εἰπέ μοι, Διὸς δὲ οὐκ
 ἦκxσαρ ὄνομα, οὐδὲ βωμόν εἶδες ἐν τῷ γὰρ γάρω τοῦ ὄνου =
 τοῦ καὶ βροντῶντος καὶ ἄσραπαρ ποιοῦντος; Γ. σύ ὦ βελ =
 τισε φῆς εἶναι, ὃς πρῶτον κατέχευε ἡμῶν πλὴν πολλῶν χά =
 λαζαμ, ὃ οἰκῆμ ὑπὲρ ἄνω λεγόμενος, ὃ ποιοῦν τὸν φόφον, ὃ
 τὸν κριόμ ὃ πατήρ ἐθυσεν, εἶτα τί ἄδικήσαρ τά με ἀνῆρ πα =
 σαρ ὢ βασιλεῦ τῶν θεῶν τὰ δὲ πρόβατα ἰσως οἱ λύκοι δι =
 κηπάσαντο, ἥδ' ἡ ἐρήμοις ἐπ' πεσόντες. Ζ. ἔτι γὰρ μέλει
 σοι τῶν προβάτων ἀθανάτων γεγεννημένων, ὃ ἐν ταῦθα στυγε =
 ρομῶν μεθ' ἡμῶν. Γ. τί λέγεις; οὐ γὰρ κατὰ ξέας με
 ἥδ' ἡ ἐς πλὴν ἰδὲ κτήμερον; Ζ. οὐδ' αὖ μῶς, ἥπει πᾶτ' ἴαε
 τὸς εἰλὼ ἀντίθεον γεγεννημένον. Γ. οὐκοῦν ἐπιζητήσῃ
 με ὁ πατήρ, ἢ ἀγανακτήσῃ μὴ ἐυρίσκων, καὶ πλεονάζ' ὕσε =
 ρον λήφομαι καταλιπὼν τὸ ποιμνιον. Ζ. τοῦ γὰρ ἐ =
 κείνου ὀφείτῃς; Γ. μηδ' αὖ μῶς, ποῦ γὰρ ἥδ' ἡ αὐτὸν εἶδ'
 ἀπάξας με, ὑπισχνόμμαι σοι καὶ ἄλλοι παρ' αὐτοῦ κριόμ
 τυθήσεσθαι λντρὰ ὑπὲρ ἐμού, ἔχομαι δὲ τὸν τριετῆ τὸν
 μέγαρ ὃς ἡγῆται πρὸς πλὴν νομῶν. Ζ. ὥς ἀφελῆς ὁ
 παῖς ἐστὶ καὶ ἀπλοικός, καὶ αὐτὸ δὴ τῷ παῖδι ἐτι ἀλλ'
 ὢ γὰρ μὴδες ἐκείνα μὴ πάντα χαίρειν ἔα, καὶ ἐπιλάθου
 αὐτῶν, τὸν ποιμνίου καὶ τῆς ἰδῆς, σύ δὲ ἥδ' ἡ γὰρ ἐπουρά =
 νιος εἶ, πολλὰ ἔχουσιν ἐν τεινθεμ ὃ τὸν πατέρα, καὶ τῷ
 πατρίδ' αὖ καὶ ἀντί μὴ τυροῦ καὶ γάλακτος, ἀμβροσίαν ἔ =
 δη, ὃ νέκταρ πίη, τῷ μὴ τῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἡμῖν αὐ =
 τὸς παρῆξας ἐγγέωρ. τὸ δὲ μέγιστον, οὐκ ἔτι ἄνθρωπον,
 ἀλλ' ἀθάνατος γενήσῃ, ἢ ἄσέρας σ' φαίνεσθαι κρήσω κάλ =
 λιστον, καὶ ὅλως ἐνδ' αἰμῶν ἔσῃ. Γ. ἦν δὲ παῖς ἐπι =

hircum ad speluncam ducentes, vbi stat. Tu vero man-
go quispiam esse mihi videris. I. Dic mihi, Iouis ne
audisti nomen: neque aram vidisti in Gargaro pluen-
tis, & tonantis, & fulgura facientis? G. Tu ne ò bo-
ne vir, ais te esse: qui paulo ante effudisti nobis copiose grā-
dinē: q̄ habitare superne diceris / quiq; facis strēpitū: cui
arietē pater sacrificauit. Preterea cur me infontem sur-
ripuisti ò rex Deorū? Oues forsitan lupi ra-
puerūt iā per solitudines impetu facto. I. Adhuc ne curæ
tibi sunt oues immortalī facto, & hic conuersaturo
nobiscum. G. Quid dicis? Non demittes me
modo in Idā hodie? I. Nequaquā quoniā frustra aqui-
la fuissē pro deo factus. G. Igitur inquirēt me
pater: & indignabitur, me non reperto: verberaq; post-
ea capiam relicto ouili. I. Vbi nam il-
le videbit te? G. Neq; vero desydero iā ipsum. Si autē
hinc dimoueris me: promitto tibi & alium ab ipso arie-
tem immolaturū, prēmia de me. Habemus equidē triēnē
magnum, qui p̄cedit ad pabulū. I. quā simplex hic puer
est, & incōsyderat⁹. sicq; se habet res: puer est adhuc. Sed
Ganymedes / illa quidē omnia valere sine: & obliuiscere
ipsorum: ouilis / & Idē. quandoquidē tu iam coele-
stis es. multa bene facies hinc coelitus & patri &
patriæ. Et quidē pro caseo & lacte ambrosiam
comedes: & nectar bibes. hoc insuper alijs dijs nobis ipse
p̄bebis infundēs. Hoc vero maximū: non amplius hō
sed immortalis effectus es: & astrū tuū apparere faciā pul-
cherrimū: prorsusq; scelix eris. G. Si vero ludere cu-

θυμήσω, τίς συμπαίζεται μοι; ἐν γὰρ τῇ ἰδίῃ πολλοὶ ἥλι-
 κώταί η̅μῶν. **Ζ.** ἔχεις κάρταῦτα τὸν συμπαίζόμενόν
 σοι τοιοῦτον ἔρωτα, καὶ ἀσφαγάλους μάλα πολλούς. θάρ-
 ρει μόνον καὶ φαίδιμός ἐστι, καὶ μηδὲν ἐπιπόθει. ὦν κά-
 τω. **Γ.** τί δὲ ὑμῶν χρῆσιμος; ἂν γενοίμην ἢ ποιμαί-
 νην θείσει καὶ ταῦτα. **Ζ.** οὐκ, ἀλλ' ἐνοχοήσεις, καὶ
 ἐπὶ τοῦ νεκταρος τετάξῃ, καὶ ἐπιμελήσῃ τοῦ συμποσίου.
Γ. τοιοῦτον μὲν οὐ χαλεπὸν, οἶδ' αὖ γὰρ ὡς χρὴ ἐγχεῖν τὸ γάλα,
 καὶ ἀναδούναί τὸ κινύβιον. **Ζ.** ἰδοῦ, πάλιν οὗτο γά-
 λακτοῦ μνημονεύει, καὶ ἀνδράποισ διακονήσεσθαι οἷ-
 τα, ταῦτα δὲ οὐρανός ἐστι, καὶ πίνομεν ὥσπερ ἐφ' ἡμῶν τὸ νέ-
 κταρ. **Γ.** ἡδίστον ὦ ζεῦ τοῦ γάλακτος. **Ζ.** εἴσῃ μετ' ὀλί-
 γον, καὶ γευσάμενος οὐκ ἔτι ποθήσεις τὸ γάλα. **Γ.** κοί-
 μήσομαι δὲ πού ποτε νυκτός; ἢ μετὰ τοῦ ἡλικιώτου ἔρω-
 τος. **Ζ.** οὐκ, ἀλλὰ διὰ τοῦ τόσε ἀνὴρ πασά ὡς ἅμα κα-
 θεύδοιμεν. **Γ.** μόνος γὰρ οὐκ ἂν δάωαι, ἀλλ' ἡδίστον σοι
 καθεύδειν μετ' ἐμόν. **Ζ.** ναί, μετὰ γε τοιοῦτον οἶος εἶσ' ὅ-
 γαν μνησθεῖσθαι οὕτω καλός. **Γ.** τί γὰρ σε πρὸς τὸν ὕπνον ὀνή-
 σαι τὸ κάλλος. **Ζ.** ἔχει τίς θέληνητρον ἰδύ, καὶ μαλακώπε-
 ρον ἐπάγει αὐτόν. **Γ.** ὦ μὲν ὅγε πατήρ ἤχρειτό μοι, συγκα-
 θεύδοντι, καὶ δὴ γέ τοι ἔωθερ ὡς ἀφ' ἑλόν αὐτὸν ὕπνον σφ-
 φόμηνος, καὶ λακτιζῶν, καὶ τι φθιγγόμηνον μετὰ ζῆν' ὀπό-
 τε καθεύδοιμι, ὥστε παρὰ πῶν μητέρων ἐπεμπεμένε κειμή-
 θοςόμενον τὰ πολλὰ, ὥρα δ' ἡ σοι εἰ διὰ τοῦτο ὡς φῆς ἀνὴρ
 πασάς με, κατὰθεῖναι αὐδὲς ἐς πῶν γυνῶν ἢ πράγματα ἐ-
 ξείει ἀγρυπνῶν, ἐνὸς ἡσώ γὰρ σε συνεχῶς σφειόμενον. **Ζ.**
 τοῦτο αὐτό μοι τὸ ἡδίστον ποιήσεις, εἰ ἀγρυπνήσαιμι με-
 τὰ σὺν, φιλῶν γὰρ διατέλῃσιν πολλάκις καὶ περιπτύσσωμαι

piam: quis colludet mecum? In Ida enim multi coe-
tanei eramus. I. Habebis & hic collusorem
tibi hunc Cupidinem / & ludos plurimorum. Con-
fide solum: & letus sis: & nihil desyderes inferio-
rum. G. In quo vobis vsutero? An oues pasce-
re oportebit & hic? I. Non: sed ministrabis potum et
ad nectar mox ordinaberis: & curabis conuiuium
G. Hoc qdē nō difficile. scio em̃ vt opteat effundere lac
& coronare poculum pastorale. I. Vide, rursus hic la-
ctis meminit: & hominibus se ministrare pu-
tat. Hoc vero coelū est: & bibemus quēadmodū dixi ne-
ctar. G. Dulcius d̃ Iupiter lactes? I. Scies post pusil-
lū: & cū gustaueris / non amplius desyderabis lac. G. Por-
ro vbi dormiam nocte? An cum coetaneo Cupi-
dine? I. Non, sed ob hoc te rapui / vt simul dor-
miremus. G. Solus ne poteris, sed suauius
dormire mecum? I. Profecto, cum tali, qualis es tu
Ganymedes / adeo pulcher. G. quid em̃ te ad somnū iuua-
bit pulchritudo? I. Habet qddā icitamētū suaue: & facilit̃
us iducit ipsum. G. Atq; pater me⁹ idignabat̃ mihi cōdor-
miētī: & narrabat mane qđ priuass̃em ipsum somno vo-
lutādo p̃ lectū calcitrādo, & aliquid loquēdo interim dū
dormirē. quapropter ad matrem remittebat me dormi-
turum sepiuscule. Vide ergo si ob hoc vt ais / rapui-
sti me: vt hinc demittas rursus ī terrā: aut molestias habe-
bis vigilans, turbabo enim te frequenter volutando.
Hoc quidem mihi suauissimum facies: si vigilauero te-
cum, exosculando enim perficiam sepe & amplectendo.

Γ. Αὐτὸς ἂν εἰδείης, ἐγὼ δὲ κοιμήσομαι σὺ καταφεί-
 λουντος. Ζ. εἰσόμεθα τότε τί, πράκτεον. νῦν δὲ ἅπασι
 αὐτῶν ὧς ἐρμή, καὶ πρὶντα τῆς ἀθανασίας ἄγε, ὁ νοχοήσων
 τὰ ἡμῖν, διδ' ἄξας πρότερον ὧς καὶ ὁρέγην δὲ
 σκύφοι. Δ. ἐρωτῶς, καὶ Διός. Ε. Ρ. Ω. Σ.

ΑΛΛ' εἰ καὶ τί ἡμάρτομ' ὧς Ζεῦ, σύγνωθί μοι. παιδίον γὰρ
 εἰμι καὶ ἐτι ἄφρων. Ζ. σὺ παιδίον ὧς ἔρως; ὁ δὲ ἀρχαιότε-
 ρος εἰ πολὺ τῷ Ἰάπετῳ, ἢ Διότι μὴ πώγωνα μὴ δὲ πο-
 λιάς ἐφυσας, διὰ ταῦτα καὶ βρέφος ἀξιοῖς νομίζεσθαι.
 γέρον καὶ πανούργου ὧς. Ε. τί δέ σε ἡδ' ἰκνῶσ' ὁ γέρον
 ὧς φῆς, ἐγὼ, Διότι με καὶ πεδ' ἔσαι θιανῶς; Ζ. σκόπε
 ὧς κατάρτατε εἰ μικρὰ, ὁ δὲ ἐμοὶ μὲν οὕτως ἐντρύφας, ὥς
 τε μηδ' ἐμ' ἐσιρ' ὁ μὴ πεποικῆας με, σάτυρον, ταῦρον, χρυσόν,
 κύκνον, ἄετον. ἐμοῦ δὲ ὅλως ἀνδ' ἐμῖαν ἦντινα ἐρασθῆναι
 πεποικῆας, οὐ δὲ συνῆκα ἡδ' ὧς γυναικί διὰ σέ γε γεννημέ-
 νῳ. ἀλλὰ με δ' εἰ μαγανεύειν ἐπ' αὐτὰς, καὶ κρύπτειν ἐ-
 μαυτόν. αἰδὲ τὸν μὲν ταῦτον ἢ κύκνον φιλοῦσιν. ἐμὲ δὲ
 ἡρ' ἰδ' ὡς τεθνῶσιν ὑπὸ τοῦ Δέου. Ε. εἰκότως, ἐν γὰρ φέ-
 ρουσιν ὧς Ζεῦ θνηταὶ ὄνσαι πῶς πρόσοφι. Ζ. πῶς οὖν δὲ
 Ἀπόλλω δὲ βράγχος, καὶ ὁ ὑάκινθος φιλοῦσιν. Ε. ἀλλ'
 ἢ Δάφνη καὶ κύνειον ἐφευγε καὶ τοι κομήτιν καὶ ἀγένεον ὄντα.
 εἰδ' ἐδέλεις ἐπ' ἐρασος εἶναι, μὴ ἐπίσσει πῶς αἰγίδα, μὴ δὲ
 τὸν κεραυνὸν φέρε, ἀλλ' ὧς ἡδ' ἴσον ποιεῖ σε αὐτόν, ἐκατέρω-
 θεμ καθεύμενος βοσρύχους τῇ μήτρᾳ τ' ὅτ' ἀνελεμ μύθος.
 πορφυρίδα ἔχει. ὑποδέου χρυσίδα ὧς ἀνλῶ, καὶ τιμ-
 παίοις εὐρυθμα βαίνει. καὶ ὅτε ὅτι πλείους ἀκολουθήσασί
 σοι τῶν Διονύσου μαινάδων. Ζ. ἅπαγε. οὐκ ἂν δεξαίμεθα
 ἐπ' ἐρασος εἶναι τοιοῦτος γειόμενῳ. Ε. οὐκοῦν ὧς Ζεῦ μὲν.

G. Ipse videris, ego vero dormiam te deoscu-
late. I. Videbimus tūc qd agendū. Nūc vero abduc
ipsum Mercuri: & vbi biberit immortalitatē/duc vt minī
stret nobis: docēs prius quemadmodū oporteat porrigere
scyphum. Amoris, & Iouis. AMOR.
Sed & si quid peccaui Iupiter / ignosce mihi. puerulus em
sum & adhuc demens. I. Tu puerulus Amor, qui antiqui
or es multum iapeto. An' quoniam non barbam / neq; ca-
nos pduxisti: ppter hęc & ifantē dignū putas existimari:
senex & veterator quū sis. A. qd vō te iurā effeci senex
vt ais ego / ppter qd me et vincire affectas? I. Cōsidera
d perfide / si sint parua: qui mihi sic deliciaris: quapro-
pter nihil est quod non effeceris me: satyrū, taurū, aurum,
cygnū, aquilā. me vero prorsus nullā quēpiam amare
fecisti: neq; intellexi me gratum mulieri per te fa-
ctum. Sed me oportet liceri ipsas / & abscondere me-
ipsum. Hæ vero quidē taurū / vel cygnū amant: me vero
si viderint / moriunt præ timore. A. Merito, nō em fe-
runt Iupiter / mortales existentes / aspectū. I. Quō igit
Apollinem Brāchus / & Hyacintus amant? A. Sed
Daphnis & illū fugiebat / vtiq; comatū et iherbē exntē.
Si vero vis amabilis esse: non concutias clypeum: neque
fulmē feras. Sed quā suauissimū fac teipsum: vtra'q; par-
te demissum capillos / in mītra his resumptis.
purpuram habe, subliga aureas crepidas ad tybiā, et tym-
pano sonoro incede: & videbis quod plures sequentur
te Bacchi menadum. I. Sile. non probauerim
amabilem talem extare factum. A. Igitur Iupiter / ne-

δὲ ἔρῃμ θέλει, ῥάδιον γὰρ ποτόει. ζ. οὐκ, ἀλλ' ἔρῃμ μὲν
ἀπραγμονέσετον ἄντου, ὡς πυγχανερ, ἐπὶ τούτοις αὖ
τοῖς ἀφίημί σε.

Ε'

ἦρα

ἡγή Διός.

Η

Ρ

Α.

Εξ οὗ μεράκιον τοιοῦτον ὡς ξένον τὸ φρονέον ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἄρ-
πάσας δὲ ἐν ῥοῦν ἡγάγετε, ἐλαττόν μοι προσέχεις δὲ νοῦν.
ζ. ἡγή τοιοῦτον ὡς ἦρα ἡλοπυπῆς ἡδ' ἡ ἀφελὲς οὕτως ἡ ἀλ-
πότατον; ἐγὼ δὲ ὡμῶς ταῖς γυναῖξιν μόναις χαλεπῶς σε
εἶναι ὁπόσαι ἂν ὁμιλήσωσιν ἐμοί. Η. οὐδ' ἐκείνα μὲν
εὐποιῆς, οὐδ' ἐπρέποντα σεαυτῷ, ὅς ἀπάντων θεῶν Δεσ-
πότης ὢν, ἀπολιπὼν ἐμὲ πῶς νόμον γαμεῖν, ἐπὶ τῶν γυν-
κάτε, μοιχένων, χρυσίου ἢ ταῦτον γενόμενον. πλὴν ἀλλ'
ἐκείνα μὲν σοὶ ἢ ἂν ἐν γῇ μένῃσι, τὸ δ' ἰδίον τὸ πᾶσι
δῖον ἄρπάσας ἀνέπτης ὡς γενναϊότατε θεῶν, καὶ συνοικῶ
νοῦν ἐπὶ κεφαλῇ μοι ἐπαχθέμενον νοσοῦν, δὲ ἡ τοῦ λόφου, οὐδ' ἔ-
κπῳρεθ' ὀνοχόων, καὶ ἀπὸ γορὸν ἐκασίμ, ἄρα ἢ τε-ἡβη ἡγή ὅς ἡ
φαισος διακονόμενοι. ζ. δὲ καὶ τὸ κνλικά βουκ' ἄρ' ἄλλως
λάβοις παρ' αὐτῇ ἢ φιλήσας πρότερον αὐτὸν ἀπάντων ὁ
ρῶντων, ἡγή δ' ἐφίλημά σοι ἡδ' ἰοι τὸ νέκταρος, ἡγή δ' ἰα-
τοιοῦτον δὲ Διὶ ὡς πολλάκις αἰτῆς πιεῖν, ἐννίατε δὲ καὶ
ἀπογευσάμενος μόνον ἐδῶκα ἐκείνῳ, ἡγή πίνοντες ἀπο-
λαβῶν πῶς κνλικά, ὅσον ὑπόλιπον ἐν αὐτῇ πίνεις, ὅθεν
καὶ αὐτὸς ἔπει, ἡγή εἶθα προσήρμωσε τὰ χεῖλη, ἵνα καὶ
πίνης ἅμα καὶ φιλήῃ. πρῶτον δὲ ὁ βασιλεὺς ἡγή ἀπάντων
πατῆρ, ἀποθέμενον πῶς ἀγία καὶ τὸν κεραινὸν, ἐκείνη
σο ἄσφαγαλίζω μετ' αὐτοῦ, πῶς γὰρ τῆλικόν τοι καθήμε-
νος, πάντα οὗ ὅρῳ ταῦτα, ὥστε μὴ εἶου λαμβάνειν. ζ.

ὅτι δ' ἐνόη

q̃ amare vis. facile quidē hoc est. I. Nō. sed amare quidē:
expeditius vero ipso frui, ob hęc ipsa remitto te.

Iunonis & Iouis.

I V N O.

Ex quo adulescentulum hunc Iupiter/phrygiū ab ida raptum / huc introduxisti, minus mihi adhibes mentem,
I. Et ob hoc Iuno inuides iam syncero huic & minime molesto? Ego vero rebar mulieribus solis molestam te esse, quotquot cōuersaturis mecū. IV. Neque illa qdē recte facis, nec cōuenientia tibi sunt, qui omnīū deorū do minus quā sis, relicta me legitima vxore, ad terram descendis, moechando, aurum / vel taurus factus. Verū tñ illæ mulieres tibi in terra manent: hoc vero troiano puerulo rapto, huc aduolasti gñosissime, deorū & cohibitat nūc ī caput mihi intrusus, pot⁹ minister, haūd dubio fama, adeo īdigebas pocillatoribus: & defessi erāt utiq; Hebe & Vulcanus seruiētes. Tu vero & calicem non alioqui excipies ab ipso / q̃ osculatus fueris pri⁹ ipm omnibus videntibus: & osculum tibi iucundius nectare. Et ob hoc neq; sitiēs sepe numero petis potū. Interdū vero vbi degustasti solum / dedisti illi. & vt bibit, apprehenso calice / quantum reliquum est in ipso bibis: vnde & ipse bibit: & vbi admouit labra: vt & bibas simul & osculeris. Nuper vero rex & omnium pater / posito clypeo & fulmine sedisti talis ludendo cum ipso: barbā tantam demissus. Omnia igitur video hęc: quare ne putes me latere. I.
Et quid graue

ὦν ἡρα μερῶν οὐτω καλὸν μεταξὺ πίνοντα καταφλέει
 καὶ ἡδ' εἶδαι ἀμφοῖν καὶ θεὸν φίλημαί, καὶ θεὸν νέκταρι, ἢ
 γοῶν ἐπιτρέψω αὐτῷ καὶ ἄπαξ φιλήσάι σε, οὐκ ἔτι μέμ-
 ψη μοι προτιμότερον τῇ νέκταρι. **Θ.** οἷο μὲν τὸ φίλημα εἶ-
 ναι. **Η.** παιδ' εὐραστῶν οὐτοι λόγοι. ἐγὼ δ' ἢ μὴ οὐτω μανεί-
 ην, ὥς τὰ χεῖλ' ἡ προσενηκῆν θεὸν μαλθακῶ τούτῳ φρυγί-
 οῦτωρ ἐκτεθλημύω. **Ζ.** μή μου λοιπὸν ὦ γενναίῳτά-
 πη τοῖς παιδικοῖς, οὐτοσί γὰρ ὁ θηλυδρία, ὁ βάρβαρος.
 ὁ μαλθακὸς ἡδ' ἰὼν καὶ ἡδ' οὐκ ἐνύπερος, οὐ βόλομα δὲ ἐπ' αὐ-
 μή σε προζύνω ἐπιπλέον. **Η.** εἴθε καὶ γαμήσας αὐτῷ
 ἐμοῦ ἔνεκα, μέμνησο γοῶν. οἷά μοι Διὰ δ' ὀνοχόον τοῦ-
 τ' ἐμπαρόνθ'· **Ζ.** οὐκ, ἀλλὰ δ' ἡφαιστον εἶδ' ἡ τὸν σὸν
 ἵον ὀνοχόον ἢ μὴ χωλεύοντα, ἐκ φθι καμίνου ἦκοντα,
 ἔτι, τῶν σπινθῆρων ἀνάπλεων, ἄρτι, πῶν πυράγγρα ἀποβί-
 βεμένοι, καὶ ὥς ἐκείνων οὐτῶν ἥν' ἀκτύλων λαμβάνει
 ἡμᾶς πῶν κύλικα, καὶ ἐπισσάσμενους φιλήσας, μεταξὺ,
 ὅν' οὐδ' αὖ ἡμῆτης σὺ ἡδ' ὥς φιλήσας, ὑπὸ φθι ἀσβό-
 λου κατηναλωμύον δ' ὀφείσω ποτ' ἡδ' ὥς ταῦτα, οὐ γὰρ
 καὶ παρὰ πολλὸν ὁ ὀνοχόος ἐκείνῳ ἐμπρέπει θεὸν συμπο-
 σίῳ τῶν θεῶν, ὁ γὰρ καὶ ἡδ' ἀκτύλῳ, καὶ ἐπισσάμε-
 νω ὀρέγῃ δ' ἐκπομα. καὶ ὅσε λυπεῖ μάλιστα, καὶ φιλεῖ ἢ
 δ' ἰομ τῇ νέκταρι. **Η.** νῦν καὶ χωλὸς ὦ Ζεῦ ὁ ἡφαιστος, καὶ
 οἱ ἀκτύλοι αὐτοὶ ἀνάξιοι τῆς σῆς κύλικος, καὶ ἀσβόλου με-
 σός, ἔστι, καὶ ναυτιᾶς ὄρω αὐτὸν. εἴς τοι τὸν καλὸν κομή-
 τι τῶν τοῦ τῶν ἡδ' ἀνέδρεψε. πάλαι δὲ οὐχ ἑώρας ταῦτα, οὐ
 Δ' οἱ σπινθῆρες, οὐ δ' ἡ κάμιν' ἀπέτρεπόν σε μὴ οὐχὶ πῖ-
 νειν παρ' αὐτοῦ. **Ζ.** λυπεῖς ὦ ἡρα σεαυτῶν, οὐδὲν ἄλλο,

o Iuno/quod adulescentulū adeo pulchrū , inter bibendū osculer & leter ambobus & osculo/& nectare? Si igitur cōmittam ipsi vt semel osculetur te: non amplius conquere- reris mihi/prestantius nectare putanti osculum esse.

IV. Pediconum sunt hi sermones. Ego vero non vsque adeo insana sum: vt labra admoueam molli huic phrygio, intātum effoeminato. I. Ne me obiurges generosissima/ pediconum, hicce enim effoeminatus / barbarus / mollis, iucundior & desyderabilior, nolo dicere, ne te irriter magis. IV. Vtinam & in vxorem duxisses ipsum mei causa. Memineris igit / qualiter me ppter pocillatorē hūc ludibrio habes. I. Non. Sed Vulcanum oportebat tu- um filium pocillari nobis claudicantem, ex fornace veniē- tem, adhuc scintillis scatentem, paulo ante forcipe depo- sita ab illis ipsis digitis recipere nos calicem: & ample- ctantes osculari interim quam neque mater tu / iucun- de osculata fueris: a fuligine exustum facie, Delectabilia ne hæc? non enim, & præter multa alia / pocillator hic de- corat conuiuium deorum. Porro Gany. mittendus ite- rum in Idam, purus / & roseos digitos habens: doctēque fundit pocula: & (quod te male habet in primis) osculatur iucundius nectare. IV. Nunc & claudus o Iupiter Vul. & digitī ipsius indigni tuo calice, & fuligine ple- nus est: & nausea afficeris videndo ipsum: ex quo illum pulchrum / commatum hunc Ida educauit. olim ve- ro non respiciebas hæc: neque fauille / neque caminus ab- duxerunt te quo minus biberes ab ipso.

IVP. tristitia afficis Iuno te ipsam, nihil aliud.

καὶ μοι ἐπιτείνεις δὲ ἔρωτα ξηλοτυπούσας, εἰ δὲ ἄχθῃ παρὰ
 πατρίδος ὤραίου Δεχομλύν τὸ ἔκπομα, σοὶ μὲν δ' ὕψος ὀνο-
 χοεῖτω σὺ δὲ ὧ γανυμήμες ἐμοὶ μόνῳ ἀναδιδῶ τὴν κύνληα,
 καὶ ἐφ' ἐκάστη Δίς φίλη με, καὶ ὅτε πλήρη ὀρέγοις καὶ αὖτις
 ὁπότε παρ' ἐμῶ ἀπολαμβάνοις. τί τοιοῦτο Δακρύεις; μὴ δέδι-
 δι, δὲ μῶξεταί γάρ ἦν τις σε λυπεῖν ἐξέλη.

Σ'

Ἡρα, καὶ Διός. ΗΡΑ.

ΗΡΑ.

τὸν ἱζίονα τοιόν ὄρεας ὧ Ζεῦ, ποῖόντινα τὸν τρώωρον
 ἦγῃ; Ζ. ἀνθρώπων εἶναι χρῆσθ' ὧ Ἡρα καὶ συμποικλόν,
 οὐ γὰρ ἀν' συνῶ ἡμῖν ἀνάξιος τοῖ συμποσίου ὧν. Η. ἀλλ'
 ἀνάξιος ὅστις, ὕβρις ἡ γέ ὧν, ὥστε μηκέτι συνέστω. Ζ.
 τί δαί ὕβρισε; χρὴ γὰρ, ὅμαι, καὶ με ἐδιδέαι. Η. τί δ'
 ἄλλοι; καὶ γὰρ αἰσχύνομαι ἐπεὶ αὐτό, τοιούτῳ ὅστις ὁ
 ἐτόλμησε. Ζ. καὶ μὴν διὰ τοιοῦτο καὶ μάλλον εἴποις
 ἀν' ὅσον καὶ αἰσχροῖς ἐπεχείρησε, μᾶλλον ἐπεῖρα τινὰς συνή-
 κει γὰρ ὁ ποῖόντι τὸ αἰσχρόν ὅπερ ἂν ὀκνήσῃς ἐπεὶ.
 Η. αὐτῷ ἐμὲ οὐκ ἄλλῳ τινὰ ὧ Ζεῦ πολὺν ἦδ' ἡ χρόνον,
 τὸ μὲν πρῶτον ἡγιόουν τὸ πρῶγμα, διότι ἀτενεὲς ἀφεώρα
 ἐσ' ἐμὲ, ὁ δὲ καὶ ἔστεινε καὶ ὑπεδ' ἄκρυε, καὶ εἴ ποτε πιοῦ-
 σα παρὰ δ' οἴῳ ὧ γανυμήμες τὸ ἔκπομα, ὁ δὲ ἦτε σὺ αὖ-
 τῶ ἐκείῳ πιῖν, καὶ λαβῶν ἐφίλει μετὰ ζῶ, καὶ πρὸς τοὺς ὁ
 φθαλμοὺς προσῆγε καὶ αὖτις, ἀφεώρα ἐξ' ἐμὲ, ταῦτα ἦδ' ἡ
 συνήκ' ἐρωτικὰ ὄντα, καὶ ἐπιπολὺ μὲν ἦδ' οὐ μὲν λέγειν
 πρὸς σέ, καὶ ὧ μὲν πάνσασθαι φθιμανίας δ' ἂν αἰθρῶ-
 ποιῇ, ἐπεὶ δὲ καὶ λόγους ἐτόλμησέ μοι προσενηκῆν, ἐγὼ
 μὲν ἀφῆσα ἰαυδ' ἐτι δ' ἀκρύνοντα καὶ προκυλινδόμενον,
 ἐπιφραξαμένη τὰ ὦτα, ὥς μὴ δὲ ἀκονίσαιμι αὐτοῦ ὕβρι-
 στικὰ ἱκετέοντα, ἀπῆλθον σοὶ φράσσοντα, σὺ δὲ ἐν τού-
 τῳ

Et mihi exaggeras Cupidinem zelotypia mota. Si vero tristeris/a puero pulchro accipies poculum: tibi quidē filius tuus pocilletur: tu vero Ganymedes mihi soli redde calicē: & toties bis osculare me: & quādo plenū calicē porrexeris & rursū qñ a me receperis. Quid ob hoc lachrymaris? Ne timeas. Lugebit em̄ si quis te trīstari voluerit.

vi Iunonis & Iouis.

IVNO.

Ixionem hūc vides Iupiter: quibus nā moribus p̄ditū putas? I. Homīnem esse vtilem Iuno! & conuiuam, non enim intellexi nobis indignū symposio existere. IV. Sed indignus est: iniuriosus qdē exñs, qua ppter nō amplius intersit. I. Quid aut cōtumelię itulit? oportet em̄ (vt puto) & me scire. I. quid vero aliud, Eteñ erubesco dicere ipsum: tale quod p̄sumpsit. I. Atqui ob hoc & poti⁹ dixeris quodcūq; turpi conatu tētauit. nūqd igiŕ adnīx⁹ ē aliquo mō? itelligo em̄ cuiusmodi turpe sit qd reformidaueris dicere. I. Iplam me: nō aliā quāpiā Iupiter/lōgo iā tpe. Et quidē primū ignorabā rē/ob quā attēte respiciebat in me ille vero gemebat et sublachrymabatur. Et si quando in quo bibissem, tradidissemq; ganymedi poculū, hic petebat ex eo ipso bibere, & eo capto osculabatur interim: & ad oculos admovebat, & rursus prospectū in me intēdebat. hęc intelligebā amatoriā esse, & multo quidē tēpore verebar dicere apud te: putabāq; cessaturū ab insania hominem. Postq; vero & sermones ausus est mihi adīcere: ego vbi remisi ipsum adhuc lachrymantē & voludentē/obthuratis auribus, ne audirem ipsius contumeliosa supplicātis, accessi tibi dictura.

Tu verò ipse

c ij

ὄρα, ὅπως μέτει δὲν ἄνδρα. Ζ. Εὐγε δὲ κατὰρα τὸ ἐπὶ ἐμὲ αὐτόν, καὶ μέχρι τῶν ἡμερῶν γάμων τοσούτον ἐμεθύσθη τῷ νέκταρι, ἀλλ' ἡμεῖς τόντων αἰτίοι καὶ πέρα τοῦ μετρίου φιλάνθρωποι, οἱ γὰρ καὶ συμπότας αὐτοὺς ἐποίησάμεθα, συγγνωστοὶ οὖν εἰ πιόντες ὅμοια ἡμῖν, καὶ ἰδόντες οὐράνια κάλλη, καὶ οἷα οὐποτε εἶδον ἐπὶ γῆς. ἐπειθὺ μῆκος ἀπολαῦσαι αὐτῶν, ἔρωτι ἁλόντες. ὁ δὲ ἔρωε. Βίαιον τί ὄζει, καὶ οὐκ ἀνδρώπων μόνον ἄρχει, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἐνίατε. Η. σοῦ μὲν καὶ πάνυ οὗτος γε δεσποδὴς ἐστὶ, καὶ ἄγεσε, καὶ φέρει φθὶ ξυγός, φάσιρ, ἐλκωρ, καὶ ἐπὶ αὐτῷ ἐνθάδε ἂν ἡγήταισσι, καὶ ἀλλάττει ξαδίως ἐς ὅτι ἀνκελένσῃ, καὶ ὀλωκατήμα καὶ παιδίᾳ τῷ ἔρωτι σὺ γε, καὶ νῦν θεοὶ ἰζίωνι οἶδ' αὖ καθότι συγγνώμην ἀπονέμεις. ἄτε καὶ αὐτὸς μοι χένσας ποτε αὐτοὺς πλὴν γυναικῶν, ἢ σοὶ τὸν παρθένον ἔτεκεν. Ζ. ἔτι γὰρ σὺ μέμνησαι ἐκείνων εἰ τι ἐγὼ ἐπαύσα ἐς γῆν καθελθὼν, ἀτὰρ οἷσθα ὅμοι, δὲ καὶ περὶ τῷ ἰζίονος, κολάζειν μὲν μὴ ἀμῶς ἀνδρῶν, μὴ δ' ἀπωδῆν τῷ συμποσίῳ, σκαλὸν γὰρ, ἐπεὶ δ' ἐξῆ καὶ ὡς φῆς δ' ἀκέρυει, καὶ ἀφόρητα πάσχει. Η. τί ὧς Ζεῦ; Δείδ' αὖ γὰρ μή τι ὑβρισκόμην καὶ σὺ εἶπες. Ζ. οὐδ' αὖ μῶς, ἀλλ' εἰδὼλον ἐκ νεφέλης πλάσάμενοι αὐτῇ σοὶ ὅμοιον, ἐπειδ' ἂν λυθῇ δ' ἀσπασίον, καὶ κἔτι ἀγρυπνῆ, ὡς τὸ ἐικόε, ὑπὸ τῷ ἔρωτι, παρὰ κατακλίνω μιν αὐτῷ φέροντες οὕτω γὰρ πάντας αὐτοὺς ἀνιόντων, οἷα θεοὶ τετυχηκέναι φθὶ ἐπιθυμίας. Η. ἄπαγε, μὴ ὡραίοισιν ἴκοιτο τῶν ὑπὲρ αὐτὸν ἐπιθυμῶν. Ζ. ὅμως ὑπόμεινον ὧς ἡμεῖς, τί γὰρ ἂν ἐπ' ἀπορίας δ' ἐνὸς ἀπὸ τοῦ πλάσματος, εἰ νεφέλῃ ὁ ἰζίωρ συνέσαι; Η. ἀλλὰ ἡ νεφέλη ἐγὼ εἶναι Δόξω, καὶ τὸ ἀσχερόν ἐπὶ ἐμὲ ποιήσῃ δ' αὖ

vide quō aggrediaris virum. I. Euge sceleratus in me ipsum/& vsq; ad Iunonis nuptias tantum inebriatus ne-
 ctare. Sed nos horum authores:& vltra modum amato-
 res hominū: qui quidē & conuiuas ipsos fecimus, venia di-
 gni sunt igitur si vbi biberint equaliter cum nobis: & visis
 celestibus pulchritudinibus, quales nūq̃ viderūt in terra:
 desyderauerunt frui ipsis/amore capti. Hic vero Cupido
 violentū quiddā, & nō hoībus solū imperat: sed & nobis
 ipsis interdum. IV. Tuus quidem & valde hic dominus
 est:& ducit te:& fert naso (vt aiunt) trahens:& sequeris ip-
 sum quo duxerit te: & immutaris facile in id quod iusserit:
 & prorsus possessio & ludibrium Cupidinis tu es. Et
 nunc Ixioni scio, quamobrem veniam tribuis: quando qui-
 dem & ipse stupraſti olim ipsius vxorem: quæ tibi Peria-
 thon peperit. I. Adhuc enim tu meministi illorū si quid
 ego lusi in terrā profectus infimā. Sed nūc noueris qđ mi-
 hi videt de Ixione, mulctare quidē nequaq̃ ipsum: neque
 expellere a cōuiuiō, rusticū em̄ esset: eo qđ amat, & vt ais
 lachrymatur & itolerāda patit̄. I. quid Iupiter? timui em̄
 ne quid iniuriosum dicas. I. Nequaquā. Sed simulacro ex
 nube ficto tibi simili, postquā solutum fuerit conuiuium,
 & ille vigilat (vt par est) prę amore: adhibeamus ipsi affe-
 rentes. Sic enim cessauerit: putans se consecutum esse de-
 syderium. IV. Apage, ne ad maturitatem perueniat
 id ipsum desyderans. IVP. Tamen sustine Iuno,
 quid enim & passa fueris molesti a fictione: si cum nube
 Ixion coibit? IVP. Sed nubes
 ego esse videbor: & turpitudinem in me faciet per

ΔΙΑΛΟΓΙΚΗΝΟΥ

πῶς ὁμοιότητα. Ζ. οὐδὲρ τοιοφής, οὐτὲ δ' ἡνεφέλη κτετρεα
 γένοιτ' ἄρ', οὐτε σὺ νεφέλη. ὁ δ' ἰζίωρ μόνον ὅτ' ἀπακηθίσε
 ταί. Η. Αλλ' οἱοί πάντες ἀνδρωποὶ ἀπερόκαλοι εἰσιν,
 αὐχίσαι καθελθὼν ἴσως, καὶ δίκην ἴσεται ἅπασι, λέγων
 συγγεγενῆσθαι τῇ ηἷρα, καὶ σὺν λεκτρος εἶναι τοῖς Διί, καὶ
 ποὺ τάχα ἐρᾷ με φήσιν ἐμ' αὐτοῖς. οἱ δὲ πῖσεν σούσι, οὐκ εἰς
 δότες ὡς νεφέλη σὺν ὧ. Ζ. οὐκοῦν ἦν τι τοιοῦτον εἶπῃ,
 ἐστὸν ἄδην ἐμπεσὼν, τροχῷ ἄθλιον προσδεδείξας, συμ-
 περινεχθῆσεται μετ' αὐτοῦ ἄει, καὶ πόνον ἄπαντοσιν ἔξει,
 δίκην λιδούσας τοῦ ἔρωτος. Η. οὐ γὰρ δένον τοῦτό
 γε, ἀπὸ οἷ μεγάλαυχίας. Δια. Ζ. Ἀπολλωνίου, καὶ ἡφαιστος.
 Η. Εἰς αὐτὸν ὡς Ἀπολλωνίου, δ' οἷ μαίαις βρέφον τὸ ἄρτι τεχ-
 θέν, ὡς καλὸν ὅτι, καὶ προσγελαῖ πᾶσι, καὶ Δημοῖ τι ἦδῃ
 ὡς μέγα ἀγαθὸν ἀποβησόμενον. Α. ἐκένό γε φῶ βρέ-
 φος ὡς ἡφαιστος ἢ μέγα ἀγαθόν, ὃ τοῖς ἰαπετοῦ πρὸς βν-
 ρόν ὅτι ῥόσον ἐν τῇ πανουργίᾳ. Η. καὶ τίνα ἄρ' ἀδύκη-
 σαι δύναιτο ἀρετίστονον ὅρι. Α. ἐρώτα τὸν προσεδῶνα, οὐ
 πῶς τρία ἡμέρας ἐκλεψεν, ἢ τὸν Ἀρη, καὶ τοιοῦτον γὰρ ὅτ' ἐξείλκυ-
 σε λαθὼν τὸν καλεῖ δ' ἰζίφον, ἵνα μὴ ἐμαυτὸν λέγω, ὅρ' α-
 φώπλισε τοῦ τόξου καὶ τῶν βελῶν. Η. δ' νεογνόν ταῦ-
 τα, ὃ μόνον ἐκινῆτο ἐν τοῖς παρὰ γάμοις. Α. εἰς ἡ
 ἡφαιστος, εἰσοὶ προσέλθῃ μόνον. Η. Ὁ μὲν προσῆλθεν
 ἦδῃ. Α. τί οὐκ πάντα ἔχεις τὰ ἐργαλῆα, καὶ οὐδὲρ ἀπόλω-
 λεμ' αὐτῶν; Η. πάντα ὡς Ἀπολλωνίου. Α. ὅμως ἐπίσκεψαι
 ἀκριβῶς. Η. νῆ Δία πῶς, πυράγαν οὐχ ὄρω. Α. ἀλλ' ὅφ' αὐ-
 τῶν περ ἐν τοῖς παρὰ γάμοις τὸν βρέφους. Η. οὕτως ὁ ζῆλος
 ὅτι, κατὰ πέρας τῇ γαστρὶ ἐκμελετήσας πῶς κλεψτικῶν. Α.
 οὐ γὰρ ἠκυσσας αὐτὴν καὶ λαλοῦντος ἦδῃ σὺ μὲν λακὴ καὶ ὡς ὅχας;

similitudinem. I. Nihil hoc quod ais. neque enim nubes aliquid quando Iuno fuerit: neque tu nubes. Hic vero Ixiō solū decipietur. IV. Sed (quales omnes homines insolētes sunt) gloriabitur ubi descenderit forsitan & narrabit omnibus: dicendo couisse cum Iunone, & corrualem esse Ioui: & alibi forsitan amicā me dixerint ipsius. illi vero credēt: nō visa nube cū qua coierit. Igitur si quid tale dixerit: in infernum lapsus, & in rota miser victus circumferetur cū ipsa semper, & laborē irrequietum habebit, ultionē dādo amoris. IV. Non enim graue hoc quidem: ob iactantiam. ⁷ Apollinis, & Vulcani. V. Vidisti Apollo, maiā infantem nuper natum, quā pulcher est, & arridet omnibus, præsagit quippiam iam utpote magnum bonum aduenturum? A. Illum quidē dicā infantem Vulcane vel magnum bonum, qui Iapeto senior est quantū in versutia? V. Quem nā iniuria afficere posset nuper genitus quum sit. A. Roga neptunum: cui tridentem furatus est: aut martem, nam huius detraxit ubi latuit, ex vagina ensē. Vt non me ipsum dicam, quem destituit arcu & sagittis. V. Illum nuper genitum hęc fecisse ais? qui vix mouebatur in fasciōlis. A. Scies Vulcane: si te accesserit solum. V. Atqui accessit iam. A. Igitur omnia habes instrumenta: & nihil perditum est ipsarum? V. Omnia Apollo. A. Tamen inspicē diligēter. V. per Iouē, forcipē nō video. A. Certe videbis ipsam alicubi ī fasciōlis infantis. V. vsq; adeo ad uncis manibus est: quasi ī vtero matris calluisset furandī artē. A. Nūquid lepida audisti ipsū: & loquētē iā lepida & inuolucra?

ὁ δὲ καὶ διακονῆσαι ἡμῖν ἐθέλει, χθρὲς δὲ προσκαλεσά-
 μεν· τὸν ἐρώτα, κατεπάλαισεμ ἐνθῦς οὐκ οἶδ' ὅπως ὑ-
 φέλκων τῷ πόδι, εἴτα μεταξὺ ἐπαίνου μεν· φθι Αφροδί-
 τῆς μὲν τὸν κροτὸν ἐκλεφεῖ, προσπτύξαμένης αὐτὸν ἐπὶ τῇ
 ὕμῃ, τῷ Διὶ δὲ γελῶντος ἡλθεμ ἐπὶ τὸ σκῆπτρον, εἰ δὲ
 μὴ βαρύτερος ὁ κροσσὸς ἡμῶν, καὶ πολὺ δ' πῦρ ἔχεν, κακῶ-
 νομ ὑφέλετο. Η. γοργόρτινα δ' ἐν παῖδα φῆς. Α. οὐ μὲν
 οὐκ, ἀλλ' ἡδὴ καὶ μουσικόμ. Η. ὦρ' τοῦτο τεκμαίρεσθαι
 ἔχες. Α. χελώνη που νεκρὰν ἐν ὄντων, ὅργανον ἅπ' αὐτῆς
 συνέπηξεν, πῆχες γὰρ ὁ ἀρμόσιος καὶ ζυγώσιος, ἐπὶ τα-
 καλάμους ἐμπήξαε καὶ μαγάδιον ὑποθεῖς καὶ ὀντενάμε-
 νος ἔπειτα χορδαί, μελωδίῃ πάνυ γλαφυρόμ' ὥς ἡφαιστος καὶ
 ὁ ἀρμόσιος, ὥς καὶ μετ' αὐτῶν φθονεῖν δ' ἐν πάλαι κυθαρίζου-
 ῖσιν οὐκ οὐκ, ἔλεγε δ' ἐκείνη Μαῦα, ὥς οὐ δὲ μένοι τὰς νύκτας ὅν-
 τ' οὐρανῷ, ἀλλ' ὑπὸ περιεργίας ἄχρι τοῦ ἄδου κατίοι, κλέ-
 ψων τί κακῶν δὴ κλαδί, ἐπὶ πόπτερος δ' ἐσὶ, καὶ ῥάβδον τι-
 νὰ πεποιήται θαυμασίαν πλὴν δυνάμει. ἡ ψυχὰ γὰρ καὶ κατὰ
 γὰρ τοὺς νεκρούς. Η. ἐγὼ ἐκείνῳ ἔδωκα αὐτῷ παίγ-
 νιον εἶναι. Α. τοι γὰρ οὐκ ἀπέδωκέ σοι δ' ἐν μισθῷ πλὴν
 πυράγραμ. Η. εὐγε ὑπέμνησας, ὥστε βαδίσαι ἀπο-
 λκτόμεν αὐτῷ, εἰπὸν ὥς φῆς ἐνθεῖν ἐν τοῖς σπασγά-
 νοις. Σ' ἡφαιστος καὶ Διὶ ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
 τί με ὦ Ζεῦ δ' εἴ ποτε; ἡκω γὰρ ὥς ἐκέλευσας, ἔχω δ' ἐν
 πέλεκυ ὀξύτατον, εἰ καὶ λίθους Δέοι μὲν πλὴν Διὰ τε-
 μῆν. Ζ. εὐγε ὦ ἡφαιστος, ἀλλὰ δὴ ἔλε μου πλὴν κεφαλῶν
 εἰς δύο κατενεγκώμ. Η. περ' αὖ μου εἰ μέμνη; πρῦστα-
 τε δ' οὐκ ἀλκῆς ὅπερ θέλεις σοι γενέσθαι. Ζ. Διαίρε-
 σθῆναι μοι δ' ἐκείνῳ, εἰ δὲ ἀπαθήσας, οὐκ οὐκ πρῶτον ὀργι-

hic quidem & seruire nobis vult. heri verò prouocato Cupidine/superauit eū lucta: subito nescio quo modo subtrahendo pedes. Deinde interim dum laudabatur Veneris quidem cestum furtim abstulit dato amplexu illi ob victoriam: ioue verò ridente aggressus est sceptrum, nisi grauius fulmen fuisset, & multum ignis habuisset, illud surripuisset. V. Terrificum quendam puerum narras. A. Nō solū/sediā & musicū. V. Quomodo cōiungere id possis. A. Testudine alicubi mortua iuuēta/organū ex ipsa cōpegit. cubitibus em̄ adaptis/& appposito manubrio. Deinde calamis compositis/& magadio supposito & extensis septem chordis: canit valde suaue Vulcanē/& valde cōcinnū, ita vt ipse qui dudū artē canēdi cythara calleo inuideā illi. dixit vero maia: q̄ neq; maneat noctes in coelo: sed prę sedulitate, vsque ad infernū descendat: furaturus quippīā & illic videlicet, Alatus vero est. Et virgam quandā fecit mirabili virtute: qua animas ducit & deducit mortuos. V. Ego illam dedi ipsi pro ludicro. A. Igitur reddidit tibi mercedem forcipem. V. Euge, recordari me fecisti, quapropter vado recepturus ipsam, sicubi (vt ait) inuenta fuerit in fasciis.

³ Vulcani. & Iouis. V V L C A N V S. Quid me ò Iuppiter. oportet facere venio enim vt iussisti: habēs securim acutissimā, etiā si lapides oporteat vna plaga dissecare. I. Euge Vulcanē / diuide meū caput in duas partes, Vbi deieceris. V. Tentas me si insanus sum? pręcipe ergo verum quod velis tibi fieri. i. Diuide mihi caluariam, Si vero inobediēs fueris: nō nūc quidem primū irā-

ζομένου περάσει μου, ἀλλὰ χρὴ καθικιῆσθαι παντὶ ῥῶ-
 θυμῷ, μὴ δὲ μέλλειν, ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ τῷ ἀδίνωμ,
 ἅμου τὸν ἐγκέφαλον ἀνασρέφουσιν. Η. ὅρα ὧς Ζεῦ μὴ
 κακόν τι ποιήσωμεν, ὅζυνε γὰρ ὁ πῆλεκνε ὅστις, καὶ οὐκ ἀναίμα-
 τος, οὗ δὲ κατὰ πλὴν, ἐιλείθηναι μαῖώσεταί σε. Ζ. κατένευ-
 κε μόνον ὧς ἠφαισε θαρσύνω, οἷός ἐστι γὰρ ἐγὼ δὲ συμφέρον. Η.
 ἄκου μὲν κατοίσω δὲ. τί γὰρ χρὴ ποιῆμ σου κελεύοντος;
 τί τοῦτο; κῆρ κ' ἐνόησεν. μέγα ὧς Ζεῦ κακὸν εἶχες ἐν τῇ κε-
 φαλῇ, ἐκότες γ' οὐκ ὀζύνημι. Η. ἴσθαι τεκνικὰν τέκν' ὑπὸ πλὴν
 μὴνι γὰρ παρθένον ζωογονῶν, καὶ τὰντα ἐνόησεν, ἥ που
 σφατόπεδον οὐ κεφαλῶν ἐλελήθης ἔχω, ἥ δὲ πῆδ' ἄκ' ἐπυρ-
 ρίχθης, καὶ πλὴν ἀσπίδα τινάσσει, καὶ τὸ Δόρυ πάλλει, καὶ
 ἐνδουσιᾶ, καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πᾶν, καὶ ἀκμαία γεγέ-
 νηται ἥδ' ἐν βραχὺ, γλαυκῶπις μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ το-
 τὴ κόρυς, ὥστε ὧς Ζεῦ μαίωτρά μοι ἀπόδος, ἐγγυήσας
 μοι αὐτῶν. Ζ. ἀδ' αὖν αὐτὰ αὐτῶς ὧς ἠφαισε, παρθένος γὰρ
 αἰεὶ θέλει μένειν, ἐγὼ γ' οὐκ ὅ γε ἐπὶ ἐμοί, οὐδὲ μ' ἀντιλέγω.
 Η. τοῦτ' ἐβελόμην, ἐμοὶ μελήσει τὰ λοιπὰ, καὶ ἥδ' ἐκ σὺ
 νασπάσω αὐτῶν. Ζ. εἰ σοὶ ῥᾶδιον οὕτω ποίει, πλὴν οἷός ἐστι
 ὅτι ἀδ' αὖν αὐτῶν ἐρᾷς.

Θ. προσεφ' ἄνους. καὶ Ερμού. ΠΟΣΕΙΔΩΝ.
 Ἰστίμ' ὧς Ερμῆν' ἐντυχῆν τῷ Διὶ. Ερ. οὐδ' αὖν ὧς
 ὧς πόσειδον. Π. ὅμως προσάγγελον αὐτῶν. Ε. μὴ ἐνό-
 χλη, φημὶ, ἀκαιοῖς γὰρ. ὥστε οὐκ ἀν' ἰδοῖς αὐτὸν ἐν τῷ πα-
 ρούτι. Π. μῶν τῇ ἡρᾷ σὺν ἐστίν; Ε. οὐκ, ἀλλ' ἐπεροῖον
 τί ἐστι. Π. συνήμι, ὁ γὰρ νυκτὸς ἐνδον. Ε. οὐ δὲ τοιοῦτο,
 ἀλλὰ μαλακῶς ἔχει αὐτός. Π. πόθεν ὧς Ερμῆς; Δεινὸν γὰρ
 τοῦτο φῆς. Ε. ἀσχύνομαι εἰπεῖν, τοιοῦτόν ἐστι,

tum probabis me. Verum tamē oportet cedere omni irē,
neque curare. pereo eim ob parturigines quæ meum ca-
put subuertunt. V V L C A N V S. Vide Iupiter ne ma-
li quippiam faciamus. acuta enim bipennis est: & non sine
sanguine: neq; per Lucinā, obstetricabitur tibi. I. Deice
solum Vulcane confidens. noui ego conducibile. V V L.
Inuitus quidem deiiciā. quid enim oportet facere te iube-
te? qd hoc? Puella armata, magnū ò Iupiter malū habui-
sti in capite, merito igitur concitato animo fueras / tantam
in cerebri pāniculo virginē producēs, & ipsam armatam.
certe exercitū, nō caput latueras habens. hæc verò puella
tripudiat: & clypeum quatit: hastam vibrat: debacchatur
& quod maximum, pulchra valde & adulta facta est iam
in breui tempore / glaucis oculis. sed decorat & hoc galea.
quapropter Iupiter præmia obstetricis mihi exolues: pro-
missa mihi ipsa. I. Impossibilia petis Vulcane, virgo em
vult manere. ego quidē (quod ad me attinet) nihil cōtra-
dico. V V L. Hoc volebam, mihi cure erunt reliqua, &
nunc rapiam ipsam. I. Si tibi facile hoc modo fuerit /
fac. verumtamen noui quod impossibilia amas.

IX.

NEPTVNI

& MERCVRII. NEP:

Est ne mercuri modo locus cōueniēdi Iouē? M. Nequaquā
neptune. N. Verūtamē prenūtia ipsi. M. Ne cōturbes
aio. intēpestiuū enim est, quare nō videbis eū in presenti.
N. Nunquid cū Iunone coit? M. Nō sed aliud quippiā
est. N. Intelligo, ganymedes intus est. N. Neque
hoc, incōmoda est valetudine. N. Vnde mercuri? gra-
ue enim hoc est quod ais. M. Vereor dicere quale est.

d ij

Π. ἀλλ' οὐχ ἡ πρός ἐμὲ θῆσθαι ὄντα. Ε. τέτοκεν ἄρτι
 ὡς ὧ πρόσεδον. Π. ἄπαγε, τέτοκεν ἐκ ἐνθ' ἑκ τίνος; οὐ
 κοῦν ἐλελήθει ἡμᾶς ἀνδρόγυνος ὦρ, ἀλλ' οὐδὲ ἐπισήμαι-
 νεν αὐτῷ ἡ γαστήρ ὄγκου τινα. Ε. εὐ λέγεις, οὐ γὰρ ἐκείνη
 εἶχε τὸ ἐμβρυον. Π. οἶδ' ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἔτεκεν αὐτίς,
 ὥσπερ τὸ Αθηνᾶν, τοκάδ' αὖ γὰρ τὴν κεφαλὴν ἔχει. Ε. οὐκ,
 ἀλλ' ἐν ᾧ μὲν ἐκύνει τὸ ἐκ τοῦ σεμέλους βρέφους. Π. ἔβγα-
 ῖν γενναῖος ὡς ὅλ' ἡμῖν κυφορῆς, καὶ πανταχόθεν τοῦ σώ-
 ματος, ἀλλὰ τίς ἡ σεμέλη ἐσίμ; Ε. οὐβαία, ἥν' κἀδ-
 μου θυγατέρων μία, πάντῃ σκελετῶν ἐγκύμονα ἐποίησεν.
 Π. εἰτα ἔτεκεν ὧ ἐρμῇ αὐτὴ ἐκείνης; Ε. καὶ μαλὰ εἰ καὶ
 παράδοξον εἶναι σοὶ δοκεῖ, πλὴν μὲν γὰρ σεμέλῳ ὑπελ-
 θοῦσα ἡ ἥρα, οἶσθα δὲ ὡς ἐκλότυπός ἐστι, περὶ τῆς αὐτῆς
 παρὰ τῇ Διὶ, μετὰ βροντῇ καὶ ἀστραπῇ ἤκειν παρὰ
 αὐτῷ, ὡς δ' ἐπείσθη καὶ ἤκειν ἔχωρ καὶ τὸν κεραυνόν, ἀνε-
 φλέγη δ' ὄρεσθαι καὶ ἡ σεμέλη μὲν διαφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυ-
 ρός, ἐμὲ δὲ κελεύει ἀνατεμόντα τὴν γαστέρα τοῦ γυναικός
 ἀνακομίσαι ἀτελεῖς ἔτι αὐτῷ τὸ ἐμβρυον ἐπταμηνῶν,
 καὶ ἐπειδὴ ἐποίησα, διελὼν δ' ἐν αὐτῇ μὲν ἐντίθησιν,
 ὡς ἀποτελεσθῆναι, ἐνταῦθα καὶ νῦν τρίτῳ ἡδὴ μηνὶ ὄντες
 κερ αὐτὸ, καὶ μαλακῶς ἀπὸ τῆς ὠδίνος ἔχει. Π. Νῦν οὖν
 ποῦ τὸ βρέφος ἐσίμ; Ε. ἐς πλὴν Νύσσαν ἀποκομίσας πα-
 ρέδωκα ταῖς νύμφαις ἀνατρέφειν, Διόνυσον ἐπὶ νομᾶσ-
 θέντα. Π. οὐκ οὖν ἀμφοτέρω τῶν Διονύσου τούτου καὶ μη-
 τὴρ καὶ πατὴρ ὁ δὲ ἐστίν. Ε. οἶκεν, ἀπὸ μὲν οὖν ὠδίνος
 αὐτῷ πρός τὸ τραῦμα οἶσων, καὶ τ' ἄλλα ποίησιν ὡς ἂν νο-
 μίζηται ὥσπερ λεχέϊ.

Sed nō oportet apd̄ me vereri diuinū quū sit, M. Peperit nū
per neptune. N. Apage, peperit ille: ex quo? Igitur la-
tuerat nos/hermophrodyta ex n̄s. Sed neque indicauit ip-
si venter tumorem quendam. M. Bene dicis, non enim ille
habuit embryon. N. Noui, è capite peperit rursum quem-
admodū Mineruam, parturiū enim caput habet. M. Non
sed in coxa peperit ex Semele infantem. N. Euge, ille ge-
nerosus, solus ex nobis pregnās est, & in omni parte corpo-
ris. Sed quæ Semele est? M. Thebana, Cadmī filia-
rum vna, cum hac vbi concubuit / grauidam fecit.
N. Deinde peperit Mercuri pro illa? M. Etsi valde id in-
opinatum esse tibi videatur: hanc quidem Semele latēter
aggressa Iuno (nostī vero vt zelotypa est) persuadet ei:
vt petata Ioue / cum tonitru & fulguribus accedere ad se.
Vt vero persuasus est: & venit / habens fulmen: combu-
stum est tectum domus: & Semele quidem dirumpitur
pre igne. Me vero iubet: resecto ventre mulieris / vt infe-
ram imperfectum adhuc ad se, foetum septem mensium.
Et postquam feci: diuisa sua coxa imponit vt perficeretur,
nunc tertio iam mense peperit ipsum: & egrotat ob dolo-
res. N. Nunc igitur vbi infans est? M.
in Nyssam montem delatum / prębui nymphis nutrien-
dum, Dionysium nominatum. N. Igitur vtro-
uis modo Dionysij huius, & mater & pater hic est. M.
Videtur. Accedo igitur / aquam ipsi ad vul-
nus laturus: & alia facturis ei, quæ approbabitur puer-
peræ.

Γ' ΕΡΜΗΣ. καὶ ἡλίου, ΕΡΜΗΣ,
 ὦ ἦλιε μὴ ἐλάσῃς τήμερον, ὃ ζεῦς φησὶ, μὴ δὲ αὐριον, μὴ
 δ' ἐς τρίτῃν ἡμέραν, ἀλλ' ἐνδορ μένε, καὶ τὸ μεταξὺ μία
 τις ἔστω νύξ μακρὰ, ὥστε λυέτωσιν μὲν αἰῶρα ἀνδρῶν
 τοὺς ἵππους, σὺ δὲ σβέσῃς τὸ πῦρ, καὶ ἀναπαύῃς διὰ μα-
 κροῦ σεαυτὸν. Η. καὶ τὰ ταῦτα ὦ Ερμῆ καὶ ἀλλόκοτα
 ἦκας παραγέλω, ἀλλὰ μὴ παραβαίνειν τί ἐδοξα ἐν ᾧ
 δρόμῳ, καὶ ἐξωέλασαι ᾧ ὄρω, κατὰ μοι ἄχθεται, καὶ
 πλὴν νύκτα τριπλάσιον φθι ἡμέρας ποιῆσαι Διέγνωκε.
 Ε. οὐδὲν ποιοῦται, οὐ δ' ἐξ' αἰ τοῦτο ἔσται, δέχεται δ' ἐτι
 νῶν αὐτὸς ἐπιμνηστέραν γενέσθαι ὃ, πλὴν νύκτα. Η. πῶ
 δὲ καὶ ἐστὶν ἢ πόθεν διέπεμψε ἀγγέλων ταῦτά μοι;
 Ε. ἐκ βοιωτίας ὦ ἦλιε παρὰ φθι ἀμφιτρύωνι γυναικός,
 ἡ στυγεστὴν ἐρῶν αὐτῆς. Η. εἴτα οὐχ' ἱκανὴ νύξ μίας, ἢ
 οὐδαμῶς, τεχθῆναι γάρ τινα δέξεται ἐκ τῆς ὁμιλίας ταύτης
 μέγα καὶ πολυαθλοῦ δέον, ποτὲ οὖν ἐν μιᾷ νυκτὶ ἀπο-
 τελεσθῆναι ἀδύνατον. Η. ἀλλὰ τελεσιουργεῖτω μὲν
 ἀγαθὴ τύχη, τὰντα δ' οὖν ὦ Ερμῆ οὐκ ἐγίνετο ἐπὶ τῷ κρό-
 νου, αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐς μὲν, οὐδ' ἀπύκοιτο ἐκέντο παρὰ
 τῆς ρεῖας ἡρ, οὐδ' ἀπολιπὼν ἄν τὸν οὐρανὸν ἐν δὴβαις ἐ-
 κοιμᾶτο, ἀλλὰ ἡμέρα μὲν ἡρ ἡ ἡμέρα, νύξ δὲ κατὰ μέ-
 τρον τὸ αὐτῆς αἰάλογον ταῖς ὥραις, ξένοισι δ' ἢ παρην-
 λαγμένον, οὐδ' ἐμ, οὐδ' ἄν ἐκοινώνησέ ποτε ἐκέντο δυνήτῃ γυ-
 ναικί, νῦν δ' ἐ Διολίηνου ἔνεκα χρὴ ἀνεσφάθαι τὰ πάντα,
 καὶ ἀκαμπτεσέρας μὲν γενέσθαι, τοὺς ἵππους ὑπὸ φθι ἀρ-
 γίας, δύσπορον δ' ἐ πλὴν ὁδόν, ἀτριβὴ μὲν οὖσαν ἐξῆς τρι-
 ῶν ἡμερῶν, τοὺς δ' αἰθρώπους ἀθλίως ἐν σκοτεινῷ διαβί-
 οῦν, τοιαῦτα ἀπολάνθονται ἢ Διὸς ἐξώων καὶ καθεδ' ὄνται,

XI. MERCVRII. & PHOEBI. MERCVR.

O phēbe/ne aurigā agas hodie, ait Iupiter, neq; cras, neq; intertium diem. sed intus mane. & interea vna quādam sit nox longa, quapropter dissoluent horæ rursus equos: tu verò extingue ignem, & quieti trade aliquandū te ipsum. P. Noua hęc mercuri/& aliena venis annuntians. Verum nec trāsgredi quippiam vīsus sum in cursu: extra que agitare montes. Deinde mihi indignatur: & noctem triplicem à die facere decreuit. MERCVRIV.

Nihil tale, neque semper hoc erit, Rogat autem quippiā nunc ipse, vt longissima sibi fiat nox. P. Vbi verò est? vel vnde emissus es nuncians hęc mihi. MERC:

Ex Boetia phoebe / ab amphitryonis vxore, cum qua coit: amans ipsam. PHOEBVS. Deinde nō sufficit nox vna? MER.

Nequaquē, gigni enim quendā oportet ex cōiūctu hoc magnū & bellicosum deū. hūc igitur in vna nocte perfici impossibile est. PHOE. Igitur perficiatur bona fortuna hęc verò mercuri nō fiebāt tēpore saturni, ipsi enim nos eramus, neque adulter ille à rheā erat, neq; relicto cœlo in Thebis dormiebat. Sed dies quidem erat dies, nox vero secundum mensuram suam proportionabilis horis. peregrinum porro aut errabundum nihil. neq; communicauit aliquando ille se mortali mulieri. Nunc vero infelicis mulieris causa oportet subuertere omnia: & inflexibiliores quidem fieri equos præ ocio.

Difficile iter, inuium quippe esse futuris tribus diebus, homines autem misere in caligine viuere.

Taliter ipsi fruuntur Iouis amoribus: & dormiunt.

περιμείνοντες ἔσ' ἂν ἐκέν' ἀποτελέσῃ τὸν ἀδελφὸν ὅμ
λέγεις ὑπὸ μακρῷ ῥοῖ ζόφῳ. Ε. σιώπα ὦ ἦλ'ε, μή τι
κακὸν ἀπολαύσῃς ἢ ῥ' λόγων, ἐγὼ δὲ παρὰ πλὴν Σελήνῳ
ἀπελθῶν, καὶ τὸν ὕπνον ἀπαγγελῶ, κακείνοισι ἅπερ ὁ
Ζεὺς ἀπέεσσε, πλὴν μὲν σχολῇ προβαίνειν, τὸν δὲ ὕπνον
μὴ ἀνέναι τοὺς ἀνθρώπους, ὥς ἀγνοήσωσι μακρὰν οὕτω
τῇ νύκτα γεγεννημένῳ.

Δια. Αφροδίτης. καὶ Σελήνης. ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

τί ταῦτα ὦ Σελήνη φασὶ ποιεῖν σε; ὁπότ' ἂν κατὰ τῇ
καρίαν γένῃ, ἰστέον μὲν σε τὸ ζεῦγος, ἀφορῶσαρ ἔσ' ἂν
Εὐδ'υμίωνα κατενδόντα ὑπαίθριον ἄτε κυκλήτην ὄντα, ἔμια
τε δὲ καὶ καταβαίνειν ἐπ' αὐτὸν ἐκ μέσης φθιόδου. Σ.
ἔρώτα ὦ Αφροδίτη δὴν σὸν υἱόν, ὅς μοι τούτῳ αἴτιος.

Α. ἔα ἐκέν' ὁ βριστής ἐστιν, ἐμὲ γοῶν αὐτοῦ τῇ μητέρα
διαδέσσαντα, ἄρτι μὲν ἐς πλὴν Ἰδὴν κατὰ Γωρ Ἀσχίσου
νεκὰ τῷ Ἰλιέω, ἄρτι δ' ἐς πλὴν Διόνυσον ἐπὶ τὸ ἀσάνθιον
κένον μεράκιον, ὃ καὶ τῇ περσεφάτῃ ἐπέρασον ποιήσας,
ὅς, ἡμισείας ἀφείλετό με τὸν ἐρώμενον, ὥστε πολλάκις,
ἡπείλησα, εἰ μὴ πάνσεται τοιαῦτα ποιῶν, κλάσας μὲν
αὐτῷ τὰ τόξα καὶ τῇ φαρέτρῃ, περιαιρήσας δὲ καὶ τὰ
πτερὰ ἥδη δὲ, καὶ πληγὰς αὐτῷ ἐνέπεινα εἰς τὰς πυ-
γὰς ῥοῖ στανδ' ἄλ'ω, ὃ δὲ οὐκ ὀδ' ὅπως δ' παραυτίκα Δεδ'ιώς
ἔ' ἡμπεύω, μετ' ὀλίγον ἐπιλέλκας ἀπάντων. Α. τὰς εἰπέ-
μοι καλὸς ὁ Εὐδ'υμίων ἐσίμ; εὐπαραμύθητον γὰρ οὕτω τὸ Δει-
νόν. Ζ. ἐμοὶ μὲν καὶ πάνυ καλὸς ὦ Αφροδίτη δοκῇ, ὁ
μάλιστα ὅταν ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ φθιπέτρῃ τῇ χλα-
μύδα καθεύδῃ, τῇ λαῖᾳ μὲν ἔχω τὰ ἀκόντια ἥδη ἐκ φθι-
χερός ὑπορέοντα, ἡ Δεξιὰ δὲ περὶ τῇ κεφαλῇ ἐς τὸ ἄνω-

expectantes donec ille perficiat athletam quem dicis/
per longam obscuritatem. M. Tace Phoebe: ne quid
mali consequaris verbis. Ego vero ad Lunam profe-
ctus, & Somnum, annuntiabo & illis quęcunque Iupiter
prestituit. Illam quidem ocium producere: hunc vero Sō-
num non demittere homines, vt ignorent longam adeo
noctem factam.

xi Venus. & Luna. VENV S.

Quid hęc Luna aiunt facere te? quando aduersus Ca-
riam peruenis/ sistere te iugum: respiciendo ad Endymio-
nem dormientem sub diuo tanquam venatorem, interdū
vero & descendere ad ipsum ex media via. L.

Interroga Venus tuum filium: qui mihi horum causa est.
V. Sine illum, iniuriosus est, mihi etiam suę matri qua-
lia fecit? Modo quidem in Idam deducens Anchisę cau-
sa troiani: modo vero in Libanum ad assyrium illum ado-
lescentulum: quem & Proserpinę amabilem vbi fecit ab-
stulit mihi amatum. Quapropter sepe numero minata
sum: si non cessauerit talia faciens: fracturam esse quidem
ipsius sagittas & pharetram, ablaturam vero & alas.

Nunc quidem & plagas ipsi intuli ad nates sandalijs, ve-
rum tamen non noui: quo pacto statim timens & suppli-
cans/ paulo post oblitus est omnium. Sed dic mihi:
pulcher ne Endymion est? consolatorium enim hoc est
idoneum. LVNA. Mihi quidem valde pulcher Ve-
nus videtur: & maxime quando deiectus in saxum, su-
per chlamidem dormit: læua quidem habens sagittas iam
ex manu decidentes: dextra verò circa caput superius

ποικηλασμένη ἐπιπρέπη τῷ προσώπῳ περιεμύμνη. ὁ δὲ
ὑπὲρ τοῦ ὑπνοῦ λελυμένη θάναπνεί το ἄμφοροισι ἐκείνο ἄσθ=
μα, τότε τοίνυν ἐγὼ ἀφοφκτὲ κατιῶσα. ἐπ' ἄκρωρ Ἰῶν δα=
κτύλων βεβηκῦα, ὥς ἄρ μὴ ἀνεγρόμιν θ' ἐκταραχθεῖν, οἷς
θατί ἄρ σὺ σοι λέγοιμι τὰ μετακινύτα πλὴν ἀπόλλυμαι
γε ὑπὸ τῷ ἔρωτι. ιβ' Αφροδίτη. κῆρυος. Α.

Ὡ τέκνον ἔρωε, ὅρα δὲ πο. ἔε, οὐ τὰ ἐν τῇ γῇ λέγω ὁπό=
σα τοῦς ἀνδρώπωνε ἀναπείθει καὶ αὐτῶν, ἢ κατ' ἀλλή=
λων ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῦ οὐρανῷ, ὅς τὸν μὲν Δία
πολύμορφον ἐποιδεικνύει, ἀλλά ττωρ ἐς ὅτι ἄρ σοι ἐπὶ
τοῖς καίρον Διὶ πλὴν σεληνῷ δὲ καθαρῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
δὲ ἡλιον δὲ παρὰ τῇ κλυμύνῃ βραδύνει ἐννοτε, ἀναγκά=
ζεε, ἐπιλελισμένον τῆς ἱππασίας, ἀ μὲν γὰρ ἐς ἐμὲ πλὴν
μητέρα ὑβρίζεις δαξῶν ποιῆς, ἀλλὰ σὺ ὦ πολμηρότατε,
καὶ πλὴν τῶν αὐτῶν γυναικῶν καὶ μητέρα τισούτων θεῶν
ἀνέπεισας παίδεραστῆρ, καὶ τὸ φρύγιον μεράκιον ἐκεί=
νο παθεῖς, καὶ ἰὼν ἐκείνη μέμνην ὑπὸ σον, καὶ ξευζαμλὴν
τοῦς λέοντας παρалаβένσα, καὶ τοῦς κορυβαντας, ἅτε
μανικόνε καὶ αὐτὸν ὄντας, ἄνω καὶ κάτω πλὴν ἰδὴν περι=
πολόνσιν ἢ μὲν ὅλον ἔχουσα ἐπὶ τοῖς Αττῇ δοκορυβαντες ὃ
ὁ μὲν αὐτῶν τέκεται ζίφει τὸν πῆχυν. ὁ δὲ ἀνείς τῷ κόμῳ
ἔεται μεμνηὲς Διὶ τῶν ὀφῶν, ὁ δὲ αὐτῇ τοῖς κέραι, ὁ δὲ ἐπι=
βομῇ τοῖς τυμπάνω, ἢ ἐπικτυπεῖ τοῖς κυμβάλοι, καὶ ὅλως θό=
ρυβός καὶ μαλὶα τὰ ἐν τῇ ἰδὴ ἅπαντα ἐς Διὶ τοῖν ἅπαν=
τα Διὶ τὸ τοῖδ' ἡ δὲ μέγαστ' ἐκακόντεκθ' α. μὴ ἀπομα=
ρεῖσά ποτε ἡ γέα, ἢ καὶ μάλλον ἐπὶ ἐν αὐτῇ ὄντα, κελεύσει τοῦς
κορυβαντας, συλληρόντας σε διασώσασθαι, ἢ τοῖς
λέεσι παρалаλῆν, ταντα Διὶ, κινδυνεύοντά σε ὥρῳσα,

admota/decorem adfert faciei adiacens. Hic verò præ sommo solutus, spirat ambrosium anhelitum. tunc igitur ego sine strepitu descendens, in summis pedum articulis profecta, vt ne excitatus turbaretur. nosti itaque quid tibi dicerem quæ post hæc. Verum pereo præ amore.

XII. VENERIS. & CUPIDINIS. Vener.

O fili Cupido, vide qualia facis: non in terra dico quanta hominibus persuades in seipsos / vel inuicem facere: sed & ea quæ in coelo. qui ipsum quidem Iouem multifor mem demonstrans mutando in quodcunque tibi pro tempore visum fuerit. Lunam deuocas è coelo. Solem verò apud Clymenam morari interdum cogis: oblitum aurigandi muneris. Quæ quidem in me matrem contumelijs experiris, confidendo facis. Sed tu ò audacissime, & rheam ipsam anum iam: & matrem tot deorū induxisti in pueros lasciuiæ, & troianum adulescētem illum ardere. Et nunc illa insaniuit propter te: iugo'que imposito leonibus / & vbi assumpsit Coribantes, tanquā furiosos & ipsos existentes: sus'que deq; p Idā circūaguntur. Hæc quidem vlulans est ob athen. Coribantum verò alius dissecat gladio cubitum. Hic vero demissus comam / fertur insanus per montes. alius canit cornu. alius vero intonat tympano: vel sonat cymbalo. est q; omnino tumultus & vesania eorū quæ in Ida sunt omniū. timeo igitur oīa. Timeo & hoc ipsum quæ magnū te malū peperit: ne vbi resipuerit aliquū Rheæ / vel potius adhuc in ipso furore p̄sistēs / iperet Coribantib⁹ vt apprehēsū discerpēt te aut leonibus obijciāt. hæc timeo periculō irretitū te

e ij videns

Ε. Θάξῃς μήτε, ἐπεὶ καὶ τοῖς λέουσιν αὐτοῖς ἦδη ζυνή-
δης εἰμι, καὶ πολλάκις ἐπαναβάς ἐπὶ τὰ νῶτα, καὶ φε-
ρόμενος λαβόμενός τ' ἡνιοχῶ αὐτούς, οἱ δὲ σαίνουσίν με, καὶ
πλὴν χεῖρας δεχόμενοι ἐς τὸ σῶμα, περιλιχισσόμενοι ἀπο-
διδάσκοντές μοι, αὐτὴ μὲν γὰρ ἡ δαῖς πότε ἂν ἐκείνη σχολῶν
ἀγάγοι ἐπ' ἐμὲ; ὅλη δ' οὖσα ἐν τῷ Αττικῷ καὶ τοῖσι τῶν ἀδελ-
φῶν, Δακνὺς τὰ καλὰ διαστίν; ὑμεῖς δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν
καλῶν, μὴ τῶν ἐμὲ αἰτιάσθαι τούτων, ἢ θέλεις σὺ ὦ μή-
τερ αὐτὴν μήκέτι ἐξαῖν μήτε σὲ τῷ Αρεῷ, μήτ' ἐκένου σοῦ;
Α. ὥς Δανόε εἰ καὶ κρατῆς ἀπάντων, ἀλλὰ μεμνήσῃ μὴ
ποτὲ τῶν λόγων.

ΙΓ' Διός. Ἀσκληπιοῦ. καὶ Ἡρακλέους. ΖΕΥΣ.

Πανσάσθαι ὦ Ἀσκληπιέ καὶ Ἡράκλεις ἐρίζοντες πρὸς ἀλ-
λήλους ὥσπερ ἄνθρωποι, ἀπρεπὴ γὰρ τὰντα καὶ ἀλλότρια τῷ
συμπόσιον τῶν θεῶν. Η. ἀλλὰ θέλεις ὦ Ζεῦ τῶν
φαρμακῶν προκατακλίνεσθαί μου; Α. νὴ Δία, καὶ ἀμεί-
νων γὰρ εἰμι. Η. καὶ τί ὦ ἐμβρόντητες; ἢ διότι σε ὁ Ζεὺς
ἐκεῖθεν ἰώσεν ἅ μὴ θέμις ποιοῦνται; νῦν δὲ κατ' ἔλεον αὖ-
θις Ἀθανασίας μετέλκεις. Α. ἐπιλέλκω καὶ καὶ καὶ σὺ
Ἡράκλεις ἐν τῇ οἰκῇ καταφλεγείς, ὅτι μοι ὀνειδίξεις τὸ
πῦρ. Η. οὐκ ἔστιν ἴσα καὶ ὅμοια βεβιώται ἡμῖν, ὅς Διός
μὲν υἱός εἰμι, τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα ἐκκαθαίρων ἐν βί-
ον, θηρία καταγωνιζόμενός, καὶ ἀνθρώπους ὑβριστὰς τιμω-
ρούμενός, σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἰ καὶ ἀγνῆτος, νοσῶσι μὲν
ἴσως ἀνθρώποις χρήσιμός ἐστιν ἐπιθήσειν φαρμάκων, ἀνδρῶν
δὲ οὐδὲν ὠφελὲς εἶναι γένεσθαι. Α. εἴ τι λέγεις, ὅτι σου
τὰ ἐγκαύματα ἰασάμην, ὅτε πρῶτον ἀνῆλθες ἡμίφλεκτός
ὑπὸ ἀμφοῖν διεφθάρην, τῷ σώματι τῷ χιτῶνός, με-

C. Confide mater, quoniam & leonibus ipsis iam affue-
tus sum, & sepe numero ubi inscendi super terga/ & iubis
apprehensis, equitis ritu agito illos. hi vero blandiuntur
mihi & manum accipientes in os/ circumlambitam red-
dunt illa fam mihi. Ipsa autem rhea quando vacauerit
in me tota est. Atqui quid ego iniuria afficio in Atte mon-
stratis pulchris qualia sunt. Vos vero non appetite
pulchra. Ne igitur me accusetis de his, an vis tu ò mater
ne amplius amet te Mars: neque illum tu? V. Quam
callidus es, & dominaris omnibus. Sed memineris meo-
rum aliquando verborum.

XIII. IOVIS. AESCVLAPII. & HERCVLIS.
IUPI. Cessate ò Aesculapi & Hercules/certantes mutuo
quemadmodum homines, indecora enim hæc & aliena
sunt conuiuio Deorum. H. Sed vis Iupiter/huncce in-
cantatorem præponi mihi? AE. Per Iouem melior cer-
tesum. H. Propter quid stupides? aut quãobrem te iupi-
ter fulmine afflauit/ nefas cõmittentem? Nunc verò secũ-
dũ misericordiã rursus immortalitatẽ induisti. AE. Ob-
litus es & tu Hercules/q̃ in OETA cõbustus es qui mihi i-
properas ignẽ. H. Nõ igitur equali similiq; ratioẽ viuĩt
nobis. quoniã ego IOVIS filius sum: tãta verò laboraui
expurgãdo vitã: feras debellãdo, & homines iuriosos ex-
cruciãdo. at tu radicũ incisor es & prestigiator egrotanti-
bus forsitan hominibus vtilis ad adhibendum pharmacũ
virili verò nihil demonstrato. AESCVLAPIVS. Bene-
dicis, quoniam tuas inuisiones curaui: quando nuper ascẽ-
disti semiustus vtrinq; corruptus corpore veste q;, & vl-

τὰ τοῦτο τῇ πυρρῇ, ἐγὼ δὲ εἰ καὶ μὴ ἐν ἄλλο, οὔτε ἐδούε
 λευσαῶσπερ σὺ, οὔτε ἔξαινον ἔρια ἐν Λυσίᾳ πορφυρίᾳ ἐν
 δέδυνκός, καὶ παϊόμενος ὑπὸ φθι ὀμφάλης χρυσῷ σάν
 δ' ἄλφ. ἀλλ' οὐ δὲ μελαγχολήσας ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ
 τὸ γυναικῆ. **Η.** εἰ μὴ πανσὴ λοιδορούμενός μοι, αὐτὶ
 κα μάλα εἴσῃ, ὥς οὐ πολὺ σε ὀνήσῃ ἡ ἄρνασσία, ἐπεὶ ἄρ-
 μένός σε ῥίψω ἐπὶ κεφαλῇ ἐκ τῇ οὐρανοῦ, ὥς μὴ δὲ τὸν
 παιήονα ἰάσασθαί σε τὸ κρανίον συντριβέντα. **Ζ.** πάν-
 σασθὲ φημι, καὶ μὴ ἐπιταράττετε ἡμῖν τὸ ζυγούσιον, ἢ
 ἀμφατέρους ἀποπέμφομαι ὑμᾶς τοῦ συμποσίου, καί τοι
 ἐγγνωμον ὧς ἤρακλες προκατακλίνεσθαι σου τὸν Ἀσκλη-
 πιδόν, ἄτε καὶ πρότερον ἀποθανόντα.

ΙΔ. **Ερμῶν.** **Θ.** Ἀπολλων^Θ. **ΕΡΜΗΣ.**

τί σκυδρωπὸς εἰς ὧς Ἀπολλων. **Α.** ὅτι ὧς ἔρμῃ Δυσυ
 χῶς ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς. **Β.** ἄξιον μὲν λύπης τὸ τοιῆτορ,
 σὺ δὲ τί Δυστηχῆς; ἢ ἥ κατὰ πλὴν Δάφνην σελυθεῖς ἔτι;
Α. οὐδ' αὖ μῶς, ἀλλ' ἐρώμενον πενθῶ τὸν Λάκωνα, τὸν οἰ-
 βάλου. **Β.** τέθνηκε γὰρ εἰπέ μοι ὁ ἰακίνθος; **Α.** καὶ μά-
 λα. **Β.** πρὸς τίνας ὧς Ἀπολλων; ἢ τίς οὕτως ἀνέρας^Θ
 ἦν, ὥς ἀποκτεῖναι δ' καλὸν ἐκείνο μεράκεον; **Α.** αὐτοῦ
 ἔμον' δ' ἔργον. **Β.** οὐκοῦν ἐμάνης ὧς Ἀπολλων. **Α.** οὐκ,
 ἀλλὰ Δυστύχημά τι ἰακόνσιον ἐγένετο. **Β.** πῶς; ἐθέλω
 γὰρ ἀκοῦσαι δὴ λόγον. **Α.** Δισκεύειν ἐμάνηθ' ἀνε, καὶ
 συνεΔίσκευον αὐτῷ, ὃ δὲ κακίστα ἀνέμων ἀπολλοῦμέν^Θ
 ζέφυρος, ἦρα μὲν ἐκ πολλοῦ καὶ αὐτὸς ἀμελούμενος δὲ
 καὶ μὴ φέρων πλὴν ὑπεροφίαν, ἐγὼ μὲν ἀνέξριφα, ὥσπερ
 εἰώθαμην, δὴ Δίσκορ, ἐς τὸ ἄνω ὃ δὲ ἀπὸ τῇ ταυγῇ του
 καταπνεύσας ἐπὶ κεφαλῇ τῷ πατρὶ ἐνέσθασε

tra hęc igne. Ego vero (& si nihil aliud est) nō seruiui quē
admodum tu: neq; deduxi lanas in lydia purpura indutus
& verberatus ab O M P H A L E . aurea crepida . Carterum
neq; insanus interfeci liberos & vxorem . H E R C V L E S .
Nisi cessaueris conuicijs afficiens me, statim scies /quod
non multum te iuuabit immortalitas. quoniā viribus ap-
prehensum te iaculabor in caput ē cœlo: ita vt non medi-
cina deorum sanare te possit, cranio contrito. I V P I T E R .
Cessate aio: & non turbate nobis conuentum aut vtros-
quē remittam vos à conuiuiō. Verumtamen iusta est sen-
tentia H E R C V L E S . vt ante recumbat AEsculapius qui &
prius mortem obierit .

XIX. M E R C V R I V S . & A P O L L O . M E R C U R I V S .
Quare moestus es Apollo? A P O L . Quoniam mercuri
infelix sum in amatorijs. M . Dignū quidem merore tale.
Tu verò quid infelix es? Num hoc de daphne te mole-
stat adhuc. A . Nequaquā: sed amatū lugeo laconē fi-
lium cebali. M . Nū mortuus est dic mihi hyacinthus?
A . Et maxime. M . A quo d' Apollo? vel quis adeo inama-
bilis extitit q' interfecerit pulchrū illū adolescētē. A . mei
ipsius est opus. M . Igitur insanus fuisti Appolo. A . Non:
sed inœlicitas qdā inuita accidit. M . quo pacto? volo
enim audire rationem. A . Disco ludere discebat: & ego
colludebā ei. hic vero pessimus vētorū perdēdus zephy-
rus amabat certe à multo tempore, qui vbi neglectus nō
tulit despiciētīā, at ego iaculatus (vt solebamus) discū in-
sublime. Ille verò flatu immisso a taygeto in caput pueri
traxit

φέρωμ' αὐτὸν, ὥστε ἀπὸ φθι πληγῆς αἶμα τὲ ρυῖναι πο-
 λὺ, καὶ τὸν παῖδα ἐνδὺν ἀποθανῆν, ἀλλ' ἐγὼ τὸν μὲν ζέ-
 φηρον αὐτίκα ἡμυνάμην κατὰ τοξενίαν, φένγοντι, ἐπισπό-
 μουσθ' ἄχρι τοῦ οὐρου, τοῦ παῖδ' δὲ καὶ τάφορ ἐχασάμην
 ἐν Ἀμύνκλαις, ὅπου ὁ Δίσκος αὐτὸν κατέβαλε, καὶ ἀπὸ
 τοῦ αἵματός ἀνθίσθ' ἀναδ' οὖναι πλὴν γὰρ ἐποίησα ἡδ' ἴσμεν ὦ
 Ἑρμῆ, καὶ ἐνανθίστατορ ἀνθίσθ' ἀπάντωρ, ἔτι καὶ γράμ-
 ματα ἔχορ ἐπαιάξοντα τοῦ νεκροῦ, ἄρ' ἄσσοι ἀλόγως λελυπῆ-
 σθαι Διοκῶς. Ε. Ναὶ ὦ Ἀπολλων, ἡδ' εἰς γὰρ θνητὸν πεποικ-
 μένος εἴν' ἐρώμενον, ὥστε μὴ ἄχθου ἀποθανόντος.

ΙΒ' Ἑρμῆ. Εἰ Ἀπόλλων. ΕΡΜΗΣ.

Τὸ δὲ καὶ χολοῦν αὐτὸν ὄντα ἡφαισος, καὶ τέχνῳ ἔχου-
 τὰ βάνανσιν ὦ Ἀπολλων, τὰς καλλίστας γεγαμνημένας
 πλὴν τε Ἀφροδίτῳ, καὶ πλὴν χάριρ. Α. ἔυποθμία τις ὦ
 Ἑρμῆ, πλὴν ἐκείνων ἐγὼ θανμάζω, τὸ ἀνέχεσθαι σωρούσας
 αὐτοῦ, καὶ μάλιστα ὅταν ὄρωσιν ἰδρῶτι ρέόμενον, εἰς πλὴν
 κάμινον ἐπικεκρυφῶτα, πολλὰν αὖθ' ἄλλω ἐπὶ τοῦ προσώπου
 ἔχοντα, καὶ ὁμῶς τοιοῦτορ ὄντα αὐτὸν περιβάλλονσί τε,
 καὶ φίλονσι, καὶ συγκατεύδουσιν. Ε. τοιοτὸ καὶ αὐτὸς
 ἀγανακτῶ, καὶ τοῦ ἡφαισῶ φθονῶ, σὺ δὲ κόμα ὦ Ἀπολ-
 λων, καὶ κηθάριζε, καὶ μέγα ἐπὶ τοῦ κάλλει φρονεῖ, καὶ γὰρ
 ἐπὶ τῇ εὐεξίᾳ καὶ τῇ λύτρᾳ, εἴτα ἐπειδ' αὖ κοιμᾶσθαι Δέοι, μό-
 νοι καθ' ἐυδ' ἡσόμεν. Α. ἐγὼ δὲ καὶ ἄλλως ἀναφροδίτος
 εἰμι εἰς τὰ ἐρωτικά, καὶ εἴ οὐ γοῶν ὄνεις μάλιστα ὑπερῆ-
 πησα τῷ Δάφνῳ καὶ τῷ Ἰάκινθον, ἢ μὲν ἀπρ' ἰδρᾶσκει με
 καὶ μισθῶσε εἴλετο ζῆλον γενέας μᾶλλον ἢ ἐμοὶ σμυθναί.
 ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ Δίσκου ἀπώλετο, καὶ νῦν αὖτ' ἐκείνων σεφά-
 νους ἔχω. Ε. ἐγὼ δὲ ἡδ' ἡ ποτὲ τῷ Ἀφροδίτῳ, ἀλλ' οὐ

ferendo ipsum ita ut à plaga sanguis deflueret multum.
& puer statim è vita cederet. Sed ego ipsum quidem ze-
phyrum statim ultus sum ubi confeci sagittis: fugiētē per-
sequendo usque ad montem. Pueroverò & sepulchrum
tumulaui in Amyclis/ ubi discuseum deiecit, & à sangui-
ne florem reddere terram feci suauissimum, mercurij &
bene olentissimum florem omnium, adhuc & literas ha-
bentem condolentes mortuo. Nunquid tibi sine ratione
luxisse videor? M. Profecto Ap. noueras certe mortale
te fecisse amicum, quapropter ne indignare ob mortuū :

XV. MERCVRII. & APOLLINIS. Mercur.

Certe claudus quum sit Vulcanus & artem habeat mecha-
nicam Apollo/ pulcherrimas vxores duxit venerem &
gratiam. A Felicitas quædam mercuri. Verum illa ego
demiror: quòd tolerant coire cum illo: maxime quum
videant sudore defluentem / in fornacem inclinatum/
multam fuliginem in facie habentem: & tamen eiusmodi
existentem amplectuntur osculantur: & simul dormi-
unt.

MERCVRIVS.

Hoc & ipse ægrefero:
& Vulcano inuideo. Tu verò comare. Apollo: & cytha-
ra cane. & magnum quid ob pulchritudinem sape. Ego
quoque ob dexteritatem ingenij & lyram. Deinde post
quàm cubare oportebit soli dormiemus. A. Ego verò
& alioquin minime venere⁹ sum circa amatoria: & è duo-
bus quos maxime amaui Daphnem & Hyacinthum: illa quæ-
dem refugit me & odit. quapropter elegit lignum fieri po-
tius quàm mecum coire. hic vero disco periit. & nunc pro illis co-
ronas habeo. M. Ego vero iam aliquando Venerē. Sed nō

χρη' ανχέρ. Α. διδά, καὶ τὸν ἐμαφροδίτορ ἐκ σου λέγε-
 ται τετοκέναι, πλὴν ἐκένε μοι ἐπὶ ἐπίδοσθα, πῶς οὐ ξηλο-
 τιπεῖ ἡ Αφροδίτη πλὴν χάρις, ἢ χάρις ταύτῃ. Ε. ὅτι ὦ
 Απλόρ ἐκείνη μὲν αὐτῷ ἐν τῇ Δήμῳ σώεστίμ, ἢ δὲ Α-
 φροδίτη ἐν τοῦ οὐρανῷ, ἀλλωστε περὶ τὸν Αφρὸν ἔχεται πλ-
 λὰ, καὶ κένε ἐξ ὧς ὀλίγοι αὐτῇ τῷ χαλκῷ τούτου μέλα.
 Α. καὶ τὰντα οἶσι τὸν φαίστορ ἐδέναι; Ε. οἶδερ, ἀλλὰ τί-
 ἄρ Δράσαι Δάαι τοι γενναῖοι, ὅρῳ νεανίᾳ καὶ στρατιώτῃ
 αὐτὸν ὥστε περὶ ἰσυχίᾳ ἀγει, πλὴν ἀπελθεῖν Δεσμά τι-
 να ὑπὸ μηχανῆσθαι αὐτοῖς καὶ συλλήφειν αὐτοῖς, σαγηνε-
 σαι ἐπὶ πῆς ἐνῆς. Α. οὐκ οἶδα, ἐνζαίμῳ δ' ἄρ αὐτὸς ὁ
 ζυλκῆφθῃ σόμῳ ἐναι.

15

Ἡρα.

ἢ Λητοῦς.

ἩΡΑ.

καλὰ μὲν γὰρ ὦ Λητοῖ καὶ τὰ τέκνα ἔτεκες τοῦ Διὸς. Α.
 αὐ πᾶσι ὦ Ἡρα τοιόντους τίκτην διωάμεθα οἷος ὁ Ηφαίστος
 ὅστις. Η. ἀλλ' οὐτὶ μὲν ὁ χολός, ὅμως χρησίμους γε-
 ὅσι, πεχίτης ὡς ἄριστος, καὶ κατακεκόσμηκεν ἡμῖν τὸν οὐ-
 ρανόν, ὅτι ἡ Αφροδίτῃ ἐγήμε, καὶ τὸ ἀποδίδεται πρὸς αὐ-
 τῆς, οἱ δὲ σοὶ παῖδες, ἢ μὲν αὐτῶν ἀξέρενικὴ πέτρα τὴ μέτρον, ἢ
 ὅρεος ἢ τὸ τελευταῖον ἐς τὸ σκυλῖα ἀπελθόντα, πάντες ἴ-
 σασιν οἷα ἰσθίει ξειοκτονοῦσα, καὶ μιμνῶμεν τὴ σκῆψαν
 τοὺς ἀνθρώπους ἀγὰς ὄντας, ὁ δ' Απλόρ προσποιεῖται μὲν
 πάντα εἶναι, καὶ τοξένε, ὅτι κινεῖται, καὶ ἰατρὸς εἶναι, ἢ
 μαντινῆς, καὶ κατασκευάσει ὅτι ἐργαστήρια πῆς μαντικῆς.
 τὸ μὲν ἐν Δελφοῖς, τὸ δ' ἐν κλάσῳ, καὶ ἐν Διδύμοις ἐξαπατᾷ
 χρωμλύνει αὐτῷ λόγῳ καὶ ἐπαμφοτερίζοντα, πρὸς ἐκάτε-
 ρον τὴν ἐρωτησέως ἀποκρινόμενος, ὥς ἀκινδυνόμηναι τὸ σφάλ-
 μα, καὶ πλῆθ' ἔμὲν ἀπὸ τοῦ τοιόντος, πολλοὶ γὰρ οἱ ἀνόητοι καὶ

oportet gloriari. A. Intelligo, & hermaphroditum ex te diciſſe peperiffe. Verum hoc mihi refer/ſi quid noſti, quō nō celotypia proſequitur Venus gratiam/ vel gratia hāc. M. Quoniam apollo/illa cum ipſo in Lemno coit:hęc verò Venus in coelo: præſertim cum Marte habet multa:& illum amat. quapropter parum ipſum fabrum curat. Apo. Et hęc putas Vulcanum ſcire? M. Nouit, ſed quid facere queat? generoſum videns iuuenem & militarem. Ideo quietem agit. Verum minatur quidem vincula quædam ſe fabricaturum ipſis & comprehenſurum, circumligato cubili. A. Non noui. optarem verò ipſum deprehenſurum.

XVI. IVNONIS. & LATONAE. Iuno.

Pulchros Latona liberos peperifti Ioui. L. Nō omnes Iunotales parere poſſumus qualis Vulcanus eſt. I. Sed hic claudus tamen vtiliſeſt, artifex exiſtens optimus, Exornauit nobis coelum: Venerem in vxorem duxit: ſedulus'que eſt circa ipſam. Porro tui pueri, hęc quidem (Diana) ex ipſis virilis vltra modum, montiuaga, & tandem ad ſcythiam abiens/oēs ſciunt qualia comedit hoſpitū interfectrix: imitās Scythas ipſos, hominum comeſtores Ille vero apollo ſimulat quidem omnia ſcire: & iaculari: & cithara ludere: & medicum eſſe: & vaticinari: & conſtitutis officiis vaticinariæ artis. Hac quidem in Delphis / illa verò in Claro & Didymo: decipit vtentes ſe/obliqua & quæ in vtram'que partem referri poſſunt/ ad vtrumque quæſitis reſpondens: vt ſine periculo ſit error:& ditatur quidem ob id. Multi enim amentes ſunt:

παρέχοντες τῷ αὐτοῦ πατασθε πενεσθαι, πλὴν οὐκ ἄγνοφ-
 ται γὰρ ὑπὸ τῶν σωετωτέρων τὰ πολλὰ τερατενομίῃ,
 αὐτὸς γοῶν δὲ μάντις, ἡ γνῶσις ὅτι φονένσθαι μὲν τὸν ἐρώμε-
 νον τοῦ Δίσκου, οὐ προεμαντένσατο δὲ, ὥς φεύξεταί αὐτὸν
 ἢ Δάφνη καὶ ταῦτα οὕτω καλὸν καὶ κομήτιον ὄντα, ὥς οὐχ
 ὁρῶ καὶ ὅτι, καλλιτεκνότερα φησὶ Νιόβης εἰδοξας. Δ. τὰντα
 μὲν τοι τὰ τέκνα ἡ ξενοκτόνος, καὶ ὁ ψευδόμεαντις, οἶδ' ὅ-
 πως λυθεῖ σε ἐρώμενα ἐν τοῖς θείοις, καὶ μάλιστα ὅτ' ἄρ'
 ἡ μοῖ' ἐπαυῖται ἐς τὸ κάλλος, ὃ δὲ κιναρῆζη ἐν τῷ συμπο-
 σίῳ θανμαζόμεν' ὑφ' ἀπάντων. Η. ἐγέλασα ὦ Διτοῖς,
 ἐκείν' θανμασδὲς; ὃν ὁ μαρσνας, εἰ τὰ Δίκαια αἰ μοῦ-
 σαι Δικάσαι ἤθελον, ἀπέθερεν ἄρ' αὐτὸς κρατήσας τῇ μη-
 σικῇ, νῦν δὲ κατασοφισθεῖς ἄβλι' ἀπόλωλεν ἀδίκως.
 ἄλουμεν δὲ καλῆσου παρθένοι' οὕτω καλή ἐστιν, ὥστε ἐ-
 πεί ξμαρεν ὀφθεῖσα ὑπὸ τῷ Αἰταίῳ, φοβηθεῖσα μὴ ἂ
 νεανίσκος εἴαγορσεν ἢ τὸ αἰσχ' αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῷ.
 τοῦς κῦνας, ἐὼ γὰρ λέγειν, ὅτι οὐδὲ τὰς τεκονσας ἐμαίον-
 το παρθένοι γὰρ καὶ αὐτὴ οὔσα. Δ. μέγα ὦ Ηρα φρονεῖς
 ὅτι ζῖνει τοῦ Διὸς καὶ συμβασίλινος αὐτῷ, καὶ Διατοῦ τού-
 βρίζας ἀδελφῆς, πλὴν ἀλλ' ὅφ' ὀμαί σε μετ' ὀλίγον αὐθιγας
 κενούσας, ὅπόταν σε καταλιπὼν ἐς τὴν γλῶν κατὴ τανύρος
 ἡ κύνος γενόμενος.

13 ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ, ἢ ΕΡΜΗΣ. ΑΠΟΛΛΩΝ.

Τί γε λαῶς ὦ Ερμῆ; Ε. ὅτι γελοιότατα ὦ Απολλῶν
 εἶδ' ὅρ'. Α. εἰπέ οὔ, ὥς καὶ αὐτὸς ἀκόνσας ἔχω ξυγελαῶν.
 Ε. ἡ Αφροδίτη ζυνοῦσα τοῦ Αἰφῆ κατείληπται, καὶ ὁ ἦφαι-
 στος εἶθε σε αὐτοῦς ζυλλαβῶν. Α. πῶς; ἢ δ' ὅ γὰρ τί ἐ-
 ρῆρ' εἰσκαῶς. Ε. ἐκ πολλοῦ οἶμαι ταῦτα εἶδ' ὥς ἐθήρεν.

quī exhibent se prestigijs decipiendos. Verum non ignoratur quidem a doctioribus sæpe mentiē. Ipse igitur vates/nesciebat quod interfectorus erat amatum disco. non preuaticinatus fuerat/quod fugeret ipsum daphne. Præsertim quum sit adeo pulcher & comatus quare nō video: quo nam modo felicior liberis NIOBE videaris. L. Hi tamen filij hospitum interfectrix, & falsus vates, scio quo pacto molestant te, visij inter deos: & potissimum quando hæc quidem laudatur ob pulchritudinem. hic vero cythara canēdo in conuiuiō/admiratōni est omnibus. I. risi Latona. Ille admirandus: quem marsias (si iuste Musæ iudicare voluissent) excoriauisset: ipse ubi vicit musica, nunc vero deceptus / miser periit: inique captus. Hæc vero pulchra tua virgo, adeo pulchra est vt ubi se visam didicit ab Acteone: verita ne iuuenis accusaret turpitudinem suam misit in ipsum canes. Omitto enim dicere: quæ neque parturientibus obstetricabatur virgo quidem ipsa quum esset. L. Magnum Iuno sapis quando cois cū Ioue: & vnà regnas cum ipso. & ob hoc contumeliaris intredide. Verum enimvero videbo te paulopost rursus lachrymantem: quando te relicta/in terra descenderit taurus/vel cygnus factus.

XVII. APOLLINIS. & MERCVRII. Apol.

Quid rides Mercuri? N. Quoniam maxime digna risu. Vidi. A. Dic igitur vt & ipse his auditis possim vnà ridere. M. Venus coiedo cū Marte deprehēsa est: & Vulcan^o ligauit ipsos cōprehēsos. A. quō? iucūdi certe quippiā dicere videris. M. à multo tpe (puto) hæc sciens venabat

αὐτοὺς καὶ περὶ τῶν ἐνὶ τῷ ἄφαντι Δεσμὰ περιδείξαι ἐργάζετο, ἀπελθὼν ἐπὶ τῶν κάμινον, εἶτα ὁ μὲν Ἀρης εἰσέρχεται λαθῶν, ὥς ὥτετο, καθορᾷ δὲ αὐτὸν ἡλῶ, καὶ λέγει πρὸς τὸν Ἡφαιστὸν, ἐπεὶ δὲ ἔσβεσκαμ τὴν λέχονα καὶ ἐν ἔργῳ ἦσκαμ, καὶ ἐν τῷ ἐγγείοντο τῶν ἄρκινων, περιπαλέκεται μὲν αὐτοῖς τὰ Δεσμὰ, ἐφίσταται δὲ αὐτοῖς ὁ Ἡφαιστῶ, ἐκείνη μὲν οὖν καὶ γὰρ ἐπὶ χεὶρ γυμνὴ οὖσα, οὐκ ἔρχετο ὥπως ἐγκαλύφαιτο αἰδομένη. ὁ δὲ Ἀρης τὰ μὲν πρῶτα Διαφυγῆν ἐπειρᾷτο, καὶ ἡλπίζετο ῥῆξαι τὰ Δεσμὰ, ἔπειτα δὲ συνείδῃ ἐν ἀφύκτῳ ἐχόρῳ αὐτὸν, ἰκέτευε. Α. τί οὖν; ἀπέλυσεν αὐτοὺς ὁ Ἡφαιστῶ; Ε. οὐδέπω, ἀλλὰ ζυγχαλέσας τοὺς θεοὺς ἐπιδέκνυται τῶν μοιχείων αὐτοῖς, οἱ δὲ γυμνοὶ ἀμφοτέροι καὶ τῶν νενευκίτες, ξυωδέδεμνῶσι ἐρυθριῶσι, καὶ τὸ θέαμα ἡδιστορὲ μοι ἔδοξε, μονοῦ χεὶρ αὐτὸ γινόμενον τὸ ἔργον. Α. ὁ δὲ χαλκὸς ἐκείνῳ οὐκ αἰδοῖται καὶ αὐτὸς ἐπιδέκνυται τῶν αἰσχύνων τῶν γαμῶν; Ε. μὰ Διὸς τε, καὶ ἐπιγελαῖ αὐτοῖς ἐφισῶς, ἐγὼ μὲν τοῖς, εἰς χεῖρ τὰ ληθεῖς ἐπιψῆν, ἐφθόνοισιν ὅττι Ἀρη μὴ μόνον μοι χενίσαντι τὴν κάλλιστὴν θεῶν, ἀλλὰ καὶ Δεδέμεν ὡς μετ' αὐτῆς. Α. οὐκοῦν καὶ Δεδέμεν ἄρ' ὑπέμενας ἐπὶ τούτῳ; Ε. σὺ δ' οὐκ ἄρ' ὧς πολλοὶ; ἰδὲ μόνον ἐπελθὼν, ἐπαίνεσθαι, γὰρ σε, ἢ μὴ ὁμοῖα καὶ αὐτὸς ἐν τῇ δώμῳ.

ἦν

ἦρας.

καὶ Διῶ.

ἦρα.

Εγὼ μὲν ἡσυχονόμῳ ἄρ' ὧς ζεῖν, εἰ μοι τοιοῦτόν ἦν ὑἱὸς θεῶν οὕτω καὶ Διεφθαρεμνῶ ὑπὸ φθιμένης, μήτ' ἂν ἀναδέδεμνῶ τῶν νόμων. τὰ πολλὰ δὲ μαίνομαι γυναιξὶ σωῶν ἄβρόπεσθαι αὐτῶν ἐκείνων ὑπὸ τυμπάνοις καὶ αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις χορεύων, καὶ ὅλως

ipſos, & circa cubile minime apparentibus vñculis circũ
poſitis fecerat, profeſtus in caminum. Deinde mars ac-
cedit vbi latuit/vt putabat. Intuetur vero ipſum ſol & di-
cit Vulcano. Porro vbi conſcenderũt cubile, & in opere
erant & intra retia extitere circumnectit eos vñculis,
aſtat'que ipſis Vulcanus. Illa igitur quum eſſet nuda &
non haberet quo operiretur, verebatur. At mars primũ
diffugere tentabat:& ſperabat ſe fracturum vñcula. verũ
poſt q̃ intellexit ineuĩtabiliter ſe detentum / ſupplicabat.

APOLLO. Quid igitur diſſoluit ipſos, Vulcanus?

MERCVRIVS. Nondum. Sed conuocatis dijs / de-
monſtrat adulterium ipſis. Hi verò nudi ambo, infe-
rius cuiuati & colligati, erubeſcunt. Et ſpectaculum iu-
cundiſſimum mihi viſum eſt: quaſi id ipſum quod fiebat
opus. APOLLO. At faber ille non veretur demon-

ſtrando turpitudinem coniugis? MERCVRIVS.

Non per Iouem, ſed arridet ipſis aſtans. Ego quidem
tum (ſcilicet vera dicere) inuidebam marti, non ſolum
mœchanti cum pulcherrima dea, ſed & ligato cum ipſa.

APOL. Igitur & vinciri tolleraſſes ob hoc? MER. Tu
vero non Apollo? Vide ſolum aggreſſus. laudabo te / ſi
non ſimilia & ipſe optaueris certe viſa.

XVIII. I VNONIS. & IOVIS. Iuno.

Ego quidem vererer Iupiter / ſi mihi talis eſſet filius
effœminatus adeo & corruptus pre ebrietate: mitra qui-
dem redimitus cæſariem.

Sæpe verò cum inſanientibus mulieribus coiens / mollior
illis, ad tympana & tibias coream ducit. Et proruſus

παντὶ μαλλῶν ἔοικας ἢ σοὶ ᾧ πατρί. Ζ. Ὁ μὲν οὖτος
γεὶ δὲ δὴλυμίτηρ, ὃ ἄβροπερθερῶν γυναικῶν, οὐ μόνον ᾧ ἡ-
ρα τῷ ἀνδρὶ ἀνέχεσθαι, καὶ τούτῳ κατοικοῦντας τὸν τμῶ-
λον ἔλαβε, καὶ τούτῳ θράκας ὑπὸ γάγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἰν-
δοῦς ἐλάσας ᾧ γυναικείῳ τούτῳ; στρατιωτικῶν τούτῳ πε-
λέφαντας εἴλε, καὶ ἑρὶ χώρας ἐκράτησε, καὶ τὸν βασιλέα πρὸς
ὀλίγον ἀνίστηναι πολέμησαντα, ἀιχμάλωτον ἀπήγαγε,
καὶ πάντα ἅπαντα ἔπραξε μὲν ὄρχον μόνον ἁμακὴ χορεύων,
δύρσοις χρώμενος κιττίνοις, μεθύων ὡς φῆς καὶ ἐν πεινῶν,
εἰ δέ τις ἐπεχείρῃσι λοιδορήσασθαι αὐτῷ ὑβρίσας ἐς πλὴν
τελευτῶν, καὶ τοῦτον ἐτιμωρήσατο ἢ καταδύσας τοῖς κλη-
μασιν, ἢ διασπασθῆναι ποιήσας ὑπὸ ἑρὶ μητρὸς ὡς
περὶ νεβρόν, ὅρως ὡς ἀνδρῶν τὰ πάντα καὶ οὐκ ἀνάξια τοῦ πα-
τρὸς; εἰ δὲ παῖδι καὶ τρυφῇ, πρόσσεστιν αὐτοῖς οὐδεὶς
φθόνος, καὶ μάλιστα εἰ λογίσαιτό τις, οἷος ἄν νήφωρ οὖ-
νται ἦν, ὅπως τὰ πάντα μεθύων ποιεῖ; Η. σύ μοι δοκεῖς
παίνεσθαι καὶ τὸ ἔνθα αὐτοῦ πλὴν ἁμπελον καὶ τὸν οἶ-
νον, καὶ τὰ ὄρως οἷα οἱ μεθύσθαι ποιεῖσι σφαλλόμε-
νοι καὶ πρὸς ὑβρίν τραπέμενοι, καὶ ὅλος μεμηνότες ὑπὸ
τοῦ πότου. τὸν γὰρ ἰκάρειον ᾧ πρῶτον ἔδωκε δὲ κληῖμα,
οἱ συμποταὶ αὐτοῖς διέφθεραν παῖοντες ταῖς δίκῃλλαις.

Ζ. οὐδὲν τοιοῦτον φῆς, οὐ γὰρ οἶνος τὰ πάντα, οὐδὲ δὲ Διόνυσ-
ος ποιεῖ, τὸ δὲ ἄμετρον ἑρὶ πόσεος καὶ δὲ πέρας τοῦ κα-
λῶς ἔχοντος, ἐμφορεῖσθαι τοῦ ἀκράτου, ὅς δὲ ἄν ἔμμετρας
πίνῃ, ἰλασώτερος μὲν καὶ ἡδίων γένοιτο ἄν, οἷον δὲ δὲ ἰκά-
ριος ἔπαθε οὐδὲν ἄν ἐργάσασθαι οὐδένα ἢ ξυμποτῶν,
ἀλλὰ σὺ ἐπιζηλοτυπῆν ἔοικας ᾧ ἡρα, καὶ ἑρὶ σεμέλης μνη-
μονεύει, εἰ γὰρ διαβάλλῃς τοῦ Διονύσου τὰ κάλλιστα.

cuiuslibet magis similis quā tibi patri I. Atqui hic quidem
 foemineo more mitra redimitus/mollior mulieribus: nō
 solum Iuno/Lydiā manu seruauit:& inhabitantes Tmo
 lum cepit: Thraces subegit: sed & ad Indos equitem egit.
 muliebre hoc? Exercitū elephantes coepit: regionem de-
 uicit: regem paululum resistere audentem, captiuum ab-
 duxit. Et hæc omnia fecit saltans simul:& choreas du-
 cens: pampinis vtens hederatijs inebriatus vt ais/ & fu-
 rens. Si verò quispiam conatus fuerit iniurijs efficere
 eum/ illata contumelia, tandem hunc puniuit alligatum
 pampinis: aut dilaniari fecit tanquam hynnulum.

Vides quā virilia hæc / & non indigna patre? Si ve-
 rò ludus & deliciae fuerint, præest ipsis nulla inuidia: &
 maxime si existimauerit aliquis, quisnam sobrie viuens
 hic erat: vbi hæc ebriosus faceret? I V N O. Tu mihi
 videris præconijs extulisse inuentum ipsius/vineam &
 vinum: talia que videns qualia ebriosi faciunt commoti
 & in contumeliam conuersi/prorsus insani præ potu.
 Ipsum igitur Icarion, cui primo dedit palmitem, com-
 potores ipsi corruerunt percutientes ligonibus.

IV RITER.

Nihil hoc est quod ais. non enim vinum hæc/neque dío-
 nysius facit: sed excessus mensuræ potationis citra de-
 corum se habentis/ satiando se puro vino. Qui verò
 modice biberit: hilarior quidem & iucundior fit.
 Quod verò Icarus gessit/ nihil fecit vlli compotorum.
 Sed tu zelotypa videris Iuno / & Semeles reminisci,
 Siquidem calumniaris Dionysium pulcherrimum.

Αφροδίτης. ἢ ἔρωτος. ΑΦΡΟΔΙΤΗ.
 Τί δή ποτε ὦ ἔρωτες τούτῳ μὲν ἄλλους θεοὺς κατηγωνίσω
 ἅπαντας, εἰ δὲ Δία, τὸν προσεῖδ' ὦ, τὸν Ἀπόλλω, τὴν Ἥρα, εἰ
 μὲν τὴν Μήτηρα, μόνῃς δὲ ἄπειχ' ἢ ὅτι Ἀθηνᾶς, καὶ ἐπ' ἐκεί-
 νῃς ἄπειθ' ὡς οὐ σοὶ ἢ Δαί, κενὴ δὲ ὁστώρ ἢ φαρέτρα, σὺ δὲ
 ἄπορ' εἶ, καὶ ἄστοχος. Ε. Δέδ' ἴα ὦ μήτεράυτ' ὧν, φο-
 βερὰ γάρ ὄστ' ἢ χαροπὴ, καὶ Λενῶς ἀνδρική, ὃ πόταρ
 οὐκ ἐντείναν' ὡς τὸ τάξον' ἴα ἐπ' αὐτῶν, ἐπείσευσ' αὖ τὸν λό-
 φον ἐκπλήττει με καὶ ὑπότρομος γίνομαι, καὶ ἀπορρῆμε
 τὰ τοξενίματα ἐκ τῶν χειρῶν. Α. ὁ ἄρ' ἔστι γὰρ οὐ φοβε-
 ρώτερος ἢν; καὶ ὅμως ἀφώπλισας αὐτὸν καὶ νεικηκίας.
 Ε. ἄλλ' ἐκείν' ἔκωρ προσίεται με καὶ προσκαλεῖται,
 ἢ Ἀθηνᾶ δὲ ὑφορᾷται ἄει, καὶ ποτε ἐγὼ μὲν ἄλλως παρ-
 ὅτι τὴν πάλαιον ἔχω μὲν λαμπράδα, ἢ δὲ εἰ μοι, πόσει φη-
 σί, νῆ τὴν πατέρα, ὅτ' ἀφ' ἡμετέρας σιδηρὰ πείρασας, ἢ τὸ πο-
 δὲ λαβομένη, καὶ εἰς τὸν πάσταρον ἐμβαλοῦσα, ἢ αὐτὴ
 Διὰ σπασαμένη, πολλὰ τοιαῦτα ἠπειλῆσε, καὶ ὅρα δὲ Δρι-
 μύ, καὶ ἐπὶ τοστέθου, ἔχει προσώπον τι φοβερόν, ἐχιδ-
 ναις κατὰ κομῶν, ὅτ' ἐγὼ μάλιστα Δέδ' ἴα, μορμολίττει-
 ται γὰρ με καὶ φεύγω ὅταν ἴδω αὐτό. Α. ἄλλ' ἔτι μὲν
 Ἀθηνᾶ Δέδ' ἴα, ὡς φης, καὶ πᾶν γρηγύνα, καὶ τὰντα, με
 φοβηθεὶς τὸν κέρανον τοῦ Διός, αἰ δὲ μόνσαι Διὰ τί σοι
 ἄτρωτοι; καὶ ἐξω βολῶν εἰσιμι; ἢ κακῆναι λόφους ἐπι-
 σείουσι καὶ γρηγύνας προφαίνουσιν; Ε. αἰδοῦμαι αὐτάς
 ὦ μήτερες, σέθεναι γάρ εἰσι, καὶ αἰετὶ φροντίζουσ', καὶ περ'
 ὡδ' ὧν ἔχουσιν, καὶ ἐγὼ παρίσταμαι πολλάκις αὐταῖς κη-
 λαν μισθὸς ὑπὸ τῶν μέλων. Α. ἔα καὶ ταῦτα, ὅτι σε-
 μνά, τὴν δὲ Ἀρτεμιρίτινος ἐνέκα οὐ τιτρώσκει; Ε. τὸ μὲν

XIX. VENERIS. & CUPIDINIS. Venus.
 Quid tandem Cupido, in causa est? alios deos bello expu-
 gnasti omnes: Iouem, neptunum, apollinem, Iunonem,
 me matrem: à sola verò abstinēs Minerva: & aduersus il-
 lam sine igne quidem tibi est fax / vacua'q; iaculis phare-
 tra. tum verò sine arcu es / iaculandiue arte. C. Timeo
 ò mater ipsam, formidabilis enim est & truculento aspe-
 ctu, & ferocitate virili, quando igitur extenso arcu peto
 ipsam, concusa galea deturbat me, & subtremlus fio, &
 defluunt mihi sagittę è manibus. V E. Mars num terribi-
 lior erat? & tamē armis destituisti ipsum & deuicisti. C.
 Sed ille libens occedit ad me: & inuitat. Minerva verò
 obseruat semper. Et cum aliquando aduolauī propius
 admotā, habens facem: illa, si me accesseris ait, per parē-
 tem Iouem, hac hasta te transfodiam: vel pede appre-
 hensum & in infernum deiectum: ipsa te discerpam.
 multaue talia minata est. Ad hæc. videt terribiliter:
 & in pectore habet faciem quandam horrendam, viperis
 crinitam, quam ego maximopere formido. territat enim
 me: fugio'que quoties aspicio ipsam. V E. Verumta-
 men ipsam quidem minervam times (vt ais) & gorgona
 & huiusmodi, non territus fulmine Iouis. Musę vero pro-
 pter quid à te non vulnerantur / & absq; iaculis agunt: nū-
 quid & illę galeas concutiunt: aut gorgones ostentant. C.
 Reuereor ipsas mater. venerādę enim sunt, & semper qp-
 piā curāt: & circa cantū cōtinent. & ego asto sæpe ipsis
 delinitus melodia. V E. Omitte & has. qm sunt venerā-
 dę ipsam verò dianā qua cā nō vulneras? C. Profecto

ὅλον οὐδὲ καταλαβὼν αὐτὴν δίδόντε, φεύγουσα μὲν δὲ διὰ
 τῶν ὄρεων, εἴτα καὶ πλὴν ἰδίον τὰ ἐρωτὰ ἦδ' ἐρᾷ. Α. τινος ὦ
 τέκνον; Ε. Ἥρας, καὶ ἐλάφωμ, καὶ νεβρῶν ἄριστον τὸ Διὶ
 κούσα. Κατατοξενέμ, καὶ ὅλως πρὸς τοῦ τοιούτου ἐσίμ, ἐπεὶ
 τὸν γε ἀδελφὸν αὐτῆς, ὅτοι τοξότῳ καὶ αὐτὸν ὄντα, καὶ ἐκκρό-
 λον. Α. οἷός τ' ὦ τέκνον, πολλὰ ἐκένον ἐτόξευσας.

Εἰς οὐκ ἐπὶ ὁ βῶν κριδίς. Ζεύς.

Ερμὴ λαβὼν τοῦτ' ἐπὶ τὸ μῆλον, ἀπὸ τοῦ πρηνίου πα-
 ρὰ τὸν πριάμην παῖδα τὸν βοῦκόλον, μέλει δὲ τῆς ἰδίας ἐν τοῦ
 γαργάφω, καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, ὅτι σε ὦ πάρι, κελεύει ὁ Ζεὺς
 ἐπεὶ δὲ καλὸς τε αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, Δικά-
 σαι ταῖς θείαις ἥτις αὐτῶν ἡ καλλίστη ἐστὶ, τοῖς δὲ ἀγῶ-
 νος τὸ ἀθλον ἡ νικῶσα λαβέτω τὸ μῆλον, ὥρα δὲ ἦδ' ἐκ καὶ ὅ-
 μῃ αὐταῖς ἀπέναι πρὸς τὸν Δικαστήν, ἐγὼ δὲ ἀποδοῦ-
 μαι πλὴν Δίαίταρ ἐπίσης τεινῶν ἀγαθῶν, καὶ εἴ γε οἶον
 τε ἦν ἰδέσθαι, ἄν' ἀπάσας νενικῆιαις εἶδον ἄλλως τε ὅταν
 καὶ μὴ τὸ καλλιστεῖον ἀποδόντα, πάντως ἀποχθάνεσθαι, ταῖς
 ψαλίοσι. Διὰ ταῦτα μὲν αὐτὸς οὐκ ἐπιτιμᾷ, ὅτι ἡμῖν δίκαι-
 σι τῆς. ὁ δὲ νεανίας αὐτὸς ὁ φρὺξ ἐφ' ὃν ἄπιτε βασιλικὸς ἐ-
 σί, καὶ γανυμήδους τοῦτ' ἐγγενὴς, ἄλλα δὲ ἀφελὴς
 καὶ ὄρεσθαι, κοῦκ ἂν τις αὐτὸν ἀπαξιώσῃ τοιαύτης θέας.

Αφρο. ἐγὼ μὲν ὦ Ζεῦ εἰ καὶ τὸν μῶμον αὐτὸν ἐπισίσ-
 ας ἡμῖν Δικαστῶν, θαρσύνουσα βαδίζονταί, πρὸς πλὴν ἐπι-
 δειν. τί γὰρ ἂν καὶ μωμήσαιοτόμους; χρὴ δὲ ταύταις ἄ-
 ρέσκειν τὸν ἄνθρωπον. Ηρα. οὐδ' ἡμεῖς ὦ Αφροδίτη
 δεδίαμεν, οὐδ' ἂν ὁ Ἄρης ὁ σοὸς ἐπιτραπῇ πλὴν Δίαίταρ,
 ἀλλὰ δεχόμεθα καὶ τὰν τὸν ὅστις ἂν ἢ τὸν πάρι. Ζεὺς.
 ἢ καὶ σοὶ ταῦτα ὦ θυγάτηρ στυγερὰ; τί φῆς; ἀποστρέφῃ

omnino assequi ipsum impossibile. Fugientem semper promontes. Deinde & suum quendam nunciat cupidine.
 A. Quem nam d'gnate? C. Feras/cervos/hyennulos ut capiat infectans, sagittis conficiens, & prorsus circa huiusmodi occupat. tamen & si fratrem eius: qui & ipse arcu valet ferit: quod etiam. V. Novi filii. sepe illum sagittis confecisti.

XX. DE ORVM IVDICIUM. IUPITER:
 mercuri/accepto hocce pomo/abi in phrygiam ad priami puerum bubulcum. pascit autem Idæ in gargaris. & dic ad ipsum: Tibi d' paris mandat Iupiter: quandoquidem pulcher es & sapiens circa res amatorias: ut iudices deas/quæ ipsarum pulcherrima sit. Eius certaminis præmium quæ vicerit capiat pomum. Tempus vero iam vobis est abeundi ad iudicem. Ego enim recuso arbitri munus/æqualiter vos amans. Siquidem possibile esset/lubens omnes viderem vicisse. Præsertim quum sit necesse vni præmium elegantiae adiudicantem/omnino odium subire plurimarum. propter hæc ipse minime idoneus fuero vobis iudex. Iuuenis vero ipse troianus, ad quem abitis regius est ganymedis huius cognatus. Ceterum simplex & montanus: nemo quæ ipsum indignum iudicabit tali spectaculo. V. Ego quidem Iupiter/& si mon ipsum reprehensionis deum constitueris nobis iudicem: confidens ibo ad ostentationem: in quo enim reprehenderet me? oportet enim & his duabus placere hominem. I. Neque nos Venus timemus: ne Mars tuus susceperit arbitrium: sed recipimus hunc quicumque fuerit paridem. Iup. Numquid tibi hoc filia simul placere videtur? quod ais: auerteris.

καὶ ἐροθιᾶς· ἐστὶ μὲν ἴδιον τὸ αἰδοῦσθαι γε τὰ ταῦτα
 ὑμῶν ἢ τὸ παρδένειν, ἐπινεύεις δὲ ὁμῶς, ἄπιτε οὖν, καὶ
 ἄπαρ μὴ χαλεπήνῃτε τῷ Δικαστῇ αἰνεῖσθαι, μὴ δὲ
 κακῶς ἐντρέψωσιν τῷ νεανίσκῳ, οὐ γὰρ οἶόν τε ἐπίσῃς εἶ-
 ναι καλῶς πάσας. Ερμῆς. προΐω μὲν ἐνθὺ τῆς φρυγίας,
 ἐγὼ μὲν ἡγαύμενος, ὑμεῖς δὲ μὴ βραδύως ἀκολουθεῖ-
 μοι, καὶ λαρόεστε, οἷός ἐγὼ τὸν Πάριον, νεανίας ὅστις καλῶς
 καὶ ἰσχυρῶς ἐρωτικὸς, καὶ τὰ τοιαῦτα κενεμικανώπατο,
 οὐκ ἂν ἐκείνῳ δικάσαι κακῶς. Αφρο. τοῦτο μὲν ἄπαρ
 ἀγαθόν, καὶ πρὸς ἐμὸν λέγεις, δὲ Δίκαιον ἡμῖν εἶναι τὸν
 Δικαστὴν, πότρεα δὲ ἄγαμός ἐστιν οὗτος, ἢ καὶ γυνήτις
 αὐτῷ συνέστις; Ερμῆς. οὐ παυτέλως ἄγαμός ἐστιν ὧ
 Αφροδίτῃ. Αφ. πῶς λέγεις; Ερ. Δοκῶ τις αὐτῷ συ-
 νοικεῖν ἰδία γυνή, ἱκανὴ μὲν, ἀγροίκος δὲ καὶ Δεινῶς ὄρεος, ἀλλ'
 οὐσφόδρα προσέχει αὐτῇ ὅμοι, τίνῃ δ' οὖν ἔνεκα ταῦτα
 ἐρωτᾷ; Α. ἄλλως ἢ ῥόμῳ. Αθηνά. παραπρεσβεύεις
 οὗτος; Α. ἴα ταύτη κοινολογούμενος. Ερ. οὐδὲν ὧ ἄθ-
 νᾶ Δεινόν, οὐ δὲ κατ' ὑμῶν, ἀλλ' ἤρετό με, εἰ ἄγαμος ὁ
 Πάρις ἐστίν. Αθηνά. ὡς δ' ἡ τί τοιο πολυπραγμονούσας;
 Ερμῆς. οὐκ οἶδά, φησὶ δ' οὖν, ὅτι ἄλλως ἀπελθόν, οὐκ
 ὄψεσθαι ἐπὶ τῇ ἤρετό με. Αθηνά. τί οὖν ἄγαμός ἐστις;
 Ερμῆς. οὐ Δοκῶ. Αθηνά. τί δὲ, πῶν κλεμνικῶν ἐστίν
 αὐτῷ ἐπιθυμία, καὶ φιλόδοξός τις, ἢ τὸ πᾶν βουκόλῃ;
 Ερμῆς. τὸ μὲν ἀληθές οὐκ ἔχω λέγειν, εἰκάσαι δὲ χρὴ,
 νέον ὄντα καὶ τούτῳ ὄρεγέσθαι τυχόν, καὶ βουλεσθαι ἂν
 πρῶτον αὐτὸν εἶναι καὶ τὰς μάχας. Αφροδίτῃ. ὄρεῖς; οὐδὲν
 ἐγὼ μέμφομαι, οὐ δὲ προσεγκαλῶ σοι τὸ πρὸς αὐτῷ

& erubescis? Est proprium erubescere quidem ob hæc vobis virginibus. Annuis tamen. Abite igitur: & ne difficiles sitis iudici victæ. neque malum inferatis iuueni. non enim possibile est: æqualiter esse pulchras omnes. MERCURIUS. Procedamus recta in phrygiã. Ego quidem ducens: vos verò non tarde sequimini me: & confidite. Noui ego paridem: iuuenis est pulcher, & maxime amatorius: talia que iudicare sufficientissimus. non ille iudicauerit male. VE. Hoc quidem omnino bonum: & ad me dicis hoc iustum nobis esse iudicem. Nū verò sine vxore est ipse? An & mulier cum ipso coit? MERCURIUS. Non omnino sine vxore est Venus. VE. Quomodo dicis? MER. Videtur quædam cū ipso cohabitare ex Ida mulier idonea certe / agrestis autē & valde montana. Sed non admodum adhibere mentē ipsi videtur. Cuius igit rei gratia hæc interrogas? VE. Obiter interrogabā. MINER. Præter legationē agis heu ipse priuatim huic communicans. MER. Nihil minerva calliditatis: neque contra vos: sed interrogabat me: an ne sine vxore paris esset. MINER. Verumtamen quid hoc nimium anxia querit? MER. Nō noui ait vero: q̄ obiter subierit in memoriā: nec ex composito interrogauit me. MI. Quid igitur sine vxore est? MER. Nō videt. MI. Quid verò rerū bellicarū est ne ipsi desiderium. an glorię cupido: an oīno est bubulcus? M. Certe verum non possum dicere: cōiungere verò oportet. eū q̄ iuuenis ē hæc appetere: vellēq; primū ipsum eē circa pugnas. V. Vides? nihil ego cōqrōr: neq; i crepo q̄ cū hac

ἰδίᾳ λαλεῖν, μεμφομένοισιν γὰρ καὶ οὐκ ἀφροδίτης τὰ ταῦ-
 τα. ΕΡΜΗΣ. καὶ αὕτη σχεδὸν τὰ αὐτά με ἦρετο, Διό μὴ
 χαλεπῶς ἔχει, μὴ δ' οἷον μεθυσμένον εἴτι καὶ ταύτη κατὰ
 τὸ ἀπλόῳ ἀπεκρινάμην, ἀλλὰ μετὰ τὸν λόγον ἦδ' ἡ πολὺ
 προϊόντες ἀπεσπάρσασμεν τῶν ἀσέβων, καὶ σχεδὸν γε καὶ
 πλὴν φρυγίαν ἐς μὲν, ἐγὼ δὲ καὶ πλὴν ἰδὼν ὄρω, καὶ τὸ γάρ-
 γαρον ὅλον ἔκρηβω, εἰ δὲ μὴ δ' ἔπαυμαι, καὶ αὖθις
 ὑμῶν τὴν Δικαστὴν τὸν πάριμ. ΗΡΑ. ὅπου δὲ ἔστι; οὐ
 γὰρ καὶ μοι φαίνεται. ΕΡΜΗΣ. ταύτην ἦρα πρὸς τὰ λαῖ-
 σιόπετα, καὶ πρὸς ἄκρῳ ὄρει, παρὰ δὲ πλὴν πελοποννήσου
 τὸ ἀντὶστον καὶ πλὴν ἀγέλω ὄρεος. ΗΡΑ. ἀλλ' οὐκ ὄρω πλὴν ἄγε
 δύνω. ΕΡΜΗΣ. τί φῆς; οὐκ ὄρεος βοῶντα καὶ τὸν ἐμὸν οὐ-
 τωσὶ Δάκτυλον ἐκ μέσων ἢ πετρῶν προερχόμενα, καὶ
 τινα ἐκ τοῦ σκοπέλου καταδρόντα καλαύροπα ἔχοντα, καὶ
 ἀνίστηντα καὶ πρὸς ὁδοὺς ἀσκήσαντα τὸ ἀγέλω; ΗΡΑ.
 ὡς ἔγωγε, εἰ γε ἐκείνους ἴσθι. ΕΡΜΗΣ. ἀλλ' ἐκεῖνος, ἐπει-
 δὴ δὲ πελοπόννησον ἐς μὲν ἐπὶ οἷον γῆς εἰ δ' οὐκ ἔστι κατασπάντες
 βαδίζωμεν, ἵνα μὴ διαταράξωμεν αὐτὸν ἄνωθεν δ' ἔξ ἀφα-
 νοῦς καὶ πτόμενοι. ΗΡΑ. εὐλέγεις, καὶ οὕτω ποιῶμεν,
 ἐπεὶ δὲ καταβεβήκαμε μῶρα σοὶ ὡς ἀφροδίτη προΐεναι, καὶ
 ἡγήσθαι ἡμῖν οἷον ὁδοῦ, σὺ γὰρ ὡς δ' ἐκδοῖς ἐμπαρῶν εἰς
 τοῦ χωρίου πολλάκις ὡς λόγος, κατελθοῦσα πρὸς Ἀγχι-
 σκην. ΑΦ. οὐ σφόδρα ὡς ἦρα τούτοις ἀχδομαι τοῖς σκώμα-
 σιν. ΕΡΜΗΣ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ ὑμῖν ἡγήσομαι, καὶ γὰρ
 αὐτὸς ἐνδ' ἑτέρι φατὴ ἰδὼν, ὁπότε ὁ Ζεὺς ἦρα τοῦ μεθακίου
 τοῦ φρυγίου, καὶ πολλάκις διελθὼν ἦλθον ὑπὲρ ἐκείνου κατα-
 πεμφθεὶς εἰς ἐπισκοπὴν τοῦ παιδός, ὅπότε ἦδ' ἡ οὖν
 αὐτῷ ἢ συμπάριπτάμην αὐτῷ, καὶ συνεκούφιζον τὸν κα-

priuatim loquaris querulorū em̄ hec & nō veneris sunt.
 M. Et ipsa propemodum de eijsdem interrogabat, itaq;
 æquo animo feras: neque putes minus habituram / si qui p-
 piam & huic simpliciter respondi. Sed interea dum loqui
 mur iam multum progressi / diuellimus nos à stellis, &
 fere circa phrygiam sumus. Ego verò & Idam video / &
 gargarum totum exacte: & (si quidem non fallor) ipsum
 quoque vestrum iudicem paridem. IVNO. Vbi est?
 non enim mihi apparet. M. Ex hac parte Iuno / ad læ-
 uam vide: non ad summitatem montis: ad latus ubi an-
 trum & gregem vides. IVNO. Sed non video gre-
 gem. M. Quid ais? non vides bucculas secūdū meū
 hunc digitum / ex medijs petris procedentes: & quendā
 ex scopulo decurrentem / pedum habentem: & prohibē-
 bentem ne vltius dispergatur grex. IVNO. Vi-
 deo nunc. Si saltem ille est. M. Sed ille. Quoniam
 verò prope sumus: ad terram (si visum fuerit) consisten-
 tes proficiscamur: ne turbemus ipsum / superne de impro-
 uiso deuolantes. IVNO. Bene dicis. & sic facimus.
 Postquā verò descendimus oportunū tibi venus / vt
 precedas & monstres nobis viā. tu em̄ (vt verisimile est)
 experta locū / sepe (vt sermo est) descendisti ad Anchisen.
 VENVS. non multum Iuno / his tristior scommatibus.
 M. Veruntamen ego vos ducam, etenim ipse verfa-
 tus sum in Ida / quando Iupiter amabat adulescentem
 phrygium, & sæpe huc veni ab illo demissus ad ex-
 plorandum puerum, & quando iam in aquilam mu-
 tatus erat / simul volauī cum ipso, & pariter subleuabā for-

λόν, καὶ εἶγε μέμνημαι, ἀπὸ ταυτησί τῃς πέτρας αὐτὸν
 ἀνέρωσεν, ὃ μὲν γὰρ τότε ἔπυχε συρίζων πρὸς τὸ ποίμ-
 νιον, κοταπτάμενος δὲ ὅπωςθεν αὐτοῦ ὁ Ζεὺς, κόνφως μά-
 λα τοῖς ὄνυξι περιβαλὼν, καὶ ῥέει σόματι τὴν ἐπὶ τῇ κεφα-
 ῇ τιάνει. Δακύν, ἀνέφερε τὸν παῖδα τεταραγμένον καὶ ῥέει
 τραχὺν ἄπεσσευμένον εἰς αὐτὸν ἀποβλέποντα, τότε οὖν
 ἐγὼ τὴν σύριγγα ἐλαβον, ἀποβεβλήκει γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ
 θεοῦ, ἀλλὰ γὰρ ὁ Δικαιητής οὐτος ἐπὶ πλοῖον, ὥς τε προσεί-
 πωμεν αὐτὸν. καῖρε ὦ βουκόλε. παρὶς. νῆ ἡγήσιν γε ὦ νεα-
 νίσκει, τίς δὲ ὦν Δένρο ἀφίξει πρὸς ἡμᾶς; ἢ τίνας ταν-
 τας ἄγει τὰς γυναικάς; οὐ γὰρ ἐπιτήδεια, ὅρεο πολὺν οὐ-
 τω γε ὄντας καλὰς. Ερμῆς. ἀλλ' οὐ γυναικες εἰσὶν,
 ἦσαν δὲ ὦ πάρι, Ἐλθὼν καὶ Αφροδίτῃ ὄρε, καὶ μετὰ τὸν
 Ερμῆν ἀπέσσευε ὁ Ζεὺς, ἀλλὰ τί τρέμεται καὶ ὠχρεῖται; Ἐμὴ
 Δέειδαι, χαλῶν γὰρ οὐδέ μιν, κελευθε δὲ εἴσε Δικαστὴν γενέ-
 σθαι τὸν κάλουμεν αὐτῶν, ἐπειδὴ γὰρ φησι, καλὸς τε αὐτὸς
 εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, σοὶ πῶν γινώσκω ἐπιτρέπω, τοῦ δὲ
 ἀγῶντος τὸν ἄλλου ἐισὴ ἀναγνοῦς τὸ μέλος. Αλεξ. φεῖ
 ἴδω τί καὶ βούλεται, ἢ καλὴ φησι λαβέτω, πῶς ἂν οὖν ὦ δέ-
 σποτα Ερμῆ, Διὸς θεῶν ἐγὼ δυνήσομαι αὐτὸς Ἐλθὼν ἄγροικος ὦν,
 Δικαστὴς γενέσθαι παρὰ δόξου θέας, Ἐμείζοντος ἢ κατὰ
 βουκόλου; τὰ γὰρ ποιεῖται κρήνην τῶν ἄβυσσων μάλλον Ἐλ-
 ἄστικῶν, τὸ δὲ ἐμὸν αἶγα μὲν αἰγὸς ὁποτέρῃ καλλίωρ, καὶ
 Δάμαλιν ἄλλος Δαμάλεως τάχ' ἂν Δικάσαιμι καὶ τὴν τέ-
 χην, αὐταὶ δὲ πᾶσαι τε ὁμοῖως καλαί, Ἐμὴ δὲ οὐκ εἰδὼς ἄν-
 τις ἄρ' ἑτέρας ἐπὶ τῇ ἑτέρῃ μετατάγοι, τὴν δὲ ὅτι μὲν ἄρ' ἄρ' ἄρ'
 σασ, οὐ γὰρ ἐθέλω ἀφίστασθαι ῥαδίως, ἀλλ' εἴδα ἂν ἀπείσκη.

mosum. & si utique meminini, ab hac petra ipsum surripuit. Hic quidem tunc erat fistula canens iuxta ouile. Deuolans vero pone ipsum Iupiter, oportune admodum vnguibus circumiectis, & ore supra caput, & ormamento capitis morso, sustulit puerum turbatum, & collo conuerso ipsum respicientem. Tunc ego fistulam coepi, deiecerat enim ipsam præ timore. Sed iudex hicce prope est: quapropter alloquamur ipsum. Salue Bubulce. P. Et tu quidem iuuenis quis proinde es, qui huc peruenisti ad nos? Aut quas ducis mulieres? non enim idoneæ sunt in montibus versari adeo pulchræ. MERCURIUS. Non mulieres sunt. Iunonem vero ò paris minervam, & Venerem vides. & me Mercurium misit Iupiter. Sed propter quid tremis & pallefcis? ne time, molesti enim nihil est. Iubet autem te iudicē esse pulchritudinis ipsarum. Quandoquidem enim ait: pulcher ipse es, & sapiēs circa amatoria, tibi iudicium committo. Huius certaminis præmium scies, ubi legeris pomum. P. Age scio quid velit, pulchra ait/accipiat. quo pacto igitur domine mercuri, possem ego mortalis ipse & agrestis quū sim iudex esse inopinatæ speculationis, maioris quā pertineat ad Bubulcū? eq̄dē talia iudicare/ delicatorū poti⁹ est & vrbānorum. At ego capra, ne capra sit pulchrior, & iuuenca alia iuuenca, forsitan iudicarem ex arte. Hæ vero omnes æque pulchræ sunt: neque noui, quo pacto quispiam ab altera transferatur aspectu amoto. Non enim vult intuitus abstinere facile: sed ubicunque inheserit

τὸ πρῶτον, τοῦτο ἔχεται, καὶ τὸ παρὸν ἐπαινῆ, καὶ ἐπὶ
 ἄλλῃ μεταβῆ, καὶ κῆνο καλὸν ὄρεα, καὶ παραμυθίαι, καὶ ὑπὸ
 πῶν πλησίον παρὰ λαμβάνεται, καὶ ὅλως περιμένει
 ταί μοι τὸ κάλλος αὐτῶν, καὶ ὅλον περιείληφέν με, καὶ ἄχ=
 θομαὶ ὅτι μὴ καὶ αὐτὸς ὥσπερ ὁ Ἀργεῖος ὅλως βλέπειν δύ=
 ναμαι τοῦ σώματι, δοκῶ δ' ἂν μοι καλῶς Δικασταί, πά=
 σας ἀποδούε το μῆλον, καὶ γὰρ αὐτοὶ τόδ' ἐτάντιν μοι
 εἰναὶ συμβέβηκε τοῦ Διὸς ἀδελφῶν καὶ γυναικῶν, τάντας
 δὲ θυγατέρας, πῶς οὖν οὐ χαλεπὴ καὶ οὕτως ἡ κρίσις;

Β. οὐκ οἶδα, πλὴν οὐχ' αἰδόντες ἀναδύναι πρὸς τοῦ Διὸς
 κεκλευσμένον. ΑΛΕΞ. ἐν τῷτο ὧς ἐρμῇ πῆσαι αὐτὰς
 μὴ χαλεπῶς ἔχη μοι τὰς δύο τὰς νενηκμυθίας, ἀλλὰ μό=
 νον τῶν ὀφθαλμῶν ἡγεῖσθαι τὴν Διαμαρτίαν. Β. οὕ=
 τω φασὶ ποιεῖν, ὥρα δ' ἐσοίη ἡ περὶ τὸν κρίσιμ. ΑΛ.
 περὶ σόμεθα, τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις; ἐκῆνο δὲ πρῶ=
 τόν ἐιδέναι βούλομαι, ὥστερα δ' ἐξαρκῆσαι σκοπεῖν αὐτὰς
 ὡς ἔχουσιν, ἢ καὶ ἀποδύσαι Δέσσει πρὸς τὴν ἀκριβέως πῆς
 ἐξετάσεως; Β. τὸ τοῦτο μοι σὸν ἀνείη τοῦ Δικαστοῦ, ὅ=
 πρῳαττε ὅπῃ καὶ θέλεις. Π. ὅπῃ καὶ θέλω; γυμνάς ἴ=
 δι' ἐμ βούλομαι. Β. ἀπόδυντε ὧ αὐταί, σὺ δ' ἐπισκόπων,
 ἐγὼ δ' ἀπειστέφω. ΑΦΡΟ. καλῶς ὧ πάρι, καὶ πρῶτη γε
 ἀποδύσομαι, ὥστε μάθης ὅτι μὴ μόνον ἔχω τὰς ὡλές
 καὶ λυγρὰς, μηδὲ τοῦ βούτου εἶναι μέγα φρονῶ, ἐπίσης δὲ
 εἰμι πᾶσα καὶ ὁμοίως καλή. ΑΘΗ. μὴ πρότερον αὐ=
 τῶν ἀποδύσῃ ὧ πάρι, πρὶν ἂν τὸν κερτὸν ἀποδῇται, φασ=
 μακίς γὰρ ὄσι, μὴ σε καταγοκτενῇ δ' αὐτὸν, καὶ τοι γε
 ἐχρῶν μὴ Δ' ὅτω κεκαλωπισμένῳ παρῆναι, μὴ δὲ το=
 σαῦτα εἰ τεξίμην ἡ χρώματα καθάπερ ὡς ἀληθῶς εἶται

primo in hoc detinetur quod q; presens est laudat. & si in aliud transferatur, illud quoque pulchrum videt & in illo moratur: & ab propinquis assumitur. Et prorsus confusa est mihi pulchritudo ipsarū, atq; omnino circūuenit me. & tristior, q; non ipse quemadmodum Argus toto aspicere possum corpore. Videor itaque mihi pulchre iudicasse: omnibus reddito pomo. Etenim rursus & hoc in re est, & huic esse contigit Iouis sororem, & vxorem: has verò filias, quo pacto igitur non difficile fuerit & tale iudicium? M. Hoc non noui. verum non est quare recusetur Iouis imperium. P. Vnum hoc Mercuri persuadee ipsis ne moleste ferant, duę victæ sed tantum oculorum erratum esse putent. MERCVRIVS. Sic aiunt se facturas. Tempus verò incumbit tibi nunc exequendi iudicium. P. Tentemus. quid cuipiam contingere potest? Illud vero primum scire volo: sufficiat ne considerare ipsas quę admodum se habent: an & subire necesse sit, exactam indaginem? M. Hoc quidem ad te pertinebit, qui iudex es. impera quodcūque velis. P. Quodcunque & volo? Nudas videre desidero. M. Exuite vos. Tu vero contemplare, ego auersus sum. V. Recte ò Paris & prima quidem exuar, vt cognoscas, quod non solas habeo vlnas cādidas, neque bouinis oculis prædita, multum gloriior, æqualiter sum omnibus similiter pulchra. MINERVA. Non prius ipsam exueris Paris, anteaquā cestum deponat (incantatrix enim est) ne te incantauerit p̄ ipsum. atq; cōueniēs fuerat: te nō adeo fucatā huc veniſſe, neq; tot & tātis illitā colorib⁹, haud aliter q̄ meretricē

ραμτινά, ἀλλὰ γυμνὸν τὸ κάλλος ὡς δ' ἰκνύει. **Π.** εὐ λέ-
 γουσι τὸ περὶ τοῦ κέστον, καὶ ἄποδον. **Αφρο.** τί οὖν οὐ-
 χίη σὺ Ἀθηνᾶ πλὴν κόρυς ἀφελῆσαι, φιλὴν πλὴν κεφαλῶν ἐ-
 πιδ' ἐκνύεις, ἀλλ' ἐπισείεις τὸν λόφον, καὶ τὸν Δικαστὴν φο-
 βεῖς; ἢ Δείδιας μὴ σοι ἐλέγχεται τὸ γλαυκὸν ὥς ὁμμά-
 τωρ, ἄντι τοῖ φοβεροῖς βλεπόμενοι; **Αθκ.** ἰδοὺ σοι ἡ κό-
 ρυς αὕτη ἀφ' ἡςται. **Αφρο.** ἰδοὺ σοι καὶ ὁ κέστος. **Ηρα.**
 ἀλλ' ἄποδ' ἰσώμεθα. **Π.** ὦ Ζεῦ, τεράστιε τῆς θεᾶς, τὸ
 κάλλος, τῆς ἡδονῆς, οἶα μὲν ἡ παρθένος ὥς δὲ βασιλικὸν ἄν-
 τη καὶ σεμνὸν ἀπολάμπει, καὶ ἀλκιδῶς ἄξιον τοῦ Διός, ὅς ῥα
 δὲ ἡδ' ἔως καὶ γλαφυρόν τι, καὶ προσαγωγὸν ἐμὲ Δία σεμ-
 νὸν, ἀλλ' ἡδ' ἡ μὲν ἄλγος ἔχω τῆς εὐδαιμονίας, εἰ δ' οὐκ ἔστι, καὶ ἡ
 Δία καὶ δ' ἐκάστη ἐπιδ' ἔμ' βούλομαι, ὥς νῦν γε ἀμφίβολός
 εἰμι, καὶ οὐκ οἶδ' ἂν πρὸς ὅτι καὶ ἀποβλέψω πάντῃ τὰς ὁφεί-
 περ, σπόμεν. **Α.** οὕτω ποιῶμεν. **Π.** ἄπιτε οὖν
 αἰδ' ἴνα, σὺ δὲ ὦ Ηρα περίμενε. **Η.** περιμένω, καὶ περδ' ἄρ-
 με ἀκρεβῶς ἴδης, ὥς σοι τ' ἄλλα ἡδ' ἡ σκωπῆν, εἰ καλὰ σοι
 τὰ δ' ὥς τῆς νίκης τῆς ἐμῆς, ἦν γὰρ με ὦ πάρι Δικαστῆς εἶναι
 καλῶν, ἀπάσῃς ἔσῃ τῆς Ἀσίας δεισώτης. **Π.** οὐκ ἐπὶ
 Δώροισι μὲν τὰ ἡμέτερα, πλὴν ἀλλ' ἄπιδι περσάζετα γὰρ
 ἄπερ ἄρ' Δοκῇ, σὺ δὲ πρόσθι, Ἀθηνᾶ. **Αθκ.** παρ' ἐσθ' ἡ σοι
 κατὰ ἦν με ὦ πάρι Δικαστῆς λαλῶν, οὐποτε ἤττωρ ἄπει ἐκ
 μάχης, ἀλλ' αἰ κρατῶν, πολέμισιν γὰρ σε καὶ νικηφόρον
 ἀπεργάσομαι. **Π.** οὐδ' ἔμ' Ἀθηνᾶ δ' ἔμ' μοι πολέμου
 καὶ μάχης, εἰρήνη γὰρ, ὥς ὅς ῥα, τὰ νῦν ἐπέχει πλὴν φρυ-
 γίαν τὴ καὶ Δυδία, καὶ ἀπολέμνηται ἡμῖν ἡ τοῦ πατρὸς
 ἀρχή, θάρσεν δὲ, οὐ μενονεκτῆσθαι γὰρ, καὶ μὴ ἐπὶ Δώ-
 ροις Δικάζωμεν, ἀλλ' ἐνδ' ὕπτι ἡδ' ἡ καὶ ἐπὶ τοῦ πλὴν κόρυς,

quandam: sed nudam pulchritudinem demonstrari.
PARIS. Bene dicunt de cestu, depone. V. Quid
igitur non & tu Minerua galea remota, tenue caput de-
monstras: sed concutis galeam, & iudicem terres? An
times / ne arguat glaucedinem oculorum, qui interritus
aspicit? MINERVA. En, tibi galea ipsa aufertur.
V. Ecce tibi cestum. IUPITER. Sed exuamur.
PARIS. O Iupiter / portentum visionis, o pulchritu-
dinem, o voluptatem. Qualis quidem virgo Minerua
quanta regia & veneranda maiestate resplendet, & vere
digna est Ioue aspectu proinde iucundo ac benigno quo-
dam: blandēque subrisit. Sed iam satis habeo felicitatis.
Si videtur, priuatim vnamquamque inspicere volo. q̃
nunc quidem ambiguus sum: & non noui ad quid respi-
ciam, passim aspectu distractus sum. V. Sic faciam?
P Abite igitur vos duæ, tu vero Iuno mane. I. Maneo,
& postq̃ me exacte videris: tēpus tibi vt & alia iam cōsi-
deres, si honesta tibi dona mea / victrice me. Si enim me
paris, iudicaueris esse pulchrā: totius eris Asię dominus. P.
Non certe in donis nostra sunt, cæterum abi, mox fient
quæ videbuntur. Verum tu accede minerua. M. Ad-
sum tibi. Et postquā me o paris, iudicaueris pulchram,
nūq̃ victus abibis ex pugna / sed semper vincēs bellico-
sum enim te, victoriamq; referentem reddam. P. Non
minerua opus est mihi bello aut pugna. pax enī (vt vides)
nūc habet phrygiā & lydiā, & sine bello nobis est patrię
principat⁹. cōfide vero nō min⁹ habebis eqdē nō ppter
dona iudicabimus. Sed induere nūc imponeque galeam..

Ἰκανῶς γὰρ εἶδον, τῶν Αφροδίτῳ παρῆναι καὶ ῥόε· Αφρο-
 δῖτή σοι ἐγὼ πλοῦσιον, καὶ σκόπε καὶ ἔμ' ἀκριβῶς μὴδ' ἐρ-
 παστρέχωμ, ἀλλ' ἐνδία τριβῶν ἐκάστω τῶν μελῶν, εἰ δὲ
 θέλῃς ὦ καλὲ, καὶ τὰ δέ μου ἄκουσον, ἐγὼ γὰρ πάλα οὐ-
 ρῶσα σε νέον ὄντα καὶ καλὸν ὁποῖον οὐκ οἶδ' αἰ, εἰ τινα ἔτε-
 ρον ἢ φρυγίαν τρέφει μακαρίζω μὲν τῇ κάλλου, αὐτιῶμαι
 δὲ τὸ μὴ ἀπολιπόντα τὸν σκοπέλῃ καὶ ταυτασίτ' αὖ πᾶ-
 ρας κατ' ἄστυ ζῆν, ἀλλὰ διαφθεῖρην τὸ κάλλ' ὅτ' ἐν ἐρι-
 μίᾳ, τί μὲν γὰρ σὺ ἀπολαύσῃς τῶν ὁρῶν; τί δ' ἄρ' ἀπὸ
 ναιντο τοῦ σου κάλλους αἰ βόε; ἔπρεπε δὲ ἡδὲ σοι γεγα-
 μηκέναι, μὴ μὲν τοι ἀγρικόν τινα καὶ χωρίτιν, οἷα κατὰ
 πλὴν ἰδὼν αἰ γυναικὲς, ἀλλὰ τινα ἐκ τῆς ἐλλάδος, ἢ Ἀχαιῶ-
 ν, ἢ ἐκ Κορίνθου, ἢ Λακωνῶν, οἷα περ ἡ Βλένη ἐστὶ νέα,
 καὶ καλὴ, καὶ κατ' οὐδὲν ἐλάττωρ ἐμῶν, καὶ τὸ δ' ἡ μέγι-
 στον, ἐρωτικὴ, ἐκείνη γὰρ εἰ καὶ μόνον θεᾶσαιτό σε, οἶδ'
 ἐγὼ πᾶντα ἀπολιπόντα, καὶ παρὰσχόντα ἐαυτῷ ἐκδο-
 τὸν ἔφεται καὶ συνοικήσει. πάντως δὲ καὶ σὺ ἀκηκοῖς τι
 περὶ αὐτῆς· Π. οὐδὲν ὦ Αφροδίτη, νῦν δὲ ἡδέως ἄρ' ἀ-
 κόνσαιμί σου τὰ πάντα Διηγουμύνης. Α. αὐτὴ θυγά-
 τῃς μὲν ἐστὶ Ληδίας ἐκείνης τῆς καλῆς, ἐφ' ἣν ὁ Ζεὺς κατέπε-
 κεν κνὸς γενόμενος. Π. ποία δ' ἐτίς τῶν ὄψιν; Α. Ἀ-
 λκυὴ μὲν, οἷα μὲν ἐκ ἐκ κύνου γεγεννημένη. ἀπαλὴ δὲ, ὥς
 ἐν ὧ τ' ἀφῆσα, γυναικὲς τὰ πολλὰ καὶ παλαιαί, καὶ οὕτω
 Διὶ τι περισπούδαστον, ὥστε καὶ πόλεμον ἀμφ' αὐτῇ γε-
 νέσθαι τῇ Θησέως, ἄωρον ἐτι ἄρ' ἀσάντορ, οὐ μὲν ἀλλ' ἐπει-
 δ' ἡ περ εἰς ἀκμὴν κατέστη, πάντες οἱ ἄριστοι τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ
 πλὴν μιν κείαν ἀπώληντο, προεκρίθη δὲ Μενέλαος καὶ πελο-
 πιδῶν γένους, εἰ δὲ θέλῃς, ἐγὼ σοι καταπράξομαι τὸν γά-

sufficienter enim vidi te. Venerem adesse tempus est. V. Ipsa tibi ego prope sum, contemplare vndiquaq; exacte, nihil omittens, sed immorans vnicuiq; membrorum. Si verò vis ò pulcher, & hæc mea audi obsecro. Ego olĩ intuita te iuuenem pulchrum qualem vix noui, si alterũ phrygia nutriat, beatum certe dico pulchritudine. Conqueror verò hoc: quòd non relictis scopulis & hisce petris, in vrbe viuís, equidem corrumpís formam in solitudine. Quid enim tu frui queas mōtibus? quid deniq; curant tuam pulchritudinem boues? Deceret namque iam te vxorem ducere: non agrestem & indigenam, quales in Ida mulieres sunt, sed quandam ex græcia, argo, vel Corinθο: aut certe lacenam, qualis helena est iuuenis & pulchra, nihilque minor me. Et hoc maximum: amatoria est. Illa enim si solum spectauerit te: noui ego quòd omnibus relictis & vbi semet tibi dederit sequetur: & cohabitabit. Num verò audieris nonnihil de ipsa? P. A. Nihil Venus. Nunc verò iucunde audirem, te omnia narrante. V. E. N. U. S. Hæc filia est Læde illius pulchræ, ad quam Iupiter deuolauit cygnus factus. P. A. Qualis verò ipsa est aspectu? V. E. N. U. S. Candida, quemadmodum verisimile est esse ex cygno progenitã. tenera deniq; & in ouo producta: exercens se sæpe: & lustratrix & adeo vtiq; affectabilis, vt & bellũ ppter ipsam theseo intempestiue adhuc eã rapiẽte. verũ emũero post q̃ ad florẽ etatis deuenit: oēs optimi achiuorũ ad desponsationem obtulerunt se. Delectus vero menelaus ex pelo poneso genere. Attamen si velis, ego tibi perficiam nu

ΜΟΝ. Π. πῶς φησὶ τὸν τῆς γεγραμμένης; Α. νέθ
 εἰσὺ καὶ ἄγρικος, εἰ γὰρ οἱ δὲ οἱ δὲ αὖτε χρὴ τὰ τοιαῦτα δῆλόν.
 Π. πῶς ἐθέλω γὰρ καὶ αὐτὸς εἰδέναι. ΑΦΡΟ. σὺ μὲν
 ἀποδύμῃς ἐπὶ θεῶν Διὶ τῆς ἐλλάδος, καὶ περὶ ἄρ' ἀφί-
 κηες πλὴν λακεδαιμόνα, ὅψεται σε ἡ ἑλένη, ταῦν τε ὕδην δὲ
 ἐμὸν ἄν' εἴη πὸ ἔργον ὥπως ἐρασθήσεται σου, καὶ ἀκολου-
 θήσῃ. Π. τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἄπεισον εἶναι μου Δοκεῖ, τὸ ἀπ-
 λιπὸν σὰν τὸν ἄνδρα, ἐθέλωσι βαρβάρῳ καὶ ξένῳ συνε-
 πλεύσαι. ΑΦΡΟ. δάξῃ, τούτῳ γένεκα παῖδε γὰρ μοι
 ἐστὸν δύνω καλῶ ἡμερῶ, καὶ ἔρω, τούτῳ σοὶ παραδῶς
 ἡ γέμονε τῆς ὁδοῦ γεικορμύων, καὶ ὁ μὲν ἔρω ὅλως πα-
 ρελθὼν ἐς αὐτὴν ἀναγκάσει πλὴν γυναικὰ ἐρᾷ, ὃ δὲ ἡμερῶ
 αὐτῶ σοὶ περὶ χυθεῖς τοῦτο περὶ ἐστὶν ἡμερτὸν τε, θήκη καὶ
 ἐρασμοῦ καὶ αὐτὴ δὲ συμπροῦσα Διήσομαι καὶ ἡν' χα-
 ρίσωμαι ἀπολυνθῆναι πάντες αὐτῶ ἀναπείσομεν. Π. ὅ-
 πως μὲν τὰς ἡμέρας ἔσται ἄφρονι, πλὴν ἔρω γένη-
 σθαι τῆς ἑλένης καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως, καὶ ἐρᾷ αὐτῶ οἶομαι, καὶ
 πάλιν εὐθὺ τῆς ἐλλάδος, καὶ τῇ ἐπάρτῃ ἐπίδειμῳ. Ἐπ' ἀ-
 ναιμι ἔχω πλὴν γυναικὰ καὶ ἄχθομαι ὅτι μὴ πάντα ταῦ-
 τα ἴδῃ ποῶν. ΑΦΡΟ. μὴ πρότερον ἐρασθῇς ὥπάρ, πρὶν εἰ-
 μὲ πλὴν προμνήστρια καὶ νύμφα γῶν ὁρᾷ μείψασθαι τῇ κρ-
 σῇ, πρέπει γὰρ καὶ μὲν κηφὸς ὁρᾷ μὲν συμπαρεῖναι, καὶ ἐρ-
 τάς ἡμέρας καὶ τοὺς γάμους, καὶ τὰ ἐπινίκια πάντα γὰρ ἐνε-
 στίσας τὸν ἔρωτα, τὸ καλῶ, εἰν γάμον τούτῳ τὸ μέλ-
 ησθαι. ΠΑΡΙΣ. Δέδοικα μὴ μου ἀμελήσῃς μετὰ τὸ κρῖν.
 ΑΦΡΟ. ἴτη, βούλει ἐπομόσσομαι. ΠΑΡΙΣ. μὴ δ' αὖτε, ἀλλ'
 ὑπόχου πάλιν. ΑΦΡΟ. ἴτη ὑπὸ σχνοῦμαι Διὶ σοὶ πλὴν ἐλένῳ

ptias. PARIS. Quo pacto ais, eius que iam nupta est?
VENVS. Iuuenis es tu & agrestis: ego autem scio quo
modo oporteat talia facere. PA. Quomodo? volo enim
& ipse scire. V. Tu peregrinaberis vt speculeris græ-
ciā. & postq̃ perueneris in spartam videbit te Helena. Tū
mei fuerit operis, quomodo amore capiatui: & sequa-
tur. PARIS. Hoc ipsum & infidum esse mihi videtur
vt deserat virum: velit q; barbaro ac hospiti iungi nauig-
io. V. Confide, huius rei causa pueri mihi sunt duo
pulchri, Desideriū & Cupido, hos tibi prebebo duces viæ
& Cupido prorsus aggressus ipsam: coget mulierem a-
mare. Desiderium tibi ipsi circumfusum, si quid in te
est desiderabile, ponet & amabile. Ipsa vero astans / ro-
gabo & gratias vt sequantur: omnes que sic ei persuade-
bimus, PARIS. Quomodo cito procedet, incertum
est. Venus, verū amo iam helenam quodāmodo nescius
& intueri ipsam mihi videor nauigoq; recta in græciā: &
ad Spartam proficiscor: ac redibo habita muliere & tri-
stor quod iam non omnia hæc facio. VENVS. Nō prius
amatus fueris, paris q̃ me despondendi mediatricem, &
nuptiarum ducem designaueris iudicio. decet enim &
me victoriam referentem vobis, simul adesse: celebrareq;
pariter nuptias & præmia victoriæ. omnia enim sunt
tibi: amorē, pulchritudinē, & nuptias hoc pōmo cōpara-
re. PA. Timeo ne me neglexeris post iudiciū. VEN.
Vis iurem? PARIS. Nequaquam, sed promitte
rursus. VENVS. Promitto vtique tibi Helenam

παραφώσθημι γυναικα, καὶ ἀκολουθήσω γε ἐπὶ αὐτὸν, καὶ ἀφ' ἐξουσίας ἐν ὑμῶς εἰς πλὴν ἰλιον, καὶ αὐτὴν παρέσομαι, καὶ συμπράξω τὰ πάντα. Π. καὶ τὸν βρωτὰ, καὶ τὸν ἰμερον, καὶ χάριτας ἄξεις. Α. θάρσσε, καὶ τὸν πόρον, καὶ τὸν ὑμέναιον πρὸς τούτοις παραλήχομαι. Π. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις Διδώμι τὸ μῆλον, ἐπὶ τούτοις λάμβανε.

καὶ Ἀρεως. Ὁ βρωτῶν. ἈΡΕΣ.

ἤκουσας ὁ βρωτῶν, διὰ ἡπίλκασεν ἡμῖν ὁ Ζεὺς, ὥς ὑπεροπτικὰ καὶ ἀπιδανασίην ἐρελίσσω φησὶν, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σείρασθαι καθήσω, ὑμεῖς δ' ἡμῶν ἀποκρεμασθέντες κατασπᾶσθαι βιάσασθαι με μάτην πονήσετε, οὐ γὰρ Δὴ κατελκυσέτε, εἰ δὲ ἐγὼ θελήσω αἰεὶ ἐνελεῖν, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ πλὴν γλῶσσαν καὶ τὴν θάλασσαν συναρτήσας μετεωρίω, καὶ τ' ἄλλα ὅσα ὁ σὺ ἀκήκοας, ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καὶ ἐν ἁπάντων ῥαμμένω ὁ ἰσχυρότερός ἐστιν, οὐκ ἂν ἀρνηθεῖν, ὁμοῦ δὲ τῶν τοσούτων ὑπερφέρειν ὥς μὴ καταβαρῆσεν αὐτὸν καὶ πλὴν γλῶσσαν καὶ πλὴν θάλασσαν προσλάβωμεν, οὐκ ἂν πείσθην. Ε. εὐφρίμεῖτο Ἀρες, οὐ γὰρ ἀσφαλεῖς λέγειν τὰ τοιαῦτα, μὴ καὶ τι κακὸν ἀπολαύσωμεν τῆς φλυαρίας. Α.

οἱ γὰρ με πρὸς πάντας ἂν τάντα εἰπῶν οὐχὶ δὲ πρὸς μόνον σὲ ὅν ἐχεμυθίην ἢ πεισάμην, ὁ γοῦν μάλιστα γελοιόμοι ἔδοξε μοι ἀκούοντι μεταξὺ τοῦ ἀπελθῆς, οὐκ ἂν Διὶ αἰμῶν σιωπῆσαι πρὸς σέ, μέμνημαι γὰρ οὐ πρό πολλον ὅτε ὁ ποσειδῶν, καὶ ἡ Ἥρα, καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἐπανασάντες ἐπεβούλευσαν ζῆναι αὐτὸν λαβάντες, ὥς παντοῦ ἡμῶν Δεδιδώκε, καὶ τάντα τῆς οὐσίας, ὅτι μὴ γε ἡ θεὸς κατελεήσασα ἐκάλεσεν αὐτῶν συμμαχοῦν βριάρεω ἑκατόγχερα ὄντα, καὶ ἐδίδετο αὐτῶν κεραιῶν καὶ βροντῆς, τάντα λογίζο

tradituram me tibi vxorem. & quod sequi curauero ipsam simul ac peruenire ad vos Troiam: ipsaque adero cooperando omnia. P. Nunquid Cupidinem/ desiderium & gratias adduces? V. Confide, affectum/ & hymeneum vltra hos assumam. P. Igitur ob hæc do tibi pomum, ideoque accipe.

XXI.

MARS. & MERCVRIVS.

Mars.

Audisti in mercuri, qualia minatus est Iupiter quàm superba & absurda? Si voluero ait, ego ex coelo catenam dimittam: vos vero si suspensi huic/ detrahere me conemini: frustra laborabitis. non enim me deorsum trahetis. Si vero ego voluero sursum trahere: non solum vos sed & terram simul & mare coaptatum/ in sublimem feram. & alia quaecunq; quæ tu audiisti. Ego vero, quod cū vno quoq; singulatim collatus sit melior & fortior non negauerim. Verum tñ tot & tantis prestare, vt non grauitate vincamus ipsum/ etiā si terram et mare adiunxerimus, nō crediderim. mer. Bona verba Mars non enim tutum est dicere talia. ne & aliquid mali fortiamur ob petulantiam. Mars. Num putas me apud omnes hæc dicere? Immo vero apud te solum, quem supprimentē verba sciebam. quod igitur maxime ridiculum visum est mihi audienti inter minas/ non possum tacere apud te. Memini enim nō ita multo ante, quādo neptunus/ Iuno/ & Minerva vbi insurrexerūt, machinati sunt, cōprehensum ipsum in vincula cōiungere, quāto opere formidarit, & id tres dūtaxat deos. & nisi thetis miserata vocasset ipsi auxiliatorē Briareū cētimanū etem ligat⁹ eēt ipso cū fulmine & tonitru. Hæc

i ii

reuol

μὴ ὡς ἐπ' ἡ μοι γέλωρ ἐπὶ τῇ καλλιερημοσύνῃ αὐτοῦ. Ε.
σιώπα, εὐφύμη, οὐ γὰρ ἀσφαλὲς οὔτε σοὶ λέγειν, οὔτε ἐμοὶ
ἀκούειν πᾶ τοιανῦτα.

κβ

Πανός, ἢ Ερμού.

ΠΑΝ.

Χαῖρε ὦ πάτερ Ερμῆ. Ερ. νὴ καὶ σύ γε, ἀλλὰ πῶς
ἐγὼ σὸς πατήρ. Π. οὐχ ὁ κυλλὰ κινῶ Ερμῆς ὦρ πυχάνης;

Ε. καὶ μάλα πῶς, οὐκ ἔστι. Π. μοι χιρὶδ' ἰός
εἰμι δ' ἐξ ἔρωτός σοι γενόμενός. Ε. νὴ Δία, τράγου ἴσως
τινὸς μοι χεύσαντος αἰγὰ, ἐμὸς γὰρ πῶς κέρατα ἔχωρ, ὅ
ῥ' ἴνα τοιαύτῳ, καὶ πώγωνά λάσσιον, καὶ σκέλη διχῆλ' αὖ καὶ
τραγικά, καὶ οὐρανὸν περ τὰς πυγὰς; Π. ὅσα ἴδ' ἀπο-

σκήψε, εἰς ἐμὲ τὸν σεαυτοῦ ἵππον ὦ πάτερ, ἐπονείδιστον ἄ-
ποφαίνῃ, μᾶλλον δὲ σεαῦτ' ὅς τοιαῦτα γεννᾷς καὶ παιδο-
ποιεῖς, ἐγὼ δὲ ἀνὰ τί. Ε. τίνα δὲ καὶ φῆς σου μητέ-
ρα; Π. ἢ πᾶ ἑλάδοι αἰγὰ μοι χεύσας ἔγωγε; Π. οὐκ αἰ-
γὰ ἐμοι χεύσας, ἀλλ' ἀνάμνησ' αὐτὸν εἰπὼς τε ὅν Αἰρκά-
δ' αὖ παῖδά ἐλευθέρα ἐβιάσσω, τί Δακῶν τὸν Δάκτυλον ἔκ-
τεῖς, καὶ ἐπὶ πολλὸν ἀπορθεῖς; τί μιν Ικαρίου λέγω Πηνελόπεια.

Ε. εἴτα τί παθούσ' αὖ ἐκείνη ἀντ' ἐμοῦ; τράγω σε ὁμοίον
ἔτεκεν; Π. αὐτῆς ἐκείνης λόγον σοι ἔρῳ, ὅτε γὰρ με ἐξέ-
πεμψε μετὰ τῶν Αἰρκάδ' αὖ πᾶσι, μήτηρ μὲν σου ἔφη, ἐγὼ
εἰμι Πηνελόπεια ἡσυχαστριάτις, τὸν πατέρα δὲ γίνωσκε θεὸν
ἔχωρ ἔρμῃ μαίᾳ, καὶ Διός, εἰ δὲ κέρας φόρος καὶ τρα-
γοσκελὴς εἴη, λυπεύτω σε, ὅποτε γὰρ μοι συνῶ ὁ πατήρ
ὁ σὸς τράγω ἑαυτὸν ἀπεικασεν ὡς λάσσιον, καὶ διὰ τοῦτο ὁ
μοι ὁ ἀπέβης ὅθ' ἔραγον. Ε. νὴ Δία, μέμνημαι ποιή-
σας τί τοιοῦτον, ἐγὼ οὐκ ἐπὶ κάλλει μέγα φρονῶν, εἴ μ' ἀγέ-
νει αὐτὸς ὦρ σὸς πατήρ κελήσομαι, καὶ γέλωτα ὀφλήσω

uenti libebat mihi ridere ob iactantiam ipsius. MER.
Sile. Bona verba. non enim tutum est tibi dicere: neq; mihi
audire talia.

XXII. PANIS. & MERCURI. Pan.

Salve o pater mercuri. mer. Et tu quidem salve. sed quo
modo ego tuus pater sum? pan. Nonne cyllenius mer-
curius tu es? m. Et maxime quo pacto igitur filius meus
es? p. illegitimus sum ex amore tibi factus. mer. Per
Iouem forsitan alicuius hirci moechatis cum capra meus enim
quomodo cornua habeat filius, nasum tale, barbam hirtam
tibias bifidas, & hirsutas, proinde caudam supernates. pan.
Quot cauilla congefferis in me tuum filium o pater, vitupera-
bilem definis magis te ipsum, qui tales generas gnatosque
procreas. at ego culpa vaco. m. Quam vero aist tuam ma-
trem? aut ubi latui quando cum capra rem habere ego? pan.
Non cum capra mechatatus es: sed commiscere tecum si aliquando
in Arcadia puellam liberam violaueris. quid morso digito
queris, & tandem dubitas? filiam Icarum dico Penelopem.
mer. Deinde quid accidit illi quod ex me, hirci te similem
peperit? pan. Ipsiusmet matris orationem tibi dicam. Quam-
do me emisit in Arcadium: o fili, mater quidem tua, ait,
ego sum Penelope laetena: patrem cognosce deum habens
mercurium maiorem & Iouis filium. Quod vero corniger hirsu-
tusque tibias es/ ne molestat te. quando enim mecum coibat pa-
ter ille tuus, hirci se ipsum similem fecit ut lateret: & ob hoc
similis incedis hirci. m. Per Iouem, memini me fecisse ta-
le quid. Ego igitur qui ob pulchritudinem, valde sapiens
adhuc ierbis existens, tuus pater vocabor: & risum captabo.

παρὰ πᾶσι ἐπὶ τῇ εὐπαιδείᾳ. Π. ὦ μὲν οὐ κατὰ σῶμα
 νῶσε ὡς πᾶτερ', μουσικὸς τε γὰρ εἰμι, καὶ σφίζω πᾶν κα-
 πυρόμην, καὶ Διόνυσος οὐδὲν ἐμὸν ἄνευ ποιῶν Δύναται. ἀλλὰ
 ἐταῖρον καὶ διασώπῳ πεποίηκέ με, καὶ ἡγῶμαι αὐτῷ τὸ χό-
 ρον, καὶ τὰ ποίμνια δὲ εἰς θεῶσσιό μου ὁπόσα περὶ τέγεα κῆ-
 ῖν ἀνὰ δὲ παρθένοιον ἔχω, πᾶν ἡσθήσῃ, ἄρχω δὲ καὶ ᾠδῇ. Ἀρκα-
 δία δὲ ἀπάσῃς, πρῶτόν δὲ καὶ Ἀθηναίοις συμμαχίῃσας οὕτως
 ἡρίσευσά ῥ' ἡμαρξάνων, ὥστε καὶ ἀριστέον ἡρέθη μοι τὸ ὑπὸ
 τῆς ἀκροπόλεως σπήλαιον, ἢ ἡ γούνη εἰς Ἀθήνας ἔλθῃς ἔσῃ ὁ-
 σον ἐκείνῳ παντός ὄνομα. Ε. εἰπέ δὲ μοί, γεγάμηκας ὡς
 πᾶρ' ἡσθήσῃ τοῦ γὰρ δὲ καὶ καλοῦ σίσε. Π. οὐδ' αὖ μῶς ὡς
 πᾶτερ' ἐρωτικόες γὰρ εἰμι, ὅτε καὶ ἀγαπῶμαι συνὼμί μιν.
 Ε. ταῦσ' αἰεὶ Διὶ καὶ ἡ ἐπιβαίνει. Α. σὺ μὲν σκώπῃς,
 ἐγὼ δὲ τῇ τε χῶρὶ καὶ τῇ πίπτει σώεσθαι, καὶ ἀπάσαις ταῖς τοῦ
 Διονύσου μαινάσι, καὶ πᾶν σπουδάζομαι πρὸς αὐτῶν.
 Ε. οἶδ' αὖ οὗτοί τινες χαρίσῃς τέκνον, τὰ πρῶτα αἰ τοῦ νῦν μοι.
 Π. πρόσαττε ὡς πατέρες, ἡμεῖς δὲ ἴδωμεν τὰ νῦν. Ε.
 καὶ πρόστιμί μοι καὶ φιλοφρονοῦ, πατέρες δὲ ὅρα μὴ καλέσῃς
 με ἀκούοντός γε τινός.

ΚΥ. ΑΠΟΛΛΩΝ, καὶ ΔΙΟΝΥΣΟΣ. ΑΠΟΛΛΩΝ.
 τί ἄρ' ἡμεῖς λέγοιμεν ὁ μομητρίους ὡς Διόνυσος ἀδελφῆς οὐ-
 τας ἐρωτά, καὶ ἐρμαφρόδιτον, καὶ πρίαπον ἀνομοίους ὄν-
 τας τὰς μορφάς, καὶ τὰ ἐπιτηδένματα; ὁ μὲν γὰρ πᾶσι κα-
 λος, καὶ τοξότης, καὶ δύναμις οὐ μικρὰ περιβεβλημένος
 ἀπάντων ἀρχων. ὁ δὲ θῆλυς καὶ ἡμίανδρος, καὶ ἀμφίβο-
 λος πῶς ὄψιν, οὐκ ἄρ' Διακρίναις εἶτ' ἐφ' ἑβόας εἰστίμ, εἴτε καὶ
 παρθένοισι. ὁ δὲ καὶ πρίαπος τοῦ εὐπρεποῦς ἀνδρικόος ὁ πρία-
 πος. Δ. μηδὲν θαυμάζῃς ὡς Ἀπολλόν, οὐ γὰρ ἡ Ἀφροδίτη

apud omnes ob felices liberos .p. At qui nō dedecorī fue-
 ro tibi pater? musicus etenim sum: & fistulā ludo mul-
 tum concinne. Baccus nihil sine me facere potest: sed so-
 cium choreæ fecit me: & duco ipsi chorum. Veruntamē
 ouilia si spectaueris mea / quot circa regeam / & supra par-
 thenium habeo: valde letaberis. Impero verò Arcadiæ
 totæ. Paulò vero antea & Atheniensibus auxiliatus / sic
 strenue rem gessi in marathone: vt & premiū erectum sit
 mihi in summitate vrbis, antrum. Si igitur Athenas
 iueris, scies quantum illic pan nomen habeat: m. Dic
 mihi: duxisti vxorem pan? Iam enim ob hoc (vt puto)
 inuitant te. pan. Nequaquā pater amator enim sum: &
 non cōtentus essem habere rē cū vnica. m. Capras vide
 licet cōscēdis. p. Tu quē mordes. at ego cū echo / & pi-
 ti coeo: cūq; oībus dionysij menadibus. deniq; valde affe-
 ctor ab ipsis. m. Nosti igit in quo gratifeceris fili, primū
 petēri mihi? p. Impera pater, nos viderimus illud. m.
 Aggredere me: comiter que alloquere. patrem verò vi-
 de ne appellaueris audiente aliquo.

XXIII. APOLLINIS, & BACCHI. Apollo.

Quid rei est? dicemus ne eadem matre genitos Bacche,
 fratres Cupidinem, hermaphroditum: & priapum dissi-
 miles existentes / formis & studijs. Cupido enim omni-
 no pulcher, sagittarius, & vi non parua stipatus om-
 nibus imperat hermaphroditus vero effoeminatus, se-
 miuir, & ambiguus aspectu: nec facile discernas, adoles-
 cens ne, an virgo. Cæterum vltra quàm deceat virilis
 est priapus. B. Nihil mireris Apollo. Non enim Ve-

ΠΑΙΤΙΑ ΤΟΥΤΟΥ, ΑΛΛΑ ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΓΕΓΕΝΗΜΕΝΟΙ, ὥς
 ΠΟΥ ΓΕΝΟΨΟΜΟΠΑΤΕΡΟΙ ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΕΚ ΜΙΑΣ ΓΑΣΤΡΟΣ Ο ΜΥΝ
 ἄρσῃ, ἢ ΔΕ ΘΗΛΕΑ, ὥΣΠΕΡ ὙΜΕΙΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ. Α. ΝΑΙ ἈΛΛ
 ἢ ΜΕΙΣ ὍΜΟΙΟΙ ΕΣ ΜΥΝ, ΚΑΙ ΤΑ ΑΥΤΑ ΕΠΙΤΗΔΕΝΟΜΟΥ, ΤΟΞΟΤΑΙ
 ΓΑΡ Ἀμφω. Δ. ΜΕΧΡΙ ΜΥΝ ΤΟΞΟΥ ΤΑ ΑΥΤΑ Ὡς ΑΓΡΑΛΟΝ,
 ΕΚΘΕΝΑ ΔΕ ΟΥΧ ὍΜΟΙΑ, ΟΤΙ ἢ ΜΥΝ ΑΡΤΕΜΙΣ ΖΕΝΟΚΤΕΙΘΙ ΕΝ ΣΚΥ-
 ΝΑΙΣ, ΣΥ ΔΕ ΜΑΝΤΕΝ ἢ ΝΟΨΟ ΤΟΥΣ ΚΑΜΝΟΝΤΑΣ. Α. ΟΙΕΥΣ
 ΠΛΩ ἈΔΕΛΦΩΝ ΧΑΙΡΕΜ ΤΟΙΣ ΣΚΥΝΑΙΣ, ἢ ΓΕ ΝΟΨΟ ΠΑΡΕΣΚΕΥΑΘΙ
 ἢ Ν ΤΙΣ ΕΛΛΗΝ ἈΦΙΚΗΤΑΙ ΠΟΤΕ ΕΣ ΠΛΩ ΤΑΥΡΙΚΩΝ ΣΥΝΕΚΛΩΛΕΥ-
 ΣΑΙ ΜΕΤ' ΑΥΤΟΥ, ΜΥΣΑΤΤΟΜΥΝ ἢ ΤΑΣ ΣΦΑΓΑΣ. Δ. ΞΥΓΕ
 ΕΚΕΙΝΗ ΠΟΙΟΥΣΑ, Ο ΜΥΝ ΓΑΡ ΤΟΙ ΠΡΙΑΠΟΣ; ΓΕΛΟΪΟΝ ΓΑΡ ΤΙ ΣΟΙ
 ΔΙΗΓΗΣΟΜΑΙ, ΠΡΩΤΗΝ ΕΝ ΔΑΜΦΑΚΩ ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ, ΕΓΩ ΜΕΝ ΠΑ-
 ΡΗΝ ΤΩ ΠΟΛΙΤΩ ΔΕ ὙΠΟΔΕΞΑΜΕΝΟΣ ΜΕ, ΚΑΙ ΖΕΝΙΣΑΣ ΠΑΡ' ΑΥΤΩ
 ΕΠΕΘ' ἢ ἄνεπαυσάμεθα ΕΝ ΤΟ ΣΥΜΠΟΣΙΩ ἢ ΚΑΙ ὥς ὙΠΟΒΕΒΡΕΓ-
 ΜΕΝΟΙ, ΚΑΤ' ΑΥΤΑΣ ΠΑΡ' ΕΜΕΣΑΣ ΝΥΚΤΑΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣ Ο ΓΕΝΝΑΪΟΣ
 ΑΪΘΟΥΜΑΙ ΔΕ ΛΕΓΕΜ. Α. ΕΠΕΙΣΑΣΕ; Δ. ΤΟΙΟΥ ΤΟΜΟΔΙ,
 Α. ΣΥ ΔΕ ΤΙ ΠΡΟΣ ΤΑΥΤΑΣ; Δ. ΤΙ ΓΑΡ ἄλλοι; ἢ ΕΓΕΛΑ-
 ΣΑ. Α. ΞΥΓΕ, ΤΟ ΜΗ ΧΑΛΕΠΩΣ ΜΗ ΔΕ ἈΓΓΙΩΣ, ΣΥΓΓΝΩΣΤΟΣ
 ΓΑΡ ΕΙ-ΚΑΛΟΝ ΣΕ ΟΥΤΩΣ ΟΝΤΑ ΕΠΕΙΣΑ. Δ. ΤΟΥΤΟΥ ΜΥΝ ΟΥ
 ΕΝΕΚΑ ΚΥ ΕΠΙ ΣΕ Ὡς ΑΠΟΛΛΟΝ ἈΓΑΓΟΙ ΠΛΩ ΠΕΘΡΑΜ, ΚΑΛΟΣ ΓΑΡ
 ΟΥ ΕΚΟΜΗΤΗΣ, ὥς ΚΑΙ ΝΗΦΟΝΤΑ ἄρ σοι ΤΟΝ ΠΡΙΑΠΟΝ ΕΠΙΧΕΡΣ-
 ΣΑΙ. Α. ΑΛΛ' ΟΥΚ ΕΠΙΧΕΡΗΣΕ ΓΕ Ὡς ΔΙΟΝΥΣΕ, ΕΧΩ ΓΑΡ ΜΕ-
 ΤΑ ΕΝΙ ΚΟΜΗΣ ΝΟΨΟ ΤΟΞΑ.

ΚΟΙ

ΕΡΜΟΥ.

ἢ ΜΑΙΑΣ.

ΕΡΜΗΣ.

ΕΣΤΙ ΓΑΡ ΤΙΣ Ὡς ΜΗΤΕΡ ΕΝ ΟΥΡΑΝΩ ΔΕΟΣ Ἀθλιώτερος ΕΜΟΥ;
 Μ. ΜΗ ΛΕΓΕ Ὡς ΕΡΜΗ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΜΗΔΕΜ. Ε. ΤΙ ΜΗ ΛΕΓΩ;
 ΟΣ ΤΟΣΑΥΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΕΧΩ ΜΟΝΟΣ ΚΑΜΝΩΜ, ΝΟΨΟ ΠΡΟΣ ΤΟ-
 ΣΑΥΤΑΣ ὙΠΕΡΕΣΙΑΣ ΔΙΑΠΩΜΕΝΟΝ, ΕΩΘΕΜ ΜΕΝ ΔΕΞΑΝΑΣΑΝΤΑ

nus causa huius est: sed patres differentes. quemadmodum
 & ex eodem patre geniti, sæpe ex uno ventre vnus mas/
 altera foemina prodit. sicut estis & vos geniti.. A. Pro
 fecto nos similes sumus, & eadem exercemus studia. sa-
 gittarij enim ambo sumus. B. Verū quod ad arcū perti-
 net, huiusmodi sunt Ap. At illa imparia: q̃ diana hospites
 interficit inter scythas: tu verò vaticinaris mederis: que
 egrotis. A. Tu putas sororē gaudere scythis: sed illa &
 preparata est si quis græcus perueniat aliquando in tauri-
 cam / simul nauigare cū ipso: odio prosequens cædes. B.
 Euge illa sic faciat. Porro quid de priapo? Ridiculi quip-
 piam tibi narrabo. Nuper in Lampfaco erā: accesserā q̃;
 ad ciuitatem. ille vbi excepit me / & hospitium præbuit
 apud se: & cessaueramus à symposio sufficienter saturati
 media nocte insurrexit ille generosus. tamen vereor di-
 cere. APOLLO: Tentauit te? B. Hoc est. Apol.
 Tu verò quid ad hæc? B. Quid, einm aliud quàm risus.
 A. Euge hoc nō moleste feras, neque rustice, venia enim
 dignus si te adeo pulchrum tentauit. B. Huius igitur
 gratia erga te Apollo exerceat tentationem. pulcher em̃
 estu & comatus: vt sobrium tibi priapum allicias. Apol.
 Sed non tentabit dionysi. habeo enim cum coma & sa-
 gittas.

XXVIII. MERCVRII. & MAIE. Mercu.

Est quis mater, in cœlo deus miserior me? MAIA.
 Ne dixeris mercuri, quid istiusmodi. MERCVRIVS.
 Quid non dicam? qui tot & tanta negocia habeo solus la-
 borans, in tam multa ministeria distractus. Mane surgēti

σαίρειν τὸ συμπόσιον Δεῦ, καὶ Διασφώσαντα πλὴν ἐκκλησί-
 ας, εἴτα εὐθετήσαντα ἑκάστα, παρεστάναι τοῦ Διὸς, ὃ Δια-
 φέρει τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ ἄνω καὶ κάτω ἡμε-
 ροδρομοῦντα καὶ πενελθόντα ἔτι κεκουνημένον παρατιθέναι
 πλὴν ἀμβροσίαν, πρὶν δὲ τὸν νεώνητον τῶτον δινοχόον ἥκειν
 καὶ τὸ νέκταρ ἐγὼ ἐνεχέον. τὸ δὲ πάντων Δεινότατον, ὅτι, μὴ
 δὲ νυκτὸς καθενδὼ μοι, ὅ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δὲ με, ὅ τότε
 τοῦ Πλόντωνι ψυχαγωγῆν, καὶ νεκροπομπὴν εἶναι, καὶ πα-
 ρεστάναι τοῦ Διὸς κληρίω, οὗ γὰρ ἡκανά μοι τὰ φθι ἡμέρας ἔρ-
 γα, ἐν παλαιότταις εἶναι, καὶ ταῦς ἐκκλησίαις κηρύττειν, ὃ
 ῥήτορας ἐκδιδάσκον ἀλλ' ἔτι καὶ νεκρικὰ συνδιαπράττειν με-
 μερισμένον, καὶ τὰ μὲν φθι λήδας τέκνα παρ' ἡμέρας ἐκά-
 περος ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν ἅδου ἐσίμῃ μοι δὲ καθ' ἑκάστῳ ἡμέ-
 ραν καὶ ταῦτα κακῆνα ποιῆν ἀναγκαῖον, καὶ ὁ μὲν Αἰλκ-
 μήνης καὶ Σεμέλης υἱὸς ἐκ γυναικῶν Δυσήνων γενόμενος, ἐνὼ
 χαῦνται ἀφρόντιδες, ὁ δὲ Μαιᾶς φθι Ατλαντοῦ Διακονού-
 μαι αὐτοῖς, καὶ νῦν ἄρτι ἤκοντά με ἀπὸ Σιδωνίων, ὅ παρὰ φθι
 καὶ μου θυγατρὸς, ἐφ' ἣν πέπομφέ με ὁφόμενον ὅτι, πράτ-
 τε ἡ παῖς, μὴ δὲ ἀναπνεύσαντα πέπομφεραυθις ἐς τὴν Ἀρ-
 γοῦ ἐπισκεφόμενον τὴν Δανάην, εἴτ' ἐκῆδεν ἐς Βοιωτίαν φη-
 σίμῃ, ἐλθὼν ἐν παρόδῳ πλὴν ἀντιόπῳ ἰδέε, καὶ ὁλως ἀπ' ἡγό-
 ρευκα ἦδ' ἡ, εἰ γοῶν μοι δυνατὸν ἦν, ἡδέως ἂν ἠξιώσα πα-
 ράσθαι, ὥσπερ οἱ ἐν γῇ κακῶς δουλεύοντες. Μ. ἐὰ ταῦ-
 τα ὦ τέκνον. χρὴ γὰρ πάντα ὑπηρετεῖν τοῦ πατρὸς νεανίαν
 οὔτα, καὶ νῦν ὥσπερ ἐπέμφθης, σὺ βεῖς Ἀργος, εἴτα ἐς τὴν
 Βοιωτίαν, μὴ καὶ πληγὰς βραδύων ἡλάβοις, ὁ δὲ νύχολοι γὰρ
 οἱ ἐρῶντες.

verrendum est coenaculum: sternenda curia, recte deinde compositis singulis/assistere necesse est Ioui: afferre nuncia ab ipso, sus'que de'que toto die cursitantem, & redeuntem, adhuc puluere respersum ministrare. ambrosia ac priusquam nouitius ille pocillator veniret & nectar ego infundebam. Hoc verò omnium molestissimum: quod neque nocte dormio solus omnium: sed oportet me tunc ad Plutonem animas deducere: & mortuorum pompæ iteresse: simul'q; assistere tribunalibus. Nō enim sufficiebāt mihi diurna opera vt in palestris essem: in cōcionibus pconē agerē/ & rhetores edocerē: nisi pter hęc ad res mortuorū simul peragēdas deputerer. Atqui Leda filij in diē, alternis vicibus in cēlo atq; in inferno sunt: mihi verò per vnāquāq; diē & hęc & illa facere necesse est. Et quidē Alcmene & semeles filij, ex mulieribus miseris editi conuīnant ociosi, at filius ego maię Atlantis, seruiō ipsis. Et nūc nouiter venientem me ex sidone / à Cadmi filia: ad quā miserat me, vt viderem quid ageret puella: nec dum respirantem, misit rursus ad Argos, speculaturum danaen. Deinde illinc in Boetiam ait, profectus obiter Antiopam vide, & prorsus defatigatus sum iam. Si igitur mihi possibile esset, lubens facerem, quemadmodum qui in terra duram seruiunt seruitutem. M. Missa fac ista gnate. oportet enim per omnia morem, gerere patri iuuenem & nūc quēadmodū missus es, vade ad Argos. deinde i Boetiam, ne verbera immorans capias, iracundi sunt enim amantes.

κε Διός. Ἡλίου. ΖΕΥΣ.
 Οἷα πεποίηκας ὧς τιτάνων κάκισε; ἀπολώλεκας τὰ σὺ τῇ
 γῇ ἅπαντα, μερακίῳ ἀνοήτῳ πεσέυσας τὸ ἄρμα, ὅς τὰ
 μὲν κατέφλεξε πρόσγειος ἐν χθίϊ, τὰ δ' ὑπὸ κρύου δια-
 φθάρῃναι ἐποίησε, πολλοὺς αὐτῶν ἄποσπῶσας τὸ πῦρ, καὶ ὅ-
 λως οὐδὲν ὅτι οὐ ζυωτέραξε καὶ ζυώχαι, καὶ εἰ μὴ ἐγὼ ξυ-
 νείς δ' ἰγνύμηνον κατέβαλον αὐτὸν ῥέ κεραιῶν, οὐδὲ λεί-
 χανον ἀνθρώπων ἐπέμενε μᾶρ, τοιοῦτον ἡμῖν τὸν καλὸν ἦ-
 νίοχον καὶ διφρηλάτῳ ἐπεπομφας. ΗΛ. ἡμαρτον ὧ
 Ζεῦ ἄλλὰ μὴ χαλέπαινε εἰ ἐπίσθην ὑῖῳ πολλὰ ἴκετεύοντι,
 πόθεν γὰρ ἄμην ἡλπισα τηλικούτου γενήσεσθαι κακόν;
 Β. οὐκ ἰδὲ θες ὅσῃς ἐδ' ἔτο ἀκριβείας τὸ πρᾶγμα, ὅς
 εἰ βραχύτις ἐκβαίη φθιόου, οἴχεται πάντα; ἡ γνώεις δὲ καὶ
 τῶν ἵππων τὸν θυμὸν ὥς δεῖ σωέχαρ ἀνάγκη τὸν χαλινόν,
 εἰ γὰρ ἐνδοίκτης ἀφηνιάζουσι ἐυθύς, ὥσπερ ἄμελα καὶ τοῦ
 τοῦ δ' ἐννεγκᾶν, ἄρτι μὲν ἐπὶ τὰ λαία, μετ' ὀλίγον δὲ ἐπὶ
 τὰ δεξιά, καὶ εἰς τὸ ἐναντίον τοῦ δρόμου ἐνίοτε καὶ ἄνω καὶ κά-
 τω, ὅλως ἐνθάδε βούλονται αὐτοῖ, ὁ δὲ οὐκ εἶχε μὴ ὅτι χρήσαι-
 το αὐτοῖς. ΗΛ. ταῦτα μὲν πάντα ἡπισάμην, καὶ διὰ
 ποτὶς ἀντίχομαι ἐπιπολὺ καὶ οὐκ ἐπίστυον αὐτῷ τ' ἔλασιν
 ἐπεὶ δὲ κατελιπάρεσε Δακρυῶν, καὶ ἡ μήτηρ κλυμμένη μετ'
 αὐτοῦ ἀναβιβασάμενος ἐπὶ τὸ ἄρμα, ὑπεθέμην ὅπως μὴ
 χρεῖ βεβηκέναι αὐτὸν ἐφ' ὅσον δὲ εἰς τὸ ἄνω ἀφέντα ὑπερε-
 νεχθῆναι, εἴτα εἰς τὸ κάταντες αὐθιγὲς ἐπινεύειν, καὶ ὥς ἐγκρα-
 τὴν εἶναι ἢ ἢ ἡνιῶν, καὶ μὴ ἐφέναι ῥέ θυμῷ ἢ ἢ ἵππων, εἰ-
 ποῦν δὲ καὶ ἡλικὸς ὁ κίνδυνος εἰ μὴ ὀρθῶς ἐλαύνοι. ὁ δὲ, πᾶς
 γὰρ ἡμ, ἐπιβὰς τοσόντου πύρρος, ἐπικύψας εἰς βάθος ἄ-
 χανες, ἔζε πλάγῃ.

XXV. IOVIS. & PHOEBVS.

Iupiter.

Qualia fecisti Titan pessime? Perdidisti in terra omnia: adulescentulo imprudenti committens currum, qui omnia combussit: ad terram cursum deflectens. omnia proinde pro frigore corrumpi fecit, multum ab ipsis amoto igne: & prorsus nihil quod non turbauerit confunderitque. Et nisi ego cognito facto/deiecissem ipsum fulmine, nihil reliqui hominibus permansisset. talem nobis pulchrum aurigam & ministrum emisisti. PHOE. Peccaui Iupiter, verumtamen non moleste feras: quod crediderim filio multa supplicanti. unde enim deprehendere potuissem tantum futurum malum? IO. Num noueras quanta egeret diligentia negocium? & si breuiter quis aberrauerit ex via/periculo exponet omnia. cognoscebas vero quod equorum petulantiam omnem cohibere necesse est freno. si enim indulserit quis: dissidet statim. put negligens extiterit, hunc ipsum eleuauerunt nunc ad leuam: paulo post vero ad dextram: & in contrarium cursus iterdum sursum & deorsum. prorsus quo volebant ipsi. Ille vero non habuit quo recte vteretur ipsis. P. Hec quidem oia sciebam: & ob id negavi diu committere ipsi currum. at ubi obsecrauit plorans mater Clymene, cum ipso: confectus cum esset currum: docui eum quo pacto oporteret incedere ipsum in quamcumque partem sursum vergendum esset/quod subleuaret: deinde in decliue rursus deprimere quaque difficilis moderationis foret habere: & mihi indulgendum esset animo equorum. Dixi proinde & solare periculum / si non recta teneat via. Ille vero (puer enim erat) conscendens tantum ignem, & respiciens in profundum hiatum per transuersum agitur.

K iiij

ΔΙΑ. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ὥς τὸ εἰκός, οἱ δὲ ἵπποι ὡς ἦιοθοντο οὐκ ὄντα ἐμὲ τὸν ἐπι-
βιβηκότα, καταφρονήσαντες τοῦ μερακίᾳ, ὄξετράπωντο τῆς
δόλου, καὶ τὰ Δαναῶν τὰ ἐποίησαν. ὁ δὲ τὰς ἡνίας ἀφείρε,
οἶμαι Διὸς μὴ ἐκπέσῃ αὐτὸς, εἵχετο τῆς ἀντιγῆς, ἀλλὰ
ἐκείνους τε ἠδὲ κ' ἔχει πλὴν δίκῃ, καὶ μοι ὦ Ζεῦ, ἵκανόν τὸ πέν-
θος. Ζ. ἵκανόν λέγεις τοῖα νῦν τολμήσας; νῦν μὲν οὖν
συγγνώμῃ ἀποπέμυσαι, ἐς δὲ τὸ λοιπὸν ἦν τι ὁμοίον πρῶτο
μίσσης, ἢ τινὰ τοιοῦτον σεαυτοῦ; Διάδοχον ἐκπέμψης, αὐτί-
κα ἔσῃ ὁπόσοι τῶν σου πυρός, ὁ κεραυνὸς πυροῦ ἔσσης. ὥς ἔ-
κεινον μοῦν αἰετοειδὲς αἰδομένης ἐπὶ τοῦ ἡριδανῶ, ἵνα
πρὸς ἑπείρου ἐκδιδρυθείς, ἡλεκτρον ἐπ' αὐτῷ διακρύουσαι, καὶ
αἰγερὸι γινέσθωσαν ἐπὶ τοῦ πάρος, σὺ δ' ὅσον συμπληξάμενος τὸ
ἄρμα, κατέαγε γὰρ ὁ θυμὸς αὐτοῦ, καὶ ἕτερος τῶν τροχῶν
σωτέρι πῶται, ἔλαυνε ὑπαγαγὼν τ' ἴωπες, ἀλλὰ μέμνη
σο τούτων ἀπάντων.

ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ. ἢ ΒΡΜΟΥ. ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἔχεις μοι εἰσὶν ὦ ἔρμῃ, πότερος ὁ κάστωρ ἐστὶ τούτων,
ἢ πότερος ὁ πολυδένκης; ἐγὼ γὰρ οὐκ ἄρ' διακρίναμι αὐ-
τούς. Β. ὁ μὲν χθὲς ἡμῖν ζυγηνόμην, ἐκείνος κάστωρ
ἦρ, οὗτος δὲ πολυδένκης. Α. ὡς διαγιγνώσκεις; ὅ-

μοι οἱ γάρ. Ε. ὅτι οὗτος μὲν ὦ Ἀπόλλων, ἔχει ἐπὶ τοῦ
πρὸς ὧς τὰ ἵχνη ῥῶν τραυματίων ἀέλαβε παρὰ ῥῶν αὐτὰ
γωνιστῶν πυκτεύων, καὶ μάλιστα ὁπόσα ὑπὸ τοῦ βέβρυχθαι
Ἀμύνου, ἐτρώθη τῷ Ἰάσονι συμπλέων, ἕτερος δὲ οὐδὲν τοῖς
τοῖς ἐμφαίνῃ, ἀλλὰ καθαρός ἐστι καὶ ἀπαθὴς τὸ πρὸς ὧς.

Α. ὥνισας, διδάξας τὰ γνωρίσματα, ἐπεὶ τὰ γε ἄλλα
πάντα ἴσα, τοῖς οὖν τὸ ἡμίτομον, καὶ ἀστήρ ὑποράνιος, καὶ
ἀκρόντιον ἐν τῇ χερσὶ, καὶ ἴωπος ἐκατέρω λευκός, ὥστε

vt verisimile. ē Porro equi vt senserūt / q̄ non essem ego
 qui conscendisset: contemptui habentes adulescentulum
 subuerterunt à via: & molesta hæc fecerunt. Ille verò ha-
 benas remittens: puto / timens ne excideret ipse: apprehē-
 debat gyrum rotę. Verūtamen ille quoq; iā habet poenā
 & mihi ò Iupiter satis est quod lugeā. I. Satis dicis. ta-
 lia ausus? Nūc quidē veniā tribuo tibi. Quod reliquū est
 si quippiā simile admiseris: aut talē tibi successorem mise-
 ris: statim scies / quanto tuo igne fulmē ardentius sit. Qua
 propter illum sorores sepeliant in Eridano vbi cecidit au-
 rīga: electrum ob ipsū lachrymantes: & sucinum fiant
 præ passione. Tu verò coniungens currum (fractus
 enim est temo ipsius: & ferrum rotarum dissipatum est)
 insequere agitando equos. Memor tamen fueris horū
 omnium.

XXVI. APOLLINIS. & MERCVRII. Apol.
 Habes ne quod mihi dicas Mercuri vter Castor sit horū:
 vel vter Pollux? ego enim non discerno ipsos. MERC.
 Qui heri simul nobiscum erant / Castor hic vero Pollux
 est. APOL. Quo pacto discernis? similes enim sunt.
 MERCVRIVS. Quoniam hic Pollux, Apollo, habet in
 facie vestigia vulnerum quæ accepit à certatoribus pu-
 gnans: maxime quę à Bebryce Amyco, a quo vulneratus
 est cum Iasone nauigans. Alter vero nihil tale præfert
 sed purus est, & passionis vacuus in facie. APOLLO.
 Iuuiſti me, docendo indicia: quoniam quidem alia om-
 nia æqualia sunt: ouī semisecta pars, & astrum superne,
 iaculū q; in manu, equus deī de vtriq; cādidus quapropter

πολλάκις ἐγὼ τὸν μὲν προσέειπον κάσσορα πολυδυνάμω ὄν-
τα, τὸν δὲ θεὸς τοῦ πολυδύνου ὀνόματι, ἅτῃς αἰπέμοι καὶ
τότε τίλῃ, ποτε οὐκ ἄμφω ζήνοσι μὴ μῖν, ἀλλ' ὅτι ἡμισείας
ἄρτι μὲν νεκροῦ, ἄρτι δὲ θεοῦ ἐστὶν ἕτερος αὐτῶν· Ε.

ὑπὸ φιλαδέλφιας τοῦ τοῦ ποιούσιν, ἐπεὶ γὰρ εἶθε ἓνα μὲν
τεθνάναι τῶν Ληϊδῶν υἱῶν, ἓνα δὲ ἀθανάτου ἔσθαι, ἐνείμαν-
το αὐτῶν αὐτοὶ τὴν ἀθανασίαν.

ζυνετὴν ὦ εἰς μὲν, τὴν νομῶν, εἰ γὰρ

οὐδὲ ὅψανται αὐτῶν ἀλλήλους ὅσῃς ἐπὶ τοῦ οἰμοῦ μάλιστα,
ὡς γὰρ ὁ μὲν παρὰ θεοῦ, ὡς δὲ παρὰ τοῖς φθιτοῖσι, ὡς
πλὴν ἄλλῃ ὡς ἐγὼ μαντενομαι, ὃς Ἀσκληπιὸς ἴαται,
σὺ δὲ παλαίην διδάσκεις, παιδοτρίβης ἄριστος ὢν, ἢ δὲ Ἀρ-
τεμὶς μαίνεται, καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστος ἔχει τινὰ τέχνην, ἢ
θεοῖς, ἢ ἀνθρώποις χρησίμω, οὗτοι δὲ τί ποιήσουσι μῖν; ἢ
ἄργοι ἐνυχίσσονται τηλικούτοι οὔτε; Ε οὐδ' αὖτε, ἀλ-
λὰ προτέτακται αὐτοῖς ὑπηρετεῖν θεῷ προσειῶνι, καὶ κα-
θιπταίνεσθαι τὸ πέλαιον καὶ ἄνθρωποις χεμαζο-
μένους ἰδῶσι, ἐπικαθίσαντας ἐπὶ τὸ πλοῖον, σώξαι τοὺς
ἐμωλέοντας. Α. ἀγαθὴν ὦ εἰς μὲν καὶ σωτήριον λέ-
γεις τὴν τέχνην.

ΒΕΝΑΔΙΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Δωρίδιος, καὶ Γαλατείας.

ΔΩΡΙΣ.

ΚΑΛΟΜΕΡΑΣ Τῶν ὧν γαλάτεια φασὶ τὸν σικελὸν τοῦτον
πομπὰ ἐπιμεμνέναι σοι. U Γ. μὴ σκώπτει Δωρίδιος.
Προσεῖδ' ὦνος γὰρ υἱὸς ἐστὶν ὁποῖος ἂν ᾖ.

sæpe ego appellaui Castorem qui pollux erat: hunc verò pollucis nomine. Sed dic mihi & hoc quid sit, quandoquidem non ambo æque adorantur nos, sed ex medietate nunc mortuus / interdum verò deus est alter ipsorum. MERCURIUS. Præfraterno amore hoc faciunt. Postquam enim oportebat vnum quidem mori ledē filiorū vnū vero immortalē esse: ex æquo partiti sunt ipsi hoc pacto immortalitatē. A. Ohe imprudētē mercuri, distributionē. Siq̄dē neq; aspiciūt sic se mutuo quēadmodū cōcupierāt puto. Nā quō fiat id? quū hic apud deos / alter verò apud mortales existat. Verūemūero, vti ego vaticinor, Aesculapi⁹ medet. tu verò luctari doces, puorū doctor optimus ex nris. at hæc obstetricatur. & aliorum vnusquisq; habet quādā artē vel dii / vel hominib⁹ vtilē. Hi vero quid faciēt nobis? an epulabūtur tantī existētes? M. Nequaquam. sed imperatum est ipsis: vt ministrent neptuno: & moderentur oportet pelagus: & sicubi nauastempestate afflictos viderint / desidentes que nauigio: asseruare necessum est ipsos nauigantes. A. Bonam mercuri & salutarem dicis artem.

MARINI DIALOGI.

DORIDIS & GALATEAE.

Doris.

Ormosum galatea, aiūt siculum hunc pastorem deperire te. GALATEA.

Ne deride doris, neptuni enim filius est: qualiscunque sit.

Δω. τί οὖν ἐῖ καὶ τοῖς ἄλλοις ὡς ἂν ἄγριος οὐκ ἔλασιν, ὅτι ἐφαίνετο, ὅτι τὸ πάντων ἀμορφότατον μόνον φθαλμοῖς, οἷον τὸ γένος ὁρᾶν τι αὐτῶν πρὸς πλὴν μορφῶν;

Γ. οὐ δὲ τὸ λάσιον αὐτοῦ ἡρώως φησὶ ἄγριον ἀμορφὸν ἐῖς, ἀλλ' ὅτι ὡς γὰρ, ὅ, τε φθαλμοῖς ἐπὶ πρὸς πᾶσι μετωπῶ, οὐδὲν ἐν Δεέσεσιν ἐρῶν ἢ ἐῖς ἢ ἴσαμ. Δω. ἔσκαζε ὡς πάλαι τῆς, οὐκ ἐρασίου, ἀλλ' ἐρώμενον ἔχειν τὸν πολὺ φημι, οἷον ἐπαινεῖς αὐτόν. Γ. οὐκ ἐρώμενον, ἀλλὰ τὸ πάντων οὐκ ἐστὶν τῶν τοιούτων οὐ φέρων ὑμῶν, ἡρώ

μο, λαοκῆτε ὑπὸ φθόνου αὐτοῦ ποιεῖν, ὅτι ποιμαίνων ποτὲ ἀπὸ φθί σκοπιᾶς παίζοντες ἡμᾶς ἰδὼν ἐπὶ φθί ἡϊόν, ἐν τοῖς πρὸς ποσσὶ τῆς αἰτῆς καὶ οὐ μετὰ τὸν ὄρον καὶ τῆς θαλάττης ἀγίαλος ἀπομῆκνυται, ἡμᾶς μὲν οὐδὲ προσέβλεψεν, ἐγὼ δ' ὅτι ἀπασσῶν ἡ καλλίστη ἐλθοῦσα ἢ, ἡρώμονη ἐμοὶ ἐπέχετο τὸν φθαλμόν, τὰν τὰ ὑμᾶς ἀνῶ, Δειγμα γὰρ, ὡς ἀμείνων εἰμι καὶ ἀξιεράστωρ, ἡμῖς δὲ παρῶφθην.

Δω. εἰ ποιεῖν καὶ ἐνδὲς καλὴ πλὴν ὄφιν ἡρώ ἐφορᾶς, ἐπὶ φθονῶ οἷον γεγονέναι;

καί τοι τί ἄλλο ἐν σοὶ ἐπανεῖσαι, ἔχειν ἢ τὸ λευκὸν μόνον; καὶ τοι τοῦ διμα, ὅτι ξυνήθης ἐστὶ τυρῶ καὶ γάλακτι, πάντα οὖν τὰ ὅμοια τούτοις ἡγᾶται καλὰ, ἐπεὶ τὰ γὰρ ἄλλα ὅποτ' ἂν ἐλθῇς μαθεῖν οἷον πυγχανεῖς οὖσα πλὴν ὄφιν, ἀπὸ πότερας τινός, εἴ ποτε γαλήνη εἴη, ἐπικνύσασα ἐς τὸ ὕδωρ, ὡς δὲ σεαυτῶν, οὐδὲν ἄλλο ἢ χροῶν λευκῶν ἀκριβοῦς, οὐκ ἐπαινεῖ δὲ τοι, ἢ μὴ ἐπιπρὸς αὐτῶ καὶ τὸ ἐρῶν. Γ. καὶ μὲν ἐγὼ μὲν ἢ ἀκράτως λευκῇ, ὅμως ἐρασίου καὶ τοιούτων ἔχω, ὑμῶν δὲ οὐκ ἐστὶν ἢν τινα ἢ ποιμῶν, ἢ νάντης, ἢ παρ-

D O. Quid igitur & si Iouis ipsius esset agrestis adeo & hispidus apparet: & quod omnium deformissimum est monoculus? Putas ne genus iuuare aliquid ad formam? G. Neque hoc quod hispidus est/ vt tu ais, agrestis/deforme est. virile enim illud: atque oculus decorat in media fronte nihil minus videns quam si duo essent. D O. Videris galathea, non amantem / sed potius adamatum abs te habere Poly. que sic laudas eum. G. Haud equidem adamatum habeo, sed insignem opprobandi petulantiam hanc non fero vestram, ac mihi quidem videmini inuidia quadam istuc facere. quoniam pascens aliquando / a littorali specula ludentes nos conspiciatus / in prominenti pede Aetnae: qua videlicet inter montem & mare litus protenditur, vos ne aspexerit quidem, ego vero ex omnibus pulcherrima visa sum, eoque & soli mihi iniecit oculum. hec vos male habent. Argumentum denique est: quod melior sum & dignior quam amer: vos contra fastiditas esse. D. Si pastori / & lusco pulchra aspectu visa es: num istuc inuidendum videri tibi putaueris? quanquam quid aliud in te laudare potuit / quam candorem solum? Et hoc putato: quoniam assueuerit caseo & lacte: omnia igitur similia his putat pulchra. Alioqui ubi libebit scire qualis sis facie, a petra aliqua (si tranquillitas sit) inclinatam in aquam / contemplare te ipsam. nil videbis aliud quam natium candorem perpetuum. Verum non laudatur hoc, nisi decore admixtus huic fuerit & rubor. G. At qui ego immodice candida, tamen amatorē etiā talē habeo. ē vobis verò nulla est / quā vel pastor / vel nauta / vel por-

Θμενδ' ἐφανῆ. ὁ δὲ πολὺ φημι, τά τε ἄλλα, καὶ μόνον ὅς
ἐστίν. Δω, σὺ δὲ παλαιὰ γαλατῆα, ἡκόν σ' ἀμὲν αὐτοὺς ἄ-
φροντας, ὁ πότε ἐκώμασε πρῶτον ἐπὶ σέ. Αφροδίτη φίλη, ὅ-
νομ' ἔμ τις ἐγκῆσθαι ἐδ' ὀξε, καὶ αὐτὴ δὲ ἡπικτις οἷα κερνίον
ἐλάφου γυμνὸν πῶν σαρκῶν, καὶ τὰ μὲν κέρατα, πῆχες ὡς
σπερ ἦσ' αὖ, ζυγῶσας δὲ αὐτὰ καὶ ἐνάψας τὰ νεῦρα. οὐ δὲ
κόλλοπι, περιστρέψας, ἐμελῶς ἢ ἄμους ὄντι καὶ ἄ-
ποδ' ὅμ, ἄλλο μὲν αὐτοὺς βοῶν, ἄλλο δὲ ἡ λύρα ὑπῆχει, ὥς
οὐδὲ κατέχει τὸν γέλωτα ἐδυάμεθα, ἐπ' ὅθ' ἐρωτικῶς
ἐκείνῳ ἄσματος, ἡ μὲν καὶ ῥῆχ' οὐδ' ἀποκρίνεσθαι αὐτῷ ἢ
μελεμ, οὕτω λάλος, οὐσα κερνιχὸν μὲν, ἄλλ' ἡ σκλίνετο εἰ φα-
νοίμην, μου μὲν ἡ τραχὺς ὡδ' ὡς κατὰ γέλωστος, ἔφε-
ρε δὲ ὁ ἐπέραστος, ὃν ταῖς ἀγκάλας ἀδυρμάτιον ἄρκτου
σὺν λακκα, καὶ τὸ λάσιον αὐτῷ προσεοικότα, τίς οὐκ ἔμ φθο-
νίσσει σοὶ ὡς γαλατῆα, τοιοῦτον τοῦ ἐραστοῦ, Γ. οὐκοῦν
σὺ Δωρὶ, Δεῖξον ἡμῖν τὸν σεαυτῆς καλλίω Διλονότι
ὄντα, καὶ ὡδ' ἰκνότερον καὶ κινδάρειν ἄμηνον ἐπιστάμενον.
Δ. ἀλλ' ἐραστῆς μὲν οὐδ' εἰς ἐστίν μοι, οὐδὲ σε μνύνομαι
ἐπ' ἐραστος εἶναι, τοιοῦτος δὲ ὅτι ὁ πνικλῶς ἐστίν,
κινάβρας ἀποδῶν, ὡς περὶ ὁ πρᾶγ' ὡς μοφάγ' ὡς
ὡς φασι, καὶ σιπὸν μὲν τῶς ἐπὶ δὲ
μοῦντας ἡμῶς ξένων, σὺ γένετο,
καὶ σὺν ἀντερωκῇ αὐτοῦ.

κύκλωσθε, καὶ ποιεῖτε.

К И К А О К.

ὦ πάτερ, ὅτι ἀπέπονθα ὑπὸ ἑκαταράτου ξένου ὃς μεθίσας
ἐξέτιν φλωσέ με, κοιμῶ μὲν ὥς πιχθεῖσας. προσθεῖ. τίς δὲ ὁ

titor laudet, ceterū hic Poly. (ne dicā alia) etiā musicus ē.
D. Tace Galatea, audiuius ipsum canentem, quum
 nuper pruriret in te, sed ò Venus chara, asinum quempiā
 rudere vidisses. Nam lyre corpus simile fuit capiti cerui
 no renudato cornibus, tum cornua cubitorum instar erāt,
 colligatis vero illis, inductisque fidibus, neque in sinum
 circūuesis, canebat alieni a musis quippiam & a carminis
 lege, dum aliud quidem ipse clamaret: aliud vero lyra re-
 sonaret: ita ut neque cohibere risū poteramus/ob amato-
 rium illum cantum. Siquidem echo neque respondere ip-
 si volebat: adeo loquax existens garriēti, immo puduisset
 si visa fuisset imitari stridulum cātum & ridiculū. Gesta-
 bat autem amasius iste in vlnis delicias suas/ vrsæ catulū
 villosū, ipsique non dissimilem. At quis non inuiderit
 tibi o Galatea, ob talem amatorem? **G.** Quin tu igitur
 Doris, demonstra nobis tuum pulchriorem existen-
 tem, qui doctius canere voce, & cythara melius sciat.
D. Sed amator quidem nullus est mihi, neque iactor a-
 mabilem esse. Talis vero qualis Cyclops est, hircum nē-
 pe totus olens instar hircitum crudis victitans carnibus,
 (ut aiunt) ac deuorans qui appu-
 lerint hospites, tuus sit:
 tuque mutuo ames eum.

Cyclopis. & Neptuni.

C Y C L O P S.

O pater, qualia passus sum ab execrabili hospite, q ubi
 inebriāt obcecauit me quicq; dormientem aggressus. N.

(Quis vero

ταῦτα τολμήσας ὡς πολὺ φημι· κ. τὸ μὲν πρῶτον, οὐτιμὴν
 ἑαυτὸν ἀπεικάλεσθαι, ἐπειδὴ διέφυγε καὶ ἐξῆλθε ἡμῶν βέλους, ὁ-
 δυσσεν δὲ ὄνομα ἄξιον ἔχει· π. οἶδ' αὖθις λέγεις, τὸν ἰθακή-
 σιον, ὃς ἱλίου Ἰανέωλει, ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἐπραξεν, οὐδὲ
 πάνυ ἐνδραστήριος ὤμῃ· κ. κατέλαβον ἐν ᾧ ἄνθρωποι ἀπὸ τῆς
 νομῆς ἀναστρέφονται, πολλοὺς τινας ἐπιβουλεύοντες ἀλλοτρίων
 τιποῦς, ποιομένων, ἐπεὶ δὲ ἔθηκε τῇ θυρᾷ δὲ πῶμα, πῶμα
 δὲ ἐστὶ μοι πάμμεγέθης, καὶ τὸ πῶμα ἀνέκασα, ἐν αὐτῷ
 οὐδὲ ἐφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐφάνισα ἀποκρύπτειν
 αὐτοὺς περὶ μέντοι, ἐγὼ δὲ συλλαβὴν αὐτῶν τινας,
 ὡς περὶ ἐκὼς ἡμῶν, κατέφαγον ληστὰς ὄντας, ἐνταῦθα δὲ πα-
 νομολόγοι ἐκείνοι, εἴτε οὗτοι, εἴτε ὁδυσσεν ἡμῶν, Διόωσι
 μοι ποιεῖν φάσμα κόντι ἐγχεῖν, ἡδὲ μὲν καὶ εὐοσμοῦ, ἐπι-
 βουλευτότατον δὲ καὶ ταραχώδες ἔσται, ἀπαντα γὰρ ἐνδὲς
 εἰδὼς μοι περιφέρει οὗτω ποιόντι, καὶ τὸ σπῆλαιον αὐτὸ ἀνε-
 στρέφετο, καὶ οὐκ ἐπὶ ὅλῳ ἐν ἑμαυτὸν ἡμίω, τέλει δὲ ἐξ
 ὑπὸν κατεσπᾶσθαι. ὁ δὲ ἀποξύνει τὸν μοχλόν, καὶ πῶμα
 ρῶσας γε προσέειπε, ἐτύφλωσέ με καθενδόντα, καὶ ἀπὸ ἐκεί-
 νου τυφλὸς ἐμίσσομαι, ὡς πρόσθετον. π. ὡς βαθύνει κομῆς
 ὡς τέκνον, ὃς οὐκ ἐξέθρεν μετὰ τὸν τυφλόν μιν· ὁ δὲ οὖν
 ὁδυσσεν πῶμα διέφυγε, οὐ γὰρ ἄν εἴη ὅτι ἐδωκέναι
 ἀποκινῆσαι πῶμα πῶμα ἀπὸ τοῦ θύρας. κ. ἀλλ' ἐγὼ
 ἀφῆλόν τινος μάλλον αὐτὸν λάβοιμι ἐξόντα, καὶ καθήσας πα-
 ρὰ πῶμα θύρας, ἐθέρων τὰς χεῖρας ἐκπετάσας, μόνον παρὲς
 τὰ πρόσθετα ἐξίπλυνον, ἐντενλὰ μιν· ἡδὲ κριτὴς ὁ πῶμα
 ἐχρῶν πρῶτον αὐτὸν ὑπέεμεν. π. μανθάνω ὅτι ἐκεί-
 νος, ὅτι γε ἔλαθον ὅτι ἐξελθὼν σέ, ἀλλὰ τὸν ἄλλους γε κν-
 κλωπας εἶδ' ἐπιβοήσας οὕτω αὐτὸν. κ. σιωπᾶσα

hæc ausus est polypheme ? C. Primum quidem nullū se vocauit. at vbi effugit & extra erat sagittę periculum. Vlysses se nominari dixit. N. Noui quem dicis, Ithacum ex Troia nauigantem. Sed quo pacto hæc fecit. qui non admodum strenuus est. C. Deprehendi in antro / à pascuis reuersus / multos quosdam insidiantes ouilibus. Verum vbi apposui aditui operculum (petra enim ad hoc est mihi ingens) deinde ignem incendi : vbi succedi quā manu gestabam arborem allatam è monte apparuerunt : abscondere se tentantes : Ego verò comprehensos ex ipsis aliquos (quemadmodum par erat) deuorauī. quandoquidem latrones erant. Illic tū versutissimus ille, siue nemo / siue Vlysses erat, dat mihi bibere. pharmacū quoddā infusum suaue & bene olens, plenū verò insidijs & maxime turbulentum omnia : nā que statim videbantur circumferri bebēti, spelunca subuertebat : & nō amplius prorsus apud me erā. Denique in somnū dissolutus sum. Ille verò acuto veſte / & igni candefacto, obcecauit me dormientē. & ab illo tempore cecus sum tibi ò Neptune. N. Quā profundē dormiebas fili : qui non exiluisti interea quādo oculis orbabarīs. Verum ille Vlysses quo pacto diffugit (nō enim (vt quidem scio) potuit mouere petrā ab antri ingressu. C. At ego eā remouī. quo magis ipsum caperā exeuntē. & affidens iuxta ianuā venabar / manibus extēsis, solis derelictis ouibus ad pascua : commendans arietē ea quæ necessum est facere pro me. NEPTVNO. Disco sub illis : latuit euasus. Sed alios Cyclopes oportu-
num fuisset te clamoribus accersuisse. C. Conuocaui
m

ὦ πάτερ, καὶ ἡκοῦν, ἐπεὶ δὲ ἤρουντο τῷ ἐπιβουλευοίτοε τὸ ὄνομα, καὶ γὰρ ἔφην οὕτις ἐσίν, μέλαγχολῶν διηθέντες με ὡς χοντοῦ ἀπιδόντες, οὕτω κατεσοφίσάτο με ὁ κατάρσατος τῷ δνόματι, καὶ ἡ μάλιστα ἠνίασέ με, ὅτι καὶ ἀνεδίξωρ ἐμοὶ τὴν συμφορὰν, οὐδ' ἐπατήρ φησιν, ὁ προσεδῶν ἰάσεταιί σε.

Π. θάρσει ὦ τέκνον ἀμυνούμαι γὰρ αὐτὸν, ὡς μάθη, ὅτι καὶ καὶ πῆρσιν μοι ὁ φθαλμῶν ἰᾶσθαι ἀδύνακτον, τὰ γοῶν τῶν πλεόντων, τὸ σῶζεν αὐτοὺς καὶ ἀπολλύναι ἐπ' ἐμοὶ πρόσεστι, ὡς δέ τι.

Αλφειού, Ὁ προσεδῶν. ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

τί τοιτοῦ ὦ Αλφειέ. μόνον τῶν ἄλλων ἐμπεσώμενος δ' ἐπὶ λαγός, οὐτε ἀναμίγνυσθαι τῇ ἄλλῃ ὡς ἐπὶ ποταμοῖς ἀκασιν, οὐτε, ἀναπαύεις σε αὐτὸν Διαχυνεῖς, ἀλλὰ διὰ τῆς θαλάττης ξυνεσῶς, καὶ γλυκὺ φυλάττωρ τὸ ῥέθρον, ἀμίζγῃς ἐτι, καὶ καθαρός ἐπέγῃ, οὐκ οἶδ' ὅπου βύθιος ὑποδύς κατὰ πῶς οἱ λάροι, καὶ ἐρωδίοι, καὶ ἔοικας ἀνακύνειν ποῦ, καὶ αὐθις ἀναφαίνειν σε αὐτὸν. Αλ. ἐρωτικόν τι τὸ προῖμα ἐστὶν ὦ πρόσεδον, ὥστε μὴ ἐλεγχῃς, ἡράστης δὲ καὶ αὐτὸς πολλάκις. Π. γυναικὸς ὦ Αλφειέ, ἢ νύμφης ἐρᾷς, ἢ καὶ τῶν Νηρηίδων αὐτῶν μιᾷς; Αλ. οὐκ. ἀλλὰ πηγῆς ὦ πρόσεδον. Π. ἢ δὲ ποῦ σοι γῆς αὐτηξέ;

Αλ. νησιώτις ἐστὶ σικελικὴ, Ἀρέθουσα αὐτῶν καλοῦσιν.

Π. οἶδ' αὖ οὐκ ἄμορφον ὦ Αλφειέ τὴν Ἀρέθουσαν, ἀλλὰ δι' αὐγῆς τε ἐστὶ, καὶ διὰ καθαροῦ ἀναβλύζει, καὶ τὸ ὕδωρ ἐπιπρέπει τᾷς ψαφίσιν, ὅλον ὑπὲρ αὐτῶν φαινόμενον ἀργυροειδές. Αλ. ὡς ἀληθῶς οἶσθα τὸ ὦ πρόσεδον, παρ' ἐκείνης οἶμαι ἀπέρχομαι. Π. ἀλλ' ἄπειθι μὲν, καὶ ἐντύχεις τῷ ἔρωτι, ἐκείνο δὲ μοι εἰπὲ, πῶς τὴν Ἀρέθουσαν εἶδες;

omnes ò pater, & venerūt. Postquā vero interrogauerūt insidiantis nomē: & dixi, nullus est: insanire me arbitrati abiungere. ita decepit me ille execrabilis, nomine. Et maxime male habuit me, quod & improperans mihi damnum: neque pater inquit, neptunus sanabit te. NEPTV. Confide fili, puniam enim ipsum: vt discat: quamuis cecitatem mihi oculorum sanare non sit possibile: nauigantes tamen saluare. & perdere, ad me omnino pertinere. Verum ille nauigat adhuc.

ALPHA EI. & NEPTVNI: Alphæus.

Quid hoc rei est, quod solus ex alijs lapsus in pelagus: nec tamen misceris salugeni, vt affueuerunt fluuij omnes? Ad hæc, irrequietus te ipsum diffundis, per mare incedens / & suaue seruans flumen / non commixtus insuper / purus festinas. Necdum noui: quo pacto profundo submergeris vt aues ganiæ & ardeolæ: videris que recedere alicubi / & rursus in palam proferre te ipsum. AL. Amatoria quædam res est neptune, quapropter ne reprehende. amasti enim & tuipse sæpenumero. N. Mulieris Alphæe / aut amore captus es, aut certe nereidum ipsarum vnus? A. Nō sed fontis ò Neptune. N. Hic verò quo terrarum fluit? A. Insularis est, siculusq; Arethusam ipsum vocāt. N. noui nō deformē Alphæe Arethusam sed limpidus est. & per purum scaturit, aqua proinde decora est calculis, tota supereminendo ipsis apparens argentea. ALPHA EVS. Perquam verenoſti fontē neptune, & ab illo igiſ recedo. N. Veruntamē abi, & benere geras in amore. Illud verò mihi dic: vbi Arethusam vidisti?

αὐτὸς μὲν Ἀρκὰς ὦν, ἢ δὲ ἐν Συροκούσαις εἶμι. ΑΛ. ἐπε-
γόμενόν με κατέχευε ὦ πόσιδ' ὅμ περιέργα ἐρωτῶν. Π.
εὐλέγεις, χώρει παρὰ πλὴν ἄγαπω μὲν κη, καὶ ἀναδ' ὅς ἀπὸ
φθιθάλάττης, ζυγαυλὶα μίγνυσο τῇ πυγῇ, καὶ ἐμ' ὕδωρ γί-
νεσθαι.

ΜΕΝΕΛΑΟΥ, καὶ πρῶτῳ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Αλλὰ ὕδωρ μὲν σε γίνεσθαι ὦ πρῶτεῦ, οὐκ ἀπίθανον, ἐ-
νάλιόν γε ὄντα, καὶ Δένδ' ἔτι φορητόν, καὶ ἐξ λέοντα ὁ πό-
τε ἀλλαγείης, ὁμῶς οὐδὲ τοιοῦτο ἔξω τίστεις, εἰ δὲ καὶ πῦρ
γίνεσθαι δύνατόν ἐν τῇ θάλαττῃ ὁκοῦντα, τοιοῦτο πάνυ θαυ-
μάζω, καὶ ἀπιστῶ. Π. μὴ θαυμάσῃς ὦ Μενέλαε, γίγνο-
μαι γάρ. Μ. εἶδ' ὅμ καὶ αὐτὸς, ἀλλὰ μοι δοκεῖς, εἰρήσε-
ται γὰρ πρὸς σέ, γοντεῖα μιν ἀπροσάγειν ἔθ' πρᾶγματι,
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς δ' ἔξαπατᾷ τῶν ὀρῶντων, αὐτὸς οὐδὲν
ποιοῦν το γιγνόμενος. Π. καὶ τίς ἄρ' ἢ ἀπάτη ἐπὶ τῶν οὐ-
τως ἐναργῶν γένοιτο; οὐκ ἀνεῷ μὲν οἱ τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεις
ἐξ ὅσα μετεποίησα ἑμαυτὸν; εἰ δὲ ἀπισθεῖς, καὶ τὸ πρᾶγμα
ψευδὲς εἶναι δοκεῖ, φαντασία τις πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἴσα
μένει, ἐπεὶ δ' ἄρ' πῦρ γινόμαι, προσένεγκέ μοι ὦ γενναϊότα-
τέ πλὴν χεῖρα, εἴσῃ γὰρ εἰ ὀρῶμαι μόνον, ἢ καὶ τὸ καίειν τό τε
μοι πρῶσεστιν. Μ. οὐκ ἀσφαλὴς ἡ πῦρ ὦ πρῶτεῦ.

Π. σὺ δ' ἐμοὶ Μενέλαε δοκεῖς οὐδὲ

πολύ πονεῖν ὥρα κέναι πῶπο γε; οὐδ' ὅ πάσχει δὴ χεῖρ οὗτος
εἰδέναι. Μ. ἀλλὰ τὸν μὲν πολὺ πονεῖν εἶδ' ὅμ, ἀπάσχει δ'

ἡδ' ὥς ἄρ' μάθοιμι παρὰ σοῦ. Π. ὁποῖα ἄρ'

πέτρα προσελθὼν ἄρ' μόσῃ τὰς κοτύλας,

καὶ προσφύει ἔχεται κατὰ τὰς πλεκτάνας, ἐκείνη

ὁμοίον ἀπεργάζεται ἑαυτὸν, καὶ μεταβάλλει τὸ χροῖον,

Ipse quidem Arcas quum sis, ille verò in syracusis est.

AL. Sollicitum me remoraris neptune curiosa amans
NEPTVNVS. Bene dicis. discede ad amatam. &
emersus à mari / concordì miscearis fontì: & vna aqua
sitis

MENELAI. & PROTEI.

Menelaus.

Aquam quidem te fieri proteu, non est incredibile: qui
marinus es. & arborem etiam arduam. deinde in leonē
te aliquando immutari / similiter neque extra fidem.

Sì vero & ignem te fieri possibile sit / in mari habitantem
hoc valde miror & minime credo. P. Ne mireris Me-
nelae, sio enim. M. Vidi & ipse, sed mihi videris vtique
(dicitur enim de te) prestigia quēdam adhibere rei: oculos
que fallere intuentium: quum ipse neutiquam eiusmodi
sis factus. P. Et quē nā fallacia in rebus sic apparen-
tibus contingat? Nunquid apertis oculis vidisti in quenā
transformauerim me ipsum? Si vero incredulus es: & res
tibi mendax esse videtur / veluti phantasia quēdā ante ocu-
los stans: vbi ignis factus fuero / ad moue mihi generosiss-
sime manū, scies eī tunc nū videar solū flāma: an & cō-
burendi mihi vis adsit. M. Non admodū tuta est expe-
rientia proteu. P. Tu vero mihi menelae, videris neque
Polypū vidisse vnquā: neque quid agat piscis hīc scire.

M. Enimvero Polypū quidē vidi, verū tñ quid rerum
agat / iucundū foret mihi discere abs te. P. Cuicunque
petrē admotus / coaptarit articulorum concauitates: at
que commode continuerit eam per complexum: eidem
similem facit seipsum: & transmutat colorem:

μιμούμεθα τὴν πέτραν, ὥς ἂν λάβῃ τοὺς ἀλιεῖας, μὴ διαλ-
λάττωμ, μὴ δὲ φανεροῖς ὥρ διατῶτο, ἀλλ' ἐοικῶς ἑλὶ λίθῳ.

Μ. φασὶ τὰντα, τὸ δὲ σὸν πολλῶ παραδοξόπερον ὦ
πρωτεύ. Π. οὐκ οἶδ' αὖ μιν ἐλάει τίιν ἄλλῳ πείσεν-
σθαι, τοῖς σεαυτοῦ ὀφθαλμοῖς πιστῶμ. Μ. ἴδ' ὡρ εἰ-
δὼρ, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα τεράστιον, τὸν αὐτόν ποῦ καὶ ὑδῶρ
γίνεσθαι.

ΠΑΝΟΠΗΣ, ΚΑΙ ΓΑΛΗΝΗΣ.

ΠΑΝΟΠΗ.

Εἶδες ὦ Γαλήνη χθὲς οἷα ἐποίησεν ἡ θρῆξ παρὰ τὸ Δῆ-
πνον ὅν θετταλία, διότι μὴ καὶ αὕτη ἐκλήθη ἐς τὸ συμπό-
σιον; Γ. οὐ ζυνεστιώμην ὑμῖν ἔγωγε, ὃ γὰρ ποσειδῶν
ἐκέλευσέ με ὦ Πανόπη, ἀνύμαντομ ὅν τοσούτω φυλάττεμ
τὸ πέλαγόν, τι δ' οὖν ἐποίησεν ἡ θρῆξ μὴ παροῦσα; Π.
Θέτις καὶ Πηλεὺς ἀπελκλύνθησαν ἐς τὸν θάλαμον, ὑπὸ φθι-
λῆ ἀμφιτρίτης καὶ τοῦ ποσειδῶντος παρὰ πειρῶντες, ἡ θρῆξ δ'
ὅν τοσούτω λαβοῦσα πάντα, ἐδυνήθη δὲ ῥαδίως, ἥν' ἔμην
πινόντων, ἐνίων δὲ κροτούντων, ἡ ὑψὲς ἀπὸ πλῶνι κινδερύζοντι, ἡ
ταῖς μοῖσαις ἀδόνσαις προσεχόντων τὸν νοῦν, ἐνέβαλεμ
ἐς τὸ συμπόσιον μῆλόν τι πάγκαλον, χρυσοῦν ὅλον ὦ Γα-
λήνη, ἐπεγέγραπτο δὲ, ἡ καλὴ λαβέτω, κυλινδρούμενον δὲ
τοῦτο, ὥσπερ ἐξεπίτηδες, ἡ λείψανον ἤρατε, καὶ ἀφροδίτη, καὶ
Ἀθηνᾶ κατεκλίνοντο, καὶ πειρῶν ὁ εὐμήτης ἀνελόμορος ἐπελέ-
ξατο τὰ γεγραμμένα, αἱ μὲν Νηρηίδες ἡμεῖς ἀπεσιωπήσα-
μεν, τί γὰρ ἔδει ποιεῖν ἐκείνων παρουσῶν, αἱ δὲ ἀντεποιοῦν-
το ἐκάστη, καὶ αὐτῆς εἶναι δ' μῆλον ἀξίου, καὶ εἰ μὴ γε ὁ
Ζεὺς διέστησεν αὐτόν, ὅς ἄχρη χερῶν προσωχέησε τὸ πρᾶγ-
μα, ἀλλ' ἐκείνος αὐτὸς μὲν οὐ κρινῶ, φησὶ, περὶ τούτου,

mitans petram:quo non prodatur piscatoribus,nō immu-
tatus/neque apparens id esse ob hoc, sed similis videtur la-
pidi. M. Aiunt hæc. Sed tuum multo incredibilius
Proteu. P. Non noui Menelae, cui nā alteri credide-
ris:quū ipsis tuis oculis fidem neges. M. conspīcatus vi-
di, sed prodigiosa res est:eundem ignem & aquam fieri.

Panopee. & Galeni.

PANOPEA.

Vidisti Galene, heu qualia fecit Contētio inter coenā
dum in Thessalia:eo qđ nō & ipsa vocata fuerat in cōui-
uium? G. Non cōuiuabar vobiscū ego quādoquidem
Neptunus iusserat, me o Panopea, pacatum interea serua-
re pelagus. Verūtamen quid fecit cōtentio? quia præsens
non aderat. P. Thetis & Peleus abierunt in thalamum, ab
Amphitrione & neptuno dimissi, at contentio interea
clam omnibus (factu enim facile erat) aliquibus bibenti-
bus, nonnulli vero applaudentibus, aut Apolline cythara
canenti, aut Musis concinentibus intentis, iniecit in conui-
uium malum quoddam vnde quaque pulchrum, aureum
prorsus o Galene. Inscriptum porro huic erat, pulchra ac-
cipiat. Versabatur vero ipsum:quemadmodum de indu-
stria fit, venitque deinde Iuno/ Venus/atque Minerva, ac
discumbebant. Verum vbi Mercurius accipiens/legisset
quæ inscripta erant, nos quidem Nereides conticuimus,
quid enim oportunum fuisset nos facere & vnaqueque su-
um esse malum putabat. Deniq; nisi Iupiter ipse institis-
set:ad manus vsque processisset res. Verumtamen il-
le, non indico inquit, de hac re,

m iiii

καὶ τὸ ἐκθῆναι αὐτὸν Δικασαί, ἅπιτε δὲ ἐξ' αὐτῶν ἰδὼν πα-
ρὰ τὸν πριάμου παῖδά, ὃς οἶδ' ἔτε διαγινώσκει τὴν καλίσ-
την, φιλόκαλλος ὢν, καὶ οὐκ ἄρ' ἐκθῆναι κρῖναι κακῶς.

Γ. τί οὖν αἰθεσίῳ πανόπῃ; Π. τῆμερον, οἵμαι, ἅπιας
σι πρὸς τὴν ἰδίαν. Γ. καί τις ἤξει μεταμικρόν ἀπαγέ-
λων ἡμῖν τὴν κρατοῦσαν; Π. ἦδ' ἡ σοὶ φημί, οὐκ ἄλλη
κρατήσῃ τῆς Αφροδίτης ἀγωνιζομένης, ἢ μὴ τι πάνυ ὁ Δία
τῆς ἀμβλυώτης!

Τρίτων. Ἀμυμώνης, καὶ προσδ' ὦν.

Τ Ρ Ι Τ Ω Ν.

Ἐπὶ τῷ Λέοντι πρὸς αὐτὸν, παραγίνεται καὶ ἐκείνῳ
ἡμέραν ὑδροσομένη παρδένει παγκάλον τι χρῆμα, οὐκ
οἶδ' ἀγῶγε καλλίῳ παῖδά ἰδὼν. Π. ἐλευθέραν τινὰ ὦ
τρίτῳ λέγεις, ἢ δευράπαινα τις ὑδροφόρος, ἐστίν; Τ. οὐ
μενοῦν, ἀλλὰ, τῇ Δαναοῦ ἐκείνου θυγάτρῃ, μίαν δ' ἢ πεντή-
κοντα, καὶ αὐτὴ Ἀμυμώνη τ' ὄνομα, ἐπυθόμην γὰρ ἦτης κα-
λοῖτο καὶ τὸ γένος, ὃ Δαναὸς δὲ σκληραγωγῇ. τὰς θυγα-
τέρας καὶ αὐτοὺς γὰρ διδάσκει, καὶ πέμπει ὑδῶς τε ἄρυσ-
σομένης, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, παιδ' εὖ ἐσθλὰς εἶναι αὐτάς.

Π. μόνη δὲ παραγίνεται μακρὰν οὕτω τὴν ὁδὸν ὅλ' ἄρ-
γους ἐξ Λέοντος; Τ. μόνη, πολλοὶ δ' ἄλλοι Διὶ τὸ ἄργον
ὥς οἰσθῆα, ὥς ἀνάγκη αἰεὶ ὑδροφορεῖν. Π. ὦ τρίτῳ,
οὐ μετρίως μεθ' ἐτάραξας εἰπὼν τὰ περὶ αὐτῆς, ὥς
τε ἴωμεν ἐπ' αὐτῇ. Τ. ἴωμεν, ἦδ' ἡ γὰρ καὶ εὖ αὐτὴ ὑδρο-
φορεῖ, καὶ σχεδὸν που κατὰ μέσῳ τὴν ὁδὸν ἐστίν, ἰούσα
ἐξ αὐτῆς Λέοντος. Π. οὐκοῦν ζεύζοι τὸ ἄρμα, ἢ τὸ μὲν πολ-
λὴν ἔχει τὴν Διατριβὴν, ὑπὸ ἅγαν τοῦ εἰσώπους τῇ ζεύγῃ,
καὶ τὸ ἄρμα ἐπισκευάζει, σὺ δὲ ἄλλὰ Δελφινά μοι τινὰ

quamuis ille ipsum iudicem futurum arbitrentur. Abi-
te verò in Idam ad Priami filium, qui nouit discernere pul-
chritudinem: elegans ipse quam sit non iudicabit perpe-
ram. G. Quid igitur deæ faciebant ò Pano? P. Ho-
die, vt puto, abeunt in Idam. G. Et quis veniet paulo-
post nunciaturus nobis eam quæ vicerit? P. Iam tibi di-
co, non alia vincet Venere certante, nisi mirum in modum
iudex cæcutiat.

TRITONIS. AMYMONIS. & NEPTUNI.

T R I T O N.

Ad Lernam Neptune, proficiscitur quolibet die aquatu-
ra virgo vndecunque pulchra quædam, nec noui ego pul-
chriorem puellam me fuisse conspiciatam. N. Liberam
ò Triton dicis, aut ancillam quæ aquam gestat? T. Non
profecto, sed Danaï illius filiam / que ex .l. filiabus vna est
& ipsa, Amymonéq; est illi nomen. Audiui enim quo no-
mine vocetur & genus. Danaus verò dure tractat filias, &
manu operari docet. mittit'q; ad aquam hauriendam, atq;
ad alia, erudiens ipsas / ne desidia torpeant. N. Ve-
rum tamen sola ne proficiscitur illa adeo longam viam ex
argo ad Lernam? T. Sola. siticulosum vero Argos est,
vt nosti, quapropter semper aquam ferre illi necesse est.
N. Triton, non mediocriter me conturbasti / his dictis
de puella, quapropter vadamus ad ipsam. T. Eamus iã
em tēpus est aquæ ferendæ: & ferme alicubi in media via est
vadens in Lernam. M. Igitur iunge currum. At hoc certe
magnam prestat imorationem: adiungere equos iugo: &
currum præparare. Quin tu igitur delphinum quendam

τῶν ὠκέων παρὰ στήθεσιν, ἐφίπασσά μοι γὰρ ἐπ' αὐτῷ τά-
 χιστα. **Τ.** ἰδοὺ σοι δοῦτοσι δὲ Δελφίνων ὠκύτατος. **Π.**
 εὐγε ἀπελαύνω με, σὺ δὲ παρὰ νήχου ὦ τρίτωρ, καὶ περὶ ἡ πό-
 ρισμὲν ἐς πλὴν Δέφναμ. ἐγὼ μὲν λοχίσσω ἐν ταῦτά σου, σὺ
 δ' ἀποσκόπει δότ' ἄρ' αἰσινῇ προσιοῦσα μ' αὐτῶν. **Τ.**

αὐτῇ σοι πλῆσιον. **Π.** καλὴ ὦ τρίτωρ ἡρώερα παρθένος,
 ἀλλὰ συλλήπτέα ἡμῖν ἐστίν. **Π.** ἀνδρῶν τε, ποῖ με ξυνῶ
 πάσα εἰς ἄγεις; ἀνδρῶν ποδίστη εἶ, καὶ ἔοικας ἡμῖν ἅτ' Αἰγύ-
 πτου τοῦ θεοῦ ἐπιπεμφθῆναι, ὥστε βοήσομαι τὸν πατέρα.

Τ. σιῶπισον ὦ Αμυμώνη, ποσὸν δ' ὦρ ἐστίν. **Α.** τί ποσὸν δ' ὦρ
 λέγεις; τί βιάζῃ με ὦ ἀνδρῶν τε, καὶ ἐς πλὴν θάλαττον κατέλ-
 κεις; ἐγὼ δὲ ἀποπνιγίσομαι ἢ ἀνδρία καταδύσασα. **Π.** θάξ-
 ῃς, δοῦδ' ἐμ' Διόνειον μὴ πάσῃς, ἀλλὰ ὧ πηγῶν ἐπ' ὠνυμόν σοι ἄ-
 ναδ' οἰσθῆναι ἔσσω ἐν ταῦτά, πατάξας τῇ τριάνῃ πλὴν πέτρῃ
 πλῆσιον τοῦ κλίσματος. ἡρώερα σὺ ἐνδ' αἰμῶν ἔσθῃ, ἡρώερα
 ἐνδ' αἰμῶν ὄνυχ' ἐνδ' οὐροφρέσας ἀποθανοῦσα.

Νότου. καὶ ζεφύρου. **ΝΟΤΟΣ.**

ταῦτ' ὦ ζεφύρε τῇρ Δάμαλιν, ἢ Διὰ τοῦ πελάγους
 εἰς Αἰγύπτου δ' Ερμῆς ἄγεις, ὁ ζεὺς Διεκόρησε μ' ἄλουν ἐρωτι.

Ζ. ναὶ ὦ νότε, οὐ Δάμαλιν δὲ τότε, ἀλλὰ παῖς ἢ τῇ πο-
 ταμόν. ἰνάχου, νῦν δὲ ἢ ἡρατοῖαν τῶν ἐποίησε μ' αὐτῶν, ζήλο
 τυπήσασα, ὅτι ἡρώερα πάντ' ἐρωτᾷ τὸν Δία. **Ν.** νῦν
 εἰς ὅτι ἐξ ἄρ' οἱ βοόεις. **Ζ.** καὶ μάλα, ἡρώερα Διὰ τοῦτο εἰς
 Αἰγύπτου αὐτῶν ἔπειμ' εἶ, καὶ ἡμῖν προσέταξε, μὴ κυμαί-
 νειν πλὴν θάλασσαν, ἔσθ' ἄρ' Διανήκηται, ὥς ἀποτεκόν' ἔ-
 κει, κλίσας δὲ ἡρώερα γένετο καὶ αὐτὴ ἡρώερα τὸ τεχνιδίον.

Νότου. ἢ Δάμαλιν, σεόεις; ζεφύρου. **Ζ.** μάλα ὦ νότε, ἄρ-
 ξῃ περὶ Ερμῆς ἔφη ὧν πλεόντων, καὶ ἡμῶν ἔσσι Δείσπονδοι.

celerrimum constitue, quem ego festinatissime conscen-
 dero. **T.** Eccū tibi huncce delphinorum velocissimū. **N.**
 Euge vtamur eo. tu vero adnata ò **Triton**, & postquam
 assumus ad **Lernā**, ego insidiabor hic alicubi, tu vero spe-
 culaberis, sicubi sentias ipsam accedentem. **T.** Ipsa tibi
 propinqua est. **N.** Pulchra ò **Triton** & formosa virgo. sed
 cōprehēdēda nobis est, **A.** Homo. quo me correptam, du-
 cis? Plagiarius es, & videris nobis ab **Aegypto** deo mis-
 sus esse, quapropter inclamabo patrem. **T.** Tace **Amy-**
mone. neptunus est. **A.** Quid Neptunum dicis? quid
 violas me homo, & in mare detrahis? ego vero suffoca-
 bor misera, atque submergar. **N.** Confide, nihil graue
 patieris, sed & fontem tui nominis tibi scaturire sinam
 hic, percusa tridente petra propè littus. tu quoque foelix
 eris, ac sola sororum aquam non feres mortua.

Noti. & zephyri.

NOTVS.

Hanc zephyre iuuenca, quam per pelagus in aegy-
 ptum **Hermes** ducit, **Iupiter** violauit, captus amore.
z. Profecto **Note**, non iuuenca tunc, sed filia erat flu-
 uij **Inachi**, ne vero **Iuno** talē fecit ipsam, zelotypia mo-
 ta: quandoquidem videbat amantem **Iouem**? **N.** Nunc
 igitur num adhuc amat bouem? **zephyri.** Im-
 pense, atque ob id in **Aegyptum** ipsam misit, & nobis im-
 perauit, ne estuare faceremus mare, donec transuecta fue-
 rit vt pariat illic. parturit vero iam. **Deus** fiat ipsa & fo-
 tus, **N.** Iuuenca ne deus? **z.** Et maxime **Note**, imperabit-
 que vt **Mercurius** dixit, nauigantibus, & nobis erit regina.

ὄντινα ἐν ἡμῶν ἐδέλῃ ἐκπέμψαι, ἢ κωλύσαι ἐπιπνεῖν.

Ν. θεραπευτέα τοι γαροῦν ὦ ζέφυρε ἥδη Δέσποινά γε ὄντα, καὶ Δία εὐνοῦσέ γε γὰρ οὕτω γένοιτο. Ζ. ἀλλ' ἥδη γὰρ διεπέρασε καὶ ἐξένευσεν ἐς τὸ γλῶ, ὅσῃς ὅπως οὐκ ἔτι μὲν τέτραποδιστὶ βαδίζεις ἀνορθώσας, δ' αὐτὴν ὁ βρμῆς γυνῶνα παγκάλλω αἰθερὶ ἐποίησε. Ν. παρὰ δ' ὅσα γούνατ' αὐτὰ ὦ ζέφυρε, οὐκ ἔτι τὰ κέρτατα οὐδὲ θυρὰ καὶ διχῆλ' αὐτὰ σκέλη, ἀλλ' ἐπέρασθ' ὁ κόρη, ὁ μὲν τοι βρμῆς τί παρὼν μεταβέβληκεν ἐαυτὸν, καὶ αὐτὴν ἐανίου κυνοπρόσωπος γεγέννηται. Ζ. μὴ πολυπραγμονῶμεν, ὅτε ἄμενον ἐκείν' οἶδ' εἰ τὰ τρακτέα.

Ποσειδῶνος. καὶ Δελφίνων.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Εὐγε ὦ Δελφίνες, ὅτι αἰεὶ φιλόανδρωτοι ἐστέ, καὶ πάλαι μὲν τὸ πῆρ' ἰνοῦς παίδιον ἐπὶ τῇ ἰσθμῷ ἐκομίσατε, ὑποδέξαμενοι ἀπὸ τῶν Σκιρωνίδων μετὰ τῆς μητρὸς ἐμπεσῶν, καὶ νῦν αὖ τὸν κίθαρωδ' οὐρανὸν τοῦτον τὸν ἐκ μηθύμνης ἀναλαβὼν ἐς ταινίαν, αὐτῇ σκευῇ καὶ κίθαρι, οὐδὲ περὶ εἶδες κακῶς ὑπὸ τῶν ναυτῶν ἀπολλύμενον. Δελφίνων. μὴ θαυμάσιος ὦ ποσειδόν, εἰ τοὺς ἀνθρώπους εὖ ποιοῖς μὲν, ὅς, ἀνθρώπων γε καὶ αὐτοῖσι χυθῆς γενόμενοι. Π. καὶ μέμφομαι γε τοῦ Διονύσου, ὅτι ὑμᾶς καταναυμαχίσας μετέβαλε, Δέσποιν' ἔσθ' αὖ μόνον, ὥσπερ τοὺς ἄλλους ὑπογύγετο, ὅπως γούνατ' αὐτὰ κατὰ τὸν Ἀρίονα τοῦτον ἐγένετο ὦ Δελφίς. Δ. ὁ περίανδρος οἶμαι ἔχειν αὐτῶν, καὶ πολλὰς μετεπέμπετο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχνῃ. ὁ δὲ πλουτήσας παρὰ τοῦ τυράννου, ἐπειδύμκει πλενσας, ὅκαδ' ἐξ ἐς τὸν κίθυμνον, ἐπιδείξασθαι τὸν πλοῦτον, καὶ ἐπιβὰς

quemcūq; nam voluerit emittet, aut cohibebit à flatu. N. Ancilla igitur zephyre, iam regina existens, per Iouem beneuola equidem sic fiat magis. ZEPHY. At modo pertransijt: innuit q; in terram. Vides quomodo non amplius velut quadrupes icedit? erectā equidem ipsam mercuri mulierē omnino pulchrā rursus fecit. N. Inopinata igit hęc zephyre, eo q̄ non amplius illi adsunt cornua/neque cauda, ad hęc non bis fide tibię. sed amabilis est puella mercurio quid accidit quod transmutauerit se, pro adulescente caninus aspectu factus. Z. Non operosum fuerit nos inquirere, quoniam melius ille nouit agenda.

NEPTVNL. &

DELPHINORVM.

Neptu.

Euge delphini, quandoquidem semper amatores hominū estis, & olim eius quę Ino vocabatur filiū, ad Isthmō portauistis susceptum à Scironijs saxi cum matre vbi illapsus est. Et nunc tu citharedum hunc ex methymna accipiens Arionem/ sustulisti in tænarō ipso ornatu & cithara: neque contempsisti perperan à nautis interimendum. D. Ne mireris neptune, si hominibus benefacimus. ex hominibus equidem & ipsi nos sumus pisces facti. N. Enimvero conqueror ob Bacchum: quod vos expugnatos nauali pugna, transformauit, debuerat enim vos capere manu solū: sicuti alios subiugauit. Quopacto igitur de Arione hoc contigit Delphine. D. Perian der puto congratulabatur ipsi, & sæpe accersebat eum ob artem. Ille vero ditatus a tyranno, in animum induxit, vt nauigaret domum in Methymnam, demonstraturus opes, vbi conscendit

n. iij

πορῶν μείου τινός, κακούργων ἀνδρῶν, ὧς ἐδίδεκε πολλὸν χρυσὸν καὶ ἄργυρον, ἐπεὶ κατὰ μέσον τὸ Αἰγαῖον ἐγένοντο, ἐπιβουλεύουσι, μὲν ὅτι δὴ νῆαυται, ὁ δὲ ἡγερώμην γὰρ ἄπαντα παρὰ κλέωμιν ἔθελον σκάφει, ἐπεὶ ταῦτα ὑμῖν λείδοιται ἔφη, ἀλλὰ πῶς σκευὴν ἀναλαβόντα μετὰ ἅπαντα θρηνησόμεναι τινὰ ἐπὶ ἐμῶν τῶν ἐκόντων ἐάσατε; ῥίψαι ἐμαυτὸν ἐπέτρεψαμιν αὐταί, μετὰ ἀνέλαβεν τὴν σκευὴν, μετὰ ἥσεν πάνυ λιγυρῶς, καὶ ἔπεισεν εἰς πῦρ δάλατταμ, ὧς αὐτὴν πάντως ἀποθανόντα μιν, ἐγὼ δὲ ὑπολαβὼν καὶ ἀναδέμενος αὐτὸν, θύξεν καὶ ἄμην ἔχωρ εἰς ταῖναρον. Π. ἐπαινῶ σὺν φιλοτιμίᾳ, ἀξίον γὰρ τὸν μισθὸν ἀποδοῦναι ὡς αὐτὸς τῆς ἀκροάσεως.

ΠΟΣΗΔΩΝΟΣ. καὶ ΝΗΡΕΪΔΩΝ. ΠΟΣΕΪΔΩΝ.

Τὸ μὲν στενὸν ποταμὸς ὃς ἡ παῖς καὶ νηέχνη, ἑλλήσποντος, ἀπὸ αὐτῆς καλεῖσθαι, τὸν δὲ νεκρὸν ὑμῖς, ὧς Νηρείδης παρὰ λαβόνσαι, τῇ Τρωάδι προσενέγκατε, ὧς ταφείη ὑπὸ τῇ ἐπιχωρίῳ. Νηρείδωμ. μηδ' αὖ μῶς ὧς πόσηδον, ἀλλὰ σὺ πάνθ' αὖ ὅτι ἐπὶ πῶν μὲν πελάγει τετάφθω, ἔλεον μιν γὰρ αὐτῶν, οἰκτιστὰ ὑπὸ σὺν μητρὶός, πεπονθυῖαν.

ΠΟΣΗΔΩΝ. ποταμὸς μὲν ὧς ἀμφιτρύτην οὐθέμις, οὐδ' ἄλλως καλὸν σὺ τανύθ' αὖ πρὸς κῆρυκα ὑπὸ τῇ φάμμῳ αὐτῶν, ἀλλὰ ὅπως ἔφη, σὺ τῇ Τρωάδι, σὺ τῇ χερσὶν ἥσως τεθάψεται. ἐκείνο δὲ παρὰ μνῆσιν ἔσται αὐτῇ ὅτι μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ τὰ μετὰ ἡμῶν περὶ σέβεται, καὶ ἐμπεσέται ὑπὸ τοῦ Αἰγῶνος τῷ Διωκόμενῳ εἰς τὸ πέλαγος, ἀπὸ ἀκροῦ τοῦ Κισσαϊῶος καὶ ὁπότε καὶ νῆαυται εἰς τὴν δάλασσαν, ἔχουσα καὶ τὸν ὑἱὸν ἐπὶ τῇ ἀγκάλῃ. Ν. ἀλλὰ κακὴν ὥσως δεινὴν χάριν δάμεν, ὅτι Διονύσῳ, τροφῆς γὰρ αὐτοῦ μετὰ τίτθ' ἡ ἰνὸς

nauiculam quandam sceleratorum virorum & ubi monstrauit quantum ferret auri & argenti ac posteaquā in medio ægeo fuerunt insidiantur ipsi nautæ. Ille vero audiebat omnia: adherens scaphæ. Quandoquidem hæc vobis visa sunt ait, ornatu capto & decantato quadam lugubri carmine de me ipso, spontaneum, sinite præcipitare me ipsum, concesserunt nautæ. Et ornatum accepit cecinit valde argute, desiliitque in mare, vt statim omnino moriturus. At ego susceptum, & superpositum mihi ipsum, perduxì continens vsque in ténaron. N. Laudo amorem musicæ, dignam enim mercedem reddidisti ipsi pro auditu citharæ.

Neptuní. & Nereidum. NEPTVNVS.

Angustum quidem est hoc mare in quod Helles puella decidit, q̃ Hellespontus ab ipsa vocetur. Verum mortuam vos Nereides accipientes, ad Troadem afferte, vt sepeliatur ab incolis. NER. Nequaquam neptune, sed hic in sui nominis pelago sepeliatur, miseremur enim ipsius, quæ miserrime à nouerca passionibus affecta est.

NEREIDVM.

hoc quidem amphitrite, nec fas est & maxime inhonestum, si hic alicubi iaceat, sub arenam ipsam, sed quod dixi, in Troade in Cherso neso sepeliatur. At istuc solatium erit ipsi, q̃ paulopost similia tentare & Ino persuadebitur, quæ incidet, ab Athamante persequuta, in pelagus, à summo Citherone: qua parte descendet in mare, habens filium in vlnis.

NEREIDVM. Sed & illam seruare oportebit, quo gratificemur Baccho, alumna enim ipsius & nutrix Ino est.

Π. οὐκ ἔχρῃς οὕτω πονηρὰν ὄνυσαν, ἀλλὰ ἴθι Διονύσῳ
 ἀχαριστῆρ ὧς Αμφιτρίτη, οὐκ ἄξιον. Κ. αὐτὴ δὲ ἄρα τί πα-
 θούσα, κατέπεσε ἐκ τοῦ κρινοῦ, ὃ ἀδελφὸς δὲ ὁ φρὺξ
 ἀσφαλῶς ὀχέται. Π. ἐκότῳ, νεανίας γὰρ, καὶ Διώνη
 ταὶ ἀντέχευ πρὸς πλὴν φορέαν, ἢ δὲ ὑπὸ ἀκνηΐας ἐπιβῆσα ὀ-
 χήματα παρὰ δόξου, καὶ ἀπιδιόνισα ἐσβάθη ἀχανές,
 ἐκπλαγῆσα, καὶ ἴθι Νάμβε ἅμα σχεθῆσα, καὶ ἰλινγυγιά-
 σατα, πρὸς τὸ σφοδρὸν ῥῖ κτήσεως ἀκρατὴς ἐγένετο ἥν
 κεράτωρ τῇ κρινοῦ, ὥς τέως ἀπείληπτο, καὶ κατέπεσε ἐς
 τὸ πέλαγος. Ν. οὐκοῦν ἐχρῃς τῷ μικτέρῳ πλὴν Νεφέλῳ
 βοηθῆν πιπτονσῃ. Π. ἐχρῃς, ἀλλ' ἢ μοῖρα πολλὴ ῥῖ Νε-
 φέλης Δυνατωτέρῃ.

Ἰριδί. καὶ ποσειδῶνος.

ΙΡΙΣ.

πλὴν νῆσοι πλὴν πλανωμένῳ ὧς ποσειδῶν, ἀποσπασ-
 σθεῖσα πῆς Σικελίας ὑφαλον ἐπινήχουσιν συμβέβηκε,
 τανύτω φησὶν ὁ Ζεὺς, στήσοι ἥδ' ἢ καὶ ἀνάφηνον, καὶ ποίη-
 σοι ἥδ' ἢ Διῶν ῥῖ ἴθι Αἰγυῖον μέσῳ βεβαίως μένειν, στή-
 ρξας πάνυ ἀσφαλῶς, δέται γὰρ τι αὐτῆς. ποσειδῶ.
 πεπράξεται τῷτο ὧς Ἰρι, τίνα δὲ ὁμῶς παρῆξαι αὐτῇ πλὴν
 χρεῖαν ἀναφανῆσα καὶ μῆκετι πλέουσας Ἰριδος. πλὴν
 Λητώ ἐπ' αὐτῆς Δεῖ ἀποκινῆσαι, ἥδ' ἢ γὰρ πονήρω ὑπὸ ἥν ὡς
 δίνωρ ἔχει. ποσειδῶ. τί σὺν οὐχ' ἱκανὸς ὁ οὐρανός
 ῥῖ τεκῆν; εἰ δὲ μὴ οὕτω, ἀλλά γε πᾶσα ἡ γῆ οὐκ ἔρ' ὑποδέ-
 ξασθαι Διώνη τοῖς αὐτῆς γονάδας. Ι. οὐκ ὧς ποσειδῶν,
 ἢ ἦρα γὰρ ὅρκῳ μεγάλῳ κατέλαβε πλὴν γλῶσση, μὴ παρὰ χεῖρ
 τῇ Λητοῖ ἥν ὧς δίνωρ ὑποδοχὴν, ἢ τοίνυν νῆσοις αὐτῇ, ἀνῶμο-
 τός ἐστιν ἀφανὴς γὰρ ἦν. ποσειδῶ. στυγνὴ, στυγνὴ ὧς
 νῆσε, καὶ ἀνὰ δ' ὕψι αὐτῆς ἐκ τοῦ βυθίου, καὶ μῆκετι ὑποφύου,

N. Nō cōueniēs fuerit, tā sceleratā existentē, verūtamē
 dionysio nō gratificari o Amphitrite, indignū est. NER.
 Ipsa certe q̄ppiā passa/decidit ab ariete: frater vero Phry
 xus secure profectus est. N. Merito iuuenis enim est,
 potens resistere periculo. Illa verò insueta/vbi conscen
 dit vehiculum inopinatum, & respexit in patulam exter
 rita profunditatem, prē timore simul detenta / & vocife
 rauit, ob violentiam casus, impotens reddita est cornuum
 arietis: quē vehementer comprehēderat, & decidit in pe
 lagus. NER. Igitur oportebat matrem nephelen auxi
 liari cadenti. N. Oportebat quidem: sed fatum nephelle
 porentius est.

IRIDIS. & NEPTVNI, IRIS.

Insulam errantem neptune, separatam à Sicilia, subma
 rinam, emergere contingit. hanc ait Iuppiter, firmam si
 ste modo: atq; cura vt appareat, facitoq; eā delon in ægeo
 medio firmiter manere: stabilitam valde secure, indiget
 enim in aliquo ipsa. NE. Paulò post fiet hoc iris. Verū
 tamen quam prēbebit ipsi vtilitatem apparens/ & nō am
 plius natans? IRIS. Latonam in ipsa oportet partum de
 ponere, iam enim laborat: ob grauedinēs. NE. Nūquid
 igitur sufficit illi celum ad partum? Si vero neq; hoc equi
 dem tota tellus num suscipere posset ipsius liberos? TRI.
 Non neptune. Iuno enim iuramento magno astrinxit
 terram, ne se exhibeat Latonæ grauedinum ministram.
 hec igitur insula ipsa/ non addicta iuramento est, eo quod
 tum neutiquam apparuerit. NEPTV. Intelligo. Siste o
 insula, & emerge rursus ex profundo, nec ampli⁹ subsidas

ἀλλὰ βεβαίως μένει, καὶ ὑπόδειξαι ὅτι ἐυδαιμονιστάτη τοῦ
 ἀφελφον τὰ τέκνα δύο τοὺς καλλίστους τῶν δειῶν, καὶ ἵν-
 αὖτε ὅτι τρίτων, διαπορῶμεν σάτε πλὴν ἀντὶ τῶν αὐτῶν, καὶ
 γὰρ ἡ ἀπαντα ἔστω, δρᾶσκοντα δὲ οὐκ ἔστιν ὅτι οἱ τρεῖς, αὐτῶν
 φόβῳ τὰ νεογνὰ, ἐπεὶ ἀμ τεχνῶν αὐτὶκα μέτεσι, καὶ τιμῶ
 εἰσὶν τῇ μητρὶ, σὺ δὲ ἀπαγγέλλει τῷ Διὶ, πάντα ἔιναι ἐυταρε-
 πῆς ἔσθ' ἡμερὴν Διὶ λόγῳ, ἡκέτω ἡ ἀντὶ τῶν. **Θ** τιμῶ τῶν.
 καὶ τοῦτο καὶ τοῦτο, καὶ ὁ ἀλάστος. **ΞΑΝΘΟΣ.**
 Δέξαι με ὅτι θάλασσαν δεινὰ πεπονθότα, κατὰ σβεσθὸν
 μου τὰ πρᾶν ματα. **Θ.** τί τοιοῦτόν ἐστιν, τί σε κατέ-
 καυσεν; **Ξ.** ἡφαιστὸς, ἀλλὰ ἀπὸν δρᾶσκωμαι ὥστε οὐκ ἔ-
 κοδ' αἰμῶν, καὶ ζέω. **Θ.** διὰ τί δὲ σοι ἐνέβαλετὸ πῦρ;
Ξ. διὰ τὸν νόμον τῆς θεοῦ, ὅτι ἐπεὶ ἡ γὰρ φονεύοντα τοὺς
 φρονίμους, ἡκέτευσας, ὅτι οὐκ ἐπαύσατο τῆς ὀργῆς, ἀλλὰ ὑ-
 πό τῇ κερῶν ἀπέφραμπε μοι τὸν ῥοῦν, ἐλεήσας τοὺς ἀ-
 θλῆτας, ἐπὶ ἡλθον ἐπὶ κλύσαι δέλωμαι, ὥς φοβηθεὶς ἀπόσχου-
 το τῶν ἀνδρῶν, ἐν παύθῃ ἡφαιστὸς ἔτυχε γὰρ πλοῦσιον
 τῶν ὧν, ὧν ὅσον, ὅτι μοι, ὧν εἶχε, καὶ ὅσον ἐν τῇ Αἴτῃ
 καὶ εἰποσὶ ἀλλοθι, φέρωμαι, ἐπὶ ἡλθε μοι, καὶ ἔκαυσε μὲν τὰς
 πετελέας, καὶ μυρρίκας, ὥς περὶ δὲ καὶ τοὺς κακοδαίμον-
 ας, καὶ τὰς ἐγγέλους, αὐτὸν δὲ ἐμὲ ὑπερκαχλάσαι
 ποιήσας, μικρὰν δὲ μὲν ὅλον ἱερὸν εἰργασται, ὅς ῥα δὲ οὐκ ὅ-
 πως δὲ ἀκαίμα ὑπὸ τῶν ἐκκαυμάτων. **Θ** ἀλάσ.
 θεοὶ ῥα ὅτι καὶ δεινὰ καὶ δεινὰ, ὥς εἰκόες, τὸ αἶμα μὲν ἀπὸ
 νεκρῶν, ἡ δὲ ἐρμὴ δὲ ὥς φησὶ ἀπὸ τοῦ πυρός, καὶ εἰκότως ὅτι καὶ
 θεοὶ ἐπὶ τὸν ἐμὸν νόμον ὥρμησας, οὐκ ἔδεισθαι ὅτι Νηρη-
 οῦς ὁ νόμος ἦν. **Ξ.** οὐκ ἔδεισθαι ἐλεῖσθαι γένονας ὄντας τῶν φρονίμων;
 δὲν ἡφαιστὸν ὅτι οὐκ ἔδεισθαι ἐλεῖσθαι ὅτι οὐκ ἔδεισθαι τὸν Ἀχιλλεῖα.

sed firma mane: ac suscipe o foelicissima, fratris mei liberos duos pulcherrimos Deorum. Et vos o Tritones, peruehite Latonam in ipsam: tranquillaque sint omnia. Draconem vero, qui nunc furit ipsam perterrens, ac nouiter genitos, ubi pepererit, protinus adorientur paruuli, ac puenient pro matre. Tu vero renūcia Ioui, omnia probe esse acta, stetit Delos, venitque Latona, & peperit.

Xanthi. & Maris. XANTHVS.

Suscipe mare grauiā passum, extingue mihi vulnera. M. Quid hoc est o Xanthe? quis te combussit? X. Vulcanus. Sed ardeo à prunis prorsus infelix, atque comburo. M. verum quamobrem tibi iniecit ignē? X. Propter Achillem Thetidis filiū. nam cū ille interimeret Phryges, supplex illū rogauī. at ille nō cessauit ab ira, prae mortuis corporibus obturauit mihi alueum. at ego miseratus sum missos, subiitq; in mentem, vt eum submergere, quo territus abstinere à viris troianis. Illic tū vulcanū erat prope alicubi exns, omnē prorsus, vt puto, ignē tūc simul ille habebat, quantū in Aetna & alibi esset ferens, iniecit mihi, cōbussitq; vlnos, & myrricas, ac interfecit infelices pisces/atq; anguillas, At ipsum quidē me exilire fecit, parū quoque absuit, vt non integrē aridus redderer. Vides vero, quomodo iaceo propter iniustiones? T. turbidus es o Xanthe, & calid⁹, vt par est, sanguis quidē à mortuis est, calor vero, vt ais, ab igne. Et merito o Xanthe, q contra meū gnatū cōiurasti, nō veritus, q Nereidis fili⁹ erat. X. Nū oportuit me misereri propinquorū Phrygū? M. At Vulcanū misereri oportuit Thetidis filij Achillis.

Δωρίδ' ὦ. καὶ θετίδ' ὦ. ΔΩΡΙΣ.
 τί Δακρύεις ὦ θετί; θετίς. καλλίστῳ ὦ Δω-
 ρίδ' ὁδῶν ἐπιδόμεις κιβωτὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐμβληκθῆσαι, αὐ-
 τήν τε καὶ βρέφος αὐτῆς ἀρτιγέννητον ἐκέλευσε δὲ ὁ πατήρ,
 τοὺς ναύτας ἀναλαβόντας τὸ κιβώτιον, ἐπειδ' ἄρ' πολὺ ἄ-
 πότῃς γῆς ἀποσπάσωσιν, ἀφ' ἧν ἐς πλὴν θάλασσαν, ὡς
 ἀπόλοιο τὴν ἀδελφίαν καὶ αὐτὴν καὶ τὸ βρέφος. Δωρίς.
 τί ὦ δ' ἔνεκα ὦ ἀδελφὴ. ἐπεὶ ἔμαθες ἀκριβῶς ἅπαντα.
 θετίς. Ακρισίους ὁ πατήρ αὐτῆς, καλλίστῳ οὐσαρ' ἐπαρ-
 σένευσεν, εἰς χαλκοῦ πινὰ θάλαμον ἐμβαλὼν, εἴτα, τὸ μὲν
 ἀλκιδεὺς οὐκ ἔχω εἰπεῖν, φασὶ Διὸς τὸν Δία χρυσὸν γενόμε-
 νον, ῥῆναι Διὰ τοῦ ὀρόφου ἐκ' αὐτῶν, δεξαμένην δ' ἐκεί-
 νῳ ἐς τὸν κόλπον καταρρέοντα τὸν θεόν, ἐγκύμονα γενέ-
 σθαι, τοιοῦτο αἰσθόμενον ὁ πατήρ ἀγρίος τις καὶ ζηλότυπος
 γέγωνεν, ἠγανάκτησε, καὶ ὑπὸ τινος μεμοιχεῦσθαι οἰκθεὶς αὐ-
 τῶν, ἐμβάλλει ἐς πλὴν κιβωτὸν ἀρτιτετοκνίσαν. Δωρίς.
 ἦ δὲ τί ἔπραττεν ὦ θετί, ὅποτε κατ' ἴκετο θετίς.
 ὑπὲρ αὐτῆς μὲν ἐσίγα ὦ Δωρίδ', καὶ ἔφερε πλὴν καταδ' ἵκλω, τὸ
 βρέφος δὲ παρητῆτο μὴ ἀποθανεῖν. Δακρύουσα, καὶ ἔθ' ὅτε
 πρὸς θανάτου αὐτὸ κάλλιστον ὄρ'. τὸ δὲ ὑπὸ ἀγνοίας ἦ κα-
 κῶν καὶ ἐμεΔία πρὸς πλὴν θάλασσαν, ὑποτίμω λαμὰν αὐ-
 ρὴς τοὺς ὀφθαλμούς Δακρύων, μνημονεύουσα αὐτῶν.
 Δωρίς. καὶ μὲν Δακρύουσα ἐποίησας, ἀλλ' ἦ δ' ἡ τεθνήσκου-
 σ' ὦ θετίς. οὐδ' αὖ μῶς, νήχεται γὰρ ἔτι ἡ κιβωτὸς ἀμφι-
 πλὴν σέριφον, ζῶντας αὐτοὺς φυλάττουςα. Δ. τί οὖν οὐ
 χὶ σώσωμεν αὐτῶν τοῖς ἁλινύσι τούτοις ἐμβαλόνσαι ἐς
 τὰ δ' ἵκτωα τοῖς σεριφίοις, οἳ ἂν ἀσπασάντες σώσουσι. Δηλο-
 νότι. Θ. ἔνδεα, οὐτω ποιεῖμεν, μὴ γὰρ ἀπολέσθω μή-

DORIDIS, & THETIDIS. DORIS.

Quid lachrymaris o Thetis? T. Pulcherrimam o Doris puellam, vidi in arcam à patre deiectam. Illam denique ac infantem, prolem nuper genitam precepit pater, vt à nautis susciperentur in arcula, & vbi multum à terra diuulsi fuerint, demittant in mare, quo pereat misera ipsa cum infante. DORI. Cuius verò rei gratia o foror? quandoquidem exacte didicisti omnia. THE. Acrisius pater ipsius, pulcherrimam, deuouit virginem Dijs, in gremium quendam thalantum immissam. Deinde (quod tamen pro vero non dixerim) aiunt Iouem aurum factum defluxisse per impluuium ad ipsam, vbi suscepit verò illa in sinum defluentem deum, grauidam factam. Hoc sentiens pater, agrestis quidem, & zelotypus, senex, indignatus est, & ab aliquo vitiatam esse putans/ ipsam deiecit in arcam, nouiter enixam. DORIS. Illa verò quid fecit o Thetis, quando peruenit ad mare? THE. De se ipsa quidem silebat o Doris, & ferebat condemnationem. Infanti verò precabatur, ne mors contingeret, plorans, & patri auo demonstrans ipsum pulcherrimum existentem. Hoc verò ob innocentiam suam malis subridebat vsq; ad mare. Mox irrigauit oculos, lachrymans ex frequenti illius recordatione. DO. Et me lachrymari fecisti. Ad nunquid iam mortui sunt? THE. Nequaquam nauigat enim adhuc in arca circa riphon, viuentes ipsos asseruans. DO. Quid igitur? nonne seruemus ipsam piscatoribus/ iniectam in retia Seriphijs? Illi vero deuulsi seruabunt. THE. Bene dicis, sic faciamus, ne pereat cetera.

τε αὐτῇ, μή τε τὸ παλαιόν οὕτως ὁρ καλόν.

ΕΝΙ ΠΕΩΣ, καὶ ποσειδῶν Θ. ΕΝΙ ΠΕΥΣ.

ὅυ καλὰ ταῦτα ὦ πόσειδον, εἰρήσεται γὰρ ἡ ἄλκιος,
ὑπελθὼν μου πῶν ἐρωμένῳ, ἐκασθεῖς ἐμοί, Διεκόρησας πῶν
παῖδα, ἡ δὲ ὦρετοῦν ἐμοῦ τὰντα πεπονθέναι, καὶ διὰ τοῦ
το παρῆχερ αὐτῶν. ποσειδῶ. σὺ γὰρ ὦ ἐνιπεν, ὑπερο-
πτικός ἦσθα καὶ βραδύς, ὃς κόρης οὕτω καλῆς, φοιτώσης
ὁ σήμεραι παρὰ σέ, ἀπολλυμένης ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ὑπεριώ-
ρας, καὶ ἐχαιρας λυπῶν αὐτῶν. ἡ δὲ παρὰ τὰς ὀχθὰς ἀλύ-
σας, καὶ ἐπεμβάινουσα, καὶ λουμύνη, ἐνίοτε ἔυχεται σοὶ ἐντυ-
χῆς, σὺ δὲ ἐθρύπτου παρὰ αὐτῶν. Ε. τί οὖν; διὰ τοῦ
το ἐχρῶ σε προσαρπάσαι τὸν ἔρωτα, καὶ κατυποκρίνεσθαι
ἐνιπέα ἀντὶ ποσειδῶν Θ. εἶναι, καὶ κακασοφίσασθαι ὅτι τυ-
ρῶ ἀφελῆ κόρην οὖσα; ποσειδῶ. ζηλυτωθεῖς ὦ ἐνιπεν,
ὑπερόπτης παρότερον ὢν, ἢ τυρῶ δὲ οὐδὲν δεινὸν πέποιθεν,
διομύνη ὑπὸ σοῦ διακεκοῖσθαι. Ε. οὐ μὲν οὖν, ἔφη γὰρ
ἀπὶ ὧν ὅτι ποσειδῶν ἦσθα, ὃ καὶ μάλιστα ἐλύπησεν αὐτῶν
καὶ ἐγὼ τοῦτο ἠδίκημαι, ὅτε τὰ ἐμὰ σὺ εὐφραίνου τότε, ὅ
περιστήσας πορφύρεον τι κῦμα, ὅπως ὑμᾶς συνέκρυπτε
ἅμα, συνῆσθαι τῇ παίδι αὐτῇ ἐμοῦ. Π. σὺ γὰρ οὐκ ἔθε-
λες ὦ ἐνιπεν.

Τρίτων Θ. καὶ νηρείδων.

ΤΡΙΤΩΝ.

τὸ κῆτος ὑμῶν ὦ νηρείδες, ὃ ἐπὶ τῷ κηφέως θυγα-
τέρα τῷ ἀνδρομέδῃ ἐκτέμψατε, οὔτε τῷ παῖδα ἠδίκη-
σεν, ὡς οἶεσθαι, καὶ αὐτὸ ἠδίκητέσθηνκε. Ν. ἀπὸ τίνος
ὦ τρίτων, ἢ ὦ κηφένες κατὰ πτερ Δέλεας προθείς τῷ κόρῳ,
ἀπεκτενεν ἐπιῶν, λοχήσας μετὰ πολλῆς δυνάμεως;
τρίτων. οὐκ, ἀλλὰ ἴσθας, οἶμαι, ὦ Ἰφιάνασσα τὸν Περσέα,

te ipsa, neque puerulus adeo formosus.

Enipei. & Neptuni. ENIPEVS.

Minime honesta hæc sunt Neptune. Dicitur pro vero, q̃ circumueneris à me amatam, similis effectus mihi, virginitatem proinde ademeris puellæ. Illa vero putabat se à me hæc passam esse, & ob hoc exhibuit seipsam.

NEPT. Tu Enipeu despecticius eras & turbidus, qui puellam sic pulchram euntem quotidie ad te, perditam præ amore contempseris, lætatusque fueris molestiis afficiendo ipsam. At illa circa ripas piscans, & incedens, lauasq; interdum optabat tecum coire, te delicias agere cum ipsa. E. Quid igitur? num ob hoc oportuit te præripere mihi amorem, & mentiri Enipeum pro Neptune, & decipere Tyro simplicem puellam existentem?

NEPT. zelotypia moueris Enipeu. quum prius contemtor tu extiteris. Tyro vero nihil graue passa est, putans se abs te violatam fuisse. E. Non profecto, dixisti enim abiens te neptunum esse, quod & maxime moleste tulit, & ego ob hoc iniuria afficior, q̃ propter mea tu lætaris, circundans purpureum quendam fluctum qui vos operuit simul, & coiuisti cum puella per me. N. At qui tu non volebas o Enipeu.

Tritonis, & Nereidum. TRITON.

Cetus vester o Nereides, qui contra cepheifiliam Andromedam missus est, neq; puellam læsit: vt putatis, & ipse iam interiit. N. A quo nam o Triton? numquid cepheus quasi esca proposita puellam adortus interemit, insidians magna vi? r. non, Sed nosti puto, nymp̃ha Iphianassa, Perseum,

τὴν Δανάην παῖδιον, ὃ μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῇ κιβωτῷ ἐμ-
βληθὲν ἐς τὴν θάλασσαν ὑπὸ τῇ μητροπάρῳ, ἐσώσα-
τε οἰκτεῖρασθαι αὐτοὺς. Ν. οἶδ' αὖ ὅμ' λέγεις, εἰκόθ' δὲ ἦ-
δ' ἡ νεανία ἐῖναι, καὶ μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδέσθαι.

Τ. οὗτος ἀπέκτανε τὸ κῆτος. Ν. Διατί ᾧ τρίτῳ; οὐ
γὰρ Διὶ σῶστρος ἡμῖν τοιαῦτα ἐκτίναρ αὐτὸν ἐχρήσθη.

Τ. ἐγὼ ἡμῖν φράσω τὸ πᾶν ὥς ἐγένετο, ἐστὰ δὲ μὲν οὐτοὺς
ἐπὶ τὰς τοργόνους, ἀλλόμ' τινὰ ποταμὸν τῷ βασιλεῖ ἐπιτε-
λῶν, ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν λιβύην. Ν. πῶς ᾧ τρί-
τῳ; μόνος, ἢ καὶ ἄλλους συμμάχους ἤγε; ἄλλως γὰρ δύ-
σσορος ἦ ὁ δόξας.

Τ. Διὰ τοῦ ἄερος, ὑπόπτερον γὰρ αὐ-
τὸν ἡ Ἀθηνᾶ ἔθηκεν, ἐπεὶ δ' οὐκ ἔκεν ὁπὸν Διὶ κτῶντο, αἱ μὲν
ἐκὰρ εὐδὸρ, οἱ μαι, ὃ δὲ ἀποτεμὼν τῆς μεθ' οὐσῆς τὴν κε-
φαλὴν, ὥχετ' ἀποπατάμενος. Ν. πῶς ἰδῶν; ἀθέατοι
γὰρ εἰσιν, ἢ ὅς αὖ ἦδ' ἡ, οὐκ ἔτ' ἄλλο μετὰ τανύτα ἦδ' οἱ.

Τ. ἢ Ἀθηνᾶ τὴν ἀσπίδα προφαίνουσα, τοιαῦτα γὰρ ἦ-
κουσα Διὶ γ' ἑλθόντι αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἀνδρομέδαρ, καὶ πρὸς
τὸν Κηφέα ὕστερον, ἢ Ἀθηνᾶ Διὶ ἐπὶ φθι ἀσπίδι ὅντος ἰλα-
βόνσας ὥσωρ ἐπὶ κατόπτρου, παρὲς χερσὶν αὐτῷ ἰδέσθαι τὴν
εἰκόνα τῆς μεθ' οὐσῆς, εἰτα λαβόμενος τῇ λαίᾳ φθι κόμης,
ἐνορῶν δὲ τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἄρπιν ἔχων, ἀπέπεμε
τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ πρὶν ἀνέργεσθαι τὰς ἀδελφὰς
ἀνέπτατο, ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸ παρὰ τὸν Αἰθιοπίαν
ἐγένετο, ἦδ' ἡ πρόσγηος πετόμενος, ὅρᾳ τὸν Ἀνδρομέδαρ
προκειμένον ἐπὶ τινος πέτρας προβλήτοσ' προσπεπαττα
λευμένον, καλίσιν, ὡς θεοί, καθεμένον τὰς κόμας, ἢ μίγνυ-
μινον πολλὴν ἔνεσθε τῶν μαστῶν, καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἱ
κτεῖρας τὴν τύχην αὐτῆς, ἀνθρώπα τὴν αἰτίαν τῆς κατα-

Danaes prolem tenellam, quam cum matre in arcam in
iectam in mare à materno auo, seruastis, commiserat
ipsorum: N. Noui quem dicis. at verisimile est talem
modo iuuenem esse, valdeque generosum, ac pulchrum
videri. T. Is est qui interfecit Cetū. N. Propter quid
ò Triton? nō enim mercedē liberationis eiusmodi nobis
persolvere ipsum cōueniebat. T. Ego vobis dicā totū vt
accidit. missus est hic ad Gorgonas/ premiū quoddā regi af
ferēs. Verū vbi peruenit in Libyā. N. Quo pacto ò Tri
ton? solus ne? an & alios auxiliares duxit secū? alioquin
enim difficilis via est. T. Per aerem. pennatum enim
ipsum Minerva reddidit. postq̃ vero peruenit vbi degebāt
illē quidē dormiebant, vt puto. verū hic abscindens medu
sē caput, abiit euolans. N. Quo pacto cōspicatus est? in
uisibiles enim sunt. vel qui eas viderit, non insuper aliud
quiddā deinceps cōspiciat. T. Minervę clipeū prēte
dens (nā hec ego audiui predicatē ipsum apud Androme
dā & Cepheū nouissime) Minerva haud dubie in clypeo
resplendēte quemadmodū in speculo: præbuit ille ipsam
imaginem medusæ vt videret. Deinde adcepta læua co
ma inspiciendo imaginem, dextraque falcē habendo, ab
scidit caput ipsius, ac priusquam excitarentur sorores, sur
sum volauit. Verum vbi maritimam hanc Æthiopiam
venit, iam volatu terræ proximus, videt Andromedam
adiacentem in quadam eminenti rupe, paloque affixam,
pulcherrimam, Dijs boni, demissa coma, ac seminu
dam multum admodum infra vbera. Et primum quidē
miseratus fortunam ipsius, interrogabat causam condē

δ' ἴκῃς, καταμικρὸν δὲ ἄλουν ἐρωτι, ἔχρυν γὰρ σεσῶσθαί τ' ἔ-
 παύσατο, βεβηκὼς διέγνω, καὶ ἐπεὶ τὸ κῆτος ἐπ' ἡ μάλα
 φοβερόν, ὥς καταποιούμενον τὴν ἀνδρομέδαν, ὑπεραιώρη
 δαίς δ' νεανίσκος πρόκωπον ἔχωρ τὴν ἄρπυ, τῇ μὲν καθί-
 κνῆται, τῇ δὲ προσεκνύει τὴν γοργόνα, λίθον ἐποίησεν αὐτὸ, τὸ
 δὲ τέθηκε γοῶν, καὶ πέπληγε μὲν αὐτὴ τὰ πολλὰ ὅσα εἶδε τὴν
 μέδουσαν. ὃ δὲ λύσας τὰ δεσμά φησι παρθένου, ὑποσχόμε-
 νον χεῖρα, ὑπεδέξατο ἀκροποδὶ κατιούσαν ἐκ φησὶ πέδον
 ὀλισθηρὰς ὀυσκας, καὶ νῦν γὰρ ἐν τῇ κηφείῳ, καὶ ἀπάξει
 αὐτὴν ἄρπυ, ὥστε ἀντὶ θανάτου γάμον οὐ τὸν τυχόντα
 εὔρετο. Ν. ἔγωγε οὐ πάντῃ βεβ' γεγονότι ἄχθομαι τί
 γὰρ ἡ παῖς ἡδ' ἡ καὶ ἡ μάς, εἴ τι ἡ μήτηρ ἐμεγαλάνχεα τότε, καὶ
 ἡ ζῖον καλλίωρ ἔιναι; Τ. ὅτι οὕτως ἄρ' ἡλγησε μὲν ἐπὶ τῇ
 θυγατρὶ μήτηρ γεῖναι. Ν. μήκέτι μεμνήμεθα ὧς Δωρὶ
 ἐκείνων, εἴ τι βάρβαρος γυνὴ ὑπὲρ τῆς ἀξίαν ἐλάλησε, ἵκα-
 νὸν γὰρ ἡ μήτηρ τι μωρίαρ εἶδωκε, φωνήσασα ἐπὶ τῇ παιδί, καί
 ῥωμεν οἶον τῷ γάμῳ.

Ζεφύρου. καὶ Νότου.

ΖΕΦΥΡΟΣ.

Ὁυ πώποτε πομπὴν ἔγωγε μεγαλοπρεπεστέραν ἔι-
 διορ ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀφ' οὗ εἰμι καὶ πνέω, σὺ δὲ οὐκ εἶδες ὧς
 νότοι; Ν. τίνα τάντῳ λέγεις ὧς Ζεφύρος τῆς πομπῆς;
 ἢ τίνες οἱ πέμποντες ἦσαν; Ζ. ἡδίστου θεάματος ἦ-
 πελείφθη διορ οὐκ ἄλλο ἰδίοις εἴτι. Ν. παρὰ τῆς ἔρυ-
 θρας γὰρ θάλασσαν ἐργαζόμενον, ἐπέπνευσεν εἴ τι καὶ μέ-
 ρος φησὶ ἰνδίκης, ὅσα παράλια φησὶ χώρας, οὐδὲν οἶον ὁδὸν
 ὧς λέγεις. Ζεφύ. ἀλλὰ τὸν σιδώνιον Ἀγῆνορα
 εἶδες; Νότ. ναί, τὸν φησὶ εὐρώπης, πατέρας. τί μὲν;

nationis, Paulopost vero amore capt⁹ (cōueniēs nāq; erat
 vt seruaret puella) adminiculo esse eidē dignū duxit. Pla
 ne posteaq; cetus accessit impense terribilis, tñq; deuora
 turus Andromedā, demittēs oculos iuuenis/strictam'que
 habens falcem, vnā quidē manū ostendit, altera vero pro
 ferens gorgona lapidē cōfecit ipsum. Ille ita'q; morte sub
 latus est. induruerunt deniq; multa eorū quę conspicata
 fuerūt medusam. Porro ille solutis vīculis virginis, susti
 nens manū, suscepit summis pedibus descēdētem ex rupe
 proclui. & nunc eā ducit ī vxorē in ipsa domo Cephei ab
 ducet'q; ipsam Argos. ideo'q; pro morte, nuptias has feli
 ces inuenit. N. Ego quidē nō admodū ex hoc facto mœ
 rore afficior. in quo enim puella offendit nos, si quo modo
 mater gloriata est aliquando, & pręsumpsit se pulchriore
 esse? T. Verū tñ etiā mirū in modū doluit ob filiā mī. N.
 Nō ampli⁹ meminerim⁹ Doris illorū, si quid Barbara mu
 lier vltra hoc q; decuit locuta est. sufficiētē em̄ nobis pœ
 nā dedit territa ppter filiā. Cōgratulemur igitur nuptijs.

ZEPHYRI. & NOTI.

zephyrus.

Nunquam pompam ego magnificentiorē vidī in
 mari ex quo sum, & spiro. Tu vero nunquid ò note?
 nō. Quæ nam hæc est quam dicis ò zephyre pompā?
 aut qui ducentes pompam erant? z. Suauissimo spe
 ctaculo caruisti, quo sit non aliud videre possis post hac.
 N. Iuxta rubrum mare occupatus spirabam, atque in
 partē indici maris, oibus deniq; maritimis illius regionis.
 nihil igīt eorū noui quę dicis. z. Attñ sidoniū Agenorē
 vidisti? N. Profecto vidi europe genitorem. quid tum?

Ζ. περὶ αὐτῆς ἐκείνης Διηγέσομαι σοί. Ν. μῶν ὅ-
 τι ὁ Ζεὺς ἐραστῆς ἐκ πολλοῦ τῆς παρθένου, τοιοῦτον γὰρ καὶ
 πάλα, ἥμιστά μιν. Ζ. οὐκοῦν τὸν μὲν ἔρωτα οἶσθα,
 τὰ μετὰ ταῦτα δὲ ἦδ' ἢ ἄκυσσον, ἢ μὲν Εὐρώπην κατελκλύνῃ
 ἐπὶ πλὴν ἡϊόνα παίζουσα, τὰς ἡλικιώτιδας παρὰ λαβοῦσα.
 ὁ Ζεὺς δὲ ταύτης ἐκείνης ἐαυτὸν, συνῆπαίρειν αὐταῖς, κάλλι-
 στος φαινόμενος λευκόσ τε γὰρ ἦν ἀκρίβως, καὶ τὰ κέρτατα
 εὐκάμπερ, καὶ τὸ βλέμμα ἡμερῶν, ἐσκήρτα οὖν καὶ αὐτὸς
 ἐπὶ τῆς ἡϊόνας, καὶ ἐμυκάτο ἡϊστορ, ὥστε πλὴν Εὐρώπην
 τολμήσαι καὶ ἀναβῆναι αὐτὴν, ὥς δὲ τοῦτ' ἐγένετο, Δρο-
 μαῖος μὲν ὁ Ζεὺς ὥρμησεν ἐπὶ πλὴν θάλατταν, φέρων αὐ-
 τὴν καὶ ἐνήχετο ἐμπεσὼν, ἢ δὲ πᾶν ἐκπλαγῆσα ἔβη πρὸς
 ματι, τῇ λαῖᾳ μὲν ἔχετο τὴν κέρτατον, ὥς μὴ ἀπολισθάνοι,
 τῇ ἑτέρᾳ δὲ ἠνεμώμηνον τὸν πέπλον ζυγίχε. Ν. ἦδ' ἔ-
 τοιοτο θέαμα ὅς Ζεφύρε' εἶδες καὶ ἔρωτικόν, νηχόμενον τὸν
 Δία φέροντα πλὴν ἀγαθωμνύω. Ζ.

καὶ μὴν τὰ μετὰ ταῦτα ἡδ' ἰὼ παρὰ πολλὴν οὖν νότε, ἢ τε
 γὰρ θάλατταν ἐνθὺς ἀκνέων ἐγένετο, ὅτι πλὴν γαλήνῃ ἐπὶ
 σπασσά μιν λείαν παρῆχεν ἐαυτῷ, ἡμερῶς δὲ πάντες ἦσαν
 χίαν ἀγοντες, οὐδὲν ἄλλο ἢ θεαταὶ μόνον ἦν γιγνομένων,
 παρὰ κολυθόμεν, ἔρωτες δὲ παρὰ πεπτόμηνον μικρόν ὑπὲρ
 τῆς θάλατταν, ὥς ἐνιότε' ἀκροῖς τοῖς ἡσὶν ἐπὶ φάσμα ἦν ὁ αὐτός,
 ἐμμένον τὰς δ' αὖτ' ἀφ' ἑαυτοῦ, ἡδ' οὐδ' ἄμα τὴν ὑμείων, αἱ Νη-
 ρεῖδες δὲ ἀναδ' ὕσαι, παρὰ πίπτειν ἐπὶ τῶν Δελφίνων ἐπὶ κρο-
 τήσας, ἡμίγυμνοι, αἱ πολλαὶ τότε τῶν ἑρτων γένος, καὶ ἔ-
 τι ἄλλοι μὴ φοβερόν ἰδόντες τῶν θαλαττίων, ἅπαντα περὶ
 χόρειν αὐτὴν παρὰ. ὁ μὲν δὲ προσεδ' ὦν ἐπὶ βεβηκώς ἄρματος,

Z. De ea ipsa narrabo tibi. **N.** Profecto Iupiter amator fuit ex multo tempore puellæ: quod & olim sciebam. **Z.** Ita'que amorem quidem nosti. verū quæ subinde acciderunt nunc audi. Europa illa descendit ad littus iusura, coetaneis secum simul assumptis. Porro Iupiter tauro adsimulatus ipse, colludebat illis, pulcherrimus apparens, candidus nam'que erat vndique, cornua proinde illi sinuosa, & aspectus benignus. saliebat plane & ipse in litore, & mugiebat suauissime. quapropter Europa ausa est inscendere ipsum. Quo pacto, pleno cursu Iupiter exiliit in mare, ferens ipsam, vehendo'que incidens. Illa vero vehementer territa ex hac re, læua quidem tenebat cornu: ne periret, altera vero vento concitatum peplum continebat. **N.** Suaue hoc spectaculum ò zephyre, quod vidisti, & amatorium quod præstabat Iupiter, natando ferens dilectam. **Z.** Atqui quæ post hæc acciderunt suauiora multo note. Etenim mare statim non fluctuans factum est, & tranquillitatem ostentans, planū exhibuit se ipsum. At nos omnes quietem agentes nihil aliud quam spectatores facti eorum quæ fiebant sequebamus. Porro (Cupido Venus'que) amores aduolantes pedetentim super mare, vt interdum summis pedibus attingerent aquam, accensas faces ferendo, canebant simul hymeneum. Nereides vero emergentes, equitum ritu delphinis vectabantur, applaudentes feminudæ. Ad hæc tritonum genus, & si quæ alia sunt marinarum, quæ terribili non sunt aspectu. Omnia saliebant circa puellam. Et quidem neptunus conscendens currū.

ΔΙΑ. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

παροχούμενος τε, καὶ τῷ Ἀμφιτρίτῃ ἔχων προῆγε γεγενη-
 ῖως, προσδοκῶν νικησύνῳ τῷ ἀδελφῷ, ἐπὶ πᾶσι δὲ
 τῷ Ἀφροδίτῃ δύο τρίτων ἐφερον ἐπὶ κόγχῃ κατακει-
 μένῳ, ἃν παντοῖα ἐπιπλάττουσαν τῇ νύμφῃ, ταῦτα ἐκ
 φοινίκης ἄχρι τοῦ κρήτης ἐγένετο, ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ νύμφῃ, ὃ
 μὲν ταύρος οὐκ ἔτι ἐφάνετο ἐπιλαβόμενος δὲ τοῦ χερσὸς ὃ
 Ζεὺς, ἀπῆγε τῷ Εὐρώπῃ ἐς τὸ Δίκταορ ἄντρον ἐρυθριῶ-
 σιν καὶ κάτω ὄρωσαν, ἠπίστατο γὰρ ἦδ' ἔφ' ὅτι ἄγοιτο
 ἡμεῖς δ' ἐμπεσόντες ἄλλος ἄλλοι πελάγους μέσος δι-
 κυμαίνομεν. Ν. ὦ μακάριε Ζέφυρε τοῦ Νέεα, ἐγὼ δὲ χρῆ-
 στας, καὶ ἐλέφαντας, καὶ μέλαινας ἀνθρώπους ἴσχωρ.

ΝΕΚΡΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Διογένους. καὶ Πολυδένκου.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

Ω ΠΟΛΛΑ ΔΕΙΚΝΕΣ, ἐντέλλομαι σοι ἐπειδ' ἂν ταχι-
 σα ἀνέλθῃς, σὸν γὰρ ἐστὶν οἶμα τὸ ἀναβιβῶναι, ἄν-
 ρισιν, ἢν που ἴδῃς μένιππον τὸν κύνα, ἔυροις δ' ἂν αὐτὸν ἐν
 κορίνθῳ καὶ τὸ κρένειον, ἢ ἐν Λυκίῳ, ἢ ἐν ἐριζόντων πρὸς ἄλ-
 λήλους φιλοσόφων καταγελῶντα, ἐπεὶ πρὸς αὐτόν, ὅτι
 σοὶ ὦ μένιππε, κελεύει ὁ Διογένης, εἰ σοὶ ἱκανῶς τὰ ὑπὲρ
 γῆς καταγεγέλασται, ἦκαρ ἐνθάδε πολλῶν πλείων ἐπιγε-
 λασόμενον, ἐκὼ μὲν γὰρ ἐν ἀμφιβόλῃ σοι ἔτι ὁ γέλως ἦν
 καὶ πολὺ δ', τίς γὰρ ὅλως οἶδ' ἐτὶ μετὰ τὸν βίον; ἐν ταῦ-
 τα δὲ οὐ πάυσῃ βεβαίως γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν, καὶ μά-
 λιστα, ἐπειδ' ἂν ὄσας τούτῳ πλουσίους, καὶ σατράπας, καὶ

transferens'que, & Amphitriten precedebat hilaris, ostentans viam Ioui fratri natanti. Inter omnes vero Venerem duo Tritones ferebant / in concha iacentem, flores varios aspergentem sponsæ. Hæc ex phœnicia vsque Cretam sic contigerunt. Verum vbi peruenit ad insulā, taurus non amplius apparebat. arrepta vero manu Iupiter, abduxit Europam in dictæum antrum, erubescen-tem demissis in terram oculis. sciebat enim iam ob quod duceretur. At nos insidentes, alius aliam in pelagi partē fluctibus redimus. O beatum zephyrum, qui talia viderit. Verumtamen ego gryphes, & elephantes, & nigros homines conspiciam.

MORTVI DIALOGI.

DIOGENIS. & POLLVCIS.

DIOGENES.

Pollux, commēdo tibi, postquam celerrime ad superos redieris (tuū ē em̄ arbitror reuiviscere cras) sicubi videris Menippum canem, inuenies vero ipsum Corinthi iuxta Craneū, vel in Lyceō, contendentes mutuo philosophos irridentem, dicere velis ad eum: Quoniam tibi menippe iubet Diogenes. Si tibi satis terrena deriseris, vt venias huc, multo amplius habiturus quod irrideas. Alibi equidem in ambiguo tibi adhuc est, cuiusmodi risus sit, & certe multum hoc. Quis enim omnino agnoscat ea quæ sunt in vita? Hic vero non quiesces a constanti risu, quemadmodū ego nunc. Et maxime, vbi videas diuites, satrapas, &

πυράνους, οὗτοι ταπεινοί, καὶ ἀσκήμονες, ἐκ μόνης διμω-
γῆς διαγνωστικοί, καὶ ὅτι μαλθακοὶ καὶ ἀγεννῆς εἰ-
σι, μεμνημένοι τῶν ἀνῶ, ταῦτα λέγει αὐτοῖς, καὶ προσέτι ἐμ-
πλησάμενον πῦρ πῆραρ ἦκεν θέρμων τὲ πολλῶν, καὶ εἰ-
πὺν εὐραὶ ἐν τῇ τριόδῳ ἐκάτης δευτέρου κείμενον, ἢ ὥρ ἐκ
καθαρσίης, ἢ τί τοιοῦτο. Π. ἀλλ' ἀπαγγελῶ ταν-
τα ὧ Διόγενες, ὅπως δὲ εἶδ' ὡς μάλιστα, ὁ ποῖος τίς ἐστὶ, τῷ
ὄψιν. Δ. γέρων, φαλακρός, τριβώνιον ἔχων πολύν-
θυρον, ἅπαντι ἀνέμῳ ἀναπεπταμένον, καὶ τὰς ἐπιπτύ-
χας τῶν ῥακίων ποικίλον, γελᾷ δ' αἰεὶ, καὶ τα πολλὰ τῷ
ἀλαζόνας τούτους φιλοσόφους ἐπισκώπτει.

Π. ῥαδίον εὐρεῖν ἀπό γε τούτων. Δ. βούλει καὶ
πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους συντελομαί τι τοῦς φιλοσόφους.

Π. λέγε, οὐ βαρὺ γὰρ οὐδὲ τοιο. Δ. τὸ μὲν, ὅ-
λον παύσασθαι αὐτοῖς παρεγγύα ληροῦσι, καὶ περὶ τῶν
ὅλων ἐρίζουσι, καὶ κέρτα φέουσιν ἀλλήλοις, καὶ κροκοδεί-
λους ποιοῦσι, καὶ τοιαῦτα ἅπορα ἐρωτᾷ διδάσκουσι τὸν
νοῦν. Π. ἀλλ' ἐμὲ ἀμαθὴ καὶ ἀπαιδευτομ εἶναι φήσουσι,
κατηγοροῦντά τις σοφίας αὐτῶν. Δ. σὺ δὲ διμώξεαι
αὐτοῖς παρ' ἐμὸν λέγε. Π. καὶ ταντα ὧ Διόγενες ἀ-
παγγελῶ. Δ. τοῖς πλουσίοις δὲ ὧ φίλτατον πολυεύ-
κτορ, ἀπάγγελε τάντα παρ' ἡμῶν, τί ὧ μάταιοι τὸν χρυσὸν
φυλάττετε, τί δὲ τιμωρεῖσθαι ἑαυτοὺς, λογιζόμενοι τοῦς
τόκους καὶ τάλαντα ἐπὶ τάλαντοις σωτιθέντες, οὐκ ἔχοντες
ἕνα ὀβολὸν ἔχοντας ἦκεν μετ' ὀλίγου. Π. εἰρήσεται
καὶ ταντα πρὸς ἐκείνους. Δ. ἀλλὰ καὶ τοῖς καλοῖς γε,
ἢ ἰσχυροῖς λέγε, μεγάλῳ τε τῷ κορινθίῳ, καὶ Δαμοζένῳ
τῷ παλαιῷ, οὐκ ἀρ' ἡμῖν οὔτε ἢ ξανθὴ κόμη, ἢ οὔτε τὰ χρυσὰ

tyrannos sic deiectos, & neutiquam insignes, ex solo eius
latu cognitos, & quam molles & degeneres sint recorda-
teseorum quæ sunt apud superos. Hæc illi prædica. pro-
inde ut impleta perâ veniat lupino multo, & alicubi re-
perta in triuio hecatæ coena apposita, aut ouum ex pur-
gatione/vel quid huiuscemodî. P. Sed renuntiabo hæc
diogenes. quo pacto autem agnouero eum maxime?
qualis nam vultu est? D. Vetulus, caluus, laceram ve-
stem habens multo aditu, omni vento peruiam, & super
ne plicas panniculorum quamplurium. Ridet vero sem-
per, & frequenter arrogantes philosophos obseruat. P. Fa-
cile eum fuerit inuenire apud illos. D. Velis & ad illos
iplos referre mandatî quippiâ philosophos. P. Dic, nō
molestum enim hoc est. D. Hoc quidem: ut in totū tē-
perent sibi ab allegatione nugarum / & ab omni verborū
pugna, quæ cornua generant illis mutuo, crocodilos q; fa-
ciunt, & hæc dubia inquirunt, cum de hoc doceat sensus.
P. At me indoctum & rudem esse dicent/ accusantem
sapientiam eorum. D. Tu verò plorare ipsis à me
manda. P. Et hæc diogenes renuntiabo. D. Di-
uites verò amicissime pollux, affare hisce à me verbis,
Quid òvani aurum amatis? Quid verò excruciatîs vos-
iplos, computantes vsuram, & talentum super talenta
addentes: quibus necesse est vnum obolum habentes, ve-
nire post pusillum? P. Dicam & talia ad illos?
DIOGENES. Verum tamen & formosis, & præualis-
dis dic megillo, Corintho, & damoxeno luctatori, quo-
niam apud nos, neque flaua coma, aut faciei venustas

ἢ μέλανα ὄμματα, ἐξ ὅσων ἐπὶ τῷ προσώπῳ ἔτι ἐστὶν,
ἢ νευρὰ ἔντονα, ἢ ὥμοι καρτεροί, ἀλλὰ πάντα, μία ἡμῖν κό-
νιφασί, κρῆνιά γυμνά τῷ κάλλους. Π. οὐ χαλεπὸν οὖν
δὲ ταῦτα εἰπεῖν πρὸς τοὺς καλοὺς, καὶ ἰσχυροὺς.

Δ. καὶ τοῖς πένησιρ ὧ δάκων, πολλοὶ δ' εἰσὶ καὶ ἀχθὸς
πῆνοι τῷ πρᾶγματι, καὶ δικτεῖροντες πλὴν ἀπορίᾳ, λέγε
μήτε δ' ἀκρῆν, μήτε διμῶξεν, διηγησάμεν. Τὸ ἐν ταῦτα
ὅσοι μίαν, καὶ ὅτι ὄψονται τοὺς ἐκείνου πλουσίους οὐδὲν ἀμεί-
νους αὐτῶν, καὶ Λακεδαιμονίους δὲ τοῖς σοῖς ταῦτα, εἰ δο-
κῇ, παρ' ἐμοὶ ἐπιτίμησιν λέγων ἐκ λελύσθαι αὐτούς.

Π. μηδὲρ ὧ Διόγενες περὶ Λακεδαιμονίων λέγε, οὐ γὰρ ἄ-
νέξομαι γε, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἄλλους ἐφησθαι, ἀπαγγελάω.

Δ. ἔασω μερτὸν τοὺς ἐπεί σοι δοκῇ, σὺ δὲ οἷς προῖπον,
ἀπένεγκαι παρ' ἐμοὶ τοὺς λόγους.

ΠΛΟΝΤΩΝΟΣ. ἢ κατὰ μνήμων. ΚΡΟΙΣΟΣ.

Οὐ φέρομεν ὧ πλόντων, μνήμων τούτου δ' ἐμκίνα πα-
ροικούντα, ὥστε ἢ ἐκ ἐνὸν ποὶ κατὰ στήσιν, ἢ ἡμῖς μετοική-
σωμεν εἰς ἕτερον τόπον. ΠΛΟΝΤΩ. τί δ' ἡμᾶς δε-
νὸν ἐργάζεται ὁ μόνερος ὦν; Κ. ἐπειδ' ἂν ἡμῖς διμώ-
ζομεν, καὶ σένομεν, ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, μίδ' αὖ μὴ
ὁποῖ τῷ χρευσίῳ, σαφ' ἀνάπαλος δὲ φησὶ πολλῆς τρυφῆς, ἐ-
γὼ δὲ τῶν θησαυρῶν, ἐπιγελάω. Ὁ ἐξουδίζῃ, ἀνδράποδα
καὶ καθάρματα ἡμᾶς ἀποκαλῶν, εἴποτε δὲ καὶ ἄδωρ ἐπιτα-
ράττει ἡμῶν τὰς διμωγὰς, καὶ ὅλως λυπηρὸς ἐστὶ.

ΠΛΟΝΤΩ. τί ταῦτα φασὶν ὧ μνήμων;

ΜΕΝΙΠ. ἀλλήθ' ὧ πλόντων, μισῶ γὰρ αὐτοὺς ἀγενεῖς
καὶ ὀλεθρίους ὄντας, οἷς οὐκ ἀπέχρησε βιῶνα κακῶς,
ἀλλὰ καὶ ἀποθανόντες ἔτι μέμνηται καὶ περιέχονται

nigriue oculi, rubor denique vultus amplius adfunt, non nerui robusti, aut humeri validi, sed omnia quæ de nobis dicuntur / vnus est pulvis, caput nudum forma. P. Nō graue, neque hæc mihi fuerit dicere ad formosos / & viribus prestantes. D. Et pauperibus o spartane, (multi enim sunt dolore affecti in rebus / & miseri ob egestatē) dic: ne lachrymentur: nec eiulent: narrando quam hic habituri sint equalitatē & quod visuri sint diuites nihil meliores ipsis. Et Lacedæmoniis tuis talia (si visum fuerit) à me dicens, ex cruciatu liberaueris ipsos. P. Nihil o dīo, de Lacedæmoniis dic. non enim accipiam. Quæ verò ad alios dixisti, renuntiabo. D. Dimittimus hæc tuæ coniecturæ. tu verò illis prædica: refer'que mihi eorum sermones:

PLUTONIS. Veladuersus MENIPPVM.

C R O E S.

Non ferimus o Pluto, menippum hunc canem, cohabitātem, quapropter aut illum aliò colloca, aut nos commigrabimus in alium locum: P. Quid nobis molesti faciat paris conditionis mortuus? C. Postquam nos in fletum prorumpimus, & gemimus, illorum recordantes quæ sursum sunt midas quidē tanti auri, sardanapal⁹ vero multijugę voluptatis, porro ego thesaurorum, irridet ille semper & exprobrat, mancipia & scelestos nos cognominās, interdū vero & cātans, cōturbat nobis fletū. Deniq; omnino molestus est. P. Quid hæc de te dicunt menippe? M. Vere o Pluto, odio namq; ipsos degeneres & perniciosos existentes, quibus non profuit viuere perperam, verum & morientes recordantur, mentēque concipiunt

τῶν ἄνθρωπων, χαίρω τοι γὰρ οὐκ ἀνθρώπων αὐτούς. Π. ἀλλ' οὐ
 χρεὶν λυποῦνται γὰρ οὐ μὴν στερούμενοι. Μ. ἡρῶ
 σὺ μωραίνεις ὡς πλούσιον, ὁ μὴ στερῶν τοῖς τοῦ πλούτου στεναγ-
 μοῖς. Π. οὐδ' αὖτις, ἀλλ' οὐκ ἔμελλε θέλησαι μὴ στασιάζειν
 ὑμᾶς. Μ. ἡρῶ μὲν ὡς κακίστοις ἀνθρώποις, καὶ φρυγῶν, καὶ
 Ἀσσυρίων οὕτω γινώσκετε, ὥς οὐδ' ἐπαυσόμην μου, ἐνθα
 γὰρ ἂν ἴκτε, ἀκολούθῃσιν ἀνθρώπων καὶ κατὰ δόξαν ἡρῶ κατὰ γε-
 λῶν. Κ. τάντα οὐχ ὕβρις; Μ. οὐκ, ἀλλ' ἐκείνα ὕ-
 βρις ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε, προσκυνοῦσαι ἄξιοντες, καὶ ἐλευ-
 θεροὺς ἀνδράσιμ' ἐντρύφοντες, ἡρῶ τῇ θανάτου τοπαράτῳ
 οὐ μνημονεύοντες, τοι γὰρ οὐκ οἰμώζετε πάντων ἐκείνων ἀ-
 φηρημένοι. Κ. πολλῶν γέ ὡς δεοί, ἡρῶ μεγαλῶν κτημά-
 των. Μ. ὅσου μὲν ἐγὼ χρυσού; Σαρδία. ὅσῃ δ' ἐ-
 γὼ τρυφῆς; Μ. εὐγε, οὕτω ποιεῖτε; ὁ δ' ὕψισθε μὲν ὕ-
 μεις, ἐγὼ δὲ τὸ γινώθαι σαυτὸν, πολλὰ κίε, συνείρω, ἐπ' ἅσῃ
 μοι ὑμῖν, ὥς ποιεῖ γὰρ ἂν ταῦτα τοιάντα, οἰμωγαῖς ἐπὶ
 δ' ὁμιλον.

μηνίππου, Ἀμφιλόχου καὶ Τροφωνίου.

Μ Ε Ν Ι Π Ρ Ο Σ.

Σφὼ μὲν τοὶ ὡς τροφῶντε, ἡρῶ Ἀμφίλοχε, νεκροὶ ὄντες,
 οὐκ οἶδ' ὅπως νῆσιν κατήξιωθήτε, καὶ μάντιες δοκῆτε, καὶ ὡς
 μάταιοι τῶν ἀνθρώπων θεοὺς ὑμᾶς ὑπελήφασιν εἶναι.

Τί οὖν ἡμεῖς αἵτιοι, εἰ ὑπ' ἀνοίας ἐκείνοι τοιάντα περὶ
 νεκρῶν δοξάζουσιν; Μ. ἀλλ' οὐκ ἔμ' ἐδ' ὅξασον, εἰ μὴ ζῶν-
 τες καὶ ὑμεῖς τοιάντα ἐτετρατένεσθε, ὥς τὰ μέλλοντα
 ὡροῦσθε, καὶ ὡροῦσθαι διὰ μὲν τοῖς ἐρωμένοις.

Τ. ὡς μὲν ἵππε, Ἀμφίλοχε μὲν οὕτω ὅτι ἔμ' ἔμ' ἔμ' ἔμ'
 εἰδείη, ὅτι αὐτῷ ἀποκριτέον ὑπὲρ αὐτῶν, ἐγὼ δὲ

quæ sunt in vita. Gaudeo ergo molestiis afficiens eos. P. Sed non oportet. tristantur enim non paruis rebus orbatim. M. Et tu stulte agis Pluto, suffragium præbens talibus suspiriis. P. Nequaquam. haud enim velim seditionem mouere inter vos. M. Atqui o flagitiosissimi Lydorū, Phrygū & Assyriorum, sic dinoscite: quod mihi non detur quies, quo enim iueritis molestiis afficiēs & occinēs: sequar vos irridendo. C. Heccine contumelia? M. Non sed illa cōtumelia est quā ipsi vobis fecistis, adorari vos dignū iudicantes & à liberis viris delicias capiētes, mortisq; omnino nō recordantes, ita q; deflete omnia illa nunquā quieturi. C. Multas Dij boni, & magnas possedi opes. M. Quantum vero ego auri? S. Quantas ego voluptates? ME. Euge, sic facite, dolorēque affer te vobis ipsis, veruntamen ego verbum hoc, agnosce te ipsum, sæpius obijciens, cantabo vobis, decet nanque talibus suspiriis adhibere cantum.

Menippi. Amphiloche, & Trophonij.

M E N I P P V S.

Vos quidem Trophonie, & Amphiloche, mortui cū sitis nescio quo nam modo tēplis donati extiteritis, vatesque videamini, vani denique homines deos vos esse arbitrentur. T. Quid igitur nobis imputandum fuerit, si p̄ inscitiā illi talia de mortuis opinantur? M. Verūtamē hæc nō fuissent opinati nisi & vos cū viueretis, eiusmodi portēta ostēdissetis, tanquā futurorū p̄scij, & p̄dicere potētes interrogātibus. T. Menippe, Amphiloche certe hic nouit quomodo ipsi respondendū sit pro se. Ceterum ego

ἦρως εἰμὶ, καὶ μαντεύομαι ἢν τις κατέλθοι παρ' ἐμὲ, σὺ δ' ἔοικας οὐκ ἐπιδεδήμηκέναι Λεβαδείᾳ τὸ παρ' ἄπαρ, οὐ γὰρ ἠπίστανες σὺ τούτοις. Μ. τί φῆς; εἰμὴ ἐξ Λεβαδείας γὰρ παρ' ἐλθὼ, καὶ ἐσταλμένος ταῖς ὁδοῖς, γελοῖως μάξιζαμ' ἐν ταῖς χερσὶν ἔχωμ, ἐσερπύσω διὰ τοῦ στομίου ταπεινοῦ ὄντος ἐς τὸ σπλάγχνομ, οὐκ ἂν ἐδυσάμην εἰδέναι ὅτι νεκρὸς εἰώσπες ἡμεῖς, μόνῃ τῇ γοητείᾳ Διαφέρωμ, ἄλλὰ πρὸς οὐ μαντικῆς, τί δὲ ὁ ἦρως ἐστὶν; ἀγνοῶ. Τ. Εξ ἀνθρώπου τί, καὶ θεοῦ σώζετομ. Μ. ὁ μήτε ἀνθρώπος ἐστὶν, ὡς φῆς, μήτε θεός, καὶ δὲ ὑναμφατέρωμ ἐστὶν, καὶ οὐκ οὐκ οὐκ τοῦ θεοῦ ἐκείνο ἡμίτομον ἀπελήληκται. Τ. χρᾶς ὡς μένωσες ἐν βοιωτίᾳ. Μ. ὅκκ' οἶδα ὡς προφῶνεις, ὅτι καὶ λέγεις, ὅτι μὲν τοὶ ὅλοι ἐκ νεκρῶν ἀκριβῶς ὄρω.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΕΣ, καὶ ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΗΣ. ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ.

Σὺ δὲ ὡς ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΗΣ, ὡς ἀπέθανες; ἐγὼ μὲν γὰρ, ὅτι παρ' ἄσιττον ὦμ Δανίου, πλέωμ τοῦ ἱκανοῦ ἐμπαγὼμ ἀπὲς πνίγνυ, διστά. παρ' ἡς γὰρ ἀποθυήσκον τί μοι. Κ. παρ' ἡς ὡς ΖΗΝΟΦΑΝΤΕΣ, τὸ δ' ἐμὸμ παρ' ἄσιττον τι ἐγένετο, οἷσθα γὰρ καὶ σὺ ποὺ πτοιοδῶρομ τὸν γέροντα. Ζ.

τὸν ἄτεκνον τὸν πλοῦσιον, ὡς σὲ τὰ πολλὰ ἡμῶν συνόντας

Κ. ἐκείνομ αὐτὸν αἰεὶ ἐνδεράπευον, ὑπισχνόν μιν ὅτι ἐμὸι, τεθνήξουσιν, ἐπεὶ δὲ τὸ παρ' ἄμα ἐς μήκιστον ἐπεγίνετο, καὶ ἔπειτα τὸν τιθονόμ ὃ γέροντα ἐξῆ, ἐπίτομόντινα ὁδομ ἐπὶ τὸν κλῆρομ ἔδενον, παρ' ἡς γὰρ φάρμακον, ἀνέπεσσα τὸν ὀνοχόμ, ἐπεὶ δὲ τὰ χάρις ὃ πτοιοδῶρομ αὐτῆς σὴ πνίγνυ, πνίγνυ δ' ἐπικνῶς, ζωρότερον ἐμβαλόντα ἐς κύλικα, ἔτοιμον ἔχον αὐτὸ, καὶ ἐπιδ' ὄνα αὐτοῦ, εἰ δὲ τὸ ποιοῖς,

herus sum? vaticinorq; si quis descenderit ad me. Tu vero videris nonadijsse Lebadiam omnino. alioquin non incredulus esses rebus illis. M. Quid ais? nisi Lebadiam fuisssem profectus, amictus linteis, ridicule offam manibus gestans, irrepsissem peraugustum aditum in specum, nequaquam fieri potuisset, vt viderem quodd mortuus es, perinde atque nos, sola prestigiatura differens: sed per diuinandi artem. Quid tandem est heros? non enim intelligo. T. Ex homine quiddam & deo compositum. M. quod neq; homo sit (vt ais) neq; deus, verum pariter vtrumq;. Nunc igitur quo tua diuina illa dimidia pars recessit? T. Oracula reddit meñ. in Lebaída. M. Haud scio trophonie quid dicas. quandoquidem totus es mortuus, vt ego plane video.

ZENOPHANTAE & CALLIDEMIDAE. zeno.

Tu Callidemides, quo nam modo interijsti? Nam quod ego parasitus existens dinie / immodice me ingurgitans prefocatus sim, tu quidē nosti. aderas enim mihi morietē. C. Aderam zenophantes verū mihi inopinatum quiddam accidit. Nosti equidē & tu ptœodorum senem. z. Orbū illū diuitē, cui te assidue videbā commorantem? C. Illū ipsum semper colēs captabā. promittēs mihi fore, vt in rē meā quāprimū moreretur. verū cū ea res in longissimū pferret, videlicet vltra rithonios annos sene viuentē, cōpēdiariā quādā viā ad hereditatē perueniēdi inueni. Siqđē emēdo venenū, persuasi pocillatori, vt simul atq; ptœodorus posceret bibere (bibit aut plixī⁹) p̄senti⁹ iijceret i calicē paratū hñdo qđ porrigeret illi qđ si fecisset:

λεύθερον ἐπωμοσάμην ἀφίστην αὐτόν. Ζ. τί οὖν ἐγένετο; πάνυ γάρ τι παρὰ δόξαν ἐρῆμ' ἔοικας.

Κ. ἐπεὶ τοίνυν λουσάμενοι ἤκομεν, δύο ἦδη ὁ μερκαῖος καὶ κύλικας ἐτοιμοὺς ἔχων πλὴν μὲν τοῦ πτοιοδῶρος πλὴν ἔχουσαν τὸ φάρμακον, πλὴν δ' ἑτέραν ἐμοί, σφαλεῖς, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἐμοὶ μὲν τὸ φάρμακον, πτοιοδῶρος δὲ τὰ ἀφάρμακτον ἐπέδωκεν, εἶπα ὁ μὲν ἐπινεν, ἐγὼ δὲ αὐτίκα μάλ' ἐκτάδην ἐκείμην, ὑπεβολιμαῖος ἀντ' ἐκείνου νεκρὸς, τί τοιοτέλεος ὦ Ζηνόφαντες; καὶ μὴν οὐκ ἔστι γὰρ ἐταίρω ἀνδρὶ ἐπιγελάειν. Ζ. ἄστ' ἔτι γὰρ ὦ καλλιόχημίς τις πέπονδας, ὁ γέρον δὲ τί πρὸς πάντας; Κ. πρῶτον μὲν ὅτι περὶ δάχνη πρὸς τὸ αὐφνίδιον, εἶτα συνεισδιμαί, τὸ γεγενημένον ἐγέλα καὶ αὐτὸς διὰ γε ὁ δινοχόος ἐργασαι.

Ζ. πολλὴν ἀλλ' οὐδὲ σὲ πλὴν ἐπίτομον ἐχρῶν τραπέσθαι ἤκε γὰρ ἂν σοὶ διὰ τοῦ λεωφόρου ἀσφαλέστερον, εἰ καὶ ὀλίγον βραδυτέρως ἦν.

Κνήμων, καὶ Δαμνίππου. ΚΝΗΜΩΝ.

τοιοτὸ ἐκένον τὸ τοῦ παροσμίας, ὁ νεβρός τὸν λέοντα.

Δ. τί ἀγανακτεῖς ὦ Κνήμων; Κ. πυνθάνη ὅτι ἀγανακτῶ; κληρονόμον ἀκούσιμ καταλέλοιπα, κατασοφισθεῖς ὁ ἀθλιός, οὗτος ἐβουλόμην ἄν μάλιστα σχῆν τὰ μὰ παρὰ λιπῶν. Δ. πῶς τοῦτ' ἐγένετο;

Κ. ἐρμόλαον τὸν πάνυ πλούσιον ἀτεκνον ὄντα, ἐπερὰ πενὴ ἐπὶ θανάτῳ, καὶ ἐκένον οὐκ ἀκρόως πλὴν θεραπείαν προσίεντο, ἔδοξε δὲ μοι καὶ σοφόν, τοῦτ' εἶναι. θεσθαι διαθήκας εἰς τὸ φανερόν, ὅν τις ἐκείνῳ καταλέλοιπα τὰ μὰ πάντα, ὥς καὶ ἐκένον ἐκλώσθαι καὶ τὰ αὐτὰ πράξει.

Δ. τί οὖν δὴ ἐκένον; Κ. ὅτι μὲν οὖν αὐτὸς ἐνέ-

manumittendum à me, iureiurando affirmabam illum.
 z. Quid igitur accidit? nam valde inopinatum quida-
 dam narraturus mihi videris. C. Posteaquam nunc
 loti venissemus: duo iam puer pocula parata habebat: al-
 terum ptoeodoro, habens venenum: alterum vero mihi.
 Errat autem nescio quomodo, mihi venenum, ptoeodo-
 ro innoxium porrigens. At vbi ille bibit: ego statim val-
 de porrectim sternebar, supposititium illius loco funus.
 Cur hæc rides zenophanta? Atqui non convenit amicū
 virum irridere. z. Lepide pꝛfecto Callidemides ti-
 bi reseuenit. Senex vero quid ad hæc? C. Primum
 quidem conturbatum est ad subitum casum. Deinde in-
 telligens, puto quod acciderat, risit & ipse huiusmodi quæ
 pocillator fecerat. z. Verum enimvero, neq; te ad cōpē-
 dium hoc oportuit diuertere. venisset enim tibi per vul-
 gatā viam quod fuisset tutius & si paulo serius exitisset.

CNEMONIS. & DAMNIPPI. Cnemon.

Hoc illud est quod vulgo dici solet: hinnulus leonem.
 D. Quid conquereris Cnemon? C. Interrogas quid
 conquerar? Hæredem præter animi sententiam reliqui:
 astu delusus miser: quos volebam maxime habere: bo-
 nis meis relictis. DAMNIPPVS. Quidnam istuc
 euenit? C. Hermolaum illum valde diuitem, orbū,
 captabam: inseruiens imminente morte. neque ille gra-
 uatim officium admisit meum. Visum vero erat mihi
 cōsultū esse, si proferre testamentū in publicū: in quo illi
 reliquisset res meas omnes, vt & ille me imitaret, idē q;
 faceret. D. Quid igitur ille fecit? C. Quid ille in-

γράφει ταῦτε ἑαυτὸν Διαθήκαις οὐκ οἶδ' αἶ, ἐγὼ γοῦν ἄφνω
 πέθανον, τοῦ τέγουε μοι ἐπιπεσόντος, καὶ νῦν ἐρμόλα-
 ος ἔχει τὰ μαῦς, ὥστε τρεῖς λάβραξ, καὶ τὸ ἄγκυστρον τοῦ δι-
 λέατι συγκατασπάσας. Δ. οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄν-
 τὸν σὲ δὲ ἁλίεα, ὥστε σόφισμα μὴ σ' αὐτοῦ σωτέθηκες.
 Κ. ἔοικα, οἰμῶζω τοῖς γούρῳ.

ΣΙΜΥΛΟΥ. καὶ πολυστράτου. ΣΙΜΥΛΟΣ.

ἦκε ποτὲ ὧ πολυστράτε καὶ σὺ παρ' ἡμᾶς, ἔτη, οἷ-
 μαί, οὐ πολὺ ἀποδ' ἔοντα ἢ ἑκατὸν βεβιωκώς. Π.
 δεκάτ' ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ὧ Σίμυλε. Σ. πῶς δὲ τὰ
 μετ' ἐμὲ τὰ νῦν ἐβίωε τριάκοντα; ἐγὼ γούρ' ἀμφὶ τὰ ἐβίω-
 μήκοντά σου ὄντα ἄπεθανον.

Π. ὑπερίδισα, εἰ καὶ σοὶ παρὰ δόξοντο τοῖς δόξαι. Σ.
 παρὰ δόξον, εἰ γέρωμ τε, καὶ ἄσθενής, ἄτεκνός τε προσέτι,
 ἦδ' ἐσθλὰ ποῖς σὺ τοῦ βίω ἐδύνασο. Π. δὲ μὲν πρῶ-
 τον ἅπαντα ἐδύναμην, ἔτι καὶ παῖδες ὡρεῖσσι ἦσαν πολλοί,
 καὶ γυναικες ἀβροτάται, καὶ μύρα, καὶ οἶνος ἀνδρσμίαις,
 καὶ τράπεζαι ὑπὲρ τὰς σὺ Σικελία. ΣΙΜΥΛ.

καὶ νῦν τὰ νῦν, ἐγὼ γὰρ σε πάνυ φειδόμενον ἠπιστάμην.
 πολυστρά. ἀλλ' ὑπέρρεα μοι ὧ γενναῖε παρ' ἄλλων τὰς
 γὰρ καὶ καὶ ἔωθεμ μὲν ἐυθύει ἐπὶ δυνάε, ἐφοίτων μάλα πολ-
 λοί, μετὰ δὲ πάντοί α μοι Δῶρα προσήδ' ετο ἅπαντα χόθεμ
 ὅτι γῆς κάλλιστα. Σ. ἐπυράνκησας ὧ πολυστράτε μετ'
 ἐμῇ. Π. οὐκ, ἀλλ' ἐραστὰς εἶχον μυρῆους. Σ. ἐγὼ
 λασα, ἐραστὰς, σὺ τῆλικτός ὢμ, ὁ δ' οἶδ' αἶς τέπ' αρας, ἔχωμι
 πολυστράτ. νῦν δὲ, τοῦς ἀρίστους γε ἢ σὺ σὺ τῇ πόλει, καὶ
 γέροντά με, καὶ φαλακρόν, ὥς ὄρεα ὄντα, καὶ λημῶντα προσέει,

seripserit suo testamento, ignoro. Cæterum ego subito è
vita sublatus sum: tecto me opprimente. & nunc heimo
laus possidet quæ mea sunt, quasi lupus piseis, hamum cū
esca pariter conuulsisset. d. Non solum hoc, sed & te
ipsum piscatorē simul abstulit. Ita q; technā istā in caput
tuū struxeras. C. Apparet sic factū. deploro iō q; istuc:

SIMYLI, ac POLYSTRATI. Simylus.

Venisti tandem polystrate, & tu ad nos, annos (vt puto)
haud multo pauciores centum quum vixeris. POLY.

Octo supra nonaginta, simyle. SIMYLV S. Qui

nam post me vixisti triginta annos? Ego enim fere te se-
ptuagenario existente, periij. P. Quam stauissime,

& si tibi inopinatum hoc esse videatur. S. Inopinatū

certe: si vetulo tibi, inualido que, insuper & orbo, iucun-
dum esse quicquam in vita potuerit. P. Principio om-

nia poteram. Denique & pueri formosi aderant multi.

tum mulieres nitidissimæ, vnguenta, vinum, fragrans,

mensæ postremo lautiores sicutis. SIM. Noua hæc

sunt. nam ego te apprime parcum credebam. POLI.

At scatebant mihi vir præclare, ex alijs opes. Tum di-

luculo protinus ad fores meas veniebant quàm plurimi,

simul que ex omnium rerum genere mihi donā affere-

bant, quæ vbiuis terrarum habentur pulcherrima. S.

Num regnum gessisti polystrate post me? POLYSTR.

Minime. sed amātes habui innumeros. S. Nō possum

nō ridere. Tu ne amātes? tātus natu quum esses, dētes.

iiij. vix habens. P. Per Iouē optimates eorū habebā qui

fuerūt ī ciuitate, etiā senex, calu°, vt vides, & ī sup lippies.

καὶ κορυζῶντα, ὑπερβόοντο θεραπεύοντες, καὶ μακάρους ἦν
 αὐτῶν, ὅντινα ἄν καὶ μόνον προσέβλεψα. Σ.
 μὲν καὶ σὺ τίνα ὥσπερ ὁ φάωρ πλὴν Αφροδίτης ἐκ χίου
 διαπόρεμευσας, εἰτά σοι ἐυξαμύνω, εἶδοις νέον εἶναι καὶ κα-
 λὸν δὲ ὑπαρχῆς καὶ ἀξίεραστον. Π. εὖν, ἀλλὰ τοῦ-
 τῷ ὦν περιπόνητος ἦν. Σ. ἀνίγματα λέγεις.
 Π. καὶ μὲν πρόδηλός γε ὁ ἔρωσ' οὐτοσί πολὺν ὦν, ὁ περ
 εἰ τοῦς ἀπέκτους καὶ πλουσίους γέροντας. Σ. νῦν
 μακρᾶνω σου τὸ κάλλος, ὃ θαυμάσιον, ὅτι παρὰ τὴν χρυσῆν
 Αφροδίτην ἦν. Π. ἀτὰρ ὦ σίμυλ' οὐκ ὀλίγα τῶν ἔρα-
 στῶν ἀπολέλαυκα, μονονουχὶ προσκυνούμην, ὑπ' αὐτῶν
 καὶ ἐθρυπτομὲν δὲ πωλλὰ κίς, καὶ ἀπέκτεον αὐτῶν τινὰς
 ἐνίοτε, οἱ δὲ ἡμιλλῶντο, καὶ ἀλλήλους ὑπερεβάλλοντο ἐν
 τῇ περὶ ἐμὲ φιλοτιμίᾳ. Σ. τέλ' οὖν, πῶς ἐκεί-
 λυσω περὶ τῶν κτημάτων. Π. εἰς τὸ φανερὸν μὲν ἔ-
 καστόν αὐτῶν κληρονόμον ἀπολαπῆν ἑφασκον, ὃ δ' ἐπὶ
 στείλει, καὶ καλακευτικώτερον παρ' ἐκείνου ἐαυτὸν, ἄλ-
 λα δὲ τὰς ἀληθεῖς Διαθήκας, ἐκείνας ἔχω κατέλιπον,
 διμῶξην ἅπασιν φάσας. Σ. τίνα δ' αἰ τελευτοῦμαι κλη-
 ρονόμον ἔσχω; ἦπου τινὰ τῶν ἀπὸ τοῦ γένους;
 Π. οὐ μαδί', ἀλλὰ νεώτερόν τινα ἦν μερακιῶν τῶν
 ἑταίρων φρονέοντα. Σ. ἀμφὶ πόσα ἔτη ὦ πολὺ στρατὸς
 Π. σχεδὸν ἀμφὶ τὰ ἑκοσί. Σ. ἦδ' ἡ μακρᾶν ἄ-
 τινά σοι ἐκείνος ἐχαρίζετο. Π. πολλὴν ἀλλὰ πολὺ ἐκεί-
 νων ἀξιώτερος κληρονόμος, εἰ καὶ βάριβαρος ἦν καὶ ὅλε-
 ρος ὦν ἦδ' ἡ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀριστοὶ διέταπενούσι, ἐκέν-
 τοῖσιν ἐκληρονόμησέ μου, καὶ νῦν ἐν τοῖς ἐνταφρίδ' αἰ-
 ριθμίζεται, ὑπερβόοντο μὲν τὰ γένεον καὶ βαρβαρίζων.

cæcutiēs'q; ac naribus muccolis, inferuientes. deniq; beatus erat ex ipsis quęcunq; etiā solum aspexissem. s. Nūquid & tu quendā vt phæon ille, Venerem ex Chio transuexisti, quę deinde tibi optanti dederit vt iuuenis esses. ac formosus denuo fieres/amabilis'q;? p. Haud quāq; sed talis existens, vt dixi, supra modū amabilis erā. s. Enigmata narras. p. Atqui notissimus est amor ille. in multis existens, erga orbos ac diuites senes. s. Nūc primū disco, vnde tibi forma profecta fuerit vir egregie, nimirū ab aurea illa Venere. p. Verumtamen simile, non modicas ab amātibus utilitates tuli, propemodū etiā adorat' ab ipsis. Porro illudebā illis etiā sepius excludens nōnullos eorū interdum. verū illi tū decertabant: ac mutuo sese prefercbāt apud me quadā ambitione. s. Tādē vero de tuis quid statuisti facultatibus? p. In propatulo quē vnū quęq; ipsorū heredem me relicturū dicebā. quod vbi crederent illi, obsequentiorē se quis'q; eorum exhibebat. alteras autem veras testamenti tabulas habens: illas reliqui, in quibus plorare omnes iussi. s. Quem vero extreme pronunciabant? Num quempiam ex cognatis? p. Non per Iouem, sed nouitiū quendam adulescētulorū formosum, phrygiū. s. Quot propemodū annos agebat. p. Ferme viginti. s. Iam intelligo cuiusmodi te ille obsequijs demeruerit. p. Attamen multo illis dignior, qui hæres esset, etiam si Barbarus erat ac perditus, quem iam ipsi etiam optimates colunt captantes. Is igitur hæres extitit mihi: & nunc inter patritios numeratur: subraſo mento, Barbaro'que cultu ac lingua.

κόδρον δὲ εὐγενέσις, καὶ Νιρέως καλλίωμ, καὶ ὁδυσσεὺς
 σωετώτερος λεγόμενος εἶναι. Σ. ὅν μοι μέλει, καὶ σὰ
 τηγνῶσά τω ῥῆι ἐλλάδ' ἔειδοκ' ἔκθ' ἐκθ' οἱ δὲ μὴ κληρονομί-
 τωσαν μόνον.

ΚΡΑΤΗΣ. καὶ Διογένους. ΚΡΑΤΗΣ.

Μοίριχον τὸν πλούσιον ἐγίνωσκες ὥς Διόγενες; τὸν
 πάντῳ πλούσιον, τὸν ἐκ Κορίνθου τὸν τὰς πολλὰς ὀλκάδας
 ἔχοντα, οὐδ' ἀνεψιὸς Ἀριστέας πλούσιος καὶ αὐτὸς ὦμ, τὸ δ'
 μαρτυροῦν ἐκείνο εἰώθετο ἐπιλέγειν, ἢ μὴ ἀνὰ ἡμῶν, ἢ ἐγώ σε. Δ.
 τίνας ἔνεκα ὥς Κράτης ἐθεράπευον ἀλλήλους; ΚΡΑΤ. τὸν
 κλήρου, ἔνεκα ἐκάτερος ἡλικιωτάι ὄντες, καὶ τὰς Διαθήκας
 ἐς τὸ φανερόν ἐτίθεντο. Ἀριστέα μόνον, ὃς Μοίριχος ἐπὶ προα-
 ποσίνοι, Δεσπότην ἀφιεῖς ἢ ἑαυτοῦ πάντων. Μοίριχον
 δὲ ὁ Ἀριστέας, εἰ παρὸς αὐτοῦ, ταῦτα μὲν ἐγγρά-
 πτο, οἱ δὲ ἐθεράπευον, ἀλλήλους ὑπερβαλλόμενοι τῇ κολα-
 κίᾳ, καὶ οἱ μάντις, εἴτε ἀπὸ τῶν ἄστρον τεκμαιρόμενοι
 τὸ μέλλον, εἴτε ἀπὸ τῶν ὀνείρων, ὥς γε καλλίωμ παῖδες
 ἀλλὰ καὶ ὁ Πνθίος αὐτὸς ἄρτι μόνον Ἀριστῆ παρῆχε τὸ
 κράτος, ἄρτι δὲ Μοίριχον, καὶ τὰ τέλαντα ποτὲ μὲν ἐπὶ
 πτωχόν, νῦν δ' ἐκείνον ἐρρεπεν, Διογ. τί ὧς πέραις ἐγένετο
 τοῦ Κράτους ἀκούσαι γὰρ ἄξιον. Κ. ἀμφω πενῶσις ἐπὶ
 μίᾳ ἡμέρᾳ, οἱ δὲ κλήροι ἐς εὐνόμιον καὶ θρασυκλέα περιήλ-
 θον, ἀμφω συγγενεῖς ὄντας, οὐδὲ πώποτε προμαντευομένους,
 οὕτως γενέσθαι ταῦτα, Διαπλέοντες γὰρ ἀπὸ Σικυῶν ἐς
 Κίρραν, καταμέσοι τὸν πόρον πλαγίῳ περιπεσόντες ὥθ'
 ἰάπυγι, ἀνέτράπησαν. Δ. εὖ ἐποίησαν, ἡμεῖς δὲ ὁπότε
 ῥ' ὥθ' ἰδίῳ ἡμεῖς, οὐδέ μιν τοιοῦτον ἐνενοῶμεν πρὸς ἀλλήλων,

quin Codro generosiorē, nīreo formosiorē, & Vlyſſe prudentiorē eum eſſe predicant. s. Non mihi admodum curæ eſt, etiā ſi imperet toti Græciæ, vbi libeat illi modo non potiantur hæreditate.

CRATES. & DIOGENES.

Crates.

Moerichum diuitem noueras ne Diogenes? qui vltra modum diues erat, ex Corintho proſectus/multas naues onuſtas mercibus poſſidens, cuius conſobrinus Ariſteas ipſe quoque diues Homericum illud ſolebat in ore habere. Aut me confice, aut ego tete. DIOGENES. Cuius rei gratia Crates, captabant ſe mutuo? CRATES. Hæreditatis cauſa, vtrique æquales quū eſſent. & teſtamenta in publicum propoſuerant. Ariſtean quidem Moerichus, ſi prior moreretur, dominū reliquit rerum ſuarū omniū. Moerichū verò Ariſteas, ſi prius decederet è vitā ipſa. Hæc ſiquidē cōſcripta erāt. Illi verò captabāt ſe mutuo, alter alterū ſuperare cōtēdēs adulationē. Porro vates ſiue ex aſtris cōiectātes futurū, ſiue ex ſomnijs, quēadmodū Chaldei faciūt, quin & Pythius ipſe nūc Ariſtean fore victorē, nunc Moerichū pronūciabat, & trutinā modo ad hunc, modo ad illū ſe inclinabat. D: Quid igitur tādē euenit crates? nā audire eſt opere precīū. C. Ambor mortui ſunt i vna die. ceterū hereditates ad Eunomiū & Thraſyclē deuenerūt, ābos illi cognatos exñtes, ne vnq̃ aliqd predicētib⁹ vatib⁹/q̃ videlicet futura eſſent talia. nauigātes em̃ ex ſiciōe i cirrhā, i medio curſu vadū ex obliq̃ icidētes, orto Iapyge eo depulſi ſunt. D. recte factū. nos verò aliquñ, dū i vitā eram⁹, nihil tale cogitabam⁹ alter de altero

οὔτε πώποτε θυζάμιον ἀντισθένιον ἀποθανόντα, ὡς κληρονομία αἰμιφθι βακτηρίας αὐτοῦ, εἶχε δὲ πᾶν κάρτερον ἐκ κοτίνου ποιησάμενος, οὔτε διμαίσι ὡς κράτης, ἐπεὶ οὐκ κληρονομῶν ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήματα, καὶ τὸν πῖνον, καὶ πλὴν πῆσαν χοίνικας δύο θέρμων ἔχουσαν.

Κ. οὐδὲν γὰρ μοι τούτων ἔδωκε, ἀλλ' οὐδὲ σοὶ ὡς Διόγενες, ἀγὰρ ἐχρῆν, σύ τε ἀντισθένους ἐκληρονομήσας, καὶ ἐγώ, σου πολλῶν μείζων καὶ σεμνότερα φθι περσῶν ἀρχῆς.

Δ. τίνα ταῦτα φῆς; Κ. σοφίαν, αὐτάρκειαν, ἀλήθειαν, παρρησίαν. Δ. νῦν Δία μέμνημαι τοιοῦτον διαδιδόντα, ὅς μιν τὸν πλοῦτον παρ' ἀντισθένους, καὶ σοὶ ἔτι πλείον καταλιπών. Κ. ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἡμέλωνται τῶν τοιούτων κτημάτων, καὶ οὐδεὶς ἐδεράσσειν ἡμᾶς κληρονομήσας προσδοκῶν, ἐς δὲ τὸ χρυσίον πάντες ἔβλεπον.

Δ. ἐκός τις, οὐ γὰρ εἶχοι, ἐνθα δέξαιντο τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν, ἀπερὶ ἡμῶν ἐπὶ τρυφῇ, καθάπερ τὰ σαθρὰ καὶ βαλαντίων ὥστε εἰπωτε καὶ ἐμβάλλει τις ἐς αὐτοὺς ἢ σοφίαν ἢ παρρησίαν ἢ ἀλήθειαν, ἐξέπιπτεν ἐνδυς, καὶ διέρρει, τῷ πυθμένος στέγαν οὐ διασωμένου, οἷόν τι πάσχειουσιν αἱ τῷ Δαναοῦ αὐταὶ παρθένοι ἐς τὸν τετρυπημένον πῖνον ἐπαντλοῦσαι, τὸ δὲ χρυσίον ὁδοῦσι καὶ ὄνου καὶ πάσης μηχανῆς ἐφύλαττον. Κ. οὐκοῦν ἡμεῖς μὲν ἔχομεν καὶ ταῦτα τὸν πλοῦτον, οἱ δὲ ὀβολὸν ἥζονσι κομίζοντες, καὶ τοιοῦτον ἄχρη τὸ πορθέμεν.

Ἀλεξάνδρου. Ἀνίβου. Μίνως, καὶ Σικκίω.

Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ.

Εμὲ δὲ προκεκρίσθαι σου ὡς λίβου, ἀμείνων γὰρ εἰμι.

ΑΝ. ὄνμενον, ἀλλ' ἐμεῖ. ΑΛ. οὐκοῦν δὲ μίνως Δικασά

neque vnquam optabam, Antisthenes vt moreretur: quo hereditate accederet mihi illius bacul⁹. habuit vero egregie validum, oleaginū, à se factū. Neque opinor Crates, tu desyderabas successionem me mortuo, rerum mearū: puta doli/ ac peræ, pro uiatico duos lupinos habentis. C. Neque enim mihi his rebus opus erat, sed nec tibi Diogenes. quę enim ad rem pertinebāt: quęq; tu Antistheni succedens accepisti, & ego: tibi multo potiora atq; splendidiora sunt, q̃ vel persarū imperiū. D. Quenā hec sunt quę ais? C. Sapiētiā dico sufficientiā, veritatē, fiduciā, & libertatē. D. Per Iouē, memini illarū me fuisse successorē opū post Antisthenē: tibiq; etiā longe maiores reliquisse. C. Verūtamenē alij aspernabant huiusmodi possessiones: nec quisq; captabat nos ob spē potiū de hereditatis: sed ad aurū omnes itēdebāt oculos. D. Haud iniuria. nō em̃ habuerūt vbi adciperēt hec à nobis tradita, rimosi ob delicias velut marcida receptacula. quapropter si qñ immittat quis in eo sapiētiā/ libertatē/ aut veritatē: elabit protinus: atq; perstillat: fundo retinere nō valēte. Cuiusmodi quiddā accidit danai filiabus, in pertusum doliū haustam aquam importātibus, quū tamē aurū dentibus ac vnguibus/ omniumq; conatu seruarent. C. Igitur non possi debimus etiā hic nostras opes: at illi obolū veniētes portant solum, & hunc ne vltērius quidē q̃ ad portitorem.

Alexandri. Annibalis. Minois. Scipionis.

A L E X A N D E R.

Me oportet præponi tibi Libice. melior enim sum. A N.
Nonequidem: sed me. A L E X A. Igitur minos iudi-

τω. Μ. τίνας δ' ἴστε; ΑΔ. οὗτος μὲν Αννίβας
 ὁ καρχηδόνιος, ἐγὼ δὲ Ἀλέξανδρος ὁ φιλίππου. Μ. νῦν
 Δία, ὁ μφότεροι ἐνδοξοὶ γὰρ ἄλλα περὶ τίνος ὑμῖν ἢ ἔρις;
 ΑΔΕΞΑΝΔ. περὶ προεδρίας, φησὶ γὰρ οὗτος ὅτι
 μείνων γεγενῆσθαι στρατηγὸς ἐμοῦ, ἐγὼ δὲ ἔσπερ ἅπαν-
 τες ἴσασιν, οὐχὶ τούτου μόνου, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν ὅτι
 πρὸ ἐμοῦ φημί Διενεγκῆν τὰ πολέμια.
 Μ. οὐκοῦν ὦν μέρεϊ ἐκάπερος ἐπάτω, σὺ δὲ πρῶτος ὁ λί-
 βυς λέγε. ΑΝ. ἔρ μὲν τούτο ὧ μίνωε ὠνάμην, ὅτι
 ὦν τὰντα καὶ πῶν ἐλλάδα φωνῶν ἐξέμαθον, ὥστε οὐ δὲ
 ταύτην πᾶν οὗτος ἐνέγκαιτό μου, φημί δὲ τούτους μάλι-
 στα ἐπαίνου ἀξίους εἶναι, ὅσοι τὸ μηδὲν εἶς ἀρχῆς ὄντες, ὅ-
 μως ἐπὶ μέγα προεχώρησαν δι' αὐτῶν, Δαυαμίντε περὶ-
 βαλλόμενοι, καὶ ἄξιοι Δόξαντες ἀρχῆς, ἐγὼ γοῦν μετ' ὀλί-
 γων ἐξορμήσας εἰς πῶν ἰβηρίαν, τὸ πρῶτον ὑπάρχων ὡν
 ὡν ἀδελφῶν, μεγίστων ἡζιώπῳν ἀριστος, κρηίδεις καὶ τού-
 κελτίβηρας ἔειλον, καὶ γαλατῶν ἐκράτησα τῶν ἐσπερίων,
 καὶ τὰ μεγάλα ὄρη ὑπερβάς, τὰ περὶ τὸν ἡριδανὸν ἅπαν-
 τας κατέδραμον, καὶ ἀναστάντες ἐποίησα τοσαύτας, πό-
 λεις, καὶ πῶν, περὶ νῦν ἰταλίαν ἐχερυσάμην, καὶ μέχρι
 ὅτι προαστείων τῆς περὶ χούσης πόλεως ἦλθον, καὶ τοσού-
 τος ἀπέκτεινα μιάς ἡμέρας, ὥστε τού-
 τος Δακτυλίους αὐτῶν μεδίμνοις ἀπομετρήσας, ὧν τοῦ-
 τος ποταμοῦς γεφυρώσαι τε-
 κροῖς, καὶ τὰντα πάντα ἔπραξα ὅντι Ἀμμωνος υἱὸς ὀνομα-
 σόμενος, ὅντι Διὸς εἶναι προσποιούμενος, ἢ ἐνύπνια τῆς μη-
 τρὸς Διειζὶν, ἀλλ' ἄνθρωπος εἶναι ὁμολογῶν στρατηγοῖς
 τε τοῖς συνωπιάτοις ἀντεξετάζομενος, καὶ στρατιώταις
 τοῖς μαχιμωτάτοις συμπολεκομένῳ, οὐκ ἐκείνους καὶ

cet. M. Quinam estis? A L. Hic quidem Annibal
 cartaginensis: ego vero Alexander filius philippi. M.
 Per Iouem, gloriosi vtrique. sed circa quod vobis est cō-
 tensio? A L. De præstantia, dicit enim hic meliorē
 se fuisse ducem exercitus: ego vero quemadmodum om-
 nes sciunt. Neque hoc solum, sed omnes quasi qui præ-
 cesserunt me / affirmo mihi cedere in re militari. M.
 Igitur in parte vterque dicat. tu verò primus Libyæ
 dic. A N. Vnum quidem hoc minos me iuuat: quod
 hic quoque græcum sermonē perdidici: quapropter neq;
 in hoc plus ille tollat lucri me. Aio autem illos maxime
 laudis dignos esse: qui quod nihil ab initio existentes / ta-
 men ad magna euasere à se ipsis: potentiam que adcipien-
 tes / & digni visi sunt principatu. Ego igitur cum paucis
 adpuli ad Iberiam: primum primas existens fratri / ma-
 ximas ad res gerendas iudicabar optimus. Proinde & Cel-
 tiberos coepi. Gallos deuici hesperiæ. magnos montes
 transmigraui, que circum Eridanum sunt omnia transcur-
 ri: vastationem feci eorum quæ illic erant: vrbes / & pla-
 nam Italiam subiugauī. vsque ad suburbia præminen-
 tis ciuitatis (romæ) veni. Tantos deinde occidi vna die
 vt anuli ipsorum modijs mensurati sint. Postremo flus-
 minibus pontes feci ex mortuis. Et hæc omnia gessi nec
 ammonis filius nominatus, neque deum me esse ex cō-
 posito prædicans, vel insomnia matris narrans, sed ho-
 minem plane me esse confitens, ducibus sapientissi-
 mis comparatus, & militibus pugnandi arte clarissi-
 mis congregiens,

Non medos &

f ij

ἀρμενίους ὑποφύγοντας πρὶν Διόκερτινᾶ, καὶ τοὺς
 μήσαντι παρὰ δ' ὄντας ἐνθὺ πλὴν νίκῃ, Ἀλέξανδρος δὲ
 πατρώων ἀρχῶν παρὰ λαβῶν, ἵκυσσε καὶ παρὰ πολὺν θ' ἐ-
 τανε, χρησάμενθ' τῇ τῆς τύχης ἐρμῇ, ἔπειτα οὖν ἐνίκησε
 τε, καὶ τὸν ὀλεθρον ἐκείνον Δαρδανίον, ὃν ἴσσω γέ καὶ ἄρβη-
 λους ἐκράτησε, ἀποστὰς τῶν πατρώων, προσκυρῆσθαι ἡ-
 ξίου καὶ Διαιτάρ, πλὴν μηδ' ἴπῳ μετεδ' ἦτοσε μίανδρον, καὶ ἐ-
 μισοφόνους ἐν τοῖς συμποσίοις τοὺς φίλους, καὶ σωελάμ-
 βανεν ἐπὶ θανάτῳ, ἐγὼ δὲ ἦρξα ἐπίσης τῆς πατρὶδος,
 καὶ ἐπειδὴ μετεπέμπετο πῶν πολεμίων, μεγάλῳ στῶ-
 λῳ ἐπιπλευσάντων τῆς λιβύης, ταχέως ὑπήκουσα, ὅτι δ' ἰδιώ-
 τῳ ἐλαυτὸν παρὲς χορ, καὶ καταδικασθεὶς ἦνεγκα ἐν γυνω-
 μόνω τὸ πρᾶγμα, καὶ τὰν τ' ἐπ' αὐτῷ βαρβαροῦ ὦρ, καὶ ἀ-
 πέδευτ' ὡς αὐδείας τῆς ἑλληνικῆς, οὔτε οὔτε ὁμηρον ὥς πρὸ
 οὐ γ' ἐραφώδους, οὔτε ὡς ἀριστοτέλει τοῦ σοφιστῆ παρ-
 αειθερίας, μόνον δὲ τῇ φύσει ἀγαθῇ χρησάμενος, ταῦτά ἐστιν,
 ἃ ἐγὼ Ἀλέξανδρος ἀμείνων φημί εἶναι, εἰ δ' ἔστι καλῶν,
 οὐ τοσὶν Διότι Διὰ θῆματι πλὴν κεφαλῇ Διεδίδετο, μακεδ' ὁ-
 σι μὲν ἴσως, καὶ ταῦτα σεμνὰ, οὐ μὴν Διὰ τοῦτ' ἀμείνων
 Δοξεῖν ἀνγενναίου καὶ στρατηγικοῦ ἀνδρός τῇ γνώμῃ πλέ-
 ον ἢ περὶ τυχῇ κεχρημύλου. ΜΙ. ὁ μὲν εἰρηκερ οὐκ
 ἀγεννῆ τὸν λόγον, οὐδ' ὡς λίβαν εἰκός ἢ ὑπὲρ αὐτοῦ σὺ δὲ
 ὦ Ἀλέξανδρε, τί πρὸς ταῦτα φησὶ ΑΛ. ἐχρῆν μὲν ὡς
 κήνως, μηδὲν πρὸς ἄνδρα οὕτω θρασυῖ. ἱκανὴ γὰρ ἡ φήμη
 Δι' ἀξίαν σε οἶος μὲν ἐγὼ βασιλεύς, ἰδοὺ δὲ οὕτ' ἄλκιρος
 ἐγένετο, ὅμως δὲ ὅρα εἰ κατ' ὀλίγον αὐτοῦ Διήνεγκα, ὅς
 νέθ' ὦρ ἐτι, παρὰ λαβῶν ἐπὶ τὰ πρᾶγματα, καὶ πλὴν ἀρχῶν
 τεταραγμένῳ κατέσχοι, καὶ τοὺς φονεὰς τῶ πατρὸς

Armenios fugientes priusq̃ sequatur quispiam & audenti tradentes statim victoriam. Alexander vero patriũ regnum adceptum illud admodum ampliauit: vsus fortunæ impetu. Postquam verò vicit miserũ illum dariũ in isto & arbilos deuicit: recedens à patrio more, adorari se passus, & modum viuendi medorum consequutus, ininteremit in conuiuio amicos, & auxiliari eis conatus in morte. Ego vero dominatus sum æqualiter patriæ. Et postquam reuocabar è prælio, magna classe traiiciens in Libyam continuo parui, & priuatum hominem me exhibui, damnatus, quetuli æquanimiter rem ipsam.

Atque hæc feci Barbarus existens, & expers disciplinæ græcanicæ, neque Homerum quemadmodum ille edidici, neque sub Aristotele præceptore sum eruditus sed sola natura optima vsus sum.

Hæc sunt, quibus ego me Alexandro meliorem prædico. Si vero est pulchrior, quia diademate caput ornauerit: macedonibus quidem similis, quibus hæc veneranda sunt. non tamen propter hæc melior videbitur generoso duce, viro consilio magis quàm fortuna vso. MINOS.

Hic quidem, dixit non ingenerosam orationem, neque vt Libycum decuit. Tu vero Alexander, quid ad hæc dicis? ALEXANDER.

Oportuit quidem & Minos, nihil ad hominem sic confidentem respondere. Satis enim fama ostendit tibi qualis ego sim rex: cuiusmodi vero hic latro fuerit. Tamen vide si in par illũ vicerim qui iuuenis quũ adhuc essem aggressus sum res: & regnum perturbatum obtinui. Intersectoris patris

μετ' ἄλλοις, καταφοβήσας τὴν ἐλλάδα τῇ Θηβαίων ἀπω-
 λείᾳ, στρατογός ὑπ' αὐτῶν χειροτονηθεὶς, οὐκ ἠξίωσα τὴν μα-
 κεδόνων ἀρχὴν περιέσωσιν ἀγαπᾶν ἀρχαίαν πόσων οὐ πα-
 τὴρ κατέλιπε, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπινοήσας τὴν γῆν, καὶ δε-
 νόμῃ ἠγασάμενος εἰ μὴ ἀπάντων κρατήσαιοι, ὀλίγους ἄ-
 γων, ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐπὶ τε τραυκῶς ἐκράτησα
 μεγάλη μάχη, καὶ τὴν Λυδίαν λαβὼν, καὶ ἰωνίαν, καὶ φρυ-
 γίαν, καὶ ἔλαυνε τὰς οὐκ ὀπίσθ' αἰ χερσὶν ἐκράτησεν, ἠλθον ἐπὶ ἰσ-
 σόμ' ἐνθα Δαρῖος ὑπέμενε, μυριάδας πολλὰς στρατοῦ
 ἄγων, καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ὦ μίνως, ὑμεῖς ἴστε, ὅσους ὑμῖν
 νεκροὺς ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ κατέπεμψα, φασί τοι οὐ πορθέμενός,
 μὴ διαρκέσαι αὐτοῖς τότε τὸ σκάφος, ἀλλὰ σχεδίασ' δια-
 πηξάμενους, τοὺς πολλοὺς αὐτῶν διαπλεῦσαι, καὶ τανύ-
 τα δὲ ἔπραττον αὐτοῖς προκινδυνεύων, καὶ τιτρώσκεσθαι
 ἑξῶν, καὶ ἵνα σοὶ μὴ τὰς οὐκ ἔσθ' αἰ τύχῃ, μὴ δὲ τὰς οὐκ ἔσθ' αἰ
 ἀρβήλοισι διη-
 γήσομαι, ἀλλὰ καὶ μέχρις ἰνδῶν ἠλθον, καὶ τὸν σκε-
 νόμ' ὅσον ἐποίησά μιν τῆς ἀρχῆς, καὶ τοὺς ἐλέφαντας αὐ-
 τῶν ἔειλον, καὶ πᾶσαν ἐχερυσάμην, καὶ σκύνδασ' δὲ οὐκ ἐν-
 κατοφρονήτους ἄνδρας, ὑπερβὰς τὸν πάνανθ' ἐνίκησα με-
 γάλῃ ἱππομαχίᾳ, καὶ τοὺς φίλους ἐν ἐποίκῃ, καὶ ἐ-
 χθρούς ἡμυρᾶμην, εἰ δὲ καὶ δεῖς εἰδόκειν τοῖς ἀνδρά-
 ποῖς, συγγνωστοὶ ἐκείνοι παρὰ τὸ μέγεθος ἦν πραγ-
 μάτων, καὶ τοιοῦτόν τι πιστέυσαντες περὶ ἐμοῦ,
 τὸ δ' οὐκ ἐπὶ τελευτᾷ ἐγὼ μὲν βασιλεύων ἀπέθανον,
 οὗτος δὲ οὐκ ἐπὶ φυγῇ ὡς παρὰ πρῆσιν, τῷ βίοντι
 κατὰ πρῶτον ἄξιον ἢ πανουργότατον καὶ ὁμότατον ὄντα,
 ὥς γὰρ δὴ ἐκράτησε τῶν ἰταλῶν, ἐὼ λέγειν ὅτι, οὐκ ἴσχυι,

ultus sum. Terrui græciam / thebarum subuersione:
dux' que illis præpositus / indignum putauī, macedonum
me regno cōtēptū esse, sed cupidus imperandi vltra hoc
quod pater reliquerat: totam sperans terram: & molestū
putans / si non omnibus imperarem. paucos ducens / su-
stuli in asiam: & apud granium vici magna pugna: Ly-
diam capiens, Ioniam, & phrygiam. Et omnino quæ
transierim semper subiugans / veni ad ipsum ission vbi
darius expectabat: infinitum exercitum ducens.

Et ab eo tempore ò minos, vos scitis quantos vobis mor-
in vna die miserim.

Dicit igitur portitor (Charon) non suffecisse ipsis tunc
scapham, sed ligna multa adiungens / multos ipsorum trās-
uexisse. Et hæc quidem feci ipse periculis expositis / &
vulnerari non timens. Et vt non quæ in tyro / neque in
arbēlis narrem, sed & vsque ad Indos veni: atque Ocea-
num mei terminum feci regni, ac elephantes eorum cœ-
pi: porrum' que subegi: & scythas non aspernandos vi-
ros.

Transiens deinde tanaïm / vici magna, equestri pugna.
Amicis benefeci: & de inimicis ultus sum.

Quod si & deus visus sum hominibus, digni venia sunt,
præ magnitudine rerum tale quippiam credentes de me.
Igitur tandem ego regno potitus moriebar.

Hic verò Annibal, in exilio fuit apud perusiam, Bithy-
nium.

Quæadmodū decuit in p̄bissimū & crudelissimū hoīem
Quod vero vicit Italos, omitto dicere, qm̄ non virtute

ἀλλὰ πονηρία καὶ ἀπιστία καὶ λόγοις, νόμιμον δὲ ἢ προ-
φανές οὐδὲν, ἐπεὶ δὲ μοι ὠνεῖσθαι πλὴν τρυφῶν, ἐκλελίσθαι
μοι δοκεῖ διὰ τοῦτο ὃν καπνὸν, ἑταίρους συνῶν, καὶ τοὺς το-
πολέμου καίρου, ὁ δὲ ναυμάσιος καθήκοντα, ἐγὼ δὲ ἐ-
μὴ μικρὰ τὰ ἐσπέρια δόξα, ἐπὶ πλὴν ἔω μάλλον ὥρμησα,
τί ἄν μέγα ἐπραξα, ἰταλίαν ἀναιμωτὶ λαβὼν, καὶ λιβύ-
ην, καὶ τὰ μέχρι γὰρ εἰς ὑπαγόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀξιόμα-
τα ἐδόξε μοι ἐκθῆναι, ὑποπτήσσοντα ἥδη καὶ δεσπότην ὁ
μολογούντα εἰρηκα, σὺ δὲ ὡς μίνω, δικάζει, ἱκανὰ γὰρ ἀπὸ
πολλῶν καὶ ταύτα.

Σ. μὴ πρότερον ἢ καὶ ἐμὸν ἀκούσῃς. Μ. τίς
γὰρ εἰ ὡς βέλτιστε, ἢ πόθεν ὦν εἶς; Τ. ἰταλιώτης
σκηπῶν στρατηγὸς ἐκ θελῶν καρχηδόνος, καὶ κρατήσας
λιβύων μεγάλαις μάχασι. Μ. τί οὖν καὶ σὺ ἐρεῖς;

Σ. Ἀλέξανδρου μὲν ἥττωμαι εἶναι, τοῦ δ' Ἀντίβου ἄμει-
νων, ὅς ἐδ' ὡς νικήσας αὐτὸν, καὶ φυγεῖν καταναγκάσας ἄ-
τίμως, ὡς οὖν οὐκ ἀταίσχωντος οὗτος, ὅς πρός Ἀλέξαν-
δρον ἰσχυροῦται, ὡς οὐδὲ σκηπῶν ἐγὼ οὐ νικήσας αὐτὸν, πα-
ραβάλλεσθαι ἀξίω. Μ. νῆ Δί' ἐυγνώμονα φῆς ὡς σκη-
πῶν, ὥστε πρῶτος μὲν κεκρίσθαι Ἀλέξανδρος, μετ' αὐ-
τὸν δὲ σὺ, εἰτα, εἰ δοκεῖ, τρίτος Ἀντίβας, οὐδὲ οὗτος ἐυκατα-
φροῦντος ὦν.

Διογένης, καὶ Ἀλέξανδρου. ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

τί τοιοῦτον ὡς Ἀλέξανδρος καὶ σὺ τέθνηκα, ὥσπερ ἡμεῖς
ἄπαντες; Α. ὅς ὃς ὡς Διογένης οὐ παρὰ δόξας δὲ ἐ-
άνθρωπος ὦν ἀπέθανον.

Διογ. οὐκοῦν ὁ Ἀμμων ἐφένδετο, λέγων ἑαυτὸν σε εἶναι
υἱόν, σὺ δὲ φιλίππου ἀρᾷ ἦσθαι; ΑΛΕ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ

sed malicia, & perfidia, ac verbis id egit, iusti vero nec me mor vnquā. Verū quoniā mihi probro dedit delicias, obliuisci mihi videtur, qualia admisiit in Capua, mulieribus deditus, & belli tempore mirabilis ille vir ijs inserviebat. Ego vero (quum parua quę in occidente gessi videantur) ad orientē magis impulissē, & quid magni effecissem, Italiam incruētus accipiens / & Lybiam: vsque ad Gades imperans! Sed indigna visa sunt mihi illa: formidantia me nunc & dominum confitentia, dixi. Tu vero ò mihi nos iudica. sufficientia enim ex multis hæc sunt.

s c. Non prius quā & me audias. m. Quis tu es optime vir, aut unde: vt cum his contendas? s c.

italus Scipio, dux aduersus Carthaginem, & deuincens Libyam magnifica pugna. m. Quid igitur & tu contendis? s c.

Alexandro quidem præstare: ipsiq; Annibali melior esse, qui persequens vicieum, ac fugere compulsi ignominiose. Quomodo igitur non erubescit ille, qui ante Alexandrum certat, cui neque ego Scipio, qui eum deuici, me comparari dignum puto. m. Per Iouē, recta dicis ò Scipio. Quapropter primus quidem Alexander, post ipsū vero tu, deinde (si visum fuerit) tertius Annibal sit, neque ille spernendus existens.

DIOGENIS. & ALEXANDRI. Diogenes.

Quid hoc rei est Alexander? Ita ne & tu mortuus es perinde atque nos omnes? a. Vides Diogenes nimirū. Minime tamē admirandū est, si homo existens mortuus sim. d. Igit̃ Ammō ille Iupiter mētiebat̃, dicēs te suū esse filiū. An yō p̃philippo p̃re ppugnat⁹ eras? a. Philippo

1 Διὰ δὲ τὸν γὰρ ἄν τε δυνάμει Αμμωνίων. Δ. καὶ
 2 μὴν καὶ περὶ τῆς ὀλυμπιάδος ὅμοια ἐλέγοντο, Δράκοντα
 3 ὁμιλεῖν αὐτῇ, καὶ βλέπεσθαι ἐν τῇ ἐνυῆ, εἴτα οὕτω σε τεχνη-
 4 ναί, τὸν δὲ φίλιππον ὁρᾷ πατήσιναι, ὁ δὲ μόνον πατέρας σφ
 5 εἶναι. Α. καὶ γὰρ πάντες ἠκούον ὥσπερ σὺ, ἐν αὐτῷ δὲ ὅρῳ,
 6 ὅτι οὐδὲν ἔγχεθ' οὐτε ἡ μήτηρ, οὐτε οἱ παῖδες Αμμωνίων προφη-
 7 τῶν ἐλέγοντο. Δ. ἀλλὰ τὸ φερόμεν αὐτῶν οὐκ ἄχρη-
 8 στόν σὺ ὦ Αλέξανδρε, πρὸς τὰ πράγματα ἐγένετο, πολλοὶ
 9 γὰρ ὑπέπτης σοφιστοὶ εἶναι σε νομίζοντες, ἅτῳ εἰ πέμοι
 10 τίνι τῶν πολλῶν ἀρχῶν καταλέλοιπα; Α. οὐ
 11 δοκῶ δὲ οὐδ' ὦ Διόγενε, οὐ γὰρ ἐφθασα ἐπισκεψαί τι πρὶ αὐ-
 12 τῆς ἡτοῦτο μόνον ὅτι ἀποδυνήσκων περδύκηκα τὸν Δατύλιον
 13 ἐπέδωκα πλὴν ἄλλὰ τί γελᾷς ὦ Διόγενε; Δ.
 14 τί γὰρ ἄλλοι ἀνεμνήσθωσι δὲ ἡ ἐπεία ἢ ἑλλὰς ἄρτι σε πα-
 15 ρεῖα φέρεται πλὴν ἀρχῶν κολακεύοντες, καὶ προστάντων βαρύν-
 16 μνοι καὶ σπράττηγον ἐπὶ τοῖς βαρβάροις, ἐν οἷς δὲ καὶ τοῖς
 17 Δωδῆκα θεοῖς προστιθέτε, καὶ νεῶς ὁμοδομοὺν μύλοι, καὶ
 18 θύοντες ὡς Δράκοντες ὑμῶς, ἀλλ' εἰπέ μοι, πῶς σε οἱ Μακεδόν-
 19 νες ἐπαίψαμι; Α. εἴ τι ἐν βαβυλῶνι κῆμαι τρίτῳ τανύ-
 20 τῳ ἡμέρᾳ, ὑπὸ σιγῇ τῷ δὲ πολέμαϊος, ὃ ὑπασπιστὴς ἦν
 21 πότε ἀγαγὴ σχολῶν ἀπὸ τῶν δούλων, τῶν ἐν ποσσὶν, εἰς
 22 Λίγυπτον ἀπαγαγὼν μενιάψαμι ἐκεί, ὡς γενοίμην εἰς τῶν
 23 αἰγυπτίων δούλων. Δ. μὴ γελᾷς ὦ Αλέξανδρε,
 24 ὅρῳ καὶ ἐν ἁδ' οὐκ ἐτί σε μωραίνοντα, καὶ ἐλπίζοντα ἄννου-
 25 βον ἢ ὅστις γενέσθης, πολλὴν ἄλλὰ τανύτα μὴν ὦ δειώτατη, μὴ
 26 ἐλπίσῃς, οὐ γὰρ δέμις ἀνελθῆναι τινὰ τῶν ἀπαξ διακλεισάν-
 27 των τῶν λιμνῶν, καὶ εἰς τὸν εἰσω, τῷ σομίσι παρελθόντων, οὐ
 28 γὰρ ἀμελῆς, ὁ Αἰακός, οὐ δὲ ὁ Κέρβερος, εὐκαταφρόντης,

haud dubie. nō enim obiissem Ammonis filius existens. D.
Atqui de Olympiade cōsimilia dicebātur. puta draconē
cōgressum fuisse cum ea, vīsum q̄ in cubiculo. deinde sic
ex eo te peperisse. porro philippū errare, credentem se pa-
trē tibi esse. A. At ego quoq; hęc audierā vt tu nunc ve-
ro video, quoniam nihil sani mater / neque Ammonij va-
tes dixerunt. D. Attamen mendacium ipsorum non in-
utile tibi Alexander, ad res gerendas fuit. multi enim me-
tuebant te, deum esse credentes. Sed dic mihi, cui nam
ingens illud imperium reliquisti? A. Ignoro diome-
des, non enim (cum preuentus essem subita morte) statui
quicq̄ de hoc præter hoc vnū. q̄ moriens perdiccē anulū
tradidi. Sed quid rides Diogenes. D. Quid enim aliud
agam? An meministi quid fecerint græci, nuper arrepto
imperio adulantes: & ob hoc eligentes te ducem aduersus
Barbaros, aliqui proinde duodecim dijs addiderunt, pha-
na edificauerunt: sacrificantes tibi tanquam draconis fi-
lio? Sed dic mihi, vbi te macedones sepelierunt? A.
Etiamdū in Babylone iaceo tertium iam diem. Porro
promittit Ptolomeus ille satelles meus, si quando detur
ocium à tumultibus rerum, qui instant, Ægyptum se de-
portaturum me / vt sepeliar illic: vnusque fiam ex dijs
aegyptijs. D. Quomodo non rideam Alexander, vi-
dens & in inferno adhuc te desipientem, sperantem que
fore, vt Anubis / aut Osiris fias? Verum hęc o diuinissi-
me, ne speres, non enim fas est reuerti quempiam / qui se
mel transmiserit paludem, & in hiatū specus descenderit.
non enim negligens est Æacus, neq; Cerberus cōtēnēdus.

ἔκθινα δὲ ἠδ' ἔωρ ἄμ' μάθοιμι παρὰ σοῦ, πῶς φέρεις ὁπότ'
 ἄμ' νοήσῃς, ὅσῳ ἐνδύμοιάν μ' ὑπὲρ γῆς ἀπολιπὼν ἀφίξαι, σὺ
 ματοφύλακας, καὶ ὑπασπιστάς, καὶ σατράπας, καὶ χρυ-
 σὸν τοσοντόν, καὶ ἔθνη προσκυνοῦντα, καὶ βαβυλῶνας, καὶ
 βάκτρας, καὶ τὰ μεγάλα θηρία, καὶ τιμῶν, καὶ δώζων, ἃ τὸ
 ἐπίσημον εἶναι ἐλαύνοντα διαδεδειμμένον ταινίᾳ λευκῇ τῇ
 κεφαλῇ, πορφυρεῖα ἐμπεπορωμένον, οὐ λυθεῖ τανύτα
 σὲ ὑπὸ πλὴν μνήμῳ ἴοντα· τί δ' ἀκρύβης ὧ μάταί; οὐ δὲ
 τανύτα σὲ ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης ἐπαίδευσε, μή ὅτε σὺ βαί-
 βωλα εἶναι τὰ παρὰ τῆς τύχης;

Α

σοφὸς δ' ἀπάντων ἐκείνῳ κολλάκῳ ἐπιτριπτότατος ὢν, ἐ-
 μέ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναι, ὅσα μὲν ἦιτ' ἦσε
 παρ' ἐμὸν, διὰ δὲ ἐπέσελλεν, ὥς δὲ κατεχρήτό μου τῇ περὶ
 παιδείᾳ φιλοτιμίᾳ, διωπύων καὶ ἑωανῶν ἄρτι μὲν ἐξ
 τοῦ κάλλους, ὥς ἃ τοῦτο μέγ' ὄντ' ἀγαθοῦ, ἄρτι δ' ἐξ τὰς
 πράξεως ἃ τὸν πλοῦτον, καὶ γὰρ αὖ ἃ τοῦ ἀγαθοῦ ἦγε
 εἶναι, ὥς μή αἰσχάοιτο ἃ αὐτὸς λαμβάνων, γόης ὧ Διό
 γένεας ἀνθρώπου ἃ τεχνίτης, πλὴν ἀλλὰ τοῦτό γε ἀποσ-
 λαυκὰ αὐτοῦ τῆς σοφίας, τὸ λυθεῖσθαι ὥς ἐπὶ μεγίστοις
 ἀγαθοῖς ἀκατηρήνημίσω μικρῶν γε ἐμπροσθεν.

Δ' ἄλλ' οἶσθαι ὁ Δράσας ἄχ' ἔγωγε σοι τῆς λύπης ὑπο-
 ρήσσομαι, ἐπεὶ γὰρ ταῦθ' ἄγε ἐλλέβορ' οὐ φύεται, σὺ δὲ καὶ
 τὸ Λήθης ὕδωρ χανθ' ὁμ' ἐπιπασσάμεν' ὡς, καὶ αὖτις
 ὡς καὶ πολλὰ κίε, οὐτω γὰρ ἄμ' πάντῃ ἐπὶ τοῖς Ἀριστοτέ-
 λους ἀγαθοῖς ἀνιῶμεν, ἃ γὰρ καὶ κλέτορ' ἐκείνορ' ὄρω, καὶ
 καλλίσθην, καὶ ἀλλοῦς πολλὰς ἐπὶ σὲ ὁρμῶντας ὥς Δίας
 πᾶσαινο καὶ ἀμύνην τὸ σὲ, ὥμ' ἔδραζε αὐτοῦς ὥστε τῇ
 ἐτέρῃ, σὺ τανύτην βάδισι, ἃ πῖνε πολλάκις, ὥς ἐφίω,

Illud vero iucunde admodum velim discere abs te, quomodo feras quoties in mentē venit, quanta felicitate in terra derelicta, huc accesseris. puta corporis custodibus, satellitibus, ac ducibus, tū auro tanto, ad hæc populis qui te adorabāt. præterea Babilone, Baëtris, immanibus illis beluis, dignitate, gloria. Deinde geminebas cōspicu⁹, dū vctareris reuinctus amiculo cādido caput, purpura circūamictus. Nūquid discutiāt hæc te immemoriā subeuntia Quid fies stulte? Nū hæc te sapiens Aristoteles docuit, ne putes firma esse quæ pendent à fortuna? A. Sapiens? omnium ille quum sit adulatorum perditissimus. Me solum sine quæso Aristotelis facta scire, quàm multa petierit à me pro quibus mittendis scripserit. deinde quomodo abusus sit mea doctrina ambitione, colens simul ac laudans nunc ob formā, tanquam & ipsa pars sit summī boni, nūc ob res gestas, atque opes. Nam post & has inter bona putabat collocanda. ne vitio sibi verteretur, quū & ipse eas adciperet. Præstigiōsus ò Diogenes plane homo, & fraudulentus. Verum illud fructus tui ex ipsius sapientia, quæ nunc excrucior vt de maximis bonis quæ tu commemorasti pauloante. D. At nū scis quid facies? remediū enim tibi molestiæ ostendam. Quandoquidem hic veratrum non nascitur, tu Lethæi fluminis aquam abundanter attrahens bibe, iterum quæ bibe, ac sæpius, sic quæ desine de illis, Aristotelis bonis discruciarī. Sed & Clitū illū video ac Callisthenē aliosque multos ad te rapti se mouētes, quæ discrepāt atque puniāt, ob ea quæ cōmisisti quodā in illos. quare in alterā te hanc ripā conseras, & bibe crebrius, vt dixi.

ΜΟΝΙΠΠΟΥ. ΚΑΙ ΤΑΝΤΑΛΟΥ. ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

ΤΙ ΚΛΑΘΕΩ ΤΑΝΤΑΛΕΙ; Η ΤΙ ΣΕ ΑΥΤὸΝ ὁδύνη ἐπὶ τῇ λίμνῃ
ἔστω; Τ. ὅΤΙ ὦ ΜΕΝΙΠΠΕ ΑΠΟΛΛΩΛΑΥΠΟ ΤΟ ΔΙΨΟΥΣ.

Μ. ΟΥΤΩΣ ΑΡΓΟΔΕ ΕΙΩΣ ΜΗ ΕΠΙΚΥΨΑΣ ΠΙΕΜ, Η ΥΔΗ ΝΗ ΔΙΨΑ-
ΣΤΑ ΜΕΝ ΘΥΚΟΙΛΗ Τῇ ΧΕΡΙ; Τ. ΟΥΔΕΜ ὄφελος εἰ ἐπικυ-
ψαμι, ΦΕΥΓΕΙ ΓΑΡ Τὸ ὕδωρ ΕΠΕΙΔ' ΑΜ ΠΡΟΣΙΟΝΤΑ Αἰσθεται
ΜΕ ΗΜ ΔΕ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΩΜΑ, ΥΔΗ ΠΡΟΣΕΝΕΓΚΩ Τῷ ΣΩΜΑΤΙ, ΟΥ
ΦΘΑΝΩ ΒΡΕΞΑΣ, ΑΧΡΟΜ Τὸ ΧΕΛΟΣ, ΚΑΙ ΔΙΑ Τ' ΔΑΚΤΥΛΩΝ ΔΙΑΞ
ΞΥΕΜ, ΟΥΚ ΟΙΔ' ὅπως ΑΥΘΙΣ ΑΠΟΛΕΙΠΕΙ ΖΗΤΕΑΝ ΠΛὺ ΧΕΙΡΑΜΟΝ.

ΜΕΝΙΠ. ΤΙ ΕΡΑΣΤΙΟΝ ΤΙ ΠΑΣΧΕΩ ΤΑΝΤΑΛΕ, ΑΤΑΡ ΕΙΠΕ
ΜΟΙ, ΤΙ ΓΟΥΡ ΚΑΙ ΔΕΙΣ ΤΟΥ ΠΙΘΕΜ, ΟΥ ΓΩ ΣΩΜΑ ΕΧΕΙΣ; ΑΛΛ' ΕΚΕῖΝΟ
ΜΗΝ ΕΝ ΑΥΤ' ΑΠΕΡΕΘΑΠΤΑΙ, ὥστε ΚΑΙ ΠΕΝΝΩ ΥΔΗ ΔΙΨΩ ΕΙΔ' ὅ-
ΝΑΤΟ, ΣΥΝ ΔΕ Η ΨΥΧΗ, ὥς ΑΜ ΕΤΙ Η ΔΙΨΩΝΗΣ Η ΠΙΝΟΙΣ;

Τ. ΤΟΥΤ' ΑΥΤὸ Η ΚΟΛΑΣΙΣ ΕΣΤΙ, Τὸ ΔΙΨΩ ΜΕ ΠΛὺ ΨΥΧῶΝ
ὥς ΣΩΜΑ ΟΥΣΑΜ. Μ. ΑΛΛΑ ΤΟΤΟ ΜΕΝ ΟΥΤΩ ΠΙΣΕΝ ΣΟ-

ΜΩΝ, ΕΠΕ ΦΗΕΙ ΤΟΙ ΔΙΨΑ ΚΟΛΑΞΕΣΘΑΙ. ΤΙ Δ' ΟΥΝ ΣΟΙ Τὸ ΔΑΝΟΝ
ΕΣΤΑΙ; ΔΕΙΔΑΣ ΜΗ ΕΝΔΕΙΑ Τῷ ΠΟΤΟΥ ΑΠΟΘΗΝΕ; ΟΥΧ' ὁρῶ ΓΩ
ΑΛΛΟΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥΤΟΝ ΑΔΩ, Η ΘΑΝΑΤΟΝ ΕΥΤΕΝΕΜ ΕΙΣ ΕΤΕ-
ΡΟΤΟΠΟΝ. ΤΑΝΤΑΛ. ὁρθῶς ΜΕΝ ΛΕΓΕΙΣ, ΥΔΗ ΤΟΤΟ

ΔΙΨΩ ΜΕΡΟΣ Πῆς ΚΑΤΑΔΙΚΗΣ, Τὸ ΕΠ' ΘΥΜΩΝ ΠΙΘΕΜ ΜΗΔΕΡ ΔΙΟ-
ΜΕΝΟΜ. Μ. ΛΗΘΕΩ ΤΑΝΤΑΛΕ, ΚΑΙ ὥς ΑΛΗΘῶς ΠΟΤΟΥ ΔΙΨΟ-

ΘΑΙ ΔΟΚΕΙΣ ΑΚΡΑΤΟΥΓΕ ΕΛΛΕΒΟΡΟΝ, ΝΗ ΔΙΑ ὅσους ΤὸΝ ΑΝΤΙΟΥ
ΤΟΙΣ ὑπὸ Τῷ ΛΥΤΤΩΝΤΩΝ ΚΥΝΩΝ ΔΙΔΥΓΜΕΝΟΙΣ ΠΕΠΟΝΘΑΣ,

ΟΥ Τὸ ὕδωρ. ΑΛΛΑ ΠΛὺ ΔΙΨΑΜ ΠΕΦΟΒΗΜΕΝΟΙΣ. Τ. ΟΥ ΔΕ
Τὸ ΜΕΛΛΕΒΟΡΟΜ ὦ ΜΕΝΙΠΠΕ ΑΝΑΙΝΟΜΑΙ ΠΙΘΕΜ, ΓΕΝΟΙΤΟ ΜΟΙ ΜΟ-

ΝΟΜ. Μ. ΠΑΡΕΘ' ὦ ΤΑΝΤΑΛΕ, ὥς ΟΥΤΕ ΣΥ, ΟΥΤΕ ΑΛΛΟΣ ΠΙΕ-
ΤΑΙ Τῷ ΝΕΚΡῶΝ, ΑΔ' ὕνατορ ΓΩ, ΤΟΙΣΤΟ ΟΥ ΠΑΝΤΕΣ ὥσπερ ΣΥ ΕΚ

ΚΑΤΑΔΙΚΗΣ, ΔΙΨΩΣΙ Τὸ ὕδατ' ΟΥΧ' ὑπομύοντες,

MENIPPI. & TANTALI. Menippus.

Quid eiulas ò tantale? aut cur te ipsum mœrore afficis
 stagno imminens? τ. Quoniam menippe enecor ob si-
 tim. m. Adeo ne piger es, vt nō pronus incūbens bibas:
 aut hauriens caua vola? τ. Nihil vtilitatis consequor si
 procumbā. refugit enim aqua simul atque admoueri me
 propi⁹ senferit. verū si quādo hausero: ac applicare conor
 ori: nō preueniō effluxū: rigans tantū summa labia: & in-
 ter digitos aqua elabitur. haud scio quomodo rursus relin-
 quit aridā manū mihi. m. Prodigiosum quiddā tibi ac-
 cidit tantale, verū dic mihi: quid opus est tibi bibere, cū
 nō habeas corpus? nā illud in Lydia sepultū est quod bi-
 bere ac sitire poterat. tu verò anima cū sis, quinā post hac
 sitire queas, aut bibere? τ. Hoc ipsum supplicij quiddā
 est: vt sitim. sustineat aīa ac si corpus sit. m. Sed hoc sic
 esse credimus: qñ quidē ais te siti ex cruciari. verū quid ti-
 bi acerbū ob hoc accidet? Nū metuis, ne inopia potus mo-
 riare? nō video enim alios intra hos inferos, nec mortem
 aliā, si hinc migraueris, quę tibi eueniat in alio loco. τ.
 Recte quidem dicis. at hęc certe pars est supplicij: deside-
 rio angī bibendi, vbi nō opus sit. m. Desipis tantale,
 & vere potu egere videris mero veratro. nā per Iouē,
 diuersum ab his qui à rabiosis canibus morfu lēsi sunt pa-
 teris, qui non aquam / sed sitim horreas. τ. Neque
 veratrum menippe recusauero bibere, si liceat mihi solū
 m. Confide tantale sic futurum: vt nec tu / nec alius quisq̃
 bibat mortuorū. ipossibile em̃ id quanq̃ nō oēs vt tu affi-
 ciantur hac poena vt sitiant aqua eos non expectante.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ. ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ. ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

ΠΟΥ ΔΕ ΚΑΛΟΙ ΕΙΣΙΜ, ἢ ΚΑΛΑΙ ὦ, ΕΡΜΥΣ ΖΕΥΑΓΗΣΟΝ ΜΕ ΝΕΝ-
ΛΩΝ ΟΝΤΑ. ΕΡΜ. ΟΥ ΣΧΟΛΙΟ ΜΟΥ ὦ ΜΕΝΙΠΠΕ, ΠΛΥΝ

ΚΑΤ' ΕΚΘΝΟ ΑΥΤΟ ΑΠΟΒΛΕΨΟΜ ὥς ΕΠΙ ΤΑ ΔΕΞΙΑ, ἔνθα ΤΑΚΙΝ-
ΘΟΣ ΤΕ ΕΣΙ, ΚΑΙ ΘΝΑΡΚΙΣ ΣΘ, ΚΑΙ ΝΙΡΕΥΕ, ΚΑΙ ΑΧΙΛΛΕΥΕ, ΚΑΙ
ΤΥΡΩ, ΚΑΙ ΒΛΕΝΗ, ΚΑΙ ΛΗΪΑ, ΚΑΙ ὅΛΩΣ ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΚΑΛΗ ΠΑΝ-
ΤΑ. Μ. ΟΣΤΑ ΜΟΝΟΜ' ὄρω, ΚΑΙ ΚΡΑΝΙΑ Πῶ ΣΑΡΚΩΝ ΓΥΜΝΑ,
ὁμοια τὰ ΠΟΛΛΑ. Ε. ΚΑΙ ΜΥΝ ΕΚΘΝΑ ΑΠΑΝΤΕΣ ΕΣΙΜΟΙ
ΠΟΙΚΤΑΙ ΘΑΥΜΑΖΟΥΣΙ, ΤΑ ὅΣΑ ὦμ ΣΥ ἔΟΙΚΑΣ ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΙΝ.

Μ. ὍΜΩΣ ΠΛΥΝ ΒΛΕΝΩ ΜΟΙ ΔΕΞΟΜ, ὅν' ἂν ΔΙΑΓΝΟΙΩ
ἔΓΩΓΕ. Ε. ΤΟΥΤΙ ΤΟ ΚΡΑΝΙΟΝ ἢ ΒΛΕΝΗ ΕΣΙΜ. Μ.

ἔΙΤΑ Αἰ ΧΙΛΙΑΙ ΝῆΕΣ ΔΙΑ ΤΟΤΟ ΕΠΛΗΡΩΤΗΣΑΜ ὅς, ΑΠΑΣΗΣ
ΦΗ ΒΛΑΔΕΘ, ΚΑΙ ΤΟΣΟΥΤΙ ἔΠΕΣΟΜ ἙΛΛΗΝΕΣ ΤΕ ΚΑΙ ΒΑΡΕ-
ΒΑΡΟΙ, ΚΑΙ ΤΟΣΑΥΤΑΙ ΠΟΛΕΣ ΑΝΑΣΤΑΤΟΙ ΓΕΓΟΝΑΣΙΜ;

Ε. ΑΛΛ' ΟΥΚ ἔΙΔΕΣ ὦ ΜΕΝΙΠΠΕ ΖῶΣΑΜ ΠΛΥΝ ΓΥΩΑΙΚΑ, ἔΦΗΣ
ΖΟΥΡ ἄν' ΚΑΙ ΣΥ ΑΝΕΜΕΣΗΤΟΡ ΕΙΝΑΙ,

ΤΟΙΗ Δ' ΑΜΦΙ ΓΥΝΑΙΚΙ ΠΟΛΥΝ ΧΡΟΝΟΝ ΑΛΓΕΙΑ ΠΑΣΧΑΜ
ΕΠΕΙ ΚΑΙ ΤΑ ΑΝΔΡ' ΖΗΤΑΙΟΝΤΑ ΕΙΠΕΣ ΒΛΕΠΟΙ ΑΠΟΒΕΒΛΗΚΟΤΑ
ΠΛΥΝ ΒΑΦΙΩΝ ΑΜΟΡΦΑ ΔΙΔΟΝΟΤΙ ΑΥΤΩ Δ' ὅΞΕ ΜΟΥ, ΤΟΙ ΑΥΘΕΪ Η
ἔΧΕΤ' ἢ ΧΟΡΙΑΡ ΚΑΛΛΙΣΤΑ ΕΣΤΙΝ. Μ. ΟΥΚΟῦΝ ΤΟΤΟ ὦ

ΕΡΜΥΘΑΥΜΑΖΩ, ΕΙ, ΜΗ ΣΥΝΕΣΑΜ ΟΙ ΑΧΑΙΟΙ ΠΕΡΙ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ
ΟΥΤΩΣ ὀλιχρονίου, ΚΑΙ ΞΑΔ' ὡς ΑΠΑΝΘΟΥΤΟ ΠΟΝΟΥΠΕ.

Ε. ΟΥ ΣΧΟΛΗ ΜΟΙ ὦ ΜΕΝΙΠΠΕ, ΣΥΜΦΙΛΟΣΟΦΕΙΜ ΣΟΙ, ὥΣΤΕ ΕΞ-
ΠΙΛΕΖΑΜΑΝΘ ΤΟΠΟΝ ἔνθα ἂν ΕΙΔΕΛΗΣ, ΚΕΙΣΟ ΚΑΤΑΒΑΛΩΜ
ΣΕ ΑΥΤΟΝ, ΕΓΩ ΔΕ ΤΟΥΣ ἄΛΛΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ἦΔ' ΗΜΕΤΕΛΕΥΣΟΜΑΙ.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ. ΚΑΙ ΚΕΡΒΕΡΟΥ. ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

ὦ ΚΕΡΒΕΡΕ, ΣΥΓΓΕΝΗΣ ΖΟΥΡ ΕΙΜΙ, ΣΟΙ ΚΝΩΜ ΚΑΙ ΑΥ-
ΤΟΣ ὦμ, ΕΙΠΕ ΜΟΙ ΠΡΟΣ ΠΛΥΝ ΣΤΥΓΟΡΕ, ΔΙΘ' ἢ ὁ ΣΩΚΡΑΤΗΣ

MENIPPI. AC MERCVRII.

Menippus.

Vbi nam formosi illi sunt, aut formosæ ò mercuri hospitem excipe me recens huc profectum. M.

Haud ocium est mihi menippe. Verum istuc ipso loco respice dextror sum. Illic hyacinthus est, narcissus, nireus, achilles, tyro, helenæ, ac leda. Denique omnino quicquid est veterarum formarum omne. MEN.

Ossa solum video, & caluarias carnibus renudatas, similia proinde sunt omnia. M. Atque hæc sunt quæ omnes poetæ mirantur, ossa videlicet quæ tu videris contemnere. MEN. Attamen helenam mihi ostende, non enim dignosco ego. M.

Hæc caluaria helenæ est. MEN. Et quidem mille naues ob hæc impletæ sunt, ex oibus græcis acto delectu, tantique confluerunt græci ac barbari, tot de inde vrbes euerse sunt. M. Cæterum, nō vidisti menippe,

viuam hæc mulierem, diceres enim sic & tu vitio dandum non esse: Pro tali muliere diu tollerare labores. Denique & flores arefactos si quis conspiciat, abijcientes colorem, deformes nimirum ipsos videri contingit. iidem florentes ac detinētes colorem, speciosissimi sunt. MEN. Igitur hoc

Mercuri demiror, si non intellexerūt græci, pro re vsque adeo momentanea, ac facile emarcescente, laborare. M.

Non vacat mihi Menippe philosophari tecum quare de lecto loco, vbi velis prosterne te ipsum, ego enim alias umbras habeo traducendas.

MENIPPI. & CERBERI.

Menippus.

O Cerbere, quāquidē tibi cognatus sum, canis & ipse ex nris, dic mihi per stygiā paludē, quomodo se habeat Socrates.

ὅποτε κατήει προξυμάς; εἰκός Δέ, σε θεὸν ὄντα, μή ὕλας
 κτῆρμόνομ, ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπων, φθέρῃ γέσθαι ὅπου ἔθε-
 λοις. Κ. πῶς ῥωθεὶς μὲν ὦ μένιππε, παντάπασιν
 εἰδοὺς ἀτρέπτως τῷ πρῶσώπῳ προσιέναι, καὶ οὐ πάνυ διε-
 ναι τὸν θάνατον Δοκῶν, ἢ τοῦτ' ἐμφθῆναι τοῖς ἔξω τ' σομίου
 ἐστῶσιν ἐδέλῳ, ἐπεὶ δὲ κατέκλυψεν εἰς ὡχάσματος, ἢ εἰ-
 δεὶ τὸν ξόφον, καὶ γὰρ ἔτι Διαμέλλοντα αὐτὸν δ' αὖτ' ὁρῶ
 νείῳ κατέσπασσά τοι ποδὶ ὅς ὥσπερ τὰ βρέφη ἐκώκυε, τὰ
 ἐαυτοῦ πατρίδα ὡδ' ὕρετο, καὶ παντοῖ' ἔχενετο. Μ.

ὅκοῦν σοφιστῆς ὁ ἀνθρώπος ἦν, ὅτι ἀλκῶς κατεφρόνει
 παρὰ γὰρ ματ'. Κ. οὐκ, ἀλλ' ἐπείπερ ἀναγκαῖον αὐτὸ
 εἶδεν, κατεβρασύνετο ὡς Διὶ θεὸν οὐκ ἄκωρ πεισόμενον ὃ πάν-
 τως εἶδε παθεῖν, ὡς θαυμάσονται οἱ θεοὶ καὶ ὅλως περὶ
 πάντων γε τῶν τοιούτων εἰδὲν ἄρ' ἔχοιμι, ἔως τοι σομίου
 τολμηροὶ καὶ ἀνδρείοι, τὰ δ' ἐνδοθὲρ ἐλεγχος ἐκρυβήσ.

Μ. ἐγὼ Δε πῶς σοι κατεκλυμένην εἶδ' ὄξαι;

Κ. μόν' ὦ μένιππε ἀξίως τοῦ γένους, καὶ Διογέ-
 νης πρόσον, ὅτι μὴ ἀναγκαζόμενοι ἐσθίετε, μὴ δ' ὠθούμε-
 νοι, ἀλλ' ἐπελονόσοι, γελῶντες, ὁμῶς τε παρὰ γαίαν τε
 ἀπασιν.

Χάρωνος, καὶ μένιππου. ΧΑΡΩΝ.

Α πόδες ὦ κατὰ στατεὰ τὰ πορθημῖα. Μ. βόα εἰ πο-
 τοῖσι ἡδίων ὦ χάρων; Κ. ἀπόδ' ὅφημι, ἀνδ' ὦν σε δ' ἱεπορ-
 θμεν σάμιον. Μ. οὐκ ἂν λάβοις πρὸς τὸ μὴ ἔχοντ'. Κ.
 ἔστι δὲ τις ὁ βολὸς μὴ ἔχω; Μ. εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις
 οὐκ εἶδ' αὖ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔχω. Κ. καὶ μὴν ἄγξω σε, νῆ τὸν
 πλούτωνα, ὦ μίαν, ἢ μὴ ἀποδ' ὧς. Μ. καὶ γὰρ τῷ ζύλῳ

quando descendebat ad vos. Verisimile est autem, cum deus sis, non latrare solum: sed & humano more loqui quādo velis. C. Procul quum esset Menippe, omnibus apparuit interrito vultu accedere, & nō valde formidare mortem visus est, ac ostendere se talem illis qui extra specum stabant volens. Posteaquam verò despexit in hiatum: vidit que caliginem: & ego insuper contantē ipsum mordendo, aconito corripere pedes: quemadmodum infans eiulabat: suos que liberos deplorabat: omniformis factus. MENIPP. Igitur fucate sapiens homo erat: nec vere contemnebat res omnes. C. Haud vere, sed vbi necessitatem ipsi incubere vidit, confidens fuit, quasi verò non inuitus passurus esset quod omnino opus erat eum pati. quo miraculo esset spectatoribus, quod omnino de omnibus istiusmodi viris dicere possum, vsque ad fauces specus audaces sunt ac viriles: atqui intus depræhenderis & pueros. M. Ego vero quinā tibi subiisse specū visus sum? C. Solus menippe, dignus genere apparuisti: & diogenes prior te: eo quod nō coacti subieritis, nec intrusi, sed vltronei, ridentes, ac plorare renunciantes omnibus.

CHARONIS. & METIPPI. charon:

Redde ò perfide malum. MENIPPVS. Vociferare si isthuc tibi voluptati est? CHAR. Redde inquam pro eo quod te transuexi, MENIPPVS. Non accipies certe à non habente. CHAR. Est ne quispiā qui nec obolū habeat? M. Si quidē & alius quisquā sit haud scio, ego certe non habeo. CHAR. Atqui præfocabo te, per ditē, ò ipurissime, nī reddas. M. Et ego baculo

σου πατάξας, διαλύσω τὸ κρανίον. **Χ.** μάττω οὖν ἔσῃ πεπλευκῶς τοσοῦτον πλοῦν; **Μ.** ὁ εἰς μὲς ὑπὲρ ἐμὸν σοὶ ἀποδίδω, ὅς με παρέδωκέ σοι. **Ερ.** νὴ Δία, ὄναί μιν, εἰ μέλλω γε καὶ ὑπερεκτίσθαι τῶν νεκρῶν. **Χ.** οὐκ ἀρσθήσομαι σού. **Μ.** τούτου γε ἕνεκα νεωλκήσας δ' ἔπορθοις παράμεινε, πλὴν ἀλλ' ὅ γε μὴ ἔχω, πῶς ἂν λάβοις; **Χ.** σὺ δ' οὐκ ἠδ' ἔως κομίζῃς Δέοις; **Μ.** ἠὶδ' ἔμμεν, οὐκ εἶχον δέ, τί οὖν; ἐχρῆν δια τοῦτο μὴ ἀποθανεῖν;

Χ. μόνος οὖν ἀνυχήσας, πρὸ ἴκα πεπλευκέναι. **Μ.** οὐ προῖκα ὦ βέλτιστε, καὶ γὰρ ἦν τλησά, καὶ τῆς κώπης ἐπελαβόμην, καὶ οὐκ ἔκλαον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν.

Χ. οὐδ' ἐμταίντα πρὸς τὰ πορθημῖα, τὸν ὀβολὸν ἀποδόναι σε Δεῖ, οὐ γὰρ θέμις ἄλλως γειέσθαι. **Μ.** οὐκοῦν ἀπάγαγέ με αὐτίς ἐς τὸν βίον.

Χ. χαρίεμ λέγεις, ἵνα ὦ πλῆγ' ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῷ Αἰακοῦ προσλάβω. **Μ.**

μὴ ἐνόχλησόν. **Χ.** Δεῖξον τί σὺν τῷ πῆγ' ἔχεις.

Μ. θέρμους ἐθέλεις, καὶ φθιέκας τὸ Δεῖπνον. **Χ.**

πόθεν τοῦτο μὲν ὦ εἰς μὲν τὸν κύνα ἡ γαγεις; δία δὲ καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων καταγελάων, καὶ ἐπισκώπτων, καὶ μόνον ἄδων διμωζόντων ἐκείνων. **Ε.** ἀγνοεῖς ὦ Χάρων ὁποῖον ἄνδρα διεπερσεμένους; ἐλεν/περὶ ἀκριβῶς, καὶ οὐδ' ἐνόεσεν ὧς μέλει, οὐτ' ὅτι μὲν ἵππος. **Χ.** καὶ μὴν ἄρ' σε λάβω; **Μ.** ποτὲ ἄρ' λάβης ὦ βέλτιστε; Δίς δὲ οὐκ ἂν λάβεις.

Διογένης, καὶ μαυσώλου. ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

ὦ καὶ ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς, καὶ πάντων ἡμῶν προτιμάσθαι ἀξιόεις. **Μ.** καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲν ὦ σίνωπῶν, ὅς ἐβασίλευσα καρίας μὲν ἀπάσας, ἥρξα δὲ καὶ

tibi illiso comminuam caput. C. Gratis igitur fueris transuectus tanto traiectu? M. Mercurius pro me tibi reddat: qui me tradidit tibi. M. Per Iouem, bene mecum agitur: si deinceps & persolvere debeam mortuorum nomine. C. Haud omittā. M. Huius rei gratia trahēdo cymbā, in proposito persiste. verūtn̄ quod non habeo quinā auferes? C. At tu nesciebas quid tibi fuerit apportādū? M. Sciebā quidē: sed nō habebā, quid igit̄ nū oportuit ea gratia me nō emori? C. Solus igitur gloriaberis, gratis te fuisse transuectū? M. Haud gratis ò p̄clare, siquidē exhausti sentinā & remū arripui, neq; eiulauī solus inter alios qui vecti sunt. C. Nihil hoc ad nauulum, obolū reddere oportet, haud em̄ fas est aliter fieri. M. Igitur reuehe me rursus in vitā. c. Belle dicis: vt & verbera ob hoc ab æaco accipiam. M. Ne igit̄ sis molestus. c. Ostende quid in pera habeas. M. Lupinū si velis, & hecate comā. cl. Vnde hūc nobis mercuri adduxisti? tum qualia garriebat inter nauigandum, vectores omnes irridens, dicterijsque incessens, vnus proinde cantillans, plorantibus illis. M. An ignoras Charon quem virum transuexeris? Liberum plane, & cui nihil curæ sit. Hic est menippus. C. Atqui si vnquā post hac te recepero? M. Si receperis aliunde ò p̄clare denuo quidem non possis recipere.

DIOPENIS, & MAVSOLI. DIOGE.

Ohe tu Car. quare insolens es, & omnibus nobis p̄poni dignum ducis? M. Equidem ob regnū ò sinopēsis quippe qui imperaui Carię vniuersę. Dominatus sum p̄terea

Αὐτῶν ἐνίωρ, καὶ ἡσους δὲ τινὰς ὑπεργαγόμενους, καὶ ἄχρη-
 μιλήτους ἐπέβλεψεν, τὰ πολλὰ φιλιωνίας κατασφραγόμενον,
 καὶ καλὸς ἦν, καὶ μέγας, καὶ ἐν πολέμοις καρτερός, τὸ δὲ
 μέγιστόν, ὅτι ἐν Ἀλικαρνασσὶ μνημεῖα παμμέγεθες ἔχων
 ἐπιχειροῦσιν, ἢ ἡκοῦσιν ἄλλῃ νεκρὸς, ἀλλ' οὐδ' ἐβούλετο
 εἰς κατὰ τοῦ ἐξοσκήριον, ἢ παρὰ καὶ ἀνδρῶν εἰς τὸ ἐκβιβέ-
 σταιτον εἰκασμῶν λίθου τοῦ καλλίστου, οἷον οὐδὲ νῦν
 εἴη τις ἀνθρώπος, οὐ δοκῶ σοι Δικαίως ἐπὶ τούτοις μέ-
 γα φρονεῖν. Δ. ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ φῆς, καὶ τοῦ κά-
 λου, καὶ τοῦ βάρεϊ τοῦ τάφου. Μ. ἢ δι', ἐπὶ τούτοις.
 Δ. ἀλλὰ ὦ καλὲ Μανύσολε, οὔτε ἡ ἰσχυρὴ ἐπὶ σοι ἐκείνη,
 οὔτε ἡ μορφὴ πάρεστιν, εἰ γοῶν τινὰ ἐλοίμεθα Δίκαστων
 εὐμορφίας πέρι, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, τίνος ἕνεκα τὸ σὸν κρανίον
 περὶ τὴνδεῖν αὐτοῦ ἐμου, φαλακρὰ γὰρ ἄμφω, καὶ γυμνά,
 καὶ τοὺς πόδας οὐκ ὁμοίως προσφαινομένους, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
 ἀφρημένους, καὶ τὰς ῥίνας ἀποσσεσμένους. ὁ δὲ τάφῳ, ὅ-
 οὖ πολυτελεῖς ἐκείνῳ λίθοι, Ἀλικαρνασσέσσι μὲν ἴσως εἴη
 ἐπιδείκνυσθαι, καὶ φιλοτιμῆσθαι πρὸς τοὺς ξενοῦς, ὥς δι-
 τί μέγα δι' ἐκείνην αὐτοῖς ἐστὶ, σὺ δὲ ὦ βέλτιστε, οὐχ ὅ-
 ρω, ὅτι ἀπολαύειν αὐτοῦ, πλὴν εἰ μὴ τοῦτο φῆς, ὅτι μά-
 λον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὸ τῆς κλονήσεως λίθου περὶ τοῦ
 Μ. ἀνάνητα οὐκ μοι ἐκείνα πάντα, καὶ ἰσότητος ἐστὶ
 καὶ σπῆλος καὶ Διογένους. Δ. οὐκ ἰσότητος ὦ γεν-
 ναιότατε, οὐ γὰρ Μανύσολε μὲν γὰρ ὁμώξεται μεμνη-
 μένῳ ἢ ὑπὲρ γῆς ἐν, οἷον ἐπὶ αἰμονεῖν ὥς τοι, Διογένης δὲ
 καταγελάσεται αὐτοῦ, καὶ τάφορ' οὐ μὲν ἐν Ἀλικαρνασσὶ
 εἶναι αὐτοῦ ὑπὸ Ἀρτεμισίας φιλιωνίας καὶ ἀδελφῆς

Lydiæ gentibus quibusdam, & insulas quasdam subegi.
Miletum vsque perueni, multis partibus Ioniæ deualta-
tis. adhæc formosus eram, ac procerus, & in rebus bel-
licis præualidus. Deniq; (quod maximū est) in halicar-
nasso monumentum per magnum humi, quantum non
alius quisquam defunctorum: sed neque pari pulchritudi-
ne conditum: equis & hominibus diligentissime expres-
sis lapide pulcherrimo, adeo vt neq; phanum simile quis
facile inueniat. Num videor tibi iniuria ob hæc efferri
animos? D. Nunquid ob imperium ais, formam, atq;
molem sepulchri? M. Per Iouem, ob hæc inquam. D.
Sed ò formose mausole, neq; robur adhuc tibi illud, neque
forma adest. Si igitur quempiam elegerimus qui iudicet
de forma: non habet quid dicat, cuius rei causa tua caluaria
præferenda sit meæ. calua enim vtraque est & nuda, den-
tes deinde pariter eminus ostentamus, ac oculis orbat, na-
ribus sumus simis. cæterum sepulchrum, & sumptu ma-
gno extructos illos lapides, halicarnasseis forsitan licebit
ostentare atque gloriari erga hospites, tanquam quædam
magna structura apud ipsos sit. tu vero vir egregie, nō vi-
deo quomodo fructū capias ex ipso, nisi hoc dicas, quod
plus oneris atque nos sustines, sub tantis saxis pressus. M.
Inutilia igitur mihi fuerūt illa omnia, & paris cōditionis
erunt mausolus & diogenes? D. Haud paris cōditionis ò
generosissime, imo mausol⁹ discruciat⁹ recordatione eo-
rū quę sunt in terra: qbus feliciter agere cōsuevit. at cōtra
diogenes irridebit eū, atq; ille qdem de halicarnasseo mo-
numento memorabis, sibi ab Artemisia vxore, ac sorore

κατασκευασμύον, ὃ Διογένης δὲ τῷ μὲν σώματος εἰ καί
τινα τάφον ἔχει, οὐκ οἶδ' ἐμ, οὐδὲ γὰρ ἔμελεμ' αὐτῷ τούτου
λόγου δὲ τοῖς ἀρίστοις περὶ αὐτοῦ καταλέλοιπεμ' ἀνδρῶς
βίον, βεβιωκῶς ὑψιλότερον ὢ καὶ ὡς ἀνδραποδιστῆς
τοῦ σὸν μὴματος, καὶ ἐν βεβακιστέῳ χωρίῳ κατέσκηνασ-
μένον.

Νίξεως, ἡρώθευσίτου, ἡρώ μένιππου. Ν

Ἰδοῦ δὲ ἡ μένιππος οὕτως Δικασθε πότερος εὐμορφώ-
τερος ἐσὶμ, εἰπέ ὡς μένιππος, οὐ καλλίω σοι δοκῶ. Μ.
τίνες δὲ καὶ ἐστὲ πρότερον οἶμαι, χρεὶ γὰρ τοῦτο εἰδέναι.

Ν. Νίξεύς, ἡρώθευσίτης. Μ. πότερος ὁ Νίξεύς, καὶ πό-
τερος οὖν ὁ θερσίτης; οὐδέπω γὰρ τῷτο δῆλον. Θ.

ἐμὸν ἦδ' ἡ τοῦτ' ἔχω, ὅτι ὅμοιος εἰμι σοι, καὶ οὐδὲν πηλικού-
τον διαφέρεις, ἡλικίᾳ σε ὁμηρος ἐκείνος ὅτι φλόξ ἐπῆνεσεν,
ἅπαντων εὐμορφώτατον προσεπῶν, ἀλλ' ὀφοζὸς ἐγὼ, ἡρώ
χειρὶ νόξ, οὐδὲν χείρω φαάνην ὅβ' Δικαστῆς, ὥρα δὲ σοι ὡς μέ-
νιππος, οὐτὶνα ἡρώ εὐμορφώτερον ἦγῃ. Ν. Εἰ μέγε δ' ἂν Ἀγ-
λάας, καὶ Χάροπος, ὅς κ' ἀλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλίῳ ἦλ-
θον. Μ. ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὸ γλῶσσε οἶμαι, ἀλλιστος

ἦλθες, ἀλλὰ τὰ μὲν ὅσα ὅμοια, τὸ δὲ κρανίον τανύτη μόνον
ἄρα διακρίνατο ἀπὸ τῆς θερσίτου κρανίου, ὅτι ἔκρυπτον
τὸ σὸν, ἀλλὰ πᾶν γὰρ αὐτό, ἡρώ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεις.

Ν. καὶ μὴν ἔρου ὁμηρον ὁποῖοτ' ἦμ' ὁπότε σιωπῶντες ἔσμεν
τοῖς ἀχαιοῖς. Μ. ὁ νεῖρατά μοι λέγεις, ἐγὼ δὲ ἄβλε-
πῶ, ἡρώ νῦν ἔχεις, ἐκείνα δὲ οἱ τότε ἴσασιν.

Ν. οὐκ οὖν ἐγὼ ἐνταῦθα εὐμορφώτερος εἰμι ὡς μένιπ-
πος; Μ. οὔτε σὺ, οὔτε ἄλλος εὐμορφῶς, ἵσотиμία γὰρ
ἐν ἅδ' οὐ, καὶ ὅμοιοι ἅπαντες. ΘΕΡΣΙΤ. εἰμι

parato, prout lubeat. verum diogenes hoc de suo corpore an aliquod sepulchrum habeat, minime nouit. neq; enim curę est sibi ea res. Sed optimatibus de se reliquit viro dignam vitam, celsiorem ò Carum abiectissime, tuo monumento, ac firmiore in loco substructam.

NEREI. AC THERSITAE.

Nireus

En, vel menippus hic iudicabit, vter nostrum formosior sit. Dic menippe, num pulchrior tibi videor. M. Qui nam sitis, prius puto inquirēdum. necesse est enim & hoc scire. N. Nireus, ac rherstes. M. Vter nireus, & vter rherstes? nondum enim hoc liquet. T. Vnum quidem nunc habeo hoc, quòd similis sum tibi. neque tantopere excellis, quantum te homerum ille cæcus extulit, omnium formosissimum appellans. Quin fastigiato vertice ego, raris'que capillis, nihilo minor visus sum hoc iudice. Contemplare vero tu ò Menippe, quēnam formosiores arbitreris. N. Me aglaia, Charope'que progenitum, Qui pulcherrimus vir, ad troiam veni. Menippus. At non sub terram (vt puto) formosissimus venisti, sed ossa omnia sunt similia. Verum caluaria tua hoc solum dijudicari à rherstæ caluaria poterit, quòd mollis est. at effœminatum certe hoc, indecorum deniq; viro fuerit. N. Verumtamen percontare homerum, qualis fuerim cū pugnarem inter gręcos. M. Sōnia mihi narras. ego vero quę video attēdo: quęq; nūc tibi pręsto sunt. Cæterū illa alia qui tūc viuebāt norūt. N. Igit̃ nūquid hoc formosior ego sum. Menippe? M. Neq; tu, neq; alius formosus hic. equalitas enim apud inferos est, paresq; sunt oēs. T. Mihi

μὴν καὶ τὸ τοῦ ἱκανοῦ.

Μένιππον, καὶ Χείρωνος, ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

Ἡκούσας ὡς Χείρων, ὡς θεός, ὡς ἐπιθυμήσας ἀποθανεῖν.

Χ. Ἀλλήν τ' αὖτ' ἡκούσας ὡς Μένιππε, καὶ τέθνηκα, ὡς ὁρᾷς,

ἀθάνατος εἶναι Διόνυσον. Μ. τίς δέ σε ἐξως τοῦ θανάτου

ἐσχέμεν ἀνεξέσους τοῖς πολλοῖς χρήμασι; Χ. ἐξ ὧς πρόσ

σε οὐκ ἀσπνέτο μόντα, οὐκ ἦν ἔτι ἡδὺ ἀγρλάνην ἢ ἀθανασίας.

Μ. οὐκ ἡδὺ ἦν ζῶντα ὁρᾷς τὸ φῶς; Χ. οὐκ ὡς Μένιππε, τὸ

καρὶ ἡδὺ ἔγωγε ποικίλον τί καὶ οὐκ ἀπλοῦς ἡ γούμαι εἰ

να, ἐγὼ δὲ ζῶν, αἰ καὶ ἀπολαύω μὲν ὁμοίω, ἡλίου, φωτός,

τροφῆς, αἰ ὧραι δὲ ἀκνταί, καὶ τὰ γιγνόμενα ἅπαντα ἐξ ἧς

καστομῶσπερ ἀκολυθούμενα θάπερον θάτερον, ἐνεπλήστω

γούμ' αὐτῶν, οὐ καὶ ἐν τοῖς αὐτῶν αἰ, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς μετα

σχέρον ὅλως τὸ τετραγώνον. Μ. εὐ λέγεις ὡς Χείρων, τὰ ἐν ἧς

δὲ πῶς φέρεται, ἀφ' οὗ προσλόμουν αὐτὰ ἦκε. Χ.

οὐκ ἀπὸ τῶς ὡς Μένιππε; ἢ καὶ ἰσοτιμία πάντων δημοτικῶν, καὶ

τὸ πρᾶγμα, οὐδὲν ἔχει τὸ διάφορον ἐν φωτίζεσθαι, ἢ ἐν σκότῳ,

ἄλλωσ τε οὐδ' ἐν φῶς ὡς περ ἄνω, οὐτε πενὺ δὲ, ἀλλὰ ἀνεπί

δεδείκται τούτων ἁπάντων ἐσ μέν. Μ. ὅρα ὡς Χείρων, μὴ πε

ριπίπτῃς σε αὐτῷ, καὶ ἐξ τοῦ αὐτοῦ σοὶ ὁ λόγος περὶς. Χ.

πῶς τὸ τοῦ φησ; Μ. ὅτι εἰ πῶς ἐν τοῖς βίῳ τὸ ὅμοιον, αἰ

καὶ τὰ αὐτὸν ἐγένετο σοι, προσκορῆς καὶ ἐν ταῦθα ὅμοια ὄντα,

πρόσκορῃ ὁμοίως, ἄν γείνοιτο καὶ Δεῖσαι μεταβολήν γε ζῆ

τῆς πινά, καὶ ἐν τεῦθ' ἐμ' ἐξ ἄλλου βίου, ὅπερ οἶμαι ἀδύνα

τον. Χ. τί οὖν ἄν πάροισι τῶς Μένιππε; Μ. ὅπερ οἶ

μαι, καὶ χρῆ, συνετὸν ὄντα, ἀρεσκειῶς, ἢ ἀγαπᾷν τοῖς πα

ροῦσι, καὶ μηδὲν αὐτῶν ἀφ' ὧν οὐκ οἶσιναι.

τοῖς θεοῖς Δόξα.

quidem & hoc fat est.

MENIPPI, & CHIRONIS.

Menippus.

Audiui ò Chiron, cū esses deus/ desyderasse tamen te mortē. C. vera sunt quæ audiuiſti menippe, mortuus q; sum/ vt vides: cū immortalis eſſe potuerim. M. Quenā te cupido mortis tenebat, horrendę vulgo rei? C. Dicā ad te nō imperitū, haud amplius iucundū erat mihi frui immortalitate. M. Iniucundū erat te viuere/ lucēq; intueri? C. Nō hoc menippe: sed iucundū ego quod variū/ & non simplex arbitror eſſe. at ego viuēs ac perpetuo fruens iſſdē ſole, luce, cibo, cumq; horę redirēt egdē: & reliquorū oīm q̄ cōtingūt foris qđlibet, veluti cōſequēs reciproco quodā ordine ſuccederet, ſatiabar illis. nō em̄ in hoc ipſo quod perpetuo eſt tenore/ ſed in permutādo oīno de lectatio. M. Probe dicis Chirō: ſed illa quę apud inferos agunt quō ſers? cū ad hęc tāq̄ potiora te cōtuleris. C. Nō inſua uiter menippe, ſiquidē equalitas admodū eſt populare qđ dā. & hoc rei eſt: nihil plane habet quod interſit: in luce q; agat/ aut in tenebris. præterea neq; ſitire/ vti apud ſuperos, neq; eſurire nobis neceſſe eſt: ſed minime egētes harū rerū oīm ſumm⁹. M. Vide Chirō ne inuoluaste ipſum, & eodē tibi ſermo recidat. C. Quare iſtuc aiſ? M. Qm̄ ſi ea quę in vita ſūt ſimilia ſemp & eodē tenore fuerit tibi, reſelles parī rōne quę his ſunt ſimilia oīa, ac ſatiaberis eque, fiatq; neceſſe eſt/ cōmutatio in aliā quādā vitā. verū vt hīc in aliā migres/ exiſtimo i poſſibile. C. qđ igit̄ faciēdū eſt M. M. vt i puto. & vulgo prædicāt, ſapiēs cū ſis, boni cōſule ac dilige præſentia: nihil q; in illis intollerabile arbitreris.

DEO GLORIA.

